

วุฒิสภา

เอกสารประกอบการพิจารณา

ร่าง
พระราชบัญญัติ
ป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วม
ในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ
พ.ศ.
(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

บรรจุระเบียบวาระการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒๐ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)
วันจันทร์ที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๖

อ.พ. ๒๐/๒๕๕๖

บทสรุปสำหรับสมาชิกวุฒิสภา

ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วม ในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ.

ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ. มีผู้เสนอต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร เพื่อให้สภาผู้แทนราษฎรพิจารณา รวมทั้งสิ้น จำนวน ๒ ฉบับ ดังนี้

๑. เสนอโดย คณะรัฐมนตรี ชุดที่มีนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร เป็นนายกรัฐมนตรี โดยคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๕ เห็นชอบร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ. ที่สำนักงานอัยการสูงสุด สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา และสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้ประสานกันเพื่อแก้ไขร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว ตามที่สำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการประสานงานสภาผู้แทนราษฎรเสนอ และนำเสนอต่อสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ เพื่อให้สภาผู้แทนราษฎรพิจารณา ตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ และได้บรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๔ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๓๒ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๕

๒. เสนอโดย พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย กับคณะ เมื่อวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๕๕ และได้รับการบรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๔ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๒๘ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๕

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๔ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๓๒ (สมัยสามัญทั่วไป) เมื่อวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ. ทั้ง ๒ ฉบับพร้อมกันไปในวาระที่หนึ่งชั้นรับหลักการ (โดยไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายหรือแสดงความคิดเห็นในชั้นรับหลักการ) ซึ่งที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ทั้ง ๒ ฉบับ ด้วยคะแนนเสียง ๓๗๘ เสียง และไม่รับหลักการ ไม่มี และมีมติให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญคณะหนึ่ง จำนวน ๓๑ คน^๑ เพื่อพิจารณาในวาระที่สองชั้นคณะกรรมการ โดยถือเอาร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณาและกำหนดการแปรญัตติ

^๑ ข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๘๓ วรรคสอง กำหนดว่า

“ ๑๓๑ ๑๓๑

การเลือกตั้งคณะกรรมการวิสามัญ ให้ตั้งจากบุคคลที่คณะรัฐมนตรีเสนอชื่อมีจำนวนไม่เกินหนึ่งในสี่ของจำนวนกรรมการทั้งหมด จำนวนนอกจากนั้นให้ที่ประชุมเลือกจากรายชื่อที่สมาชิกเสนอโดยให้มีจำนวนตามหรือใกล้เคียงกับอัตราส่วนของจำนวนสมาชิกของแต่ละพรรคการเมืองหรือกลุ่มพรรคการเมืองที่มีอยู่ในสภา

๑๓๑

๑๓๑”

ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ. มีเนื้อหารวมจำนวน ๓๒ มาตรา สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

๑. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ.” (ร่างมาตรา ๑)

๒. คำปรารภ

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ

๓. บทจำกัดสิทธิ

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๖ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

๔. วันใช้บังคับ

พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป (ร่างมาตรา ๒)

๕. บทรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ให้นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม และอัยการสูงสุดรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ในส่วนที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของตน

อัยการสูงสุดมีอำนาจออกข้อบังคับเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

ข้อบังคับนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้ (ร่างมาตรา ๔)

๖. เนื้อหาของร่างพระราชบัญญัติ

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้แบ่งเนื้อหาสาระสำคัญออกเป็น ๒ ส่วน

๖.๑ ส่วนที่เป็นกฎหมายสารบัญญัติ

๖.๑.๑ ได้กำหนดความหมายของบทนิยามคำว่า “องค์กรอาชญากรรม” เพื่อให้สอดคล้องกับบทนิยามคำว่า “Organized criminal group”^๓ ตาม Article 2 (a) แห่งอนุสัญญาสหประชาชาติเพื่อต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร (United Nation

^๓

Article 2

Use of terms

For the purposes of this Convention:

(a) “Organized criminal group” shall mean a structured group of three or more persons, existing for a period of time and acting in concert with the aim of committing one or more serious crimes or offences established in accordance with this Convention, in order to obtain, directly or indirectly, a financial or other material benefit;

Convention Against Transnational Organized Crime) และได้กำหนดความหมายของบทนิยาม คำว่า “องค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ” เพื่อให้ร่างพระราชบัญญัตินี้มีความชัดเจนยิ่งขึ้น รวมทั้งได้กำหนด ความหมายของบทนิยามคำว่า “ความผิดร้ายแรง” เพื่อให้สอดคล้องกับบทนิยาม คำว่า “Serious crime”^๔ ตาม Article 2 (b) แห่งอนุสัญญาฯ นอกจากนี้ ยังได้กำหนดบทนิยามคำว่า “พนักงานสอบสวน” และคำว่า “พนักงานเจ้าหน้าที่” เพื่อให้สอดคล้องกับเนื้อหาของร่างพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๓)

๖.๑.๒ เพื่อกำหนดลักษณะของการกระทำความผิดให้สอดคล้องกับ Article 5^๕ แห่งอนุสัญญาฯ จึงกำหนดให้ผู้ใดเป็นสมาชิกหรือเป็นเครือข่ายดำเนินงานขององค์กร

๔

Article 2

Use of terms

For the purposes of this Convention:

etc

etc

(b) “Serious crime” shall mean conduct constituting an offence punishable by a maximum deprivation of liberty of at least four years or a more serious penalty;

๕

Article 5

Criminalization of participation in an organized criminal group

1. Each State Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences, when committed intentionally:

(a) Either or both of the following as criminal offences distinct from those involving the attempt or completion of the criminal activity:

(i) Agreeing with one or more other persons to commit a serious crime for a purpose relating directly or indirectly to the obtaining of a financial or other material benefit and, where required by domestic law, involving an act undertaken by one of the participants in furtherance of the agreement or involving an organized criminal group;

(ii) Conduct by a person who, with knowledge of either the aim and general criminal activity of an organized criminal group or its intention to commit the crimes in question, takes an active part in:

a. Criminal activities of the organized criminal group;

b. Other activities of the organized criminal group in the knowledge that his or her participation will contribute to the achievement of the above-described criminal aim;

(b) Organizing, directing, aiding, abetting, facilitating or counselling the commission of serious crime involving an organized criminal group.

2. The knowledge, intent, aim, purpose or agreement referred to in paragraph 1 of this article may be inferred from objective factual circumstances.

3. States Parties whose domestic law requires involvement of an organized criminal group for purposes of the offences established in accordance with paragraph 1 (a) (i) of this article shall ensure that their domestic law covers all serious crimes involving organized

ของรัฐตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และอยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ให้พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบดำเนินคดีต่อไปได้โดยเพียงแต่แจ้งให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติทราบ (ร่างมาตรา ๑๐) และยังสามารถให้กรณีที่มีความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์การอาชญากรรมข้ามชาติให้พนักงานสอบสวนทำการสอบสวนต่อไปได้ เว้นแต่ถ้าคณะกรรมการคดีพิเศษมีมติให้คดีดังกล่าวต้องดำเนินการโดยกรมสอบสวนคดีพิเศษ ให้พนักงานสอบสวนส่งเรื่องให้กรมสอบสวนคดีพิเศษดำเนินการ (ร่างมาตรา ๑๑)

๖.๒.๒ กำหนดมาตรการทั่วไปและมาตรการพิเศษเพื่อประโยชน์ในการสืบสวนสอบสวนการกระทำความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์การอาชญากรรมข้ามชาติ ดังนี้

(๑) กำหนดให้อัยการสูงสุด ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ และหัวหน้าหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องตกลงกันเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ในคดีระหว่างหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง เช่น เรื่องวิธีปฏิบัติระหว่างหน่วยงานเกี่ยวกับการรับคำร้องทุกข์หรือคำกล่าวโทษ การดำเนินการเกี่ยวกับหมายเรียกและหมายอาญา การจับ การควบคุม การขัง ฯลฯ เรื่องขอบเขตความรับผิดชอบของพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ เจ้าหน้าที่อื่นของรัฐ พนักงานสอบสวน และพนักงานเจ้าหน้าที่ในการสืบสวนสอบสวน เรื่องการแลกเปลี่ยนข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์การอาชญากรรมข้ามชาติ ฯลฯ (ร่างมาตรา ๑๒) และยังสามารถให้อัยการสูงสุด ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมาย แล้วแต่กรณี อาจขอให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐ หรือเจ้าหน้าที่อื่นของรัฐให้ความช่วยเหลือ สนับสนุนหรือเข้าร่วมปฏิบัติหน้าที่ได้ตามความจำเป็น (ร่างมาตรา ๑๓) รวมทั้งกำหนดให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจหน้าที่ เช่น (๑) เข้าไปในเคหสถาน (๒) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกให้มาให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งบัญชี เอกสาร หรือวัตถุใด ๆ มาเพื่อตรวจสอบหรือประกอบการพิจารณา หรือ (๓) ค้นบุคคล หรือยานพาหนะ หรือ (๔) ยึดหรืออายัดทรัพย์สินที่ค้นพบ หรือที่ส่งมาดังกล่าวไว้ใน (๑) (๒) และ (๓) ทั้งนี้ พนักงานสอบสวนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตำแหน่งใดหรือระดับใดจะมีอำนาจหน้าที่ หรือจะต้องได้รับอนุมัติจากบุคคลใดก่อนให้เป็นไปตามข้อบังคับที่อัยการสูงสุดกำหนด (ร่างมาตรา ๑๔) อีกทั้งกำหนดการเก็บรักษาและจัดการทรัพย์สินที่พนักงานสอบสวนได้ยึดหรืออายัดไว้ตามมาตรา ๑๔ ให้เป็นไปตามข้อบังคับที่อัยการสูงสุดกำหนด (ร่างมาตรา ๑๕) ตลอดจนกำหนดให้พนักงานอัยการ พนักงานสอบสวน และพนักงานเจ้าหน้าที่มีและใช้อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน ยุทธภัณฑ์และอุปกรณ์ได้เท่าที่จำเป็น ทั้งนี้ ต้องเป็นไปตามข้อบังคับที่อัยการสูงสุดกำหนด และอยู่ภายใต้กฎหมายว่าด้วยอาวุธปืน เครื่องกระสุน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน และกฎหมายว่าด้วยการควบคุมยุทธภัณฑ์ (ร่างมาตรา ๑๖)

(๒) กำหนดให้พนักงานสอบสวนและพนักงานเจ้าหน้าที่สามารถใช้มาตรการพิเศษเพื่อประโยชน์ในการสืบสวนสอบสวน ดังนี้

(๒.๑) พนักงานสอบสวนซึ่งได้รับอนุมัติจากอัยการสูงสุดผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายแล้วแต่กรณี อาจยื่นคำขอฝ่ายเดียวต่ออธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญาเพื่อมีคำสั่งอนุญาตให้ได้มาซึ่งเอกสารหรือข้อมูลข่าวสารก็ได้ (ร่างมาตรา ๑๗) รวมทั้งห้ามมิให้บุคคลใดที่ดำเนินการตามมาตรา ๑๗ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ได้มา (ร่างมาตรา ๑๘) หากฝ่าฝืนต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (ร่างมาตรา ๒๙)

(๒.๒) กำหนดให้อัยการสูงสุด ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายแล้วแต่กรณี มอบหมายให้บุคคลใดจัดทำเอกสารหรือหลักฐานใดขึ้น หรือปฏิบัติการอำพราง โดยในการจัดทำเอกสารหรือหลักฐานใด หรือการปฏิบัติการอำพรางดังกล่าวให้ถือว่าเป็นการกระทำโดยชอบด้วยกฎหมาย เพื่อให้สอดคล้องกับ Article 20 ข้อ ๑^๖ (ร่างมาตรา ๑๙)

(๒.๓) กำหนดให้พนักงานสอบสวนที่ได้รับอนุญาตจากอัยการสูงสุด ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายแล้วแต่กรณี มีอำนาจให้มีการเคลื่อนย้ายภายใต้การควบคุม โดยได้กำหนดความหมายของการเคลื่อนย้ายภายใต้การควบคุม และหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการขออนุญาต การอนุญาตและการเคลื่อนย้ายภายใต้การควบคุม ให้เป็นไปตามข้อบังคับที่อัยการสูงสุดกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี ทั้งนี้ ข้อบังคับดังกล่าวจะต้องมีมาตรการควบคุมและตรวจสอบการใช้อำนาจด้วยและเพื่อให้สอดคล้องกับ Article 20 ข้อ ๔^๗ แห่งอนุสัญญาฯ (ร่างมาตรา ๒๐)

๖

Article 20

Special investigative techniques

1. If permitted by the basic principles of its domestic legal system, each State Party shall, within its possibilities and under the conditions prescribed by its domestic law, take the necessary measures to allow for the appropriate use of controlled delivery and, where it deems appropriate, for the use of other special investigative techniques, such as electronic or other forms of surveillance and undercover operations, by its competent authorities in its territory for the purpose of effectively combating organized crime.

etc

etc

๗

Article 20

Special investigative techniques

etc

etc

4. Decisions to use controlled delivery at the international level may, with the consent of the States Parties concerned, include methods such as intercepting and allowing the goods to continue intact or be removed or replaced in whole or in part.

(๒.๔) กำหนดให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่อาจใช้เครื่องมือสื่อสารโทรคมนาคม เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ หรือด้วยวิธีการอื่นใด เฉพาะในการสะกดรอย ผู้ต้องสงสัยว่ากระทำความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามข้อบังคับที่อัยการสูงสุดกำหนด เพื่อให้สอดคล้องกับ Article 20 ข้อ ๑^๔ (ร่างมาตรา ๒๑)

๖.๒.๓ เพื่อการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น จึงได้กำหนดเรื่องความร่วมมือที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินคดีความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ โดยกำหนดให้ระหว่างการสอบสวนคดีดังกล่าว หากผู้ต้องหาให้ข้อมูลเองโดยสมัครใจต่อพนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการ ซึ่งเป็นข้อมูลที่สำคัญและเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการสืบสวนสอบสวนเกี่ยวกับกิจกรรมและการกระทำความผิดขององค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ ซึ่งสามารถใช้เป็นพยานหลักฐานในการดำเนินคดีต่อหัวหน้าหรือผู้มีบทบาทสำคัญในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ ให้พนักงานสอบสวนบันทึกข้อมูลดังกล่าวไว้ในสำนวนการสอบสวน แล้วเสนอต่ออัยการสูงสุด หากอัยการสูงสุดเห็นว่าข้อมูลดังกล่าวสำคัญและเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง ให้อัยการสูงสุดมีอำนาจใช้ดุลพินิจออกคำสั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหานั้นทุกข้อหาหรือบางข้อหาก็ได้ แต่ในกรณีที่มีการฟ้องคดีแล้ว หากการให้ข้อมูลดังกล่าวได้กระทำในระหว่างการพิจารณาคดีของศาล ให้อัยการสูงสุดมีอำนาจออกคำสั่งถอนฟ้อง ถอนอุทธรณ์ ถอนฎีกาหรือไม่อุทธรณ์ ไม่ฎีกาในความผิดนั้นทั้งหมดหรือบางส่วน ทั้งนี้ ให้อยู่ภายใต้บังคับของประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ร่างมาตรา ๒๓) และหากศาลเห็นว่าผู้กระทำความผิดได้ให้ข้อมูลที่สำคัญและเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการปราบปรามการกระทำความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ ต่อพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการ ศาลจะลงโทษผู้นั้นน้อยกว่าอัตราโทษขั้นต่ำที่กำหนดไว้สำหรับความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ก็ได้ ทั้งนี้ เพื่อให้สอดคล้องกับ Article 26^๕ แห่งอนุสัญญาฯ (ร่างมาตรา ๒๔)

^๔ โปรตดูเชิงอรรถ ๔ , ข้างต้น

^๕

Article 26

*Measures to enhance cooperation with
law enforcement authorities*

1. Each State Party shall take appropriate measures to encourage persons who participate or who have participated in organized criminal groups:

(a) To supply information useful to competent authorities for investigative and evidentiary purposes on such matters as:

(i) The identity, nature, composition, structure, location or activities of organized criminal groups;

(ii) Links, including international links, with other organized criminal groups;

(iii) Offences that organized criminal groups have committed or may commit;

(b) To provide factual, concrete help to competent authorities that may contribute to depriving organized criminal groups of their resources or of the proceeds of crime.

**บทวิเคราะห์ข้อดีและข้อสังเกตของร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปราม
การมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ.**

ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กร
อาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ.

มีเหตุผลสืบเนื่องมาจากปัจจุบันประเทศไทยประสบปัญหาการประกอบ
อาชญากรรมที่มีลักษณะองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติที่ส่งผลกระทบต่อความสงบเรียบร้อย
และความมั่นคงของประเทศเป็นอย่างมาก แต่ปรากฏว่ากฎหมายที่มีอยู่ในปัจจุบันยังไม่สามารถ
ใช้บังคับเพื่อดำเนินคดีกับการกระทำความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติได้อย่าง
มีประสิทธิภาพ เนื่องจากไม่มีหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงในการประสานความร่วมมือ
ระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ ประกอบกับประเทศไทย
ได้ลงนามในอนุสัญญาสหประชาชาติเพื่อต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร
จึงสมควรกำหนดลักษณะความผิดให้ครอบคลุมการกระทำดังกล่าว เมื่อมีกฎหมายฉบับนี้จะทำให้
การป้องกันและปราบปรามองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ดังนี้

๑. กำหนดหน่วยงานและองค์กรที่มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบในการป้องกัน
และปราบปรามองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ

๒. มีกฎหมายกำหนดความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ
และฐานขัดขวางกระบวนการยุติธรรม และกำหนดให้มีโทษสูงกว่าความผิดธรรมดาทั่วไป

๓. มีวิธีการหรือมาตรการสืบสวนสอบสวนพิเศษ เช่น การปฏิบัติการอำพราง
(Undercover Operations) การใช้เครื่องมือสื่อสาร โทรคมนาคม เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์
หรือวิธีการอื่นใด เฉพาะในการสะกดรอยผู้ต้องสงสัย (electronic or other forms of surveillance)
การเคลื่อนย้ายภายใต้การควบคุม (Controlled Delivery)

2. Each State Party shall consider providing for the possibility, in appropriate
cases, of mitigating punishment of an accused person who provides substantial cooperation in
the investigation or prosecution of an offence covered by this Convention.

3. Each State Party shall consider providing for the possibility, in accordance with
fundamental principles of its domestic law, of granting immunity from prosecution to a person
who provides substantial cooperation in the investigation or prosecution of an offence covered
by this Convention.

4. Protection of such persons shall be as provided for in article 24 of this Convention.

5. Where a person referred to in paragraph 1 of this article located in one State
Party can provide substantial cooperation to the competent authorities of another State Party, the
States Parties concerned may consider entering into agreements or arrangements, in accordance with
their domestic law, concerning the potential provision by the other State

Party of the treatment set forth in paragraphs 2 and 3 of this article.

ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ.

๔. กำหนดให้ความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ เป็นความผิดมูลฐานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินด้วยเพื่อยึดทรัพย์ของผู้กระทำความผิดให้ตกเป็นของแผ่นดิน และเพื่อตัดวงจรอาชญากรรมมิให้มีการนำทรัพย์สินไปใช้ในการกระทำความผิดอีก

อนึ่ง ในการประชุมร่วมกันของรัฐสภา ครั้งที่ ๓ (สมัยสามัญทั่วไป) วันอังคารที่ ๑๓ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๕ รัฐสภาได้ลงมติเห็นชอบอนุสัญญาสหประชาชาติเพื่อต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร (United Nations Convention against Transnational Organized Crime) ซึ่งคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอแล้ว ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๙๐ วรรคสอง^{๑๐} จึงได้ออกพระราชบัญญัตินี้ เพื่้อนุวัติการให้ เป็นไปตามอนุสัญญาดังกล่าว

^{๑๐} รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๑๙๐ วรรคสอง บัญญัติว่า

“มาตรา ๑๙๐ พระมหากษัตริย์ทรงไว้ซึ่งพระราชอำนาจในการทำหนังสือสัญญาสันติภาพ สัญญาสงบศึก และสัญญาอื่น กับนานาประเทศหรือกับองค์การระหว่างประเทศ

หนังสือสัญญาใดมีบทเปลี่ยนแปลงอาณาเขตไทย หรือเขตพื้นที่นอกอาณาเขตซึ่งประเทศไทยมีสิทธิอธิปไตยหรือมีเขตอำนาจตามหนังสือสัญญาหรือตามกฎหมายระหว่างประเทศ หรือจะต้องออกพระราชบัญญัติเพื่อให้การเป็นไปตามหนังสือสัญญา หรือมีผลกระทบต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจหรือสังคมของประเทศอย่างกว้างขวาง หรือมีผลผูกพันด้านการค้า การลงทุน หรืองบประมาณของประเทศอย่างมีนัยสำคัญ ต้องได้รับความเห็นชอบของรัฐสภา ในการนี้ รัฐสภาจะต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ ได้รับเรื่องดังกล่าว

คำนำ

เอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ได้ประมวลและรวบรวม ข้อมูลด้านต่าง ๆ ในกระบวนการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วม ในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ. ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติเห็นชอบแล้ว ในคราวประชุม สภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๔ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๒๑ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๕๖ โดยมีเนื้อหาแบ่งออกเป็น ๒ ส่วน ประกอบด้วย

ส่วนที่ ๑ ความเป็นมา สาระสำคัญ ประเด็นการอภิปรายของสมาชิก สภาผู้แทนราษฎรที่สำคัญ ๆ และผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติ ป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ.

ส่วนที่ ๒ ข้อมูลประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปราม การมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ.

ภาคผนวก

: ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรม ข้ามชาติ พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

: บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปราม การมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ.

: รายงานของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติป้องกัน และปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ. สภาผู้แทนราษฎร

: ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรม ข้ามชาติ พ.ศ. สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

เอกสารประกอบการพิจารณาฉบับนี้ จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในราชการวงงาน
ด้านนิติบัญญัติของวุฒิสภา โดยมุ่งเน้นสารประโยชน์ในเชิงอ้างอิงเบื้องต้น สำหรับเพื่อประกอบ
การพิจารณาของสมาชิกวุฒิสภาโดยเฉพาะ

สำนักกฎหมาย
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
มีนาคม ๒๕๕๖

เอกสารประกอบการพิจารณา

จัดทำโดย

นายรัช ภาสุข	ที่ปรึกษาด้านกฎหมาย
นางสาวสุภาวค์จิตต์ ไตรเทพพิสัย	ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย
นายสุชาติ พันทองคำ	ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานกฎหมาย ๒
นางสาวนภพร ขวรงค์	นิติกรชำนาญการ
นางสาวสุวรรณา พรหมพิมพ์	วิทยากรชำนาญการ
นางสิริกัญย์ สองแสง	เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน
นางสาวรัตติกาลย์ น้อยนวม	เจ้าพนักงานธุรการปฏิบัติงาน
นายพัลลภ วงศ์พานิช	เจ้าพนักงานบันทึกข้อมูลปฏิบัติงาน

กลุ่มงานกฎหมาย ๒ สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา โทร. ๐ ๒๘๓๑ ๙๒๘๘

ผลิตโดย

กลุ่มงานการพิมพ์ สำนักการพิมพ์ โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๑๗๔๑ - ๔๒

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ท่านสมาชิกวุฒิสภา และผู้สนใจที่มีความประสงค์หรือต้องการที่จะศึกษาเอกสารประกอบการพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติเป็นการล่วงหน้าก่อนวันประชุมวุฒิสภา สามารถสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับเอกสารประกอบการพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติได้จากเว็บไซต์วุฒิสภา www.senate.go.th

หรือขอรับเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติได้ที่ศูนย์บริการข้อมูลกฎหมาย วุฒิสภา อาคารรัฐสภา ๒ ชั้น ๑
หมายเลขโทรศัพท์ ๐ ๒๒๔๔ ๑๕๖๕

สารบัญ

หน้า

บทสรุปสำหรับสมาชิกวุฒิสภา ก

ส่วนที่ ๑ ความเป็นมา สารระสำคัญ ประเด็นที่มีการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สำคัญ ๆ และผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ.

- ความเป็นมาของร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ. ๑
- สารระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ. ๕
- ประเด็นที่มีการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สำคัญ ๆ และผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ. ๑๙
 ๑. สรุปประเด็นและผลการพิจารณาของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่หนึ่ง ๑๙
 - ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่หนึ่ง ๑๙
 ๒. สรุปประเด็นและผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สอง ๑๙
 - ๒.๑ ประเด็นสำคัญที่มีการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สำคัญ ๑๙
 - ๒.๒ ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สอง
ชั้นพิจารณาเรียงตามลำดับมาตรา ๒๔
 ๓. ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สาม ๓๗

ส่วนที่ ๒ ข้อมูลประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ.

- คำชี้แจงความจำเป็นในการตรากฎหมาย -๑-
- ความเป็นมาในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ -๘-
- บทวิเคราะห์ข้อดีและข้อสังเกต -๑๑-

- ข้อมูลรายละเอียดเกี่ยวกับองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติในประเทศไทย -๑๓-
- อนุสัญญาสหประชาชาติเพื่อต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติ
ที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร -๑๔-
- ประเทศภาคีสมาชิกตามอนุสัญญาสหประชาชาติ
เพื่อต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร -๔๗-

ภาคผนวก :

- ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปราม
การมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) (๑)
- บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปราม
การมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ. (๑๗)
- รายงานของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
ป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ
พ.ศ. สภาผู้แทนราษฎร (๒๕)
- ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปราม
การมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ.
สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว (๕๓)

ส่วนที่ ๑

ความเป็นมา สาระสำคัญ ประเด็นที่มีการอภิปราย
ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สำคัญ ๆ
และผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรเกี่ยวกับ
ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วม
ในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ.

ความเป็นมา

ของร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วม

ในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ.

ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ. มีผู้เสนอต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร เพื่อให้สภาผู้แทนราษฎรพิจารณา รวมทั้งสิ้น จำนวน ๒ ฉบับ ดังนี้

๑. เสนอโดย คณะรัฐมนตรี ชุดที่มีนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร เป็นนายกรัฐมนตรี โดยคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๕ เห็นชอบร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ. ที่สำนักงานอัยการสูงสุด สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา และสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้ประสานกันเพื่อแก้ไขร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว ตามที่สำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการประสานงานสภาผู้แทนราษฎรเสนอ และนำเสนอต่อสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ เพื่อให้สภาผู้แทนราษฎรพิจารณา ตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ และได้บรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๔ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๓๒ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๕

๒. เสนอโดย พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย กับคณะ เมื่อวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๕๕ และได้รับการบรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๔ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๒๘ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๕

การเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ทั้ง ๒ ฉบับ มีหลักการและเหตุผลทำนองเดียวกัน ดังนี้

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ

เหตุผล

เนื่องจากปัจจุบันประเทศไทยมีปัญหาเกี่ยวกับการประกอบอาชญากรรมที่มีลักษณะเป็นองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติซึ่งส่งผลกระทบต่อความสงบเรียบร้อยและความมั่นคงของประเทศเป็นอย่างมาก แต่ปรากฏว่ากฎหมายที่มีอยู่ในปัจจุบันยังไม่สามารถใช้บังคับเพื่อดำเนินคดีกับการกระทำความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประกอบกับประเทศไทยได้ลงนามในอนุสัญญาสหประชาชาติเพื่อต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร จึงสมควรกำหนดลักษณะความผิดให้ครอบคลุม

การกระทำดังกล่าว รวมทั้งกำหนดวิธีการสืบสวน สอบสวนการกระทำความผิดดังกล่าวนั้นด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับ พร้อมกันไป ในวาระที่หนึ่งชั้นรับหลักการในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๔ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๓๒ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ (โดยไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย หรือแสดงความคิดเห็นในวาระที่หนึ่งชั้นรับหลักการ) และที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติ รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับ ด้วยคะแนนเสียง ๓๗๘ เสียง และไม่รับหลักการ ไม่มี และมีมติให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญคณะหนึ่ง จำนวน ๓๑ คน^๑ เพื่อพิจารณาในวาระที่สอง ชั้นคณะกรรมการวิสามัญ โดยถือเอาร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา และกำหนดแปรญัตติตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ข้อ ๑๒๓^๒ ภายในกำหนด ๗ วัน นับแต่วันถัดจากวันที่สภาผู้แทนราษฎรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว

คณะกรรมการวิสามัญ จำนวน ๓๑ คน ประกอบด้วย

* ๑. นายวราเทพ รัตนากร	ประธานคณะกรรมการวิสามัญ
๒. พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์	รองประธานคณะกรรมการวิสามัญ คนที่หนึ่ง
๓. นายเกษิต ภิรมย์	รองประธานคณะกรรมการวิสามัญ คนที่สอง
* ๔. นายจุลสิงห์ วสันตสิงห์	รองประธานคณะกรรมการวิสามัญ คนที่สาม
๕. นายยืนยัต ใจสมุทร	รองประธานคณะกรรมการวิสามัญ คนที่สี่
๖. พลตำรวจเอก ดร. โสทธิพันธุ์	รองประธานคณะกรรมการวิสามัญ คนที่ห้า
๗. นางสาวธีรรัตน์ สำเร็จวาณิชย์	โฆษกคณะกรรมการวิสามัญ
๘. นายสัมพันธ์ ตั้งเบญจผล	โฆษกคณะกรรมการวิสามัญ
๙. นายพคุณ รัฐผไท	เลขานุการคณะกรรมการวิสามัญ
๑๐. นายวันชัย บุชบา	ผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการวิสามัญ คนที่หนึ่ง
* ๑๑. นายถนัดกิจ นิวาทวงษ์	ผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการวิสามัญ คนที่สอง

^๑ ข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๘๓ วรรคสอง กำหนดว่า

“ ๓๑ ”

การเลือกตั้งคณะกรรมการวิสามัญ ให้ตั้งจากบุคคลที่คณะรัฐมนตรีเสนอชื่อมีจำนวนไม่เกินหนึ่งในสี่ของจำนวนกรรมการวิสามัญทั้งหมด จำนวนนอกจากนั้นให้ที่ประชุมเลือกจากรายชื่อที่สมาชิกเสนอโดยให้มีจำนวนตามหรือใกล้เคียงกับอัตราส่วนของจำนวนสมาชิกของแต่ละพรรคการเมืองหรือกลุ่มพรรคการเมืองที่มีอยู่ในสภา

“ ๓๑ ”

“ ๓๑ ”

^๒ ข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑๒๓ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า

“ การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติชั้นคณะกรรมการวิสามัญที่สภาตั้ง สมาชิกผู้ใดเห็นควรแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติ ก็ให้เสนอคำแปรญัตติล่วงหน้าเป็นหนังสือต่อประธานคณะกรรมการวิสามัญภายในกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันถัดจากวันที่สภาฯ รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ เว้นแต่สภาฯ จะได้กำหนดเวลาแปรญัตติสำหรับร่างพระราชบัญญัตินั้นไว้เป็นอย่างอื่น ”

* หมายถึง กรรมการในสัดส่วนของรัฐบาล

๑๒. พลอากาศเอก ชูชาติ ชวนชม	๑๓. นายชูวิทย์ พิทักษ์พรพัลลภ
๑๔. นายเชิดพงศ์ ราชปองขันธุ์	* ๑๕. นายถาวร พานิชพันธ์
๑๖. นายนภินทร ศรีสรรพวงค์	๑๗. นายนิรมิต สุจारी
๑๘. นางบุศริณธัญ วรพัฒนานันน์	๑๙. นายประสงค์ ชุ่มเซย
๒๐. นางปิยะดา มุ่งเจริญพร ^๓	๒๑. นายเปรมศักดิ์ เพียยุระ
๒๒. นายพลวัฒน์ บุญแท้	๒๓. นางสาวพัชรี โพธิ์สุธน
๒๔. นายพันธุ์ศักดิ์ เกตุวัตธา	* ๒๕. พลตำรวจเอก วัชรพล ประสารราชกิจ
๒๖. นายสมบุรณ์ อภัยเวียนกุล	๒๗. นายสุรเชษฐ์ แวอาแซ
๒๘. พลตำรวจตรี สุรินทร์ ปาลาเร่	๒๙. นายอนันต์ ลิมปคุปตถาวร
๓๐. นายอภิชาติ ศักดิ์เศรษฐ์	๓๑. นายอิทธิรัตน์ จันทรสุนทร

เมื่อคณะกรรมการการวิสามัญฯ พิจารณาเสร็จแล้ว ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ พร้อมด้วยรายงานการพิจารณาของคณะกรรมการการวิสามัญฯ ต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร^๔ และได้บรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๔ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๙ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๖ มีนาคม ๒๕๕๖ ซึ่งที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ในวาระที่สอง ขึ้นพิจารณาเรียงตามลำดับมาตรา ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๔ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๒๑ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๕๖ โดยพิจารณาเรียงตามลำดับมาตราจนจบร่าง และได้พิจารณาทั้งร่างเป็นการสรุปอีกครั้งหนึ่ง โดยไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรขอแก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำแต่อย่างใด

เมื่อจบการพิจารณาในวาระที่สอง ขึ้นพิจารณาเรียงตามลำดับมาตราแล้ว ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาต่อไปในวาระที่สาม โดยลงมติเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ด้วยคะแนนเสียง ๓๑๐ เสียง และไม่เห็นชอบ ไม่มี แล้วส่งให้วุฒิสภาพิจารณาต่อไป^๕ เมื่อวันจันทร์ที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๖

* หมายถึง กรรมการในสัดส่วนของรัฐบาล

^๓ นางปิยะดา มุ่งเจริญพร ได้ขอลาออกจากการเป็นกรรมการวิสามัญ เมื่อวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๕๖ และเนื่องจากคณะกรรมการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ. เสร็จแล้ว จึงไม่ประสงค์ที่จะให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่าง

^๔ โปรดดูรายงานของคณะกรรมการการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ. สภาผู้แทนราษฎร ในภาคผนวกหน้า (๒๕)

^๕ โปรดดูร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ. สภาผู้แทนราษฎร เห็นชอบแล้ว ในภาคผนวกหน้า (๕๓)

สาระสำคัญ

ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วม

ในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ.

ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

๑. หลักการและเหตุผล

๑.๑ หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ

๑.๒ เหตุผล

เนื่องจากปัจจุบันประเทศไทยมีปัญหาเกี่ยวกับการประกอบอาชญากรรมที่มีลักษณะเป็นองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติซึ่งส่งผลกระทบต่อความสงบเรียบร้อยและความมั่นคงของประเทศเป็นอย่างมาก แต่ปรากฏว่ากฎหมายที่มีอยู่ในปัจจุบันยังไม่สามารถใช้บังคับเพื่อดำเนินคดีกับการกระทำความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประกอบกับประเทศไทยได้ลงนามในอนุสัญญาสหประชาชาติเพื่อต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร จึงสมควรกำหนดลักษณะความผิดให้ครอบคลุมการกระทำความผิดดังกล่าว รวมทั้งกำหนดวิธีการสืบสวน สอบสวนการกระทำความผิดดังกล่าวด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ (ร่างมาตรา ๑)

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ.”

๓. คำปรารภ

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ

๔. บทจำกัดสิทธิ

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๖ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

๕. วันใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๒)

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

๖. บทนิยามศัพท์ (ร่างมาตรา ๓)

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“องค์กรอาชญากรรม” หมายความว่า คณะบุคคลตั้งแต่สามคนขึ้นไปที่รวมตัวกันช่วงระยะเวลาหนึ่งและร่วมกันกระทำการใด โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อกระทำความผิดร้ายแรงและเพื่อได้มาซึ่งผลประโยชน์ทางการเงิน ทรัพย์สิน หรือผลประโยชน์ทางวัตถุอย่างอื่นไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม

“องค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ” หมายความว่า องค์กรอาชญากรรมที่มีการกระทำความผิดซึ่งมีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) ความผิดที่กระทำในเขตแดนของรัฐมากกว่าหนึ่งรัฐ

(๒) ความผิดที่กระทำในรัฐหนึ่ง แต่การเตรียม การวางแผน การสั่งการ การสนับสนุน หรือการควบคุมการกระทำความผิดได้กระทำในอีกรัฐหนึ่ง

(๓) ความผิดที่กระทำในรัฐหนึ่ง แต่เกี่ยวข้องกับองค์กรอาชญากรรมที่มีการกระทำความผิดมากกว่าหนึ่งรัฐ

(๔) ความผิดที่กระทำในรัฐหนึ่ง แต่ผลของการกระทำที่สำคัญเกิดขึ้นในอีกรัฐหนึ่ง

“ความผิดร้ายแรง” หมายความว่า ความผิดอาญาที่กฎหมายกำหนดโทษจำคุกชั้นสูงตั้งแต่สี่ปีขึ้นไปหรือโทษสถานหนักกว่านั้น

“พนักงานสอบสวน” หมายความว่า พนักงานสอบสวน ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งอัยการสูงสุด หรือผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติแต่งตั้งให้ช่วยเหลือพนักงานสอบสวน ในการสืบสวนสอบสวนและป้องกันปราบปรามการกระทำความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติตามพระราชบัญญัตินี้

๗. บทรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๔)

มาตรา ๔ ให้นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม และอัยการสูงสุดรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ในส่วนที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของตน

อัยการสูงสุดมีอำนาจออกข้อบังคับเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

ข้อบังคับนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

๘. เนื้อหาของร่างพระราชบัญญัติ

๘.๑ หมวด ๑ บททั่วไป

๘.๑.๑ กำหนดลักษณะของการกระทำความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ (ร่างมาตรา ๕)

มาตรา ๕ ผู้ใดกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

(๑) เป็นสมาชิกหรือเป็นเครือข่ายดำเนินงานขององค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ

(๒) สมคบกันตั้งแต่สองคนขึ้นไปเพื่อกระทำความผิดร้ายแรงอันเกี่ยวข้องกับองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ

(๓) มีส่วนร่วมกระทำการใดๆ ไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อมในกิจกรรมหรือการดำเนินการขององค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ โดยรู้ถึงวัตถุประสงค์และการดำเนินกิจกรรมหรือโดยรู้ถึงเจตนาที่จะกระทำความผิดร้ายแรงขององค์กรอาชญากรรมข้ามชาติดังกล่าว

(๔) จัดการ ส่งการ ช่วยเหลือ ยุยง อำนวยความสะดวก หรือให้คำปรึกษาในการกระทำความผิดร้ายแรงขององค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ โดยรู้ถึงวัตถุประสงค์และการดำเนินกิจกรรม หรือโดยรู้ถึงเจตนาที่จะกระทำความผิดร้ายแรงขององค์กรอาชญากรรมข้ามชาติดังกล่าว
ผู้ซึ่งกระทำความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ

๘.๑.๒ กำหนดให้ผู้ใดกระทำความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาตินอกราชอาณาจักรต้องรับโทษในราชอาณาจักร (ร่างมาตรา ๖)

มาตรา ๖ ผู้ใดกระทำความผิดตามมาตรา ๕ นอกราชอาณาจักร ผู้ซึ่งจะต้องรับโทษในราชอาณาจักรตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้

ทั้งนี้ให้นำมาตรา ๑๐ แห่งประมวลกฎหมายอาญา มาใช้บังคับโดยอนุโลม

๘.๑.๓ กำหนดให้ผู้ซึ่งลงมือกระทำความผิดร้ายแรงตามวัตถุประสงค์ขององค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ หรืออยู่ด้วยในขณะที่กระทำความผิดร้ายแรง หรือร่วมประชุมแต่ไม่ได้คัดค้าน รวมทั้งบรรดาหัวหน้า ผู้จัดการและผู้มีตำแหน่งหน้าที่ในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาตินั้น ต้องระวางโทษตามที่ได้บัญญัติไว้สำหรับความผิดร้ายแรงนั้นทุกคน (ร่างมาตรา ๗)

มาตรา ๗ ถ้าผู้กระทำความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติคนหนึ่งคนใดได้ลงมือกระทำความผิดร้ายแรงตามวัตถุประสงค์ขององค์กรอาชญากรรมข้ามชาตินั้น ผู้กระทำความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ ที่อยู่ด้วยในขณะที่กระทำความผิดร้ายแรง หรือร่วมประชุมแต่ไม่ได้คัดค้านในการตกลงให้กระทำความผิดร้ายแรงนั้น รวมทั้งบรรดาหัวหน้า ผู้จัดการ และผู้มีตำแหน่งหน้าที่ในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาตินั้น ต้องระวางโทษตามที่ได้บัญญัติไว้สำหรับความผิดร้ายแรงนั้นทุกคน

๘.๑.๔ กำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งสำคัญที่กระทำความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ จะต้องระวางโทษเป็นสองเท่าของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น (ร่างมาตรา ๘)

มาตรา ๘ ผู้ใดเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น ข้าราชการ พนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พนักงานองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ กรรมการหรือผู้บริหารหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ เจ้าพนักงาน กรรมการ ผู้จัดการหรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของสถาบันการเงิน หรือกรรมการขององค์กรต่าง ๆ ตามรัฐธรรมนูญ กระทำความผิดตามหมวดนี้ ต้องระวางโทษเป็นสองเท่าของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น

๘.๑.๕ กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือพนักงานสอบสวนที่กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการอันเกี่ยวเนื่องกับการกระทำความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ ต้องระวางโทษเป็นสามเท่าของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น (ร่างมาตรา ๙)

มาตรา ๙ พนักงานเจ้าหน้าที่หรือพนักงานสอบสวนตามพระราชบัญญัตินี้ ผู้ใดกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการอันเกี่ยวเนื่องกับการกระทำความผิดตามหมวดนี้ ต้องระวางโทษเป็นสามเท่าของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น

๘.๒ หมวด ๒ การสืบสวนสอบสวนคดีความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ

๘.๒.๑ กำหนดกรณีและผู้กระทำความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และอยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) ให้พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบดำเนินคดีต่อไปได้ เพียงแต่แจ้งให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบ และไม่ตัดอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะไต่สวนข้อเท็จจริง (ร่างมาตรา ๑๐)

มาตรา ๑๐ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และอยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ให้พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบดำเนินคดีต่อไปตามพระราชบัญญัตินี้ได้ เพียงแต่แจ้งให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติทราบ

การดำเนินการของพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบตามวรรคหนึ่ง ย่อมไม่ตัดอำนาจของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติที่จะดำเนินการ

(๑) ไต่สวนข้อเท็จจริงเอง ในกรณีเช่นว่านี้ ให้พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบส่งสำนวนการสอบสวนและพยานหลักฐานที่ได้มาจากการสอบสวนเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติไปยัง

คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ และคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติอาจถือสำนวนการสอบสวนดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งของการไต่สวนข้อเท็จจริงได้ หรือ

(๒) มอบหมายให้พนักงานไต่สวนตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตเข้าร่วมสอบสวนกับพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบก็ได้

๘.๒.๒ กำหนดให้กรณีความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์การอาชญากรรมข้ามชาติให้พนักงานสอบสวนทำการสอบสวนต่อไปได้ เว้นแต่ถ้าคณะกรรมการคดีพิเศษมีมติให้คดีดังกล่าวต้องดำเนินการโดยกรมสอบสวนคดีพิเศษ ให้พนักงานสอบสวนส่งเรื่องให้กรมสอบสวนคดีพิเศษดำเนินการ (ร่างมาตรา ๑๑)

มาตรา ๑๑ ในกรณีที่ความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์การอาชญากรรมข้ามชาติให้พนักงานสอบสวนทำการสอบสวนต่อไปได้ เว้นแต่คณะกรรมการคดีพิเศษได้มีมติให้คดีดังกล่าวต้องดำเนินการโดยกรมสอบสวนคดีพิเศษ ให้พนักงานสอบสวนส่งเรื่องให้กรมสอบสวนคดีพิเศษดำเนินการ

๘.๒.๓ กำหนดให้อัยการสูงสุด ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ และหัวหน้าหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องตกลงกันเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ในคดีระหว่างหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง เพื่อประโยชน์ในการประสานการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามการกระทำ ความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์การอาชญากรรมข้ามชาติ (ร่างมาตรา ๑๒)

มาตรา ๑๒ เพื่อประโยชน์ในการประสานการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามการกระทำ ความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์การอาชญากรรมข้ามชาติ ให้อัยการสูงสุด ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ และหัวหน้าหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องตกลงกันเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ในคดีระหว่างหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

(๑) วิธีปฏิบัติระหว่างหน่วยงานเกี่ยวกับการรับคำร้องทุกข์หรือคำกล่าวโทษ การดำเนินการเกี่ยวกับหมายเรียกและหมายอาญา การจับ การควบคุม การขัง การค้น หรือการปล่อยชั่วคราว การสืบสวน การสอบสวน การเปรียบเทียบ การส่งมอบคดี และการดำเนินการอื่นเกี่ยวกับคดีอาญาในระหว่างหน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจหน้าที่ป้องกันและปราบปรามการกระทำ ความผิดอาญา

(๒) ขอบเขตความรับผิดชอบของพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ เจ้าหน้าที่อื่นของรัฐ พนักงานสอบสวน และพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ในการสืบสวนและสอบสวนคดี ทั้งนี้ เพื่อให้เหมาะสมกับลักษณะการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐแต่ละแห่ง ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ผลกระทบของการกระทำผิด และประสิทธิภาพในการป้องกันและปราบปรามการกระทำ ความผิดอาญาได้อย่างทั่วถึง ในการนี้อาจกำหนดให้กรณีใดต้องดำเนินการร่วมกันระหว่างหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องด้วยก็ได้

(๓) การแลกเปลี่ยนข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการกระทำ ความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์การอาชญากรรมข้ามชาติ

(๔) การสนับสนุนของหน่วยงานของรัฐและเจ้าหน้าที่ของรัฐในการปฏิบัติหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการสืบสวนและสอบสวนคดี

(๕) เรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการสืบสวนสอบสวนคดีความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ

เมื่อมีข้อตกลงตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้หน่วยงานของรัฐมีหน้าที่ปฏิบัติตามข้อตกลงนั้น ถ้าข้อตกลงดังกล่าวเป็นการกำหนดหน้าที่ในระหว่างเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจหรือพนักงานสอบสวนในการปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ให้ถือว่าการดำเนินการของเจ้าหน้าที่ของรัฐดังกล่าวในส่วนที่เกี่ยวข้องเป็นการดำเนินการของผู้มีอำนาจหน้าที่สืบสวนและสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

๘.๒.๔ กำหนดให้อัยการสูงสุด ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายแล้วแต่กรณี อาจขอให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่อื่นของรัฐให้ความช่วยเหลือ สนับสนุน หรือเข้าร่วมปฏิบัติหน้าที่ได้ตามความจำเป็น (ร่างมาตรา ๑๓)

มาตรา ๑๓ ในการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ อัยการสูงสุด ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมาย แล้วแต่กรณี อาจขอให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่อื่นของรัฐให้ความช่วยเหลือ สนับสนุน หรือเข้าร่วมปฏิบัติหน้าที่ได้ตามความจำเป็น

ให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่อื่นของรัฐตามวรรคหนึ่งมีหน้าที่ให้ความช่วยเหลือ สนับสนุน หรือเข้าร่วมปฏิบัติหน้าที่ แล้วแต่กรณี

๘.๒.๕ กำหนดให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนด (ร่างมาตรา ๑๔)

มาตรา ๑๔ เพื่อประโยชน์ในการสืบสวนและสอบสวนการกระทำความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ ให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในเคหสถาน หรือสถานที่อื่นใด เพื่อตรวจค้น เมื่อมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่ามีทรัพย์สินซึ่งมีไว้เป็นความผิดหรือได้มาโดยการกระทำความผิด หรือได้ใช้หรือจะใช้ในการกระทำความผิด หรือใช้เพื่อให้ได้รับประโยชน์จากการกระทำความผิด หรือมีบุคคล วัตถุ และสิ่งของซึ่งอาจใช้เป็นพยานหลักฐานในการดำเนินคดี ได้ชักชวนอยู่ในเคหสถานหรือสถานที่ดังกล่าว ประกอบกับมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าหากปล่อยให้นั้นช้ำกว่าจะเอาหมายค้นมาได้ทรัพย์สินหรือพยานหลักฐานดังกล่าวอาจถูกโยกย้าย ชุกซ่อน ทำลาย หรือทำให้เปลี่ยนแปลงสภาพไปจากเดิม

(๒) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งบัญชี เอกสาร หรือวัตถุใด ๆ มาเพื่อตรวจสอบหรือประกอบการพิจารณา

(๓) คับบุคคล หรือยานพาหนะที่มีเหตุสงสัยตามสมควรว่ามีทรัพย์สินซึ่งมีไว้เป็นความผิดหรือได้มาโดยการกระทำความผิด หรือได้ใช้หรือจะใช้ในการกระทำความผิด หรือซึ่งอาจใช้เป็นพยานหลักฐานได้ซุกซ่อนอยู่

(๔) ยึดหรืออายัดทรัพย์สินที่ค้นพบหรือที่ส่งมาดังกล่าวไว้ใน (๑) (๒) และ (๓)

การใช้อำนาจตามวรรคหนึ่ง (๑) ให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ค้นปฏิบัติตามข้อบังคับที่อัยการสูงสุดกำหนดโดยแสดงความบริสุทธิ์ก่อนการเข้าค้นและให้แสดงบัตรประจำตัวและเอกสารที่ให้อำนาจในการตรวจค้น และเหตุอันควรเชื่อที่ทำให้สามารถเข้าค้นได้เป็นหนังสือให้ไว้แก่ผู้ครอบครองเคหสถานหรือสถานที่ค้นนั้น เว้นแต่ไม่มีผู้ครอบครองอยู่ ณ ที่นั้นก็ให้ค้นต่อหน้าบุคคลอื่นอย่างน้อยสองคนซึ่งพนักงานสอบสวนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ขอร้องมาเป็นพยาน ในกรณีดังกล่าว ให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ค้นส่งมอบสำเนาเอกสารและหนังสือนั้นให้แก่ผู้ครอบครองเคหสถานหรือสถานที่ดังกล่าวทันทีที่สามารถกระทำได้ และหากเป็นการค้นในเวลากลางคืน จะต้องมีข้าราชการอัยการชั้น ๓ ขึ้นไป หรือข้าราชการพลเรือนตั้งแต่ระดับชำนาญการขึ้นไป หรือข้าราชการตำรวจตำแหน่งตั้งแต่สารวัตรหรือเทียบเท่าขึ้นไปเป็นหัวหน้าในการดำเนินการ

ให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้เป็นหัวหน้าในการเข้าค้นส่งสำเนาบันทีกเหตุอันควรเชื่อตามวรรคสอง และสำเนาบันทีกการตรวจค้นและบัญชีทรัพย์สินที่ยึดหรืออายัดต่อศาลจังหวัดที่มีอำนาจเหนือท้องที่ที่ทำการค้น หรือศาลอาญาในเขตกรุงเทพมหานครภายในสี่สิบแปดชั่วโมงหลังจากสิ้นสุดการตรวจค้น เพื่อเป็นหลักฐาน

พนักงานสอบสวนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตำแหน่งใดหรือระดับใดจะมีอำนาจหน้าที่ตามที่ได้กำหนดไว้ในวรรคหนึ่งทั้งหมดหรือแต่บางส่วน หรือจะต้องได้รับอนุมัติจากบุคคลใดก่อนดำเนินการ ให้เป็นไปตามข้อบังคับที่อัยการสูงสุดกำหนด โดยทำเอกสารมอบหมายให้ไว้ประจำตัวพนักงานสอบสวนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ได้รับมอบหมายนั้น

๘.๒.๖ กำหนดการเก็บรักษาและจัดการทรัพย์สินที่พนักงานสอบสวนได้ยึดหรืออายัดไว้ ตามมาตรา ๑๔ ให้เป็นไปตามข้อบังคับที่อัยการสูงสุดกำหนด (ร่างมาตรา ๑๕)

มาตรา ๑๕ การเก็บรักษาและจัดการทรัพย์สินที่พนักงานสอบสวนได้ยึดหรืออายัดไว้ตามมาตรา ๑๔ ให้เป็นไปตามข้อบังคับที่อัยการสูงสุดกำหนด

ในกรณีที่ทรัพย์สินตามวรรคหนึ่งไม่เหมาะสมที่จะเก็บรักษาไว้ หรือหากเก็บรักษาไว้จะเป็นภาระแก่ทางราชการมากกว่าการนำไปใช้ประโยชน์อย่างอื่น พนักงานสอบสวนอาจสั่งให้ผู้มีส่วนได้เสียหรือบุคคลได้รับทรัพย์สินนั้นไปดูแลและใช้ประโยชน์โดยมีประกันหรือหลักประกันหรือให้นำทรัพย์สินนั้นออกขายทอดตลาดหรือนำไปใช้ประโยชน์ของทางราชการแล้วรายงานให้อัยการสูงสุดทราบก็ได้

การให้ผู้มีส่วนได้เสียหรือบุคคลได้รับทรัพย์สินไปดูแลและใช้ประโยชน์ การนำทรัพย์สินออกขายทอดตลาดหรือการนำทรัพย์สินไปใช้ประโยชน์ของทางราชการตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามข้อบังคับที่อัยการสูงสุดกำหนด

ถ้าความปรากฏในภายหลังว่า ทรัพย์สินที่นำออกขายทอดตลาดหรือที่นำไปใช้เพื่อประโยชน์ของทางราชการตามวรรคสอง มิใช่ทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดให้คืนทรัพย์สินนั้นพร้อมทั้งค่าใช้จ่ายและค่าเสื่อมสภาพตามข้อบังคับที่อัยการสูงสุดกำหนด ให้แก่เจ้าของหรือผู้ครอบครอง ถ้าไม่อาจคืนทรัพย์สินได้ ให้ชดใช้ราคาทรัพย์สินนั้นตามราคาประเมินได้ในวันที่ยึดหรืออายัดทรัพย์สิน หรือตามราคาที่ได้จากการขายทอดตลาดทรัพย์สินนั้น แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองได้รับดอกเบี้ยในอัตราสูงสุดของดอกเบี้ยเงินฝากประเภทฝากประจำของธนาคารออมสินในจำนวนเงินที่ได้รับคืนหรือชดใช้ราคา แล้วแต่กรณี

การประเมินค่าเสียหายและค่าเสื่อมสภาพตามวรรคสี่ ให้เป็นไปตามข้อบังคับที่อัยการสูงสุดกำหนด

๘.๒.๗ กำหนดให้พนักงานอัยการ พนักงานสอบสวน และพนักงานเจ้าหน้าที่มีและใช้อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน ยุทธภัณฑ์และอุปกรณ์ได้เท่าที่จำเป็น (ร่างมาตรา ๑๖)

มาตรา ๑๖ ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยอาวุธปืน เครื่องกระสุน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิงและสิ่งเทียมอาวุธปืน และกฎหมายว่าด้วยการควบคุมยุทธภัณฑ์ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่การสืบสวนสอบสวนความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ ให้พนักงานอัยการ พนักงานสอบสวนและพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้มีและใช้อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน ยุทธภัณฑ์ และอุปกรณ์เกี่ยวข้องเพื่อความปลอดภัยเท่าที่จำเป็น ทั้งนี้ การมีและใช้อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน ยุทธภัณฑ์ และอุปกรณ์เกี่ยวข้องดังกล่าว ให้เป็นไปตามข้อบังคับที่อัยการสูงสุดกำหนด

๘.๒.๘ กำหนดให้พนักงานสอบสวนซึ่งได้รับอนุมัติจากอัยการสูงสุด ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายแล้วแต่กรณี อาจยื่นคำขอฝ่ายเดียวต่ออธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญา เพื่อมีคำสั่งอนุญาตให้ได้มาซึ่งเอกสารหรือข้อมูลข่าวสารก็ได้ (ร่างมาตรา ๑๗)

มาตรา ๑๗ ในกรณีที่มีเหตุอันควรเชื่อว่า เอกสารหรือข้อมูลข่าวสารซึ่งส่งทางไปรษณีย์ โทรเลข โทรศัพท์ โทรสาร คอมพิวเตอร์ เครื่องมือ หรืออุปกรณ์ในการสื่อสารสื่ออิเล็กทรอนิกส์ หรือสื่อทางเทคโนโลยีใด ถูกใช้หรืออาจถูกใช้ เพื่อให้ได้รับประโยชน์จากการกระทำความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พนักงานสอบสวนซึ่งได้รับอนุมัติจากอัยการสูงสุด ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมาย แล้วแต่กรณี อาจยื่นคำขอฝ่ายเดียวต่ออธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญาเพื่อมีคำสั่งอนุญาตให้ได้มาซึ่งเอกสารหรือข้อมูลข่าวสารดังกล่าวก็ได้

การอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้พิจารณาผลกระทบต่อสิทธิส่วนบุคคลหรือสิทธิอื่นใดประกอบเหตุผลและความจำเป็นดังต่อไปนี้

(๑) มีเหตุอันควรเชื่อว่ามีการกระทำความผิดหรือจะมีการกระทำความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ

(๒) มีเหตุอันควรเชื่อว่าจะได้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการกระทำความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติจากการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

๘.๒.๑๑ กำหนดให้พนักงานสอบสวนที่ได้รับอนุญาตจากอัยการสูงสุด ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายแล้วแต่กรณี มีอำนาจให้มีการเคลื่อนย้าย ภายใต้การควบคุม โดยกำหนดความหมายของการเคลื่อนย้ายภายใต้การควบคุม และหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขออนุญาต การขออนุญาตและการเคลื่อนย้ายภายใต้การควบคุมให้เป็นไปตามข้อบังคับที่อัยการสูงสุดกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี (ร่างมาตรา ๒๐)

มาตรา ๒๐ ในกรณีจำเป็นและเพื่อประโยชน์ในการสืบสวนสอบสวนความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ ให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอัยการสูงสุด ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายแล้วแต่กรณี มีอำนาจให้มีการเคลื่อนย้ายภายใต้การควบคุม

การเคลื่อนย้ายภายใต้การควบคุม หมายความว่า วิธีการอนุญาตให้ของผิดกฎหมาย หรือต้องสงสัยผ่านออกไปจาก ผ่าน หรือเข้าไปสู่เขตแดนของรัฐหนึ่งหรือมากกว่ารัฐหนึ่ง โดยการรับรู้และอยู่ภายใต้การติดตามดูแลของเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ เพื่อการสืบสวนสอบสวนความผิดและเพื่อระบุตัวบุคคลที่เกี่ยวข้องในการกระทำความผิดนั้น

หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการขออนุญาต การอนุญาต และการเคลื่อนย้าย ภายใต้การควบคุม ให้เป็นไปตามข้อบังคับที่อัยการสูงสุดกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี ทั้งนี้ ในข้อบังคับดังกล่าวอย่างน้อยต้องมีมาตรการควบคุมและตรวจสอบการใช้อำนาจด้วย

การกระทำและพยานหลักฐานที่ได้มาจากการกระทำของพนักงานสอบสวน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา นี้ ให้รับฟังเป็นพยานหลักฐานได้

๘.๒.๑๒ กำหนดให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่อาจใช้เครื่องมือสื่อสารโทรคมนาคม เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ หรือด้วยวิธีการอื่นใด เฉพาะในการสะกดรอย ผู้ต้องสงสัยว่ากระทำความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ ทั้งนี้ให้เป็นไปตามข้อบังคับที่อัยการสูงสุดกำหนด (ร่างมาตรา ๒๑)

มาตรา ๒๑ พนักงานสอบสวนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่อาจใช้เครื่องมือสื่อสารโทรคมนาคม เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ หรือด้วยวิธีการอื่นใด เฉพาะในการสะกดรอยผู้ต้องสงสัยว่ากระทำความผิดหรือจะกระทำความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ เพื่อสืบสวนจับกุม แสวงหา และรวบรวมพยานหลักฐาน ทั้งนี้ ตามข้อบังคับที่อัยการสูงสุดกำหนด

๘.๒.๑๓ กำหนดให้การกระทำความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติตามพระราชบัญญัตินี้ เป็นความผิดมูลฐานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ร่างมาตรา ๒๒)

มาตรา ๒๒ ให้การกระทำความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติตามพระราชบัญญัตินี้ เป็นความผิดมูลฐานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

๘.๔ หมวด ๔ บทกำหนดโทษ

๘.๔.๑ กำหนดโทษสำหรับความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ (ร่างมาตรา ๒๕)

มาตรา ๒๕ ผู้ใดกระทำความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สี่ปีถึงสิบห้าปี หรือปรับตั้งแต่แปดหมื่นบาทถึงสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

๘.๔.๒ กำหนดโทษผู้ขัดขวางการสืบสวน การสอบสวน การฟ้องร้อง หรือการดำเนินคดี ความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ (ร่างมาตรา ๒๖)

มาตรา ๒๖ ผู้ใดขัดขวางการสืบสวน การสอบสวน การฟ้องร้อง หรือการดำเนินคดี ความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ เพื่อมิให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย ถ้าเป็นการกระทำอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(๑) ให้ ขอให้ หรือรับว่าจะให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดแก่ผู้เสียหายหรือพยาน เพื่อจูงใจให้ผู้นั้นไม่ไปพบพนักงานเจ้าหน้าที่ พนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ หรือไม่ไปศาล เพื่อให้ข้อเท็จจริงหรือเบาะแส หรือเพื่อให้ข้อเท็จจริงหรือเบาะแสอันเป็นเท็จ หรือไม่ให้ข้อเท็จจริงหรือเบาะแสในการดำเนินคดีแก่ผู้กระทำความผิด

(๒) ใช้กำลังบังคับ ชูเชิญ ช่มชู้ ช่มขืนใจ หลอกลวง หรือกระทำการอันมิชอบประการอื่น เพื่อมิให้ผู้เสียหายหรือพยานไปพบพนักงานเจ้าหน้าที่ พนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ หรือไม่ไปศาล เพื่อให้ข้อเท็จจริงหรือเบาะแส หรือเพื่อให้ผู้นั้นให้ข้อเท็จจริงหรือเบาะแสอันเป็นเท็จ หรือมิให้ข้อเท็จจริงหรือเบาะแสในการดำเนินคดีแก่ผู้กระทำความผิด

(๓) ทำให้เสียหาย ทำลาย ทำให้สูญหาย หรือไร้ประโยชน์ เอาไปเสีย แก้ไข เปลี่ยนแปลง ปกปิด หรือซ่อนเร้นเอกสารหรือพยานหลักฐานใด ๆ หรือปลอม ทำ หรือใช้เอกสาร หรือพยานหลักฐานใด ๆ อันเป็นเท็จในการดำเนินคดีแก่ผู้กระทำความผิด

(๔) ให้ ขอให้ หรือรับว่าจะให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ เจ้าพนักงานในตำแหน่งตุลาการ พนักงานอัยการ หรือพนักงานสอบสวน หรือเรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด เพื่อจูงใจให้กระทำการ ไม่กระทำการ หรือประวิงการกระทำอันมิชอบด้วยหน้าที่ หรือ

(๕) ใช้กำลังบังคับ ชูเชิญ ช่มชู้ ช่มขืนใจ หรือกระทำการอันมิชอบประการอื่น ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ เจ้าพนักงานในตำแหน่งตุลาการ พนักงานอัยการ หรือพนักงานสอบสวน เพื่อจูงใจให้กระทำการ ไม่กระทำการ หรือประวิงการกระทำอันมิชอบด้วยหน้าที่

๘.๔.๓ กำหนดโทษเจ้าของหรือผู้ครอบครองเคหสถานหรือสถานที่อื่นใด ตามมาตรา ๑๔ (๑) ซึ่งขัดขืนไม่ยินยอมโดยไม่มีเหตุผล หรือข้อแก้ตัวอันสมควร ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เข้าไปในเคหสถานหรือสถานที่อื่นนั้น (ร่างมาตรา ๒๗)

มาตรา ๒๗ เจ้าของหรือผู้ครอบครองเคหสถานหรือสถานที่อื่นใด ตามมาตรา ๑๔ (๑) ซึ่งขัดขืนไม่ยินยอมโดยไม่มีเหตุหรือข้อแก้ตัวอันสมควรให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่เข้าไปในเคหสถานหรือสถานที่อื่นนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

๘.๔.๔ กำหนดโทษผู้ไม่มาให้ถ้อยคำหรือไม่ส่งบัญชีเอกสารหรือวัตถุใด ๆ ตามมาตรา ๑๔ (๒) (ร่างมาตรา ๒๘)

มาตรา ๒๘ ผู้ใดไม่มาให้ถ้อยคำหรือไม่ส่งบัญชี เอกสารหรือวัตถุใด ๆ ตามมาตรา ๑๔ (๒) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

๘.๔.๕ กำหนดโทษผู้ฝ่าฝืนมาตรา ๑๘ และกำหนดเหตุฉกรรจ์ให้รับโทษหนักขึ้น (ร่างมาตรา ๒๙)

มาตรา ๒๙ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำโดยพนักงานสอบสวน พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือพนักงานอัยการซึ่งเข้าร่วมสอบสวนหรือเข้าร่วมปฏิบัติหน้าที่ หรือผู้ซึ่งเข้าร่วมปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๑๓ หรือมาตรา ๑๗ ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษเป็นสามเท่าของโทษที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง

๘.๔.๖ กำหนดโทษผู้ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๑๙ หรือมาตรา ๒๑ ที่กระทำนอกเหนือวัตถุประสงค์ในการสืบสวนสอบสวนเพื่อแสวงหาประโยชน์อันมิชอบสำหรับตนเอง หรือผู้อื่น (ร่างมาตรา ๓๐)

มาตรา ๓๐ ผู้ใดปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๑๙ หรือมาตรา ๒๑ กระทำการนอกเหนือวัตถุประสงค์ในการสืบสวนสอบสวนตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อแสวงหาประโยชน์อันมิชอบสำหรับตนเองหรือผู้อื่น ให้ผู้นั้นไม่ได้รับการคุ้มครองตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้าการกระทำนั้นเป็นความผิดอาญา ให้ต้องระวางโทษเป็นสองเท่าของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น

๘.๔.๗ กำหนดโทษผู้ยกย้าย ทำให้เสียหาย ทำลาย ซ่อนเร้น เอาไปเสีย ทำให้สูญหาย หรือทำให้ไร้ประโยชน์ซึ่งเอกสารหรือบันทึกข้อมูล หรือทรัพย์สินที่พนักงานสอบสวนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ยึดหรืออายัดไว้ (ร่างมาตรา ๓๑)

มาตรา ๓๑ ผู้ใดยกย้าย ทำให้เสียหาย ทำลาย ซ่อนเร้น เอาไปเสีย ทำให้สูญหาย หรือทำให้ไร้ประโยชน์ซึ่งเอกสารหรือบันทึกข้อมูล หรือทรัพย์สินที่พนักงานสอบสวนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ยึดหรืออายัดไว้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

**๘.๔.๘ กำหนดโทษนิติบุคคลที่กระทำความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กร
อาชญากรรมข้ามชาติ (ร่างมาตรา ๓๒)**

มาตรา ๓๒ นิติบุคคลใดกระทำความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรม
ข้ามชาติ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สองแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท

ในกรณีที่การกระทำความผิดของนิติบุคคลตามวรรคหนึ่งเกิดจากการสั่งการ
หรือการกระทำของบุคคลใด หรือไม่สั่งการ หรือไม่กระทำการอันเป็นหน้าที่ที่ต้องกระทำ
ของกรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น
บุคคลดังกล่าวต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สี่ปีถึงสิบห้าปี หรือปรับตั้งแต่แปดหมื่นบาท
ถึงสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

**ประเด็นการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สำคัญ ๆ
และผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรเกี่ยวกับ
ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วม
ในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ.**

๑. สรุปประเด็นและผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่หนึ่ง ชั้นรับหลักการ

ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ. มีผู้เสนอเข้าสู่การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร จำนวน ๒ ฉบับ ดังนี้

๑. คณะรัฐมนตรี ชุดที่มีนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร เป็นนายกรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ
๒. พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย กับคณะ เป็นผู้เสนอ

ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ. ทั้ง ๒ ฉบับ พร้อมกันไป ในวาระที่หนึ่ง ชั้นรับหลักการ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๔ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๓๒ (สมัยสามัญทั่วไป) เมื่อวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๕

ประเด็นที่สำคัญที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้อภิปรายอย่างกว้างขวาง

- ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรท่านใดขออภิปราย

ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่หนึ่ง

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติในวาระที่หนึ่งรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ. ด้วยคะแนนเสียง ๓๗๘ เสียง และไม่รับหลักการ ไม่มี และให้ถือเอาร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณาของคณะกรรมการ โดยมิตินี้ให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญ จำนวน ๓๑ คน เพื่อพิจารณาในวาระที่สองชั้นคณะกรรมการ มีกำหนดแปรญัตติภายใน ๗ วัน

๒. สรุปประเด็นและผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สอง

๒.๑ ประเด็นที่มีการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สำคัญ

๑) ร่างมาตรา ๓

- การแก้ไขบทนิยามคำว่า “องค์กรอาชญากรรม” ที่คณะกรรมการเสียงข้างมากได้ตัดคำว่า “กลุ่ม” ออก และใช้คำว่า “คณะ” แทนนั้น ในส่วนของความหมายไม่มีการเปลี่ยนแปลงไปแต่อย่างใด โดยที่คณะกรรมการเสียงข้างมากได้พิจารณาแก้ไข

และเป็นมาตรฐานเดียวกัน ซึ่งคณะกรรมการธิการได้ขอแก้ไขจากคำว่า “กลุ่ม” เป็น “คณะ” ซึ่งในความหมายตามภาษาอังกฤษคำว่า “Group” นั้น แปลว่า “กลุ่มหรือคณะ” แต่เมื่อนำมาเขียนเป็นภาษากฎหมายแล้ว คณะกรรมการธิการได้พยายามยึดถือตามรูปแบบการเขียนกฎหมายเดียวกัน โดยพยายามไม่ให้ความแตกต่างกัน

- กรณีที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้อภิปรายขอตัดคำว่า “องค์กร” ออกจากคำว่า “องค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ” นั้น คณะกรรมการธิการได้กำหนดข้อยกเว้นคำว่า “องค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ” โดยมีจุดประสงค์เพื่อต้องการอธิบายลักษณะของการกระทำที่มีลักษณะเป็นการกระทำขององค์กรอาชญากรรมข้ามชาติประการหนึ่ง และอีกประการหนึ่งถ้อยคำว่า “องค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ” นั้น มีความสำคัญ ศึกษาได้จากในร่างมาตรา ๕ วรรคท้าย จะกำหนดไว้ว่า “ผู้นั้นกระทำความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ” คณะกรรมการธิการต้องการให้คงคำนี้ไว้ เพื่อต้องการอธิบายคำว่า “องค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ” และหากพิจารณากฎหมายทั้งฉบับจะไม่มีการใช้ถ้อยคำว่า “อาชญากรรมข้ามชาติ” แต่จะใช้ถ้อยคำว่า “องค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ” โดยตลอด คณะกรรมการธิการจึงได้ขอให้คงไว้

๒) ร่างมาตรา ๘

- กรณีคณะกรรมการธิการได้เพิ่ม “เจ้าพนักงาน” ในร่างมาตรา ๘ นั้น คณะกรรมการธิการต้องการให้ความหมายถึงเจ้าพนักงานใดบ้าง อย่างไร

คณะกรรมการธิการตอบชี้แจงต่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ดังนี้

- “เจ้าพนักงาน” ในที่นี้หมายถึง กำนัน และผู้ใหญ่บ้าน นอกจากนี้อาจหมายถึง รัฐมนตรีด้วย เหตุผลที่ไม่ได้กำหนดตำแหน่งโดยตรง เนื่องจากตามแนวคำพิพากษาศาลฎีกา ได้วินิจฉัยว่า ในการทำหน้าที่ของกำนันและผู้ใหญ่บ้าน เป็นการทำหน้าที่ในฐานะเจ้าพนักงาน โดยศาลฎีกาได้วางหลักไว้ว่า เจ้าพนักงานหมายถึงเจ้าพนักงานที่กฎหมายแต่งตั้งขึ้น และมีอำนาจหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้เจ้าพนักงานหรือข้าราชการผู้นั้นต้องปฏิบัติ นอกจากนี้ในอนาคต อาจมี “เจ้าหน้าที่” บางประเภทที่ปฏิบัติหน้าที่ในฐานะเจ้าพนักงานด้วย ซึ่งจะอยู่ในความหมายนี้ด้วย การระบุเฉพาะเจาะจงลงไปอาจไม่ครอบคลุมไปถึงบุคคลบางกลุ่ม กรณีรัฐมนตรีก็เช่นเดียวกันถ้าปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย เคยมีการวินิจฉัยกรณีศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองได้กล่าวถึง การปฏิบัติหน้าที่ของรัฐมนตรีบางท่านก็เป็นการปฏิบัติหน้าที่ในฐานะ “เจ้าพนักงาน” เช่นกัน ซึ่งจากที่คณะกรรมการธิการได้พิจารณาเทียบเคียงกับกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ในมาตรา ๑๓^๑ ที่กำหนดโทษว่าจะต้องรับโทษเป็นสองเท่า กรรมการธิการจึงตัดคำว่า “พนักงานเจ้าหน้าที่” ออกไป

^๑ พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๑๓ บัญญัติว่า

“มาตรา ๑๓ ผู้ใดเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น ข้าราชการ พนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พนักงานองค์กรหรือหน่วยงานของรัฐ กรรมการหรือผู้บริหารหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ เจ้าพนักงาน หรือกรรมการองค์กรต่าง ๆ ตามรัฐธรรมนูญ กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษเป็นสองเท่าของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น

เพื่อให้สอดคล้องกับกฎหมายดังกล่าว ดังนั้นการใช้คำว่า “เจ้าพนักงาน” ก็เพื่อให้กรณียุคคลใด หากปฏิบัติหน้าที่ในฐานะเจ้าพนักงานก็จะครอบคลุมทั้งหมด การกำหนดเช่นนี้จึงมีความชัดเจน และสอดคล้องกับกฎหมายตามที่ได้เทียบเคียงแล้ว

๓) ร่างมาตรา ๑๐ ถึงร่างมาตรา ๑๒

- เหตุใดคณะกรรมการจึงได้มีมติให้ตัดออกทั้งมาตรา

คณะกรรมการตอบชี้แจงต่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ดังนี้

ตามร่างเดิมของสำนักงานอัยการสูงสุดในบทที่เกี่ยวกับการสอบสวนนั้น มีความเห็นว่า หากความผิดเกิดนอกราชอาณาจักรนั้น อัยการสูงสุดเป็นพนักงานสอบสวน ผู้รับผิดชอบ หรืออาจมอบหมายให้พนักงานสอบสวนหรืออัยการคนใดคนหนึ่งเป็นพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบแทนก็ได้ และในกฎหมายเกี่ยวกับความร่วมมือระหว่างประเทศทางคดีอาญา อัยการสูงสุดเป็นผู้ประสานงานกลาง ตามกฎหมายว่าด้วยความร่วมมือระหว่างประเทศทางคดีอาญาในกรณีที่ต้องมีการสอบสวนหรือส่งเรื่องไปสอบสวนที่ต่างประเทศต้องให้อัยการสูงสุดเป็นผู้ดำเนินการตามร่างเดิม อัยการสูงสุดจึงเห็นว่า กฎหมายฉบับนี้เกี่ยวกับการข้ามชาติ จึงให้อัยการสูงสุดเป็นพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ เพื่อให้มีการประสานงานในระหว่างประเทศ มีความรวดเร็วมากยิ่งขึ้น แต่เมื่อกฎหมายเข้าสู่วาระที่หนึ่ง ตัวแทนจากสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ชี้แจงว่า หากคงไว้ตามร่างเดิมอาจจะมีปัญหาในกรณีที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้ทำการสอบสวนไว้แล้ว เช่น คดียาเสพติดซึ่งเดิมไม่ได้เป็นการข้ามชาติที่ได้มีการสอบสวนไว้แล้ว หรือเป็นการค้ามนุษย์ ซึ่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติได้ทำการสอบสวนไว้แล้ว ถ้าตั้งข้อหาขึ้นแต่ไม่ได้เป็นการกระทำนอกราชอาณาจักร สำนักงานก็จะโอนไปยังสำนักงานอัยการสูงสุดทั้งหมด ทางสำนักงานตำรวจแห่งชาติจึงเห็นว่า งานของสำนักงานตำรวจแห่งชาติก็จะโอนมายังอัยการสูงสุดมาก ในที่สุดพนักงานอัยการเห็นว่า บทเกี่ยวกับการสอบสวนให้เป็นไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาเช่นเดียวกับกฎหมายอื่นทั่วไป เช่น กฎหมายว่าด้วยการค้ามนุษย์ ซึ่งก็ไม่มีบทว่าด้วยการสอบสวนว่าใครเป็นพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบเช่นกัน โดยให้เป็นไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา คณะกรรมการจึงได้ตัดร่างมาตรา ๑๐ ซึ่งกำหนดให้อัยการสูงสุดมอบหมายให้บุคคลใดเป็นพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ ร่างมาตรา ๑๑ ที่กำหนดให้อัยการสูงสุดมอบหมายให้บุคคลใดเป็นพนักงานสอบสวนแทนและให้มีอำนาจหน้าที่อย่างไร รวมถึงร่างมาตรา ๑๒ ที่เป็นความผิดต่อเนื่องออกไป โดยให้ใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาแทน ซึ่งไม่ได้ตัดอำนาจของอัยการสูงสุดออกทั้งหมด เพียงแต่หากเป็นความผิดที่เกิดในราชอาณาจักร ให้พนักงานสอบสวนซึ่งเป็นพนักงานตำรวจทำการสอบสวนตามปกติ แต่ถ้าเป็นการกระทำผิดนอกราชอาณาจักรให้อัยการสูงสุดเป็นพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ ซึ่งเป็นไปตามกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เพื่อให้การทำงานราบรื่น การดำเนินการของพนักงานสอบสวนเดิมก็ไม่มีสะดุด จึงได้ตัดร่างมาตรา ๑๐ ถึงร่างมาตรา ๑๒ ออก นอกจากนี้ โดยหลักการอย่างน้อยที่สุดกฎหมายฉบับนี้ก็ยังคงไว้ตามอนุสัญญา โดยในมาตราต่อไปจะกล่าวถึง

การสืบสวนวิธีพิเศษ ซึ่งสอดคล้องกับอนุสัญญาข้อ ๒๐ (special investigative techniques) ซึ่งจะมีการสืบสวนด้วยวิธีการพิเศษต่าง ๆ ซึ่งจะไม่ทำให้อนุสัญญานั้นสูญเสียไป

๔) ร่างมาตรา ๑๔

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้อภิปรายขอแก้ไขโดยให้คงไว้ตามเจตนารมณ์เดิมของกฎหมาย โดยให้อัยการสูงสุดเป็นผู้รับผิดชอบหลัก เนื่องจากคณะกรรมการการได้แก้ไขให้สอดคล้องกับการตัดความในร่างมาตรา ๑๐ ถึงร่างมาตรา ๑๒ และให้กรมสอบสวนคดีพิเศษเข้ามาเป็นผู้รับผิดชอบหลัก

คณะกรรมการการตอบชี้แจงต่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ดังนี้

คณะกรรมการการได้ขอตัดร่างมาตรา ๑๐ ถึงร่างมาตรา ๑๒ ออกแล้ว กล่าวคือให้พนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาชญาดำเนินการต่อไป หากจะให้การดำเนินการผ่านอัยการสูงสุดอาจจะมีปัญหาได้ เนื่องจากความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาตินี้ ถือเป็นความผิดฐานหนึ่งของกฎหมายคดีพิเศษ ที่พนักงานสอบสวนคดีพิเศษสามารถดำเนินการได้ทันทีโดยไม่ต้องผ่านคณะกรรมการคดีพิเศษ อีกทั้งในบทนิยามของร่างกฎหมายฉบับนี้ คำว่า “ความผิดร้ายแรง” นี้ จะมีจำนวนมากยิ่งขึ้น ถ้าไม่กำหนดให้พนักงานสอบสวนตามปกติดำเนินการต่อไป ก็จะต้องส่งให้อัยการสูงสุดดำเนินการส่งเรื่องให้กรมสอบสวนคดีพิเศษดำเนินการต่อไป การสอบสวนนั้นก็หยุดชะงัก ซึ่งไม่สามารถปฏิบัติได้เพราะต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาอุปสรรคในการดำเนินการ คณะกรรมการการจึงได้แก้ไขดังกล่าว

๕) ร่างมาตรา ๑๕

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้อภิปรายถึงกรณีที่คณะกรรมการการได้แก้ไข โดยเพิ่มผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติให้มีฐานะเทียบเคียงกับอัยการสูงสุด ซึ่งในความเป็นจริงแล้วผู้ที่จะประสานงานในการปฏิบัติหน้าที่ในคดีระหว่างหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องนั้น ผู้ที่เป็นหลักในเรื่องดังกล่าว คือ อัยการสูงสุด การที่ร่างกฎหมายเดิมเขียนไว้เฉพาะอัยการสูงสุดจึงเพียงพอแล้ว และการเขียนเพิ่มถึงผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติก็เป็นการซ้ำซ้อนกับหัวหน้าหน่วยงานของรัฐที่กฎหมายได้เขียนไว้แล้วอีกด้วย จึงไม่มีความจำเป็นต้องแก้ไขร่างมาตราดังกล่าวแต่อย่างใด

คณะกรรมการการตอบชี้แจงต่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ดังนี้

เหตุผลที่คณะกรรมการการได้เพิ่มผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติด้วยนั้น เนื่องจากในการปฏิบัติงานระหว่างอัยการกับตำรวจหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่อาจจะเข้ามาในคดีความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาตินั้น มีวิธีปฏิบัติต่าง ๆ ถ้าหากให้อัยการสูงสุดออกกระเปียบหรือข้อบังคับฝ่ายเดียว อาจจะไม่สอดคล้องหรือขัดแย้งกับวิธีปฏิบัติของตำรวจหรือหน่วยงานอื่น ๆ ในร่างมาตรา ๑๕ จึงได้เพิ่มผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติงานให้เกิดประโยชน์สูงสุด

และเพื่อได้มาซึ่งผลประโยชน์ทางการเงิน ทรัพย์สิน หรือผลประโยชน์ทางวัตถุอย่างอื่นไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม

“องค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ” หมายความว่า องค์กรอาชญากรรมที่มีการกระทำความผิดซึ่งมีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) ความผิดที่กระทำในเขตแดนของรัฐมากกว่าหนึ่งรัฐ

(๒) ความผิดที่กระทำในรัฐหนึ่ง แต่การเตรียม การวางแผน การสั่งการ การสนับสนุน หรือการควบคุมการกระทำความผิดได้กระทำในอีกรัฐหนึ่ง

(๓) ความผิดที่กระทำในรัฐหนึ่ง แต่เกี่ยวข้องกับองค์กรอาชญากรรมที่มีการกระทำความผิดมากกว่าหนึ่งรัฐ

(๔) ความผิดที่กระทำในรัฐหนึ่ง แต่ผลของการกระทำที่สำคัญเกิดขึ้นในอีกรัฐหนึ่ง

“ความผิดร้ายแรง” หมายความว่า ความผิดอาญาที่กฎหมายกำหนดโทษจำคุกขั้นสูงตั้งแต่สี่ปีขึ้นไปหรือโทษสถานที่หนักกว่านั้น

“พนักงานสอบสวน” หมายความว่า ผู้มิใช่พนักงานสอบสวน หรือได้พ้นคดีตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาแล้วแต่ผู้มิใช่พนักงานสอบสวน

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า เจ้าหน้าที่ผู้มิใช่พนักงานเจ้าหน้าที่ตมที่พ้นหน้าที่แล้วหรือเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากผู้ซึ่งอัยการสูงสุด ให้มิใช่พนักงานสอบสวน หรือผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติแต่งตั้งให้ช่วยเหลือพนักงานสอบสวน หรือในการสืบสวนสอบสวน และป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ ดังต่อไปนี้

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการแก้ไขของคณะกรรมการ

มาตรา ๔

มีการแก้ไข

คณะกรรมการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๔ ให้นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม และอัยการสูงสุด รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ในส่วนที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของตน

อัยการสูงสุดมีอำนาจออก ระเบียบข้อบังคับ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

ระเบียบข้อบังคับ นั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการแก้ไขของคณะกรรมการ

หมวด ๑ บททั่วไป

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๕

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๖

มีการแก้ไข

คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๖ ผู้ใดกระทำความผิดตามมาตรา ๕ นอกราชอาณาจักร ผู้นั้นจะต้องรับโทษในราชอาณาจักรตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ **คือ**

(๑) ผู้ที่กระทำความผิดหรือผู้ร่วมกระทำความผิดคนใดคนหนึ่งเป็นคนไทย หรือมีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทย

(๒) ผู้ที่กระทำความผิดเป็นต้นตอแห่งละเมิดที่ได้กระทำโดยประสงค์ให้ทำความผิดเกิดขึ้นในราชอาณาจักร หรือรัฐปลายทางหรือคนไทยเป็นผู้เสียหาย หรือ

(๓) ผู้ที่กระทำความผิดเป็นต้นตอแห่งละเมิดที่กระทำนั้นเป็นความผิดตามกฎหมายของประเทศไทยที่กระทำความผิดเกิดขึ้นในเขตอำนาจของประเทศไทย หากผู้กระทำความผิดนั้นได้ปรากฏตัวอยู่ในราชอาณาจักรและมิได้มีบัตรส่งตัวผู้หนี้ออกไปต่อมณฑลหรือต่างประเทศส่งผู้รับขังของตน

ทั้งนี้ให้นำมาตรา ๑๐ แห่งประมวลกฎหมายอาญา มาใช้บังคับโดยอนุโลม”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการแก้ไขของคณะกรรมการ

มาตรา ๗

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๘

มีการแก้ไข

คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๘ พนักงานเจ้าหน้าที่ ผู้ใดเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น ข้าราชการ พนักงานฝ่ายปกครองส่วนท้องถิ่น พนักงานองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ กรรมการหรือผู้บริหารหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ เจ้าพนักงาน กรรมการ ผู้จัดการหรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของสถาบันการเงิน หรือกรรมการขององค์กรต่าง ๆ ตามรัฐธรรมนูญ กระทำความผิดตามหมวดนี้ ต้องระวางโทษเป็นสองเท่าของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการแก้ไขของคณะกรรมการ

มาตรา ๙

ไม่มีการแก้ไข

หมวด ๒ การสืบสวนสอบสวนคดีความผิด

ฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรม

ข้ามชาติ

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๐

คณะกรรมการการตัดออก

คณะกรรมการการตัดออก ดังนี้

“มาตรา ๑๑ ให้อัยการสูงสุดหรือผู้รั้งตำแหน่งเป็นพนักงานสอบสวน ผู้รับผิดชอบคดีอาชญากรรมที่มีส่วนร่วมในองค์การอาชญากรรมข้ามชาติ หรือระงับบทบาทหน้าที่ นั้นให้พนักงานอัยการหรือพนักงานสอบสวนคนใดเป็นผู้รับผิดชอบทำคดีอาชญากรรมสอบสวนแทนก็ได้

พนักงานสอบสวนต่อไปนี้มีอำนาจสอบสวนในระหว่างรอคำสั่งสั่งทำอัยการสูงสุด หรือผู้รั้งตำแหน่ง

- (๑) พนักงานสอบสวนซึ่งผู้ต้องหาถูกจับในเขตอำนาจ
- (๒) พนักงานสอบสวนซึ่งรัฐบาลประเทศอื่นหรือบุคคลซึ่งได้รับควบคุมโดยพลการ ไม่ได้ร้องขอให้ส่งโทษผู้ต้องหา

(๓) พนักงานสอบสวน พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือผู้มีอำนาจหน้าที่สอบสวนหรือ ได้สอบสวนคดีอาชญากรรมคดีอื่น

ให้พนักงานสอบสวนต่อมารวมหรือส่งมอบหมายข้อเท็จจริงแห่งคดีโดยย่อ พร้อมทั้ง แผนคดีร้องทุกข์หรือคำสั่งควบคุมและเขตศาลที่เกี่ยวข้องไปยังอัยการสูงสุดหรือผู้รั้งตำแหน่ง ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งร้องทุกข์หรือคำสั่งควบคุม เพื่อประโยชน์พิจารณาคดีของ อัยการสูงสุดหรือผู้รั้งตำแหน่งต่อมารวมคดีหนึ่ง”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการตัดออกของคณะกรรมการ

มาตรา ๑๑

คณะกรรมการการตัดออก

คณะกรรมการการตัดออก ดังนี้

“มาตรา ๑๑ ในกรณีที่อัยการสูงสุดหรือผู้รั้งตำแหน่งมอบหมายให้พนักงานสอบสวนคนใดเป็นผู้รับผิดชอบทำคดีอาชญากรรมสอบสวนแทน อัยการสูงสุดหรือผู้รั้งตำแหน่ง ระงับบทบาทหน้าที่พนักงานอัยการคนใดทำคดีอาชญากรรมร่วมกับพนักงานสอบสวนที่ได้

ให้พนักงานอัยการที่ได้รับมอบหมายให้เป็นพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบหรือ ให้ทำคดีอาชญากรรมร่วมกับพนักงานสอบสวน มีอำนาจและหน้าที่ในคดีอาชญากรรมเช่นเดียวกับ พนักงานสอบสวน และให้มีอำนาจและหน้าที่ประเทศอื่นที่กฎหมายบัญญัติไว้ให้เป็นอำนาจและ หน้าที่ของพนักงานอัยการ

ในกรณีที่พนักงานอัยการที่ทำการสอบสวนร่วมกับพนักงานสอบสวน ให้พนักงานสอบสวนปฏิบัติตามคำสั่งและคำแนะนำของพนักงานอัยการในเรื่องที่เกี่ยวกับตำรวจหรือพนักงานสอบสวน พยานหลักฐาน

ในกรณีปฏิบัติหน้าที่ในคดีอาชญากรรมที่มีส่วนร่วมในองค์ประกอบของกรรมฐานซึ่งมีโทษ ให้พนักงานสอบสวนตามมาตรา ๑๖ บรรทัดหนึ่ง มีอำนาจสืบสวนและสอบสวนคดีดังกล่าว และเป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่หรือพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาชญากรรมแล้วแต่กรณี

เมื่อพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบเห็นว่าตำรวจสอบสวนเสร็จแล้ว ให้ทำรายงานเห็นตามมาตรา ๑๕๑ หรือมาตรา ๑๕๒ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาชญากรรมส่งพร้อมสำนวนไปยังอัยการสูงสุดหรือผู้รั้งยศตำแหน่ง”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการตัดออกของคณะกรรมการธิการ

มาตรา ๑๒ คณะกรรมการธิการตัดออก
คณะกรรมการธิการตัดออก ดังนี้

“มาตรา ๑๒ ในคดีที่มีตำรวจกระทำอันเป็นกรรมพิเศษผิดต่อกฎหมายที่กล่าวถึงในพระราชบัญญัติฉบับหนึ่งจะต้องดำเนินการโดยพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบตามมาตรา ๑๖ หรือมาตรา ๑๕ หรือคดีที่มีตำรวจกระทำอาชญากรรมต่อผู้อื่นหรือเกี่ยวข้องกับพื้นที่และควบคุมคดีกรรมใดกรรมหนึ่งจะต้องดำเนินการโดยพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ ให้พนักงานสอบสวนดังกล่าวมีอำนาจสืบสวนและสอบสวนสำหรับอาชญากรรมอื่นด้วย”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการตัดออกของคณะกรรมการธิการ

มาตรา ๑๓ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๔ มีการแก้ไข
คณะกรรมการธิการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๑๔ ในกรณีที่ความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์การอาชญากรรมข้ามชาติ เป็นคดีพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยตำรวจสอบสวนคดีพิเศษด้วย เมื่ออัยการสูงสุดหรือผู้รั้งยศตำแหน่ง เห็นสมควรส่งเรื่องให้กรมพนักงานสอบสวนคดีพิเศษดำเนินการสอบสวนต่อไปที่ได้ เว้นแต่ที่คณะกรรมการคดีพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยตำรวจสอบสวนคดีพิเศษได้มีมติให้คดีดังกล่าว ต้องดำเนินการโดยกรมสอบสวนคดีพิเศษ ให้อัยการสูงสุดหรือผู้รั้งยศตำแหน่งพนักงานสอบสวน

วิธีพิจารณาความอาญา ให้ถือว่าการดำเนินการของเจ้าหน้าที่ของรัฐดังกล่าวในส่วนที่เกี่ยวข้องเป็นการดำเนินการของผู้มีอำนาจหน้าที่สืบสวนและสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการแก้ไขของคณะกรรมการธิการ

มาตรา ๑๖

มีการแก้ไข

คณะกรรมการธิการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๑๖ ในการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ อัยการสูงสุด ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมาย แล้วแต่กรณี อาจขอให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่อื่นของรัฐให้ความช่วยเหลือ สนับสนุน หรือเข้าร่วมปฏิบัติหน้าที่ได้ตามความเหมาะสมจำเป็น

ให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่อื่นของรัฐตามวรรคหนึ่งมีหน้าที่ให้ความช่วยเหลือ สนับสนุน หรือเข้าร่วมปฏิบัติหน้าที่ที่สมควรแล้วแต่กรณี”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการแก้ไขของคณะกรรมการธิการ

มาตรา ๑๗

มีการแก้ไข

คณะกรรมการธิการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๑๗ เพื่อประโยชน์ในการสืบสวนและสอบสวนการกระทำความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ ให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในเคหสถาน หรือสถานที่อื่นใด เพื่อตรวจค้น เมื่อมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่า บุคคล หรือยานพาหนะ หรือสิ่งของ หรือเอกสาร หรือวัตถุ หรือข้อมูล หรือทรัพย์สิน ซึ่งมีไว้เป็นความผิดหรือได้มาโดยการกระทำความผิด หรือได้ใช้หรือจะใช้ในการกระทำความผิด หรือใช้เพื่อให้ได้รับประโยชน์จากการกระทำความผิด หรือมีบุคคล วัตถุ และสิ่งของซึ่งอาจใช้เป็นพยานหลักฐานในการดำเนินคดี ได้ชุกซ่อนอยู่ในเคหสถานหรือสถานที่ดังกล่าว ประกอบกับมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าหากปล่อยให้นั้นชุกซ่อนจะเอามาได้ทรัพย์สินหรือพยานหลักฐานดังกล่าวอาจถูกโยกย้าย ชุกซ่อน ทำลาย หรือทำให้เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม

(๒) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งบัญชี เอกสาร หรือวัตถุใด ๆ มาเพื่อตรวจสอบหรือประกอบการพิจารณา

(๓) ค้นบุคคล หรือยานพาหนะที่มีเหตุสงสัยตามสมควรว่ามีทรัพย์สินซึ่งมีไว้เป็นความผิดหรือได้มาโดยการกระทำความผิด หรือได้ใช้หรือจะใช้ในการกระทำความผิด หรือซึ่งอาจใช้เป็นพยานหลักฐานได้ชุกซ่อนอยู่

(๔) ยึดหรืออายัดทรัพย์สินซึ่งมีไว้เป็นความผิดหรือได้มาโดยการกระทำความผิด หรือได้ใช้หรือจะใช้ในการกระทำความผิดที่ค้นพบหรือที่ส่งมาดังกล่าวไว้ใน (๑) (๒) และ (๓)

การใช้อำนาจตามวรรคหนึ่ง (๑) ให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ค้นปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับที่อัยการสูงสุดกำหนดโดยแสดงความบริสุทธิ์ก่อนการเข้าค้น และให้แสดงบัตรประจำตัวและเอกสารที่ให้อำนาจในการตรวจค้น รวมทั้งและเหตุอันควรเชื่อ ที่ทำให้สามารถเข้าค้นได้เป็นหนังสือให้ไว้แก่ผู้ครอบครองเคหสถานหรือสถานที่ค้นนั้น เว้นแต่ไม่มีผู้ครอบครองอยู่ ณ ที่นั้น ก็ให้ค้นต่อหน้าบุคคลอื่นอย่างน้อยสองคนซึ่งพนักงานสอบสวนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ขอร้องมาเป็นพยาน ในกรณีดังกล่าว ให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ค้นส่งมอบสำเนาเอกสารและหนังสือนั้นให้แก่ผู้ครอบครองเคหสถานหรือสถานที่ดังกล่าวทันทีที่สามารถกระทำได้ และหากเป็นการค้นในเวลากลางคืน จะต้องมีข้าราชการอัยการซึ่งมีชั้นเงินเดือนตั้งแต่ชั้น ๓ ขึ้นไป หรือข้าราชการพลเรือนตั้งแต่ระดับชำนาญการขึ้นไป หรือข้าราชการตำรวจตำแหน่งตั้งแต่สารวัตรหรือเทียบเท่าขึ้นไปเป็นหัวหน้าในการดำเนินการ

ให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้เป็นหัวหน้าในการเข้าค้นส่งมอบ บันทึกเหตุอันควรเชื่อตามวรรคสอง และสำเนาบันทึกการตรวจค้นและบัญชีทรัพย์สินที่ยึดหรืออายัดต่อศาลจังหวัดที่มีอำนาจเหนือท้องที่ที่ทำการค้น หรือศาลอาญาในเขตกรุงเทพมหานครภายในสี่สิบแปดชั่วโมงหลังจากสิ้นสุดการตรวจค้น เพื่อเป็นหลักฐาน

พนักงานสอบสวนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตำแหน่งใดหรือระดับใดจะมีอำนาจหน้าที่ตามที่ได้กำหนดไว้ในวรรคหนึ่งทั้งหมดหรือแต่บางส่วน หรือจะต้องได้รับอนุมัติจากบุคคลใดก่อนดำเนินการ ให้เป็นไปตามระเบียบข้อบังคับที่อัยการสูงสุดกำหนด โดยทำเอกสารมอบหมายให้ไว้ประจำตัวพนักงานสอบสวนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ได้รับมอบหมายนั้น”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการแก้ไขของคณะกรรมการธิการ

มาตรา ๑๗/๑

คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๑๗/๑ การเก็บรักษาและจัดการทรัพย์สินที่พนักงานสอบสวนได้ยึดหรืออายัดไว้ตามมาตรา ๑๗ ให้เป็นไปตามข้อบังคับที่อัยการสูงสุดกำหนด

ในกรณีที่ทรัพย์สินตามวรรคหนึ่งไม่เหมาะสมที่จะเก็บรักษาไว้ หรือหากเก็บรักษาไว้จะเป็นภาระแก่ทางราชการมากกว่าการนำไปใช้ประโยชน์อย่างอื่น พนักงานสอบสวนอาจสั่งให้ผู้มีส่วนได้เสียหรือบุคคลใดรับทรัพย์สินนั้นไปดูแลและใช้ประโยชน์โดยมีประกันหรือหลักประกัน หรือให้นำทรัพย์สินนั้นออกขายทอดตลาดหรือนำไปใช้ประโยชน์ของทางราชการแล้วรายงานให้อัยการสูงสุดทราบก็ได้

การให้ผู้มีส่วนได้เสียหรือบุคคลใดรับทรัพย์สินไปดูแลและใช้ประโยชน์ การนำทรัพย์สินออกขายทอดตลาดหรือการนำทรัพย์สินไปใช้ประโยชน์ของทางราชการตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามข้อบังคับที่อัยการสูงสุดกำหนด

ถ้าความปรากฏในภายหลังว่า ทรัพย์สินที่นำออกขายทอดตลาดหรือที่นำไปใช้เพื่อประโยชน์ของทางราชการตามวรรคสอง มิใช่ทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดให้คืนทรัพย์สินนั้นพร้อมทั้งค่าใช้จ่ายและค่าเสื่อมสภาพตามข้อบังคับที่อัยการสูงสุดกำหนด ให้แก่เจ้าของหรือผู้ครอบครอง ถ้าไม่อาจคืนทรัพย์สินได้ ให้ชดใช้ราคาทรัพย์สินนั้นตามราคาที่เหมาะสมได้ในวันที่ยึดหรืออายัดทรัพย์สิน หรือตามราคาที่ได้จากการขายทอดตลาดทรัพย์สินนั้น แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองได้รับดอกเบี้ยในอัตราสูงสุดของดอกเบี้ยเงินฝากประเภทฝากประจำของธนาคารออมสินในจำนวนเงินที่ได้รับคืนหรือชดใช้ราคา แล้วแต่กรณี

การประเมินค่าเสียหายและค่าเสื่อมสภาพตามวรรคสี่ ให้เป็นไปตามข้อบังคับที่อัยการสูงสุดกำหนด”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการธิการ

มาตรา ๑๘

มีการแก้ไข

คณะกรรมการธิการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๑๘ ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยอาวุธปืน เครื่องกระสุน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิงและสิ่งเทียมอาวุธปืน และกฎหมายว่าด้วยการควบคุมยุทธภัณฑ์ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่การสืบสวนสอบสวนความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ ให้พนักงานอัยการ พนักงานสอบสวนและพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้มีและใช้อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน ยุทธภัณฑ์ และอุปกรณ์เกี่ยวข้องเพื่อความปลอดภัยเท่าที่จำเป็น ทั้งนี้ การมีและใช้อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน ยุทธภัณฑ์ และอุปกรณ์เกี่ยวข้องดังกล่าว ให้เป็นไปตามระเบียบข้อบังคับที่อัยการสูงสุดกำหนด”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการธิการ

มาตรา ๑๙

มีการแก้ไข

คณะกรรมการธิการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๑๙ ในกรณีที่มีเหตุอันควรเชื่อว่า เอกสารหรือข้อมูลข่าวสารซึ่งส่งทางไปรษณีย์ โทรเลข โทรศัพท์ โทรสาร คอมพิวเตอร์ เครื่องมือ หรืออุปกรณ์ในการสื่อสาร สื่ออิเล็กทรอนิกส์ หรือสื่อทางเทคโนโลยีใด ถูกใช้หรืออาจถูกใช้ เพื่อให้ได้รับประโยชน์จากการกระทำความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พนักงานสอบสวนซึ่งได้รับอนุมัติจากอัยการสูงสุดหรือผู้ได้รับมอบหมาย ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายแล้วแต่กรณี อาจยื่นคำขอฝ่ายเดียวต่ออธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญาเพื่อมีคำสั่งอนุญาตให้ได้มาซึ่งเอกสารหรือข้อมูลข่าวสารดังกล่าวก็ได้

การอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้พิจารณาผลกระทบต่อสิทธิส่วนบุคคลหรือสิทธิอื่นใด ประกอบเหตุผลและความจำเป็นดังต่อไปนี้

ปฏิบัติการอำพราง เพื่อประโยชน์ในการสืบสวนสอบสวน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อัยการสูงสุดกำหนดในระเบียบข้อบังคับ

การปฏิบัติการอำพราง หมายความว่า การดำเนินการทั้งหลายเพื่อปิดบังสถานะหรือวัตถุประสงค์ของการดำเนินการโดยลวงผู้อื่นให้เข้าใจไปในทางอื่น หรือเพื่อบังคับให้รู้ความจริงเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงาน

การจัดทำเอกสารหรือหลักฐานใด หรือการปฏิบัติการอำพรางตามวรรคหนึ่งให้ถือว่าเป็นการกระทำโดยชอบด้วยกฎหมาย”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการธิการ

มาตรา ๒๒

มีการแก้ไข

คณะกรรมการธิการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๒๒ ในกรณีจำเป็นและเพื่อประโยชน์ในการสืบสวนสอบสวนความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ ให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอัยการสูงสุดหรือรองอัยการสูงสุด ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมาย แล้วแต่กรณี มีอำนาจให้มีการเคลื่อนย้ายภายใต้การควบคุม

การเคลื่อนย้ายภายใต้การควบคุม หมายความว่า วิธีการอนุญาตให้ของผิดกฎหมายหรือต้องสงสัยส่งผ่านออกไปจาก ผ่าน หรือเข้าไปสู่เขตแดนของรัฐหนึ่งหรือมากกว่ารัฐหนึ่ง โดยการรับรู้และอยู่ภายใต้การติดตามดูแลของเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ เพื่อการสืบสวนสอบสวนความผิดและเพื่อระบุตัวบุคคลที่เกี่ยวข้องในการกระทำความผิดนั้น

หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการขออนุญาต การอนุญาต และการเคลื่อนย้ายภายใต้การควบคุม ให้เป็นไปตามระเบียบข้อบังคับที่อัยการสูงสุดกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี ทั้งนี้ ในระเบียบข้อบังคับดังกล่าวอย่างน้อยต้องมีมาตรการควบคุมและตรวจสอบการใช้อำนาจด้วย

การกระทำและพยานหลักฐานที่ได้มาจากการกระทำของพนักงานสอบสวนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา นี้ ให้รับฟังเป็นพยานหลักฐานได้”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการธิการ

มาตรา ๒๓

มีการแก้ไข

คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๒๓ พนักงานสอบสวนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่อาจใช้เครื่องมือสื่อสาร โทรคมนาคม เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ หรือด้วยวิธีการอื่นใด เฉพาะในการสะกดรอยผู้ต้องสงสัยว่ากระทำความผิดหรือจะกระทำความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ เพื่อสืบสวน จับกุม แสวงหา และรวบรวมพยานหลักฐาน ทั้งนี้ ตามระเบียบข้อบังคับที่อัยการสูงสุดกำหนด”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการแก้ไขของคณะกรรมการ

มาตรา ๒๔

ไม่มีการแก้ไข

หมวด ๓ ความร่วมมือที่เป็นประโยชน์
ต่อการดำเนินคดี

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๕

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๖

มีการแก้ไข

คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๒๖ ถ้าศาลเห็นว่าผู้กระทำความผิดผู้ใดได้ให้ข้อมูลที่สำคัญ และเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการปราบปรามการกระทำความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติต่อพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ พนักงานสอบสวน หรือพนักงานอัยการ ศาลจะลงโทษผู้นั้นน้อยกว่าอัตราโทษขั้นต่ำที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนี้ตามพระราชบัญญัตินี้ก็ได้”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการแก้ไขของคณะกรรมการ

หมวด ๔ บทกำหนดโทษ

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๗

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๘

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๙

มีการแก้ไข

คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๒๙ เจ้าของหรือผู้ครอบครองเคหสถานหรือสถานที่อื่นใด ตามมาตรา ๑๗ (๑) ซึ่งขัดขึ้นไม่ยินยอมโดยไม่มีเหตุหรือข้อแก้ตัวอันสมควรให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่เข้าไปในเคหสถานหรือสถานที่อื่นนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการแก้ไขของคณะกรรมการ

มาตรา ๓๐

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓๑

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓๒

มีการแก้ไข

คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๓๒ ผู้ใดปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๒๑ หรือมาตรา ๒๓ กระทำการนอกเหนือวัตถุประสงค์ในการสืบสวนสอบสวนตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อแสวงหาประโยชน์อันมิชอบสำหรับตนเองหรือผู้อื่น ให้ผู้นั้นไม่ได้รับการคุ้มครองตาม มาตรา ๒๕๕ ของรัฐธรรมนูญ พระราชบัญญัตินี้ ถ้าการกระทำนั้นเป็นความผิดอาญา ให้ต้องระวางโทษเป็นสองเท่าของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการแก้ไขของคณะกรรมการ

มาตรา ๓๓

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓๔

มีการแก้ไข

คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๓๔ นิติบุคคลใดกระทำความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์การอาชญากรรมข้ามชาติ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สองแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท และให้ศาลมีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) ถอนใบอนุญาตประกอบกิจการของนิติบุคคล

(๒) ห้ามประกอบกิจการอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างใดขงนิติบุคคลดังกล่าว

เกินห้าปี

ในกรณีที่การกระทำความผิดของนิติบุคคลตามวรรคหนึ่งเกิดจากการสั่งการหรือการกระทำของบุคคลใด หรือไม่สั่งการ หรือไม่กระทำการอันเป็นหน้าที่ที่ต้องกระทำของกรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น บุคคลดังกล่าว

ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สี่ปีถึงสิบห้าปี หรือปรับตั้งแต่แปดหมื่นบาทถึงสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการแก้ไขของคณะกรรมการธิการ

เมื่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เรียงตามลำดับมาตราเสร็จแล้ว ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาทั้งร่างเป็นการสรุปอีกครั้งหนึ่งตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑๓๐^๔ โดยไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้ใดขอแก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำ จึงเป็นอันจบการพิจารณาในวาระที่สอง ต่อจากนั้นที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาต่อไปในวาระที่สาม

๓. ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สาม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติในวาระที่สาม เห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ โดยมีมติเห็นชอบด้วยคะแนนเสียง ๓๑๐ เสียง และไม่เห็นชอบ ไม่มี

ข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญ

คณะกรรมการวิสามัญได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้แล้วเห็นว่าควรมีข้อสังเกตที่คณะรัฐมนตรี ศาล หรือองค์กรตามรัฐธรรมนูญที่เกี่ยวข้องควรทราบหรือควรปฏิบัติไว้ในรายงานของคณะกรรมการวิสามัญเพื่อให้ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรพิจารณา ดังนี้

๑. การปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสอบสวนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ในการสะกดรอยผู้ต้องสงสัยว่ากระทำความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ โดยใช้เครื่องมือสื่อสารโทรคมนาคม เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ หรือด้วยวิธีการอื่นใดนั้น คณะกรรมการพิจารณาแล้วเห็นว่าอาจจะกระทบถึงสิทธิและเสรีภาพของประชาชนได้ ดังนั้น ต้องกำหนดให้ชัดเจนไว้ในข้อบังคับของอัยการสูงสุด เกี่ยวกับการใช้เครื่องมือสื่อสารโทรคมนาคม เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ หรือด้วยวิธีการอื่นใด ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสอบสวนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่จะต้องได้รับอนุญาตจากผู้บังคับบัญชา และกำหนดให้ชัดเจนด้วยว่า ผู้ต้องสงสัยจะมีลักษณะเป็นอย่างไรนั้น ให้เป็นไปตามข้อบังคับที่อัยการสูงสุดกำหนด

๒. เพื่อประโยชน์ในการประสานการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติตามมาตรา ๑๕ ควรให้อัยการสูงสุด ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ และหัวหน้าหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องร่วมกันทำข้อตกลงกันเกี่ยวกับ

^๔ ข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑๓๐ กำหนดว่า

“ข้อ ๑๓๐ เมื่อได้พิจารณาตามข้อ ๑๒๙ จนจบร่างแล้ว ให้สภาพิจารณาทั้งร่างเป็นการสรุปอีกครั้งหนึ่ง และในการพิจารณาครั้งนี้สมาชิกอาจขอแก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำได้ แต่จะขอแก้ไขเพิ่มเติมเนื้อความใดไม่ได้ นอกจากเนื้อความที่เห็นว่ายังขัดแย้งกันอยู่”

ส่วนที่ ๒

ข้อมูลประกอบการพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วม
ในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ.

คำชี้แจงความจำเป็นในการตรากฎหมาย*

ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ. มีความจำเป็นต้องตราออกมาใช้บังคับ โดยมีเหตุผล ดังนี้

๑. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ

ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ.

๒. ส่วนราชการหรือหน่วยงานผู้เสนอ

สำนักงานอัยการสูงสุด

๓. ความเป็นมา

๓.๑ ประเทศไทยได้ลงนามในอนุสัญญาสหประชาชาติเพื่อต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร ค.ศ. ๒๐๐๐ (United Nations Convention Against Transnational Organized Crime 2000) เมื่อวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๔๓ จึงจำเป็นต้องแก้ไขปรับปรุงกฎหมายที่มีอยู่หรือร่างกฎหมายใหม่เพื่ออนุวัติการตามอนุสัญญาฯ และคณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๔๓ อนุมัติให้สำนักงานอัยการสูงสุดเป็นหน่วยงานหลักในการตรวจสอบพันธกรณีตามอนุสัญญาดังกล่าวเพื่อแก้ไขกฎหมายที่มีอยู่หรือยกร่างขึ้นใหม่เพื่อรองรับพันธกรณีต่าง ๆ ของไทยตามอนุสัญญาฯ

๓.๒ สำนักงานอัยการสูงสุด ได้จัดทำงานวิจัยตามโครงการพัฒนากฎหมายป้องกันและปราบปรามองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ โดยได้รับการสนับสนุนการวิจัยจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) และสำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ และได้ประชุมหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงภายในและการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติแล้ว ได้ข้อสรุปว่า จำเป็นต้องร่างกฎหมายขึ้นใหม่เพื่ออนุวัติหลักการและนำมาตรการพิเศษต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ในอนุสัญญาฯ ดังกล่าว มาบัญญัติไว้ในกฎหมายที่จัดทำขึ้นฉบับนี้

๓.๓ การป้องกันและปราบปรามองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติใช้ได้ผล จำเป็นต้องอาศัยความร่วมมืออย่างใกล้ชิดในแนวทางที่สอดคล้องกันจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมทั้งภายในประเทศและความร่วมมือระหว่างประเทศโดยอาศัยมาตรการลงโทษที่เหมาะสม รวมทั้งให้อำนาจแก่เจ้าหน้าที่ผู้บังคับใช้กฎหมายสามารถใช้มาตรการพิเศษ

หมายเหตุ : คำชี้แจงความจำเป็นในการตรากฎหมายฉบับนี้ เป็นคำชี้แจงฉบับที่เสนอต่อคณะรัฐมนตรี ส่วนในขั้นกรรมาธิการวิสามัญสภาผู้แทนราษฎร ได้มีการปรับปรุงแก้ไขบางประการ เพื่อประสิทธิภาพในการดำเนินคดีองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ แต่ยังคงหลักการเดิมของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไว้.

* ที่มา : สำนักงานวิชาการ สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายพัฒนากฎหมาย สำนักงานอัยการสูงสุด
ข้อมูล ณ วันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๖.

ในลักษณะต่าง ๆ ตามหลักสากลเพื่อประสิทธิภาพในการป้องกันและปราบปรามและการฟ้องร้องดำเนินคดีผู้กระทำความผิด

๔. วัตถุประสงค์และเป้าหมายของภารกิจ

๔.๑ วัตถุประสงค์และเป้าหมายของภารกิจ

เพื่อให้มีกฎหมายที่ใช้ในการป้องกันและปราบปรามองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยอาศัยความร่วมมือระหว่างหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ และสอดคล้องกับมาตรการต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ในอนุสัญญาสหประชาชาติเพื่อต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร ค.ศ. ๒๐๐๐

๔.๒ ความจำเป็นที่ต้องทำภารกิจ

เนื่องจากในปัจจุบันประเทศไทยยังไม่มีกฎหมายที่ใช้ในการป้องกันและปราบปรามองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติโดยเฉพาะ กฎหมายที่ใช้ในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในปัจจุบัน ส่วนใหญ่ได้ตราขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อบังคับใช้แก่การประกอบอาชญากรรมโดยปัจเจกบุคคล หรือการประกอบอาชญากรรมโดยมีการสมคบกันในกรณีธรรมดาทั่ว ๆ ไป แต่ไม่ใช่ว่าการประกอบอาชญากรรมที่มีลักษณะเชื่อมโยงกันเป็นเครือข่ายหรือขบวนการในลักษณะองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ ซึ่งกฎหมายที่มีอยู่เหล่านั้นได้บัญญัติให้อำนาจแก่เจ้าพนักงานในการแสวงหาพยานหลักฐานด้วยวิธีการธรรมดาทั่ว ๆ ไป เมื่อนำมาบังคับใช้แก่การประกอบอาชญากรรมที่มีลักษณะเป็นองค์กรหรือขบวนการข้ามชาติ จึงขาดประสิทธิภาพและไม่สัมฤทธิ์ผลเท่าที่ควร เพราะไม่มีบทบัญญัติที่ให้อำนาจแก่เจ้าพนักงานที่จะใช้วิธีการพิเศษในการสืบสวนสอบสวนรวบรวมพยานหลักฐานและการแสวงหาความร่วมมือระหว่างประเทศในการสืบสวนและดำเนินคดีแก่องค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ เช่น การใช้สายลับ (undercover) การดักฟังทางโทรศัพท์ (wiretapping) การส่งมอบภายใต้การควบคุม (Control Delivery) เป็นต้น จึงจำเป็นต้องตราเป็นกฎหมายนี้เพื่อกำหนดมาตรการลงโทษอันเหมาะสมแก่การกระทำความผิด รวมทั้งให้อำนาจแก่เจ้าหน้าที่ผู้บังคับใช้กฎหมายสามารถใช้มาตรการพิเศษในลักษณะต่างๆ ตามหลักสากล เพื่อประสิทธิภาพในการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดที่เกี่ยวข้องกับองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ

๔.๓ ปัญหาหรือข้อบกพร่องที่ต้องการแก้ไข

๔.๓.๑ ยังไม่มีหน่วยงานประจำที่กฎหมายบัญญัติให้อำนาจหน้าที่โดยตรงในการป้องกันและปราบปรามองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ

๔.๓.๒ กฎหมายอาญาของประเทศไทยในปัจจุบันยังไม่มีบทบัญญัติลงโทษการกระทำความผิดในลักษณะที่เป็นองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติอย่างเหมาะสม

๔.๓.๓ การดำเนินการสืบสวนสอบสวนและฟ้องร้องดำเนินคดี ความผิดเกี่ยวกับองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติในปัจจุบัน ยังใช้วิธีการตามธรรมดาทั่ว ๆ ไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา จึงไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร

๔.๓.๔ องค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ มีเครือข่ายและทรัพย์สินกระจาย อยู่ทั่วทุกภูมิภาคของโลก ทำให้มีทุนในการประกอบอาชญากรรม การต่อสู้คดี รวมถึงการให้ สินบนแก่เจ้าพนักงานและเจ้าหน้าที่ผู้บังคับใช้กฎหมายเพื่อความสะดวกในการกระทำความผิด และเพื่อให้หลุดพ้นจากการถูกดำเนินคดีหรือการลงโทษจากรัฐ

๔.๔ มาตรการที่จะบรรลุวัตถุประสงค์ของภารกิจมีดังต่อไปนี้

ตรากฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามองค์กรอาชญากรรม ข้ามชาติตามร่างพระราชบัญญัตินี้ โดยมีหลักการที่สำคัญ ดังนี้

๔.๔.๑ กำหนดให้มีหน่วยงานและองค์กรที่มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบ โดยตรงในการป้องกันและปราบปรามองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ

๔.๔.๒ กำหนดการกระทำที่เป็นความผิดเกี่ยวกับองค์กรอาชญากรรม ข้ามชาติอย่างชัดเจนและมีอัตราโทษสูงกว่าความผิดธรรมดาทั่วไป

๔.๔.๓ กำหนดมาตรการและวิธีการพิเศษในลักษณะต่าง ๆ ตามหลัก สากล เพื่อใช้ในการสืบสวนสอบสวน รวมถึงการฟ้องร้องดำเนินคดีแก่ผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับ องค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ

๔.๔.๔ กำหนดมาตรการริบทรัพย์สินของผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับ องค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒

๔.๔.๕ กำหนดวิธีดำเนินการในเรื่องการให้ความร่วมมือกับต่างประเทศ ในการส่งมอบภายใต้การควบคุม เพื่อประโยชน์ในการจับกุมบุคคลและรวบรวมพยานหลักฐาน ที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ

๔.๕ ทางเลือกอื่นที่จะสามารถบรรลุวัตถุประสงค์เดียวกัน

ไม่มี

๔.๖ เหตุผลที่ทำให้เชื่อว่ามาตรการนี้จะสามารถแก้ไขปัญหาหรือ ข้อบกพร่องนั้นได้

เมื่อมีการตรากฎหมายตามร่างพระราชบัญญัตินี้ขึ้นใช้บังคับ จะส่งผล ให้มีหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบในการดำเนินการป้องกันและปราบปรามองค์กร อาชญากรรมข้ามชาติโดยตรง สามารถประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงานในกระบวนการ ยุติธรรมทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ และมีบทบัญญัติกฎหมายที่กำหนดมาตรการ ลงโทษอันเหมาะสมรวมทั้งมีมาตรการพิเศษในลักษณะต่าง ๆ ที่ใช้ในการสืบสวนสอบสวน

ฟ้องร้องดำเนินคดีรวมทั้งการ ยึดอายัด และริบทรัพย์สินของผู้กระทำความผิด ย่อมจะทำให้การป้องกันและปราบปรามองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากขึ้น

๕. ผู้ทำภารกิจ

เนื่องจากการดำเนินการป้องกันและปราบปรามองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติเป็นภารกิจที่สำคัญในด้านการบังคับใช้กฎหมายและรักษาความสงบเรียบร้อยของรัฐ ดังนั้นหน่วยงานที่จะสามารถดำเนินการตามภารกิจดังกล่าวให้เป็นผลสำเร็จได้อย่างมีประสิทธิภาพจึงต้องเป็นหน่วยงานของรัฐ ทั้งนี้ เนื่องจากเป็นหน่วยงานที่มีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ ประสบการณ์ การฝึกอบรม ตลอดจนความรับผิดชอบ ที่มีศักยภาพและมีมาตรฐานในการปฏิบัติงานอย่างเพียงพอ ร่างกฎหมายฉบับนี้จึงกำหนดให้สำนักงานอัยการสูงสุดเป็นหน่วยงานหลักในการดูแลและบังคับใช้กฎหมายให้ได้ผลสมตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย

๖. ความจำเป็นในการตรากฎหมาย

๖.๑ ความจำเป็นในการตรากฎหมาย

เนื่องจากในปัจจุบันประเทศไทยยังไม่มีกฎหมายที่ใช้ในการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดในลักษณะที่เป็นองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติโดยตรง และขาดความร่วมมืออย่างใกล้ชิดของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมภายในประเทศและระหว่างประเทศ ทำให้การป้องกันและปราบปรามองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติยังไม่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด และเพื่อเป็นการปฏิบัติให้เป็นไปตามพันธกรณีตามอนุสัญญาสหประชาชาติเพื่อต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร ค.ศ. ๒๐๐๐ ซึ่งประเทศไทยได้ลงนามรับรองแล้ว จึงจำเป็นต้องมีการตราพระราชบัญญัตินี้

๗. ความซ้ำซ้อนกับกฎหมายอื่น

ไม่มีความซ้ำซ้อนกับกฎหมายอื่น

๘. ภาระต่อบุคคลและความคุ้มค่า

มาตรการทางกฎหมายตามร่างพระราชบัญญัตินี้ ย่อมจะก่อให้เกิดภาระหน้าที่ต่อเจ้าพนักงานในกระบวนการยุติธรรมในการดำเนินการสืบสวน สอบสวน ฟ้องร้องดำเนินคดี และลงโทษผู้กระทำความผิด ให้เพิ่มมากขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน แต่จะได้ผลคุ้มค่าเพราะจะทำให้การป้องกันและปราบปรามองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติของประเทศไทยมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด

๘.๑ ผู้ซึ่งถูกระทบโดยกฎหมายบังคับ

เฉพาะผู้กระทำความผิดหรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวกับการกระทำความผิดที่เกี่ยวข้องกับองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ

๘.๒ ภาระหน้าที่ที่เกิดกับบุคคลที่ถูกกฎหมายบังคับ
ไม่มี

๘.๓ สิทธิเสรีภาพที่ถูกจำกัด

ในการบังคับใช้กฎหมายตามมาตรการต่าง ๆ ของร่างพระราชบัญญัตินี้ ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดอาจถูกจำกัดสิทธิเสรีภาพในบางประการ เช่น อาจถูกควบคุมตัว ตรวจค้น ยึดอายัด หรือริบทรัพย์สิน และในกรณีที่เป็นผู้กระทำความผิดก็อาจถูกลงโทษตามที่กฎหมายกำหนด

๘.๔ ความคุ้มค่าของภารกิจ

การตรากฎหมายนี้จะทำให้ประเทศไทยมีกฎหมายที่ใช้ในการป้องกันและปราบปรามองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติโดยตรง ส่งผลให้สามารถดำเนินการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดที่กระทำโดยองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด

๘.๕ ความยุ่งยากที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการปฏิบัติตามกฎหมาย
ไม่มี

๘.๖ ความคุ้มค่าของภารกิจเมื่อคำนึงถึงงบประมาณที่ต้องใช้ ภาระหน้าที่ที่เกิดขึ้นกับประชาชนและการที่ประชาชนต้องถูกจำกัดสิทธิเสรีภาพเทียบกับประโยชน์ที่ได้รับ มีความคุ้มค่ามากเนื่องจากกฎหมายนี้จะส่งผลให้ประเทศไทยสามารถดำเนินการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดที่กระทำโดยองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด ส่วนการจำกัดเสรีภาพในบางประการนั้นจะกระทำเฉพาะในกรณีจำเป็นเพื่อป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดเท่านั้น

๙. ความพร้อมของรัฐ

๙.๑ ความพร้อมของรัฐ

(ก) กำลังคนและอุปกรณ์หลักที่คาดว่าจะต้องใช้

ใช้อุปกรณ์และบุคลากรของรัฐที่มีอยู่แล้ว

(ข) คุณวุฒิและประสบการณ์ของเจ้าหน้าที่ซึ่งจำเป็นต้องมี

เจ้าหน้าที่ในสังกัดสำนักงานอัยการสูงสุด กระทรวงยุติธรรม สำนักงานตำรวจแห่งชาติ และหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องมีคุณวุฒิและประสบการณ์รวมทั้งมีความพร้อมที่จะปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายนี้แล้ว

(ค) งบประมาณที่คาดว่าจะต้องใช้

ใช้งบประมาณของสำนักงานอัยการสูงสุด และงบประมาณของแต่ละหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่ได้รับการจัดสรรตามกฎหมาย

๙.๒ วิธีการที่จะให้ผู้อยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายมีความเข้าใจและพร้อมที่จะปฏิบัติตามกฎหมาย

ใช้วิธีการประกาศในราชกิจจานุเบกษา รวมทั้งเผยแพร่สาระสำคัญและรายละเอียดของกฎหมายนี้ตามช่องทางการเผยแพร่ข่าวสารของทางราชการ

๑๐. ข้อเสนอแนะในการดำเนินการกับหน่วยงานอื่นที่ปฏิบัติการกิจซ้ำซ้อนหรือใกล้เคียงกัน
ไม่มี

๑๑. วิธีการทำงาน

๑๑.๑ สรุปรบบการทำงาน

เป็นระบบการทำงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดสำนักงานอัยการสูงสุดรวมทั้งหน่วยงานอื่นในกระบวนการยุติธรรม โดยกำหนดให้สอดคล้องกับหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี มีการปรับปรุงขั้นตอนการทำงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน โดยเน้นการอำนวยความสะดวกยุติธรรมให้แก่ประชาชนด้วยความรวดเร็ว ถูกต้อง และเป็นธรรม

๑๑.๒ ระบบการตรวจสอบประสิทธิภาพและความโปร่งใสในการทำงาน

๑๑.๒.๑ การตรวจสอบ

กำหนดให้อัยการสูงสุดเป็นผู้ตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสอบสวนในคดีความผิดเกี่ยวกับองค์การอาชญากรรมข้ามชาติ

๑๑.๒.๒ ระบบคานอำนาจ

ในการดำเนินคดีความผิดเกี่ยวกับองค์การอาชญากรรมข้ามชาติ จะมีการฟ้องคดีต่อศาล ซึ่งศาลจะพิจารณาวินิจฉัยว่ามีความผิดหรือไม่ ซึ่งผู้ถูกฟ้องสามารถนำพยานหลักฐานเข้าสู้ต่อสู้ได้

๑๑.๓ การประเมินผลสัมฤทธิ์

การกำหนดให้สำนักงานอัยการสูงสุดมีอำนาจหน้าที่ในการดำเนินการป้องกันและปราบปรามองค์การอาชญากรรมข้ามชาติ การมีกฎหมายที่กำหนดมาตรการลงโทษ การกระทำความผิดเกี่ยวกับองค์การอาชญากรรมข้ามชาติอย่างเหมาะสม รวมทั้งการใช้มาตรการพิเศษในการสืบสวนสอบสวน ฟ้องร้องดำเนินคดี ยึด ย้าย และริบทรัพย์สิน จะทำให้ประสิทธิภาพในการป้องกันและปราบปรามองค์การอาชญากรรมข้ามชาติสูงขึ้น

๑๒. อำนาจในการตราอนุบัญญัติ

ร่างกฎหมายนี้ได้กำหนดในการตราอนุบัญญัติเฉพาะที่เกี่ยวกับการกำหนดหลักเกณฑ์วิธีการในการสืบสวนสอบสวน และการดำเนินคดี ตลอดจนการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ที่กำหนดไว้ตามร่างกฎหมายนี้

๑๓. การรับฟังความคิดเห็น

๑๓.๑ ได้ดำเนินการจัดประชุมรับฟังความคิดเห็นจากผู้ทรงคุณวุฒิในกระบวนการยุติธรรมไทยและกลุ่มประเทศอาเซียน ตลอดจนผู้เชี่ยวชาญจากองค์กรระหว่างประเทศ ในการประชุมหัวข้อความคืบหน้าในการดำเนินการตรากฎหมายเพื่อต่อต้านองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติและการก่อการร้ายสากล (National Workshop on Legislative Development Against Transnational Organized Crime and International Terrorism) ระหว่างวันที่ ๒๐ - ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๔๙ ณ ศูนย์ประชุมสหประชาชาติ ถนนราชดำเนิน กรุงเทพมหานคร

๑๓.๒ ได้มีการนำเสนอสรุปสาระสำคัญของร่างกฎหมายฉบับนี้ เพื่อให้มีการพิจารณาแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ในการประชุมทางวิชาการระดับชาติว่าด้วยงานยุติธรรม ครั้งที่ ๕ ระหว่างวันที่ ๔ - ๕ กันยายน ๒๕๕๐ ณ ศูนย์ประชุมอิมแพค เมืองทองธานี

๑๓.๓ เปิดให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นทางเว็บไซต์ www.ago.go.th

ความเป็นมาในการเสนอ
ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วม
ในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ.^๑

๑. คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๔๓ ให้สำนักงานอัยการสูงสุด เป็นหน่วยงานหลักในการตรวจสอบพันธกรณีตามอนุสัญญาว่าด้วยการต่อต้านองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ เพื่อแก้ไขกฎหมายที่มีอยู่หรือยกร่างขึ้นใหม่เพื่อรองรับพันธกรณีต่าง ๆ ตามอนุสัญญา โดยประเทศไทยได้ลงนามในอนุสัญญาสหประชาชาติเพื่อต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร ค.ศ. ๒๐๐๐ (United Nations Convention Against Transnational Organized Crime 2000) เมื่อวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๔๓

๒. สำนักงานอัยการสูงสุดได้จัดทำงานวิจัยตามโครงการพัฒนานกฎหมายป้องกันและปราบปรามองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ และได้ประชุมร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ความมั่นคงภายในและการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติแล้ว ได้ข้อสรุปว่าจำเป็นต้องร่างกฎหมายใหม่เพื่ออนุวัติหลักการและนำมาตรการพิเศษต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ในอนุสัญญามาบัญญัติไว้

๓. สำนักงานอัยการสูงสุดจึงได้แต่งตั้งคณะทำงานเพื่อยกร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ. เมื่อวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘ โดยได้มีการยกร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวและแก้ไขหลายครั้งจนแล้วเสร็จ และได้นำเสนอคณะรัฐมนตรีในคราวประชุมคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๒ โดยคณะรัฐมนตรีได้พิจารณาเห็นว่า ส่วนราชการที่เสนอความเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ. มาประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี โดยมีข้อสังเกตที่สำคัญหลายประการ รวมทั้งความเห็นบางประเด็นที่ยังขัดแย้งกันอยู่ สมควรพิจารณาร่วมกันให้ได้ข้อยุติก่อน ดังนั้น เพื่อให้การพิจารณาของคณะรัฐมนตรีเป็นไปอย่างรอบคอบ จึงมีมติให้สำนักงานอัยการสูงสุดรับเรื่องดังกล่าวไปพิจารณาร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กระทรวงการต่างประเทศ กระทรวงยุติธรรม กระทรวงมหาดไทย สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ สำนักข่าวกรองแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ สำนักงานศาลยุติธรรม และสำนักงานตำรวจแห่งชาติ แล้วเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง

๔. คณะรัฐมนตรีได้นัดประชุมพิจารณาร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ. เป็นวาระเร่งด่วน ณ สำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ทำเนียบรัฐบาล ดุสิต กรุงเทพฯ ในวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๕๔ คณะรัฐมนตรีได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ. แล้วมีข้อสังเกตว่า ร่างมาตรา ๑๔ ซึ่งกำหนดให้อัยการสูงสุดหรือผู้รักษาราชการแทนเป็น

^๑ ที่มา : สำนักงานวิชาการ สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายพัฒนานกฎหมาย สำนักงานอัยการสูงสุด
ข้อมูล ณ วันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๖.

พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบคดีความผิดเกี่ยวกับองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ หรือจะมอบหน้าที่นั้นให้พนักงานอัยการหรือพนักงานสอบสวนใดเป็นผู้ทำการสอบสวนก็ได้ นั้น เป็นหลักการใหม่ ซึ่งไม่เคยปรากฏในหลักการสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๗ จึงควรที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาจะได้พิจารณาการเป็นพนักงานสอบสวนตามกฎหมายดังกล่าว ให้ถูกต้องเหมาะสม จึงลงมติว่า

๑) อนุมัติหลักการร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ. ตามที่สำนักงานอัยการสูงสุดเสนอ และให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาโดยรับข้อสังเกตของคณะรัฐมนตรีไปประกอบการพิจารณาด้วย แล้วส่งให้คณะกรรมการประสานงานสภาผู้แทนราษฎรพิจารณา ก่อนเสนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาต่อไป เมื่ออนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พิธีสารเพื่อป้องกัน ปราบปรามและลงโทษการค้ามนุษย์โดยเฉพาะสตรีและเด็ก เสริมอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้าต่อต้านองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ และพิธีสารว่าด้วยการต่อต้านการลักลอบขนผู้ย้ายถิ่น โดยทางบก ทางทะเล และทางอากาศ เสริมอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติได้รับความเห็นชอบของรัฐสภาตามมาตรา ๑๙๐ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว ทั้งนี้ หากสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาและมีการแก้ไขร่างพระราชบัญญัติในสาระสำคัญที่แตกต่างไปจากหลักการที่คณะรัฐมนตรีอนุมัติหลักการ ให้สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีนำร่างพระราชบัญญัติเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง

๒) ให้กระทรวงการต่างประเทศเร่งรัดการนำอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พิธีสารเพื่อป้องกัน ปราบปรามและลงโทษการค้ามนุษย์โดยเฉพาะสตรีและเด็ก เสริมอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้าต่อต้านองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ และพิธีสารว่าด้วยการต่อต้านการลักลอบขนผู้ย้ายถิ่น โดยทางบก ทางทะเล และทางอากาศเสริมอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ เสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาอนุมัติก่อนเสนอรัฐสภาเพื่อขอความเห็นชอบตามมาตรา ๑๙๐ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยต่อไป

โดยได้ส่งร่างพระราชบัญญัติในเรื่องนี้ไปเพื่อสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาตามมติคณะรัฐมนตรีในข้อ ๑ และได้แจ้งให้กระทรวงการต่างประเทศดำเนินการตามมติคณะรัฐมนตรีในข้อ ๒ ต่อไปแล้ว

๕. สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๙๐๑.๑๒/ป ๐๖๘ ลงวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๕๕ แจ้งมายังอัยการสูงสุดว่า ด้วยคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๕๔ อนุมัติหลักการร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ. ตามที่สำนักงานอัยการสูงสุดเสนอ และให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา โดยสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้กำหนดให้มีการประชุมเพื่อตรวจพิจารณาร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ. ในวันศุกร์ที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๕ เวลา ๐๙.๓๐ นาฬิกา

ณ ห้องประชุมสมภพ โทตระกิตย ชั้น ๔ และมีการประชุมคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๑) เพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวต่อเนื่องจากเสร็จสิ้นเมื่อวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๕๕

๖. คณะกรรมการกฤษฎีกาได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๙๐๑/๐๙๕๐ ลงวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๕ กราบเรียนถึงอัยการสูงสุด แจ้งว่า คณะรัฐมนตรีได้มีมติอนุมัติหลักการร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ. ตามที่สำนักงานอัยการสูงสุดเสนอ และให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา โดยให้รับข้อสังเกตของคณะรัฐมนตรีไปประกอบการพิจารณาด้วย แล้วส่งให้คณะกรรมการประสานงานสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาก่อนเสนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาต่อไป คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๑) ได้ตรวจพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จแล้ว มีการแก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้เสนอร่างไปยังสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไปแล้ว สำหรับหนังสือยืนยันให้ความเห็นชอบกับการแก้ไขเพิ่มเติม สำนักงานอัยการสูงสุดได้ส่งไปยังสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีโดยตรงต่อไป

๗. สำนักงานอัยการสูงสุดได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ อส ๐๐๐๗(พก)/๖๓๒๐ ลงวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๕๕ ยืนยันเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติฯ ที่คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๑) ได้ตรวจพิจารณาแล้ว

๘. คณะกรรมการประสานงานสภาผู้แทนราษฎร (วิปรัฐบาล) และคณะกรรมการประสานงานพรรคร่วมฝ่ายค้านได้เชิญอัยการสูงสุด หรือผู้แทนให้ไปให้ข้อมูลเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ และเห็นชอบให้เสนอต่อสภาผู้แทนราษฎรต่อไป

บทวิเคราะห์ข้อดีและข้อสังเกต
ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วม
ในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ.

ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กร
อาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ.

มีเหตุผลสืบเนื่องมาจากปัจจุบันประเทศไทยประสบปัญหาการประกอบ
อาชญากรรมที่มีลักษณะองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติที่ส่งผลกระทบต่อความสงบเรียบร้อย
และความมั่นคงของประเทศเป็นอย่างมาก แต่ปรากฏว่ากฎหมายที่มีอยู่ในปัจจุบันยังไม่สามารถ
ใช้บังคับเพื่อดำเนินคดีกับการกระทำความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติได้อย่าง
มีประสิทธิภาพ เนื่องจากไม่มีหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงในการประสานความร่วมมือ
ระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ ประกอบกับประเทศไทย
ได้ลงนามในอนุสัญญาสหประชาชาติเพื่อต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร
จึงสมควรกำหนดลักษณะความผิดให้ครอบคลุมการกระทำความผิดดังกล่าว เมื่อมีกฎหมายฉบับนี้จะทำให้
การป้องกันและปราบปรามองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ดังนี้

๑. กำหนดหน่วยงานและองค์กรที่มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบในการป้องกัน
และปราบปรามองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ

๒. มีกฎหมายกำหนดความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ
และฐานขัดขวางกระบวนการยุติธรรม และกำหนดให้มีโทษสูงกว่าความผิดธรรมดาทั่วไป

๓. มีวิธีการหรือมาตรการสืบสวนสอบสวนพิเศษ เช่น การปฏิบัติการอำพราง
(Undercover Operations) การใช้เครื่องมือสื่อสาร โทรคมนาคม เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์
หรือวิธีการอื่นใด เฉพาะในการสะกดรอยผู้ต้องสงสัย (electronic or other forms of surveillance)
การเคลื่อนย้ายภายใต้การควบคุม (Controlled Delivery)

๔. กำหนดให้ความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ
เป็นความผิดมูลฐานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินด้วยเพื่อยึดทรัพย์สิน
ของผู้กระทำความผิดให้ตกเป็นของแผ่นดิน และเพื่อตัดวงจรอาชญากรรมมิให้มีการนำทรัพย์สิน
ไปใช้ในการกระทำความผิดอีก

อนึ่ง ในการประชุมร่วมกันของรัฐสภา ครั้งที่ ๓ (สมัยสามัญทั่วไป) วันอังคารที่ ๑๓ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๕ รัฐสภาได้ลงมติเห็นชอบอนุสัญญาสหประชาชาติเพื่อต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร (United Nations Convention against Transnational Organized Crime) ซึ่งคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอแล้ว ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๙๐ วรรคสอง จึงได้ออกพระราชบัญญัตินี้ เพื่้อนุมัติการให้เป็นไปตามอนุสัญญาดังกล่าว

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๑๙๐ วรรคสอง บัญญัติว่า
“มาตรา ๑๙๐ พระมหากษัตริย์ทรงไว้ซึ่งพระราชอำนาจในการทำหนังสือสัญญาสันติภาพ สัญญาสงบศึก และสัญญาอื่น
กับนานาประเทศหรือกบองค์กรระหว่างประเทศ
หนังสือสัญญาใดมีเปลี่ยนแปลงอาณาเขตไทย หรือเขตพื้นที่นอกอาณาเขตซึ่งประเทศไทยมีสิทธิอธิปไตยหรือมีเขตอำนาจตาม
หนังสือสัญญาหรือตามกฎหมายระหว่างประเทศ หรือจะต้องออกพระราชบัญญัติเพื่อให้การเป็นไปตามหนังสือสัญญา หรือมีผลกระทบต่อ
ความมั่นคงทางเศรษฐกิจหรือสังคมของประเทศอย่างกว้างขวาง หรือมีผลผูกพันด้านการค้า การลงทุน หรืองบประมาณ
ของประเทศอย่างมีนัยสำคัญ ต้องได้รับความเห็นชอบของรัฐสภา ในการนี้ รัฐสภาจะต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่
ได้รับเรื่องดังกล่าว

ฯลฯ

ฯลฯ”

ข้อมูลรายละเอียดเกี่ยวกับ องค์กรอาชญากรรมข้ามชาติในประเทศไทย*

สำนวนคดีความผิดซึ่งมีโทษตามกฎหมายไทยได้กระทำลงนอกราชอาณาจักร (ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒๐) กรณีร่วมกันกระทำความผิดตั้งแต่ ๓ คน ขึ้นไป โดยมีลักษณะเป็นองค์กร

ความผิดที่มีลักษณะเป็นองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ ปี ๒๕๕๔ ได้แก่

- ความผิดเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ ๑๑ คดี
- ความผิดเกี่ยวกับการฉ้อโกง ๗ คดี
- ความผิดเกี่ยวกับการปลอมเอกสาร/บัตรอิเล็กทรอนิกส์ ๑ คดี
- ความผิดเกี่ยวกับการลักทรัพย์/กรรโชกทรัพย์ ๓ คดี
- ความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย ๑ คดี
- ความผิดอื่น ๆ ๕ คดี

รวมเป็น ๒๘ คดี

ความผิดที่มีลักษณะเป็นองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ ปี ๒๕๕๕ ได้แก่

- ความผิดเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ ๑๘ คดี
- ความผิดเกี่ยวกับการฉ้อโกง ๑๗ คดี
- ความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ ๘ คดี
- ความผิดเกี่ยวกับการทำประมง ๑๕ คดี
- ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ๒ คดี
- ความผิดเกี่ยวกับการปลอมเอกสาร/บัตรอิเล็กทรอนิกส์ ๓ คดี
- ความผิดอื่น ๆ ๔ คดี

รวมเป็น ๖๗ คดี

* ที่มา : สำนักงานวิชาการ สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายพัฒนากฎหมาย สำนักงานอัยการสูงสุด
ข้อมูล ณ วันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๖.

อนุสัญญาสหประชาชาติเพื่อต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติ
ที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร

ข้อ ๑

คำประกาศความมุ่งประสงค์

ความมุ่งประสงค์ของอนุสัญญานี้คือเพื่อส่งเสริมความร่วมมือที่จะช่วยป้องกันและต่อต้านอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นซึ่งอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร

ข้อ ๒

การใช้คำเฉพาะ

เพื่อความมุ่งประสงค์แห่งอนุสัญญานี้

(ก) “กลุ่มอาชญากรที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร” หมายถึง กลุ่มที่มีการจัดโครงสร้างของบุคคลสามคนหรือมากกว่าที่ดำรงอยู่เป็นระยะเวลาหนึ่งและที่มีการประสานการดำเนินงานระหว่างกันโดยมีเป้าหมายในการกระทำอาชญากรรมร้ายแรงหนึ่งอย่างหรือมากกว่า หรือในการกระทำความผิดตามที่กำหนดไว้ในอนุสัญญานี้ เพื่อให้ได้มาซึ่งผลประโยชน์ทางการเงินหรือผลประโยชน์ทางวัตถุอย่างอื่นไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม

(ข) “อาชญากรรมร้ายแรง” หมายถึง กระทำการที่เป็นความผิดซึ่งสามารถลงโทษโดยการทำให้สูญเสียเสรีภาพขั้นสูงสุดเป็นเวลาอย่างน้อย ๔ ปี หรือโดยโทษที่รุนแรงกว่าได้

(ค) “กลุ่มที่มีการจัดโครงสร้าง” หมายถึง กลุ่มที่ไม่ได้จัดตั้งขึ้นด้วยความบังเอิญเพื่อกระทำความผิดโดยทันใด และไม่จำเป็นต้องมีการกำหนดบทบาทของสมาชิกอย่างเป็นทางการ ไม่จำเป็นต้องมีความต่อเนื่องของการเป็นสมาชิก หรือมีโครงสร้างที่พัฒนาแล้ว

(ง) “ทรัพย์สิน” หมายถึง สินทรัพย์ทุกชนิด ไม่ว่าจะรูปร่างหรือไม่มีรูปร่างเคลื่อนย้ายได้หรือเคลื่อนย้ายไม่ได้ จับต้องได้หรือจับต้องไม่ได้ และหมายถึงเอกสารหรือตราสารทางกฎหมายที่เป็นหลักฐานกรรมสิทธิ์หรือผลประโยชน์ในสินทรัพย์ดังกล่าว

(จ) “ทรัพย์สินที่ได้จากการกระทำอาชญากรรม” หมายถึง ทรัพย์สินใดที่เกิดจากหรือได้รับมาไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมจากการกระทำความผิด

(ฉ) “การอายัดหรือการยึด” หมายถึง การห้ามเปลี่ยนชื่อเปลี่ยนแปลงสภาพ โอนการครอบครอง หรือเคลื่อนย้ายทรัพย์สิน เป็นการชั่วคราวหรือหมายถึงการเข้าเก็บรักษาหรือควบคุมทรัพย์สินเป็นการชั่วคราวตามคำสั่งที่ออกโดยศาลหรือเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจอื่น

(ช) “การริบ” ซึ่งรวมการเสียชีวิตด้วยในบางกรณีที่ใช้ได้ หมายถึงการทำให้สูญเสียทรัพย์สินอย่างถาวรโดยคำสั่งของศาลหรือโดยเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจอื่น

(ซ) “ความผิดมูลฐาน” หมายถึง ความผิดใด ๆ ซึ่งเป็นเหตุก่อให้เกิดรายได้ที่อาจกลายเป็นสาระของความผิดตามที่ระบุไว้ในข้อ ๖ ของอนุสัญญา

(ฅ) “การจัดส่งภายใต้การควบคุม” หมายถึง วิธีการอนุญาตให้ของผิดกฎหมายหรือต้องสงสัยผ่านออกไปจาก ผ่าน หรือเข้าไปสู่เขตแดนของรัฐหนึ่งหรือมากกว่ารัฐหนึ่ง โดยการรับรู้และอยู่ภายใต้การกักตุนของเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ เพื่อการสืบสวนสอบสวนความผิดและเพื่อระบุตัวบุคคลที่เกี่ยวข้องในการกระทำความผิดนั้น

(ญ) “องค์การบูรณาการด้านเศรษฐกิจระดับภูมิภาค” หมายถึง องค์การที่ก่อตั้งโดยรัฐอธิปไตยของภูมิภาคหนึ่ง ซึ่งรัฐสมาชิกได้มอบโอนอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ครอบคลุมโดยอนุสัญญานี้ไว้ และองค์การนี้ได้รับมอบอำนาจโดยชอบตามกระบวนการภายในของประเทศสมาชิกให้ลงนาม ให้สัตยาบัน ยอมรับ รับรอง หรือภาคยานุวัติอนุสัญญานี้ การอ้างอิงถึง “รัฐภาคี” ภายใต้อนุสัญญานี้จะหมายถึงองค์การดังกล่าวภายในขอบเขตของอำนาจหน้าที่ขององค์การนั้นด้วย

ข้อ ๓

ขอบเขตของการใช้บังคับ

๑. เว้นแต่ที่ระบุไว้เป็นอย่างอื่นในอนุสัญญานี้ อนุสัญญานี้จะใช้บังคับในการป้องกันการสืบสวน สอบสวน และการฟ้องร้องดำเนินคดีใน

(ก) ความผิดตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๕ ข้อ ๖ ข้อ ๘ และข้อ ๒๓ ของอนุสัญญานี้ และ

(ข) อาชญากรรมร้ายแรงตามที่ระบุไว้ในข้อ ๒ ของอนุสัญญานี้ เมื่อความผิดดังกล่าวมีลักษณะข้ามชาติและเกี่ยวข้องกับกลุ่มอาชญากรที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร

๒. เพื่อความมุ่งประสงค์ของวรรค ๑ ของข้อนี้ ความผิดมีลักษณะข้ามชาติ หาก

(ก) ความผิดกระทำในรัฐมากกว่าหนึ่งรัฐ

(ข) ความผิดกระทำในรัฐหนึ่ง แต่มีส่วนที่สำคัญของการเตรียมการ การวางแผน การสั่งการ หรือการควบคุมเกิดขึ้นในอีกรัฐหนึ่ง

(ค) ความผิดกระทำในรัฐหนึ่ง แต่เกี่ยวข้องกับกลุ่มอาชญากรที่จัดตั้งในลักษณะองค์กรซึ่งเกี่ยวข้องกับกิจกรรมที่เป็นความผิดอาญาในรัฐมากกว่าหนึ่งรัฐ หรือ

(ง) ความผิดกระทำในรัฐหนึ่งแต่มีผลกระทบอย่างสำคัญในอีกรัฐหนึ่ง

ข้อ ๔

การคุ้มครองอธิปไตย

๑. รัฐภาคีจะต้องปฏิบัติตามพันธกรณีของตนภายใต้อนุสัญญานี้ ในลักษณะที่สอดคล้องกับหลักการเรื่องความเสมอภาคทางด้านอธิปไตยและบูรณาภาพแห่งดินแดนของรัฐ และในลักษณะที่ไม่แทรกแซงกิจการภายในของรัฐอื่น

๒. ไม่มีสิ่งใดในอนุสัญญานี้ที่ให้สิทธิแก่รัฐภาคีที่จะดำเนินการในดินแดนของอีกทั้งรัฐหนึ่งในการใช้เขตอำนาจและการปฏิบัติหน้าที่ซึ่งสงวนไว้โดยเฉพาะสำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐอื่นนั้นตามกฎหมายภายในของรัฐดังกล่าว

ข้อ ๕

การกำหนดให้การมีส่วนร่วมในกลุ่มอาชญากร ที่จัดตั้งในลักษณะองค์กรเป็นความผิดอาญา

๑. รัฐภาคีแต่ละรัฐจะต้องรับเอามาตรการทางกฎหมายและมาตรการอื่น ตามที่เห็นจำเป็นมาใช้เพื่อกำหนดให้การกระทำต่อไปนี้เป็นความผิดอาญาเมื่อกระทำโดยเจตนา

(ก) กรณีอย่างใดอย่างหนึ่งหรือทั้งสองอย่างดังจะกล่าวต่อไปนี้ เป็นความผิดอาญาแตกต่างจากความผิดอาญาที่เกี่ยวข้องกับการพยายามกระทำหรือการกระทำการจนสำเร็จในกิจกรรมที่เป็นความผิดอาญา

(๑) การตกลงกับบุคคลหนึ่งหรือมากกว่าเพื่อกระทำอาชญากรรมร้ายแรง เพื่อความมุ่งประสงค์ซึ่งเกี่ยวข้องโดยตรงหรือโดยอ้อมกับการได้รับผลประโยชน์ทางการเงินหรือทางวัตถุอย่างอื่น และหากกฎหมายภายในกำหนดไว้ การตกลงดังกล่าวต้องประกอบกับการมีส่วนร่วมเกี่ยวข้องกับการกระทำตามที่ได้ตกลงกันโดยหนึ่งในบุคคลที่มีส่วนร่วมให้การตกลงนั้นเป็นผลสืบหน้าไป หรือประกอบกับการมีส่วนร่วมเกี่ยวข้องกับกลุ่มอาชญากรที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร

(๒) โดยรู้ถึงเป้าหมายและกิจกรรมทั่วไปที่เป็นความผิดอาญาของกลุ่มอาชญากรที่จัดตั้งในลักษณะองค์กรหรือโดยรู้ถึงเจตนาของกลุ่มอาชญากรที่จัดตั้งในลักษณะองค์กรที่จะกระทำอาชญากรรมดังกล่าว การดำเนินการของบุคคลผู้มีส่วนร่วมกระทำการใน

ก. กิจกรรมที่เป็นความผิดอาญาของกลุ่มอาชญากรที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร

ข. กิจกรรมอื่น ๆ ของกลุ่มอาชญากรที่จัดตั้งในลักษณะองค์กรโดยรู้ว่าการเข้ามีส่วนร่วมของบุคคลนั้นจะช่วยให้บรรลุเป้าหมายในการกระทำความผิดอาญาที่กล่าวถึงข้างต้น

(ข) การจัดการ การสั่งการ การช่วยเหลือ การยุยง การอำนวยความสะดวกหรือการให้คำปรึกษาในการกระทำอาชญากรรมร้ายแรงที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มอาชญากรที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร

๒. ความรู้ เจตนา เป้าหมาย ความมุ่งประสงค์หรือการตกลงที่อ้างถึงในวรรค ๑ ของข้อนี้ อาจจะอนุมานได้จากพฤติการณ์ของข้อเท็จจริงที่เป็นภาวะวิสัย

๓. รัฐภาคีที่กฎหมายภายในของตนกำหนดให้ต้องมีการมีส่วนร่วมเกี่ยวข้องของกลุ่มอาชญากรที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร เพื่อความมุ่งประสงค์ของความผิดตามที่กำหนดไว้ในวรรค ๑ (ก) (๑) ของข้อนี้จะต้องทำให้แน่ใจว่ากฎหมายภายในของตนครอบคลุมอาชญากรรมร้ายแรงทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มอาชญากรที่จัดตั้งในลักษณะองค์กรภาคีดังกล่าว รวมถึงรัฐภาคีที่กฎหมายภายในของตนกำหนดให้มีการกระทำการให้การตกลงนั้นเป็น

ผลคือหน้าไปเพื่อความมุ่งประสงค์ความผิดตามที่กำหนดไว้ในวรรค ๑ (ก) (๑) ของข้อนี้ได้ จะต้องแจ้งเรื่องดังกล่าวต่อเลขาธิการสหประชาชาติในเวลาที่มีการลงนามหรือมอบสัตยาบันสาร หรือสารยอมรับหรือสารให้ความเห็นชอบ หรือ ภาควยานุวัตรสารของอนุสัญญา

ข้อ ๖

การกำหนดให้การพอกทรัพย์สิน

ที่ได้จากการกระทำอาชญากรรมเป็นความผิดอาญา

๑. รัฐภาคีแต่ละรัฐจะต้องรับเอามาใช้ในลักษณะที่สอดคล้องกับหลักการพื้นฐานของกฎหมายภายในของตนซึ่งมาตรการทางกฎหมายและมาตรการอื่น ตามที่จำเป็นเพื่อกำหนดให้การกระทำต่อไปนี้เป็นความผิดทางอาญาเมื่อกระทำโดยเจตนา

(ก) (๑) การแปรสภาพหรือโอนทรัพย์สินโดยรู้ว่าทรัพย์สินดังกล่าวเป็นทรัพย์สินที่ได้จากการกระทำอาชญากรรมเพื่อความมุ่งประสงค์ในการปกปิดหรืออำพรางแหล่งกำเนิดซึ่งผิดกฎหมายของทรัพย์สิน หรือเพื่อช่วยบุคคลใด ๆ ซึ่งเกี่ยวกับการกระทำ ความผิดมูลฐานเพื่อ หลบเลี่ยงผลตามกฎหมายอันเกิดจากการกระทำของตน

(๒) การปกปิดหรืออำพรางลักษณะอันแท้จริง แหล่งที่มา สถานที่ตั้ง การจำหน่าย การเคลื่อนย้ายหรือกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินหรือสิทธิที่เกี่ยวข้องกับทรัพย์สิน โดยรู้ว่าทรัพย์สินดังกล่าวเป็นทรัพย์สินที่ได้จากการกระทำอาชญากรรม

(ข) ภายใต้แนวความผิดพื้นฐานของระบบกฎหมายของรัฐภาคีนั้น

(๑) การได้มา การครอบครอง หรือการใช้ทรัพย์สิน โดยในขณะที่รับทรัพย์สินนั้นรู้ว่าทรัพย์สินดังกล่าวเป็นทรัพย์สินที่ได้จากการกระทำอาชญากรรม

(๒) การมีส่วนร่วม การมีส่วนเกี่ยวข้อง หรือการสมคบกันกระทำความผิดและช่วยเหลือ ยุยงสนับสนุน ให้ความสะดวกและให้คำปรึกษาแนะนำในการกระทำความผิดใด ๆ ที่กำหนดไว้ตามข้อนี้

๒. เพื่อความมุ่งประสงค์การนำไปปฏิบัติหรือใช้บังคับวรรค ๑ ของข้อนี้

(ก) รัฐภาคีแต่ละรัฐจะต้องพยายามใช้บังคับวรรค ๑ ของข้อนี้กับกลุ่มความผิดมูลฐานโดยกว้างที่สุด

(ข) รัฐภาคีแต่ละรัฐต้องรวมความผิดร้ายแรงทั้งหมดตามที่ระบุไว้ในข้อ ๒ ของอนุสัญญานี้และความผิดตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๕ ข้อ ๘ และข้อ ๒๓ ของอนุสัญญาให้เป็นความผิดมูลฐานด้วย ในกรณีที่กฎหมายของรัฐภาคีกำหนดรายชื่อฐานความผิดของความผิดมูลฐานที่เจาะจง รัฐภาคีเหล่านั้นจะต้องรวมกลุ่มความผิดทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มอาชญากรรมที่จัดตั้งในลักษณะ องค์กรไว้ในรายชื่อฐานความผิดดังกล่าว

(ค) เพื่อความมุ่งประสงค์ของอนุวรรค (ข) ความผิดมูลฐานจะต้องรวมถึงความผิดที่กระทำทั้งในและนอกเขตอำนาจของรัฐภาคีนั้น อย่างไรก็ตาม ความผิดที่กระทำนอกเขตอำนาจของรัฐภาคีจะเป็นความผิดมูลฐานต่อเมื่อการกระทำที่เกี่ยวข้องเป็นความผิดอาญาภายใต้กฎหมายภายในของรัฐที่มีการกระทำความผิดเกิดขึ้น และจะเป็นความผิดอาญาภายใต้

กฎหมายภายในของรัฐภาคีที่นำข้อบทนี้ไปปฏิบัติหรือใช้บังคับหากการกระทำความผิดดังกล่าวเกิดขึ้นในรัฐภาคีนั้น

(ง) รัฐภาคีแต่ละรัฐจะต้องจัดส่งสำเนาตัวบทกฎหมายของตนซึ่งทำให้ข้อนี้มีผลใช้บังคับ รวมทั้งสำเนาของการแก้ไขใด ๆ ของกฎหมายที่เกิดขึ้นในภายหลัง หรือคำอธิบายดังกล่าวแก่เลขาธิการสหประชาชาติ

(จ) ถ้าถูกกำหนดโดยหลักกฎหมายภายในชั้นพื้นฐานของรัฐภาคี กฎหมายภายในของรัฐภาคีนั้นอาจกำหนดว่าความผิดตามที่ระบุไว้ในวรรค ๑ ของข้อนี้ไม่ใช่บังคับแก่บุคคลผู้กระทำความผิดมูลฐาน

(ฉ) ความรู้ เจตนา หรือความมุ่งประสงค์ ที่กำหนดไว้เป็นองค์ประกอบของความผิดตามที่ระบุในวรรค ๑ ของข้อนี้ อาจจะอนุมานได้จากได้จากพฤติการณ์ของข้อเท็จจริงที่เป็นภาวะวิสัย

ข้อ ๗

มาตรการต่อต้านการฟอกเงิน

๑. รัฐภาคีแต่ละรัฐ

(ก) จะต้องจัดตั้งระบบการควบคุมและกำกับดูแลภายในประเทศอย่างครบถ้วนสำหรับธนาคารและสถาบันการเงินที่มีใช้ธนาคาร และในกรณีที่เหมาะสมสำหรับองค์กรอื่นโดยเฉพาะองค์กรที่อาจเกี่ยวข้องกับการฟอกเงินได้ง่าย เท่าที่จะสามารถกระทำได้ เพื่อป้องปรามและตรวจพบการฟอกเงินทุกรูปแบบ ซึ่งระบบดังกล่าวจะต้องเน้นข้อกำหนดเรื่องการแสดงตัวของลูกค้า การเก็บรักษาบันทึกและการรายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย

(ข) โดยไม่กระทบต่อบทบัญญัติข้อ ๑๘ และข้อ ๒๗ ของอนุสัญญาฯ นี้ จะต้องทำให้แน่ใจว่าเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจหน้าที่บริหารควบคุม บังคับใช้กฎหมายและเจ้าหน้าที่อื่นที่มีหน้าที่ต่อต้านการฟอกเงิน (และในกรณีที่เหมาะสมให้รวมถึงเจ้าหน้าที่ฝ่ายตุลาการตามกฎหมายภายใน) มีความสามารถที่จะร่วมมือและแลกเปลี่ยนข้อมูลในระดับประเทศและระหว่างประเทศภายใต้เงื่อนไขที่กำหนดไว้โดยบทบัญญัติแห่งกฎหมายภายใน และเพื่อจุดหมายดังกล่าวจะต้องพิจารณาจัดตั้งหน่วยงานข่าวกรองทางการเงิน เพื่อทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางระดับประเทศ สำหรับการรวบรวมวิเคราะห์ และแจกจ่ายข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการกระทำที่อาจเป็นการฟอกเงิน

๒. รัฐภาคีจะต้องพิจารณานำมาปฏิบัติซึ่งมาตรการที่เป็นไปได้เพื่อตรวจพบและเฝ้าดูการเคลื่อนย้ายข้ามเขตแดนของตนซึ่งเงินสดและตราสารเปลี่ยนมือได้ที่เหมาะสม ภายใต้การป้องกันและเพื่อป้องกันการรั่วไหลข้อมูลอย่างเหมาะสม และโดยไม่ขัดขวางในทางใดต่อการเคลื่อนย้ายเงินทุนที่ชอบด้วยกฎหมาย มาตรการเหล่านั้นอาจรวมถึงข้อกำหนดที่ให้บุคคลและธุรกิจรายงานการโอนข้ามเขตแดนซึ่งเงินสดและตราสารเปลี่ยนมือได้ที่เหมาะสมในปริมาณมากข้ามเขตแดน

๓. ในการจัดตั้งระบบการควบคุมและกำกับดูแลภายในประเทศภายใต้ข้อกำหนดของข้อนี้ และโดยไม่กระทบต่อข้ออื่นใดของอนุสัญญาฉบับนี้ ขอให้รัฐภาคีนำการกระทำริเริ่มที่

เกี่ยวข้องกับการต่อต้านการฟอกเงินขององค์การระดับภูมิภาค ระดับระหว่างภูมิภาคและองค์การพหุภาคีมาใช้เป็นแนวทาง

๔. รัฐภาคีจะต้องพยายามพัฒนาและส่งเสริมความร่วมมือระดับโลก ระดับภูมิภาค ระดับอนุภูมิภาคและระดับทวิภาคีระหว่างเจ้าหน้าที่ฝ่ายตุลาการ ฝ่ายบังคับใช้กฎหมาย และฝ่ายควบคุมดูแลเรื่องการเงินเพื่อที่จะต่อต้านการฟอกเงิน

ข้อ ๘

การกำหนดให้การฉ้อราษฎร์บังหลวงเป็นความผิดอาญา

๑. รัฐภาคีแต่ละรัฐจะต้องรับเอามาตรการทางกฎหมายและมาตรการอื่นมาใช้ตามความจำเป็นเพื่อกำหนดให้การกระทำความผิดดังต่อไปนี้เป็นความผิดอาญา เมื่อกระทำโดยเจตนา

(ก) การสัญญา การเสนอให้หรือการให้ผลประโยชน์ที่ไม่พึงได้แก่เจ้าหน้าที่ของรัฐโดยตรงหรือโดยอ้อมสำหรับตัวเจ้าหน้าที่เองหรือบุคคลอื่นหรือหน่วยงานอื่น เพื่อให้เจ้าหน้าที่นั้นกระทำหรือละเว้นกระทำการในการปฏิบัติหน้าที่

(ข) การเรียกหรือยอมรับผลประโยชน์ที่ไม่พึงได้รับของตัวเจ้าหน้าที่ของรัฐโดยตรงหรือโดยอ้อมสำหรับเจ้าหน้าที่เองหรือบุคคลอื่นหรือหน่วยงานอื่น ให้เจ้าหน้าที่นั้นกระทำการหรือละเว้นกระทำการในการปฏิบัติหน้าที่

๒. รัฐภาคีแต่ละรัฐจะต้องพิจารณาปรับเอามาตรการทางกฎหมายและมาตรการอื่นเช่นว่าตามความจำเป็นเพื่อกำหนดให้การดำเนินการตามวรรค ๑ ของข้อนี้ที่เกี่ยวข้องกับเจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศหรือข้าราชการพลเรือนระหว่างประเทศเป็นความผิดอาญาในทำนองเดียวกันรัฐภาคีแต่ละรัฐจะต้องพิจารณากำหนดให้ความผิดฐานฉ้อราษฎร์บังหลวงในรูปแบบอื่นเป็นความผิดอาญาด้วย

๓. รัฐภาคีแต่ละรัฐจะต้องรับเอามาตรการเช่นว่าตามความจำเป็นด้วย เพื่อกำหนดให้การมีส่วนร่วมในการกระทำความผิดที่กำหนดไว้ในข้อนี้เป็นความผิดอาญาในฐานะเป็นตัวการร่วม

๔. เพื่อความมุ่งประสงค์ของวรรค ๑ ของข้อนี้และข้อ ๙ ของอนุสัญญานี้ให้ “เจ้าหน้าที่ของรัฐ” หมายถึง เจ้าหน้าที่ของรัฐหรือบุคคลผู้ให้บริการสาธารณะตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายภายใน และตามที่ใช้อยู่ในกฎหมายอาญาของรัฐภาคีซึ่งบุคคลนั้นปฏิบัติหน้าที่

ข้อ ๙

มาตรการต่อต้านการฉ้อราษฎร์บังหลวง

๑. นอกจากมาตรการที่กำหนดไว้ในข้อ ๘ ของอนุสัญญานี้ รัฐภาคีแต่ละรัฐจะต้องรับเอามาตรการทางกฎหมาย ทางบริหาร หรือทางอื่นที่มีประสิทธิภาพ เท่าที่เหมาะสมและสอดคล้องกับระบบกฎหมาย เพื่อส่งเสริมความซื่อสัตย์ และเพื่อป้องกัน ตรวจจับและลงโทษการฉ้อราษฎร์บังหลวงโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐ

๒. รัฐภาคีแต่ละรัฐจะต้องใช้มาตรการเพื่อให้แน่ใจได้ถึงการดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพ โดยหน่วยงานของตนในการป้องกันการตรวจจับและการลงโทษการฉ้อราษฎร์

บ่งหลวงของเจ้าหน้าที่ของรัฐรวมทั้งการจัดให้หน่วยงานเช่นว่ามีความเป็นอิสระอย่างเพียงพอ เพื่อสกัดกั้นการแทรกแซงจากอิทธิพลที่ไม่เหมาะสมในการดำเนินการของหน่วยงานเหล่านั้น

ข้อ ๑๐

ความรับผิดชอบของนิติบุคคล

๑. รัฐภาคีแต่ละรัฐจะต้องรับเอามาตรการเช่นว่าตามความจำเป็นซึ่งสอดคล้องกับหลักการทางกฎหมายของตน เพื่อกำหนดความรับผิดชอบของนิติบุคคล สำหรับการมีส่วนร่วมในอาชญากรรมร้ายแรงที่เกี่ยวกับกลุ่มอาชญากรที่จัดตั้งในลักษณะองค์กรและสำหรับความผิดที่บัญญัติไว้โดย สอดคล้องกับข้อ ๕, ๖, ๘ และ ๒๓ ของอนุสัญญา

๒. ภายใต้บังคับของหลักกฎหมายของรัฐภาคี ความรับผิดชอบของนิติบุคคลอาจเป็นความรับผิดทางอาญา ทางแพ่งหรือทางปกครอง

๓. ความรับผิดเช่นว่าจะต้องไม่กระทบกระเทือนความรับผิดทางอาญาของบุคคลธรรมดาซึ่งกระทำความผิดดังกล่าว

๔. รัฐภาคีแต่ละรัฐจะต้องทำให้แน่ใจโดยเฉพาะอย่างยิ่งว่านิติบุคคลซึ่งรับผิดชอบตามข้อนี้ อยู่ภายใต้บทลงโทษทางอาญาหรือมีโทษทางอาญา รวมทั้งบทลงโทษทางการเงินที่มีประสิทธิภาพ ได้สัดส่วนและที่ปรามการกระทำผิดได้

ข้อ ๑๑

การฟ้องร้องดำเนินคดี การพิจารณาคดีและการลงโทษ

๑. รัฐภาคีแต่ละรัฐจะต้องทำให้การกระทำความผิดตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๕, ๖, ๘ และ ๒๓ ของอนุสัญญานี้เป็นความผิดที่ต้องลงโทษที่คำนึงถึงความหนักเบาของความผิดนั้น

๒. รัฐภาคีแต่ละรัฐจะต้องใช้มาตรการเพื่อให้แน่ใจว่า อำนาจในการใช้ดุลพินิจทางกฎหมายภายใต้กฎหมายภายในของตนเกี่ยวกับการฟ้องร้องดำเนินคดีต่อบุคคลสำหรับความผิดที่ครอบคลุมโดยอนุสัญญานี้ได้ใช้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุดต่อมาตรการการบังคับใช้ทางกฎหมายในความผิดเหล่านั้นและโดยคำนึงถึงความจำเป็นที่จะป้องปรามการกระทำ ความผิดเช่นว่า

๓. ในกรณีเป็นความผิดตามที่กำหนดตามข้อ ๕, ๖, ๘ และ ๒๓ ของอนุสัญญานี้ รัฐภาคีแต่ละรัฐจะต้องใช้มาตรการที่เหมาะสมโดยสอดคล้องกับกฎหมายภายในของตนและโดยคำนึงถึงสิทธิในการต่อสู้คดี เพื่อพยายามที่จะให้แน่ใจว่า เงื่อนไขที่กำหนดไว้อย่าง เกี่ยวเนื่องกับคำตัดสินให้ปล่อยตัวระหว่างการพิจารณาหรืออุทธรณ์ได้คำนึงถึงความจำเป็นที่จะให้แน่ใจได้ว่าการปรากฏตัวของจำเลยในกระบวนการพิจารณาความอาญาในภายหลัง

๔. รัฐภาคีแต่ละรัฐจะต้องทำให้แน่ใจได้ว่าศาลหรือหน่วยงานอื่นที่มีหน้าที่รับผิดชอบ คำนึงถึงลักษณะที่รุนแรงของความผิดที่ครอบคลุมโดยอนุสัญญาฉบับนี้ เมื่อพิจารณา ผลที่เกิดขึ้นตามมาของการปล่อยตัวหรือการให้ทัณฑ์บนแต่เนิ่น ๆ ต่อบุคคลที่ตัดสินว่าผิด ในความผิดดังกล่าว

๕. รัฐภาคีแต่ละรัฐต้องกำหนดให้มีระยะเวลาของอายุความยาวนานไว้ ภายใต้กฎหมายภายในของตนตามความเหมาะสม เพื่อเริ่มกระบวนการพิจารณาคดีสำหรับความผิดใด ๆ ที่ครอบคลุมโดยอนุสัญญานี้และกำหนดให้มีระยะเวลาของอายุความที่ยาวนานยิ่งขึ้น หากผู้ต้องหาหลบหนีการบริหารงานยุติธรรม

๖. ไม่มีสิ่งใดในอนุสัญญานี้กระทบต่อหลักการที่ว่าลักษณะของความผิดที่กำหนดไว้ตามอนุสัญญานี้ และลักษณะของข้อต่อสู้ทางกฎหมายที่นำมาใช้หรือหลักการอื่นทางกฎหมายที่ควบคุมความถูกต้องตามกฎหมายของพฤติกรรมจะต้องคงไว้ตามกฎหมายภายในของรัฐภาคี และว่าจะต้องฟ้องร้องดำเนินคดีและลงโทษในความผิดเช่นว่าตามกฎหมายนั้น

ข้อ ๑๒

การริบและการยึดทรัพย์

๑. รัฐภาคีแต่ละรัฐจะต้องรับเอามาตรการเช่นว่ามาใช้ตามความจำเป็นในขอบเขตที่มากที่สุดเท่าที่เป็นไปได้ภายใต้ระบบกฎหมายภายในของตนเพื่อให้สามารถริบ

(ก) รายได้จากอาชญากรรมที่ได้รับมาจากความผิดที่ครอบคลุมโดยอนุสัญญานี้ หรือทรัพย์สินที่มีมูลค่าเทียบได้กับรายได้เช่นว่า

(ข) ทรัพย์สิน อุปกรณ์หรือเครื่องมือเครื่องใช้อื่นที่ใช้หรือเพื่อจะใช้ในการความผิดทั้งหลายที่ครอบคลุมโดยอนุสัญญานี้

๒. รัฐภาคีทั้งหลายจะต้องรับเอามาตรการเช่นว่ามาใช้ตามความจำเป็นเพื่อให้สามารถพิสูจน์รูปพรรณสัณฐาน ติดตามร่องรอย อาศัยหรือยึดรายการใด ๆ ที่อ้างถึงในวรรค ๑ ของข้อนี้เพื่อความมุ่งประสงค์ของการริบในท้ายที่สุด

๓. หากรายได้จากอาชญากรรมถูกเปลี่ยนรูปหรือแปรสภาพบางส่วนหรือทั้งหมดเป็นทรัพย์สินอื่น ทรัพย์สินเช่นว่าจะอยู่ในความรับผิดชอบตามมาตรการที่อ้างถึงในข้อนี้แทนรายได้ นั้น

๔. หากรายได้จากอาชญากรรมถูกนำไปปะปนกับทรัพย์สินที่ได้รับมาจากแหล่งที่ถูกต้องตามกฎหมาย ทรัพย์สินเช่นว่าจะอยู่ในความรับผิดชอบที่จะต้องถูกริบไม่เกินมูลค่าที่ประเมินจากรายได้นำไปปะปนโดยไม่กระทบกระเทือนต่ออำนาจใดที่เกี่ยวกับการยึดหรืออายัดทรัพย์สิน

๕. เงินหรือผลประโยชน์อื่นที่ได้รับจากรายได้จากอาชญากรรมจากทรัพย์สินซึ่งเปลี่ยนรูปหรือแปรสภาพมาจากรายได้จากอาชญากรรม หรือจากทรัพย์สินซึ่งรายได้จากอาชญากรรม หรือจากทรัพย์สินซึ่งรายได้จากอาชญากรรมถูกนำไปปะปนต้องอยู่ในความรับผิดชอบในลักษณะและขอบเขตเดียวกันกับที่ใช้กับรายได้จากอาชญากรรมตามมาตรการ ทั้งหมดที่อ้างถึงในข้อนี้

๖. เพื่อความมุ่งประสงค์ของข้อนี้และข้อ ๑๓ ของอนุสัญญานี้รัฐภาคีแต่ละรัฐจะต้องมอบอำนาจให้ศาลหรือหน่วยงานอื่นที่มีหน้าที่รับผิดชอบ สั่งให้มีการจัดหาบันทึกทางธนาคาร สถาบันทางการเงินหรือการค้า หรือสั่งให้ยึดบันทึกเหล่านั้น รัฐภาคีทั้งหลายจะต้องไม่ปฏิเสธที่จะปฏิบัติตามบทบัญญัติของวรรคนี้โดยอ้างเหตุผลเรื่องความลับทางธนาคาร

๗. รัฐภาคีทั้งหลายอาจพิจารณาความเป็นไปได้ของการกำหนดให้ผู้กระทำผิดแสดงแหล่งกำเนิดโดยชอบด้วยกฎหมายของรายได้จากอาชญากรรมที่ถูกกล่าวหา หรือทรัพย์สินอื่นซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบที่จะถูกริบ ภายในขอบเขตที่ว่ากำหนดเช่นนั้นสอดคล้องกับหลักการของกฎหมายภายในของตน และสอดคล้องกับลักษณะของการดำเนินการต่าง ๆ ทางศาลหรือทางอื่น

๘. จะต้องไม่ตีความบทบัญญัติข้อนี้ให้กระทบกระเทือนสิทธิต่าง ๆ ของบุคคลที่สามซึ่งกระทำการโดยสุจริต

๙. ไม่มีสิ่งใดในข้อนี้จะกระทบกระเทือนต่อหลักการที่ว่ามาตรการทั้งหลายซึ่งข้อนี้อ้างถึงจะได้รับการนิยามและดำเนินการโดยสอดคล้องและอยู่ภายใต้บังคับของบทบัญญัติของกฎหมายภายในของรัฐภาคี

ข้อ ๑๓

ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อมุ่งประสงค์ในการริบทรัพย์สิน

๑. ภายในขอบเขตที่กว้างขวางที่สุดเท่าที่เป็นไปได้ภายใต้ระบบกฎหมายภายในของตน รัฐภาคีที่ได้รับการร้องขอจากอีกรัฐภาคีหนึ่งที่มีเขตอำนาจเหนือความผิดที่ครอบคลุมโดยอนุสัญญาฯ นี้ เพื่อการริบทรัพย์สินจากการกระทำอาชญากรรม ทรัพย์สิน อุปกรณ์ หรือเครื่องมือเครื่องใช้อื่นที่อ้างถึงในข้อ ๑๒ วรรค ๑ ของอนุสัญญาฯ นี้ซึ่งอยู่ภายในดินแดนของตนจะต้อง

(ก) ยื่นคำร้องขอแก่อนุญาณที่มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบ โดยมีความประสงค์เพื่อให้ได้มาซึ่งคำสั่งริบทรัพย์สิน และหากมีคำสั่งเช่นว่าให้ดำเนินการเพื่อให้เกิดผลตามนั้น หรือ

(ข) ยื่นคำสั่งเพื่อการริบทรัพย์สินที่ออกโดยศาลในดินแดนของรัฐผู้ร้องขอตามข้อ ๑๒ วรรค ๑ ของอนุสัญญาฯ นี้ต่อหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบ เพื่อดำเนินการให้เกิดผลตามขอบเขตที่ได้รับการร้องขอ เท่าที่เกี่ยวข้องกับทรัพย์สินจากการกระทำอาชญากรรม ทรัพย์สิน อุปกรณ์ หรือเครื่องมือเครื่องใช้อื่นที่อ้างถึงในข้อ ๑๒ วรรค ๑ ซึ่งอยู่ในดินแดนของรัฐที่ได้รับการร้องขอ

๒. หลังจากรัฐภาคีอีกรัฐหนึ่งที่มีขอบเขตอำนาจเหนือความผิดครอบคลุมโดยอนุสัญญาฯ นี้ได้มีคำร้องขอให้รัฐภาคีที่ได้รับการร้องขอดำเนินมาตรการ เพื่อระบุ สืบหาแหล่งที่มา และอายัดหรือยึดทรัพย์สินจากการกระทำอาชญากรรม ทรัพย์สิน อุปกรณ์ หรือเครื่องมือเครื่องใช้อื่นที่อ้างถึงในข้อ ๑๒ อนุวรรค ๑ ของอนุสัญญาฯ นี้ เพื่อความมุ่งประสงค์ที่จะให้มีการริบทรัพย์สิน ในภายหลัง โดยคำสั่งของรัฐผู้ร้องขอหรือตามคำร้องขอภายใต้วรรค ๑ ของข้อนี้โดยรัฐผู้ได้รับการร้องขอ

๓.ให้นำบทบัญญัติข้อ ๑๘ ของอนุสัญญาฯ นี้จะนำมาใช้โดยอนุโลมนอกเหนือจากข้อสนเทศที่ระบุไว้ในข้อ ๑๘ วรรค ๑๕ แล้วคำร้องขอตามข้อนี้จะต้องประกอบด้วย

(ก) กรณีคำร้องขอตามวรรค ๑ (ก) ของข้อนี้ คำอธิบายลักษณะของทรัพย์สินที่จะถูกริบและเอกสารแสดงข้อเท็จจริงที่รัฐผู้ร้องขอเชื่อถือ ซึ่งเพียงพอที่จะทำให้รัฐที่ได้รับการร้องขอสามารถขอให้มีคำสั่งภายใต้กฎหมายภายในของตนได้

(ข) กรณีคำร้องขอตามวรรค ๑ (ข) ของข้อนี้ สำเนาของคำสั่งรับทรัพย์ที่รับฟังได้ตามกฎหมายซึ่งเป็นหลักฐานของคำร้องขอที่ออกโดยรัฐภาคีที่ร้องขอ เอกสารแสดงข้อเท็จจริงและข้อสนเทศเกี่ยวกับขอบเขตของการที่จะให้ปฏิบัติตามคำสั่งนั้น

(ค) กรณีคำร้องขอตามวรรค ๒ ของข้อนี้ เอกสารแสดงข้อเท็จจริงตามที่รัฐภาคีที่ร้องขอยอมรับและคำอธิบายการดำเนินการที่ร้องขอ

๔. คำวินิจฉัยหรือการดำเนินการตามวรรค ๑ และ ๒ ของข้อนี้จะกระทำโดยรัฐภาคีที่ได้รับการร้องขอ โดยสอดคล้องและภายใต้บังคับบทบัญญัติของกฎหมายภายในและวิธีพิจารณาความของตนหรือสนธิสัญญา ความตกลง หรือข้อตกลงทวิภาคีหรือพหุภาคีซึ่งต้นอาจมีพันธกรณีเกี่ยวข้องกับรัฐภาคีที่ร้องขอ

๕. รัฐภาคีแต่ละรัฐจะต้องจัดสำเนาส่งตัวบทกฎหมายและระเบียบข้อบังคับของตนซึ่งทำให้ข้อนี้มีผลบังคับรวมทั้งสำเนาของการแก้ไขใด ๆ ของกฎหมายและระเบียบข้อบังคับที่เกิดขึ้นในภายหลัง หรือคำอธิบายดังกล่าวแก่เลขาธิการสหประชาชาติ

๖. หากรัฐภาคีเลือกที่จะดำเนินการมาตรการที่อ้างถึงในวรรค ๑ และ ๒ ของข้อนี้ เมื่อมีสนธิสัญญาที่เกี่ยวข้องบังคับอยู่ในรัฐภาคีนั้นพิจารณาข้ออนุสัญญานี้เสมือนเป็นพื้นฐานที่จำเป็นและเพียงพอ

๗. ความร่วมมือภายใต้ข้อนี้อาจได้รับการปฏิเสธโดยรัฐภาคีหากความผิดซึ่งคำร้องขอเกี่ยวข้องกับไม่ใช่ความผิดที่ครอบคลุมโดยอนุสัญญานี้

๘. บทบัญญัติของข้อนี้จะไม่ตีความในทางที่กระทบกระเทือนสิทธิของบุคคลที่สามซึ่งสุจริต

๙. รัฐภาคีจะพิจารณาจัดทำสนธิสัญญาทวิภาคีหรือพหุภาคีความตกลง หรือข้อตกลงเพื่อเพิ่มพูนประสิทธิผลของความร่วมมือระหว่างประเทศที่ดำเนินการตามข้อนี้

ข้อ ๑๔

การจำหน่ายทรัพย์สินที่ได้จากการกระทำอาชญากรรม หรือทรัพย์สินที่ถูกริบ

๑. ทรัพย์สินที่ได้จากการกระทำอาชญากรรมหรือทรัพย์สินที่รัฐภาคีได้รับไว้ตามข้อ ๑๒ หรือ ข้อ ๑๓ วรรค ๑ ของอนุสัญญานี้จะต้องถูกจำหน่ายโดยรัฐภาคีนั้นตามกฎหมายภายในและกระบวนวิธีบริหารของตน

๒. เมื่อดำเนินการตามคำร้องขอของรัฐภาคีอีกรัฐหนึ่งตามข้อ ๑๓ ของอนุสัญญานี้ รัฐภาคีจะให้ความสำคัญแก่การพิจารณาคืนทรัพย์สินที่ได้จากการกระทำอาชญากรรมหรือทรัพย์สินแก่รัฐภาคี ผู้ร้องขอเพื่อให้รัฐผู้ร้องขอสามารถชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้เสียหายของอาชญากรรม หรือคืนทรัพย์สินดังกล่าวแก่เจ้าของโดยชอบธรรมตามขอบเขตที่อนุญาตโดยกฎหมายภายในและหากได้รับการร้องขอ

๓. เมื่อดำเนินการตามคำร้องขอโดยรัฐภาคีอีกรัฐหนึ่งตามข้อ ๑๒ และ ๑๓ อนุสัญญานี้ รัฐภาคีอาจให้การพิจารณาเป็นพิเศษแก่การจัดทำความตกลงหรือข้อตกลงในเรื่อง

(ก) การชำระมูลค่าของทรัพย์สินที่ได้จากการกระทำอาชญากรรม หรือทรัพย์สินเช่นว่า หรือกองทุนที่ได้จากการขายทรัพย์สินที่ได้จากการกระทำอาชญากรรมหรือทรัพย์สินที่ได้จากการกระทำอาชญากรรมหรือทรัพย์สินเช่นว่าดังกล่าวหรือส่วนหนึ่งส่วนใดเข้าบัญชีที่จัดตั้งขึ้นตามข้อ ๓๐ วรรค ๒ (ค) ของอนุสัญญาฯ และให้แก่องค์กรระหว่างประเทศระดับรัฐบาลที่มีความเชี่ยวชาญพิเศษในการต่อสู้กับอาชญากรรมที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร

(ข) การแบ่งปันทรัพย์สินที่ได้จากการกระทำอาชญากรรมหรือทรัพย์สินเช่นว่า หรือกองทุนที่ได้จากการขายทรัพย์สินที่ได้จากการกระทำอาชญากรรมหรือทรัพย์สินเช่นว่ากับรัฐภาคีอื่น เป็นปกติกรณีหรือรายการ โดยสอดคล้องกับกฎหมายภายในหรือวิธีการทางบริหาร

ข้อ ๑๕

เขตอำนาจ

๑. รัฐภาคีแต่ละรัฐจะต้องรับเอามาตรการตามที่อาจจำเป็นที่จะบัญญัติให้ตนมีเขตอำนาจเหนือความผิดที่บัญญัติไว้ในข้อ ๕ ข้อ ๖ ข้อ ๘ และข้อ ๒๓ ของอนุสัญญาฯ เมื่อ

(ก) ความผิดนั้นได้กระทำในดินแดนของรัฐภาคีนั้นหรือ

(ข) ความผิดนั้นได้กระทำบนเรือที่ชักธงของรัฐภาคีนั้น หรือบนอากาศยานที่ได้รับการจดทะเบียนตามกฎหมายภายในของรัฐภาคีนั้นในขณะที่มีการกระทำความผิดดังกล่าว

๒. ภายใต้ข้อ ๔ ของอนุสัญญาฯ รัฐภาคีอาจกำหนดเขตอำนาจของตนเหนือความผิดใด ๆ เมื่อ

(ก) ความผิดนั้นกระทำต่อคนชาติของรัฐภาคีนั้น

(ข) ความผิดนั้นกระทำโดยคนชาติของรัฐภาคีนั้นหรือโดยบุคคลไร้สัญชาติซึ่งมีถิ่นที่อยู่ปกติในดินแดนของตน หรือ

(ค) เมื่อความผิดนั้นเป็น

(๑) หนึ่งในบรรดาความผิดที่บัญญัติไว้ในข้อ ๕ วรรค ๑ ของอนุสัญญาฯ และเป็นความผิดที่กระทำนอกดินแดนของตน โดยมีวัตถุประสงค์ให้เกิดการกระทำอาชญากรรมร้ายแรงภายในดินแดนของตน

(๒) หนึ่งในบรรดาความผิดที่บัญญัติไว้ในข้อ ๖ วรรค ๑ (ข) (๒) ของอนุสัญญาฯ และเป็นความผิดที่กระทำนอกดินแดนของตน โดยมีวัตถุประสงค์ให้เกิดการกระทำความผิดที่บัญญัติไว้ในข้อ ๖ วรรค ๑ (ก) (๑) หรือ (๒) หรือ (ข) (๑) ของอนุสัญญาฯ ในดินแดนของตน

๓. เพื่อความมุ่งประสงค์ของข้อ ๑๖ วรรค ๑๐ ของอนุสัญญาฯ รัฐภาคีและรัฐจะยอมรับเอามาตรการตามที่อาจจำเป็นให้ตนมีเขตอำนาจเหนือความผิดตามที่อนุสัญญาฯ ครอบคลุมถึง เมื่อผู้ถูกกล่าวหาที่ปรากฏตัวอยู่ในดินแดนของตน และรัฐภาคีนั้นมีได้ส่งตัวผู้นั้นในฐานะผู้ร้ายข้ามแดนด้วยสาเหตุเพียงประการเดียวว่า ผู้นั้นเป็นหนึ่งในบรรดาคนชาติของตน

๔. รัฐภาคีและรัฐอาจรับเอามาตรการตามที่อาจจำเป็นด้วยที่จะบัญญัติให้ตนมีเขตอำนาจเหนือความผิดตามที่อนุสัญญานี้ครอบคลุมถึง เมื่อผู้ถูกกล่าวหาที่ปรากฏตัวอยู่ในดินแดนของตน และรัฐภาคีนั้นมีได้ส่งตัว ผู้ผู้นั้นในฐานะผู้ร้ายข้ามแดน

๕. หากรัฐภาคีที่ใช้หรืออำนาจภายในเขตอำนาจของตนตามที่กำหนดในวรรคที่ ๑ หรือ ๒ ของข้อนี้ได้รับแจ้งหรือทราบในทางอื่นว่ารัฐภาคีอื่นรัฐใดรัฐหนึ่งหรือมากกว่ากำลังทำการสืบสวนสอบสวน ฟ้องร้องดำเนินคดีหรือการดำเนินการต่าง ๆ ทางศาลในการกระทำเดียวกัน เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐภาคีเหล่านั้นจะหารือกันตามความเหมาะสมเพื่อมุ่งให้เกิดการประสานการดำเนินงานร่วมกัน

๖. โดยไม่กระทบต่อแนวปฏิบัติของกฎหมายระหว่างประเทศทั่วไป อนุสัญญานี้ไม่กีดกันการใช้อำนาจในเขตอำนาจพิจารณาคดีอาญาที่รัฐภาคีบัญญัติไว้ตามกฎหมายภายในของตน

ข้อ ๑๖

การส่งผู้ร้ายข้ามแดน

๑. บทบัญญัติของข้อนี้จะต้องใช้บังคับกับความผิดที่อนุสัญญานี้ครอบคลุมถึงหรือกรณีความผิดที่กำหนดในข้อ ๓ วรรคที่ ๑ (ก) หรือ (ข) เกี่ยวข้องกับกลุ่มอาชญากรที่จัดตั้งในลักษณะองค์กรและผู้ซึ่งถูกร้องขอให้ส่งตัวเป็นผู้ร้ายข้ามแดนอยู่ในดินแดนของรัฐภาคีที่ได้รับการร้องขอ ทั้งนี้ความผิดที่จะขอให้มีการส่งผู้ร้ายข้ามเดนนั้นจะต้องสามารถลงโทษได้ตามกฎหมายภายในของรัฐผู้ร้องขอและรัฐที่ได้รับการร้องขอ

๒. หากการร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนรวมถึงอาชญากรรมร้ายแรงซึ่งแยกจากกันได้หลายความผิด ซึ่งบางความผิดข้อนี้ไม่ครอบคลุมถึง รัฐภาคีที่ได้รับการร้องขออาจนำข้อนี้มาใช้บังคับกับความผิดในกรณีหลังด้วย

๓. แต่ละความผิดที่ข้อนี้ใช้บังคับจะต้องถือว่ารวมอยู่ในความผิดที่สามารถส่งผู้ร้ายข้ามแดนได้ตามสนธิสัญญาส่งผู้ร้ายข้ามแดนใด ๆ ที่มีอยู่ระหว่างรัฐภาคี รัฐภาคีจะดำเนินการรวมเอาความผิดดังกล่าวเป็นความผิดที่สามารถส่งผู้ร้ายข้ามแดนได้ในสนธิสัญญาส่งผู้ร้ายข้ามแดน ทุกฉบับที่จะจัดทำขึ้นระหว่างกัน

๔. ถ้ารัฐภาคีใดจะส่งผู้ร้ายข้ามแดนได้ก็ต่อเมื่อมีสนธิสัญญาได้รับการร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนจากอีกรัฐภาคีหนึ่ง ซึ่งไม่มีสนธิสัญญาส่งผู้ร้ายข้ามแดน รัฐภาคีนั้นอาจพิจารณาให้อนุสัญญานี้เป็นพื้นฐานทางกฎหมายสำหรับการส่งผู้ร้ายข้ามแดนในเรื่องความผิดใด ๆ ซึ่งในข้อนี้ใช้บังคับอยู่

๕. รัฐภาคีซึ่งให้การส่งผู้ร้ายข้ามแดนขึ้นอยู่กับการมีอยู่ของสนธิสัญญา จะต้อง

(ก) ในเวลาที่มีการมอบสัตยาบันสาร สารยอมรับ สารเห็นชอบหรือภาคยานุวัติสารของอนุสัญญานี้ แจ้งต่อเลขาธิการสหประชาชาติว่าตนจะถือเอาอนุสัญญานี้เป็นพื้นฐานทางกฎหมายสำหรับความร่วมมือในการส่งผู้ร้ายข้ามแดนกับรัฐภาคีอื่น ของอนุสัญญานี้หรือไม่ และ

(ข) หากรัฐภาคีไม่ถือเอาอนุสัญญานี้เป็นฐานทางกฎหมายสำหรับความร่วมมือในการส่งผู้ร้ายข้ามแดน พยายามตามความเหมาะสมเพื่อทำสนธิสัญญาส่งผู้ร้ายข้ามแดนกับรัฐภาคีอื่นของอนุสัญญานี้เพื่อที่จะปฏิบัติตามข้อนี้

๖. รัฐภาคีซึ่งมิได้กำหนดว่าการส่งผู้ร้ายข้ามแดนกระทำได้อต่อเมื่อสนธิสัญญา จะต้องถือว่าความผิดซึ่งข้อนี้ใช้บังคับอยู่เป็นความผิดที่สามารถส่งผู้ร้ายข้ามแดนได้ระหว่างรัฐภาคีด้วยกัน

๗. การส่งผู้ร้ายข้ามแดนจะต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไขที่บัญญัติไว้โดยกฎหมายภายในของรัฐภาคีที่ได้รับการร้องขอหรือโดยสนธิสัญญาส่งผู้ร้ายข้ามแดนที่ใช้บังคับ รวมทั้งเงื่อนไขที่เกี่ยวข้องกับโทษขั้นต่ำ สำหรับความผิดที่มีการส่งผู้ร้ายข้ามแดนและสาเหตุต่าง ๆ ที่รัฐภาคีผู้ได้รับคำร้องขออาจปฏิเสธการส่งผู้ร้ายข้ามแดน

๘. ภายใต้กฎหมายภายใน รัฐภาคีจะต้องพยายามดำเนินขั้นตอนการส่งผู้ร้ายข้ามแดนให้เร็วขึ้นและพยายามลดความยุ่งยากของข้อกำหนดในการจัดหาหลักฐานอันเกี่ยวกับการส่งผู้ร้ายข้ามแดนในเรื่องความผิดใด ๆ ที่ข้อนี้นำมาใช้บังคับ

๙. ภายใต้บทบัญญัติของกฎหมายภายในและสนธิสัญญาส่งผู้ร้ายข้ามแดนของตน หากเชื่อว่าสถานการณ์ต่าง ๆ จำเป็นและรีบด่วนและเมื่อได้รับการร้องขอจากรัฐภาคีอื่น รัฐภาคีที่ได้รับการร้องขอควมขังบุคคลหนึ่งบุคคลใดซึ่งถูกขอให้ส่งตัวในฐานะผู้ร้ายข้ามแดนและปรากฏตัวในดินแดนของรัฐภาคีนั้น หรืออาจดำเนินการมาตรการอื่นที่เหมาะสม เพื่อที่จะประกันให้มีการปรากฏตัวของบุคคลนั้นในการดำเนินการส่งผู้ร้ายข้ามแดน

๑๐. รัฐภาคีซึ่งพบตัวผู้กระทำผิดอยู่ในดินแดนของตน หากรัฐนั้นไม่ส่งตัวบุคคลนั้นเป็นผู้ร้ายข้ามแดนในความผิดที่ข้อนี้ใช้บังคับโดยเหตุเพียงประการเดียวว่าบุคคลนั้นเป็นคนชาติของตน จะต้องถูกผูกพันที่จะเสนอคดีดังกล่าวไปยังเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจด้วยความมุ่งประสงค์เพื่อฟ้องร้องดำเนินคดีโดยไม่ชักช้าเกินควร ตามการร้องขอของรัฐภาคีที่ขอให้มีการส่งผู้ร้ายข้ามแดน เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจดังกล่าวจะต้องวินิจฉัยและดำเนินการต่าง ๆ ในลักษณะเดียวกับคดีความผิดที่มีลักษณะร้ายแรงอื่นใดตามกฎหมายภายในของรัฐภาคีนั้น รัฐภาคีที่เกี่ยวข้องจะต้องร่วมมือซึ่งกันและกัน โดยเฉพาะในด้านวิธีพิจารณาและพยานหลักฐานเพื่อประกันสิทธิภาพการฟ้องร้องดำเนินคดี ดังกล่าว

๑๑. ในกรณีที่กฎหมายภายในให้รัฐภาคีส่งผู้ร้ายข้ามแดนหรือส่งตัวคนชาติของตนได้ ภายใต้เงื่อนไขเฉพาะว่าบุคคลนั้นจะถูกส่งตัวกลับมายังรัฐภาคี เพื่อรับโทษที่กำหนดโดยผลของการพิจารณาคดีหรือการดำเนินการต่าง ๆ ซึ่งได้มีการขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนหรือส่งตัวบุคคลนั้น และรัฐภาคีนั้นกับรัฐภาคีที่ร้องขอให้ส่งตัวบุคคลเป็นผู้ร้ายข้ามแดนเห็นชอบกับทางเลือกนี้และข้อตกลงอื่นที่ทั้งสองฝ่ายอาจเห็นว่าเหมาะสม การส่งผู้ร้ายข้ามแดนหรือการส่งตัวโดยมีเงื่อนไขดังกล่าวจะต้องถือว่าเพียงพอที่จะปลดพันธกรณีตามที่ระบุไว้ในวรรค ๑๐ ของข้อนี้

๑๒. ถ้าการส่งผู้ร้ายข้ามแดนซึ่งมุ่งประสงค์การดำเนินการตามคำพิพากษาได้ถูกปฏิเสธ เพราะบุคคลที่ได้รับการร้องขอนั้นเป็นคนชาติของรัฐภาคีที่ได้รับการร้องขอ รัฐภาคีที่ได้รับการร้องขอจะต้องพิจารณาบังคับให้เป็นไปตามโทษซึ่งได้กำหนดตามกฎหมายภายในของรัฐภาคี

ที่ร้องขอ หรือพิจารารับบังคับโทษส่วนที่เหลือ ถ้ากฎหมายภายในของตนอนุญาตและโดยสอดคล้องกับข้อกำหนดของกฎหมายดังกล่าวเมื่อมีการยื่นคำขอจากรัฐผู้ร้องขอ

๑๓. ผู้ใดซึ่งถูกดำเนินการอันเกี่ยวข้องกับความผิดใดที่ข้อนี้ใช้บังคับจะต้องได้รับการประกันการปฏิบัติอย่างเป็นธรรมในทุกขั้นตอนของการดำเนินการ รวมทั้งสิทธิและการประกันที่พึงได้ตามที่กำหนดไว้ โดยกฎหมายภายในของรัฐภาคีที่บุคคลดังกล่าวอยู่ในดินแดน

๑๔. ไม่มีสิ่งใดในอนุสัญญานี้ที่จะตีความว่าเป็นการกำหนดพันธกรณีที่จะส่งผู้ร้ายข้ามแดน หากรัฐภาคีที่ได้รับการร้องขอมีเหตุผลเพียงพอที่จะเชื่อว่า การร้องขอได้ทำขึ้นเพื่อความมุ่งประสงค์ในการฟ้องร้องดำเนินคดีหรือการลงโทษบุคคลเพราะเหตุแห่งเชื้อชาติ ศาสนา สัญชาติ แหล่งกำเนิดเผ่าพันธุ์ หรือความคิดเห็นทางการเมืองของบุคคลนั้น หรือการปฏิบัติตามการร้องขอนั้นจะก่อให้เกิดผลกระทบต่อสถานะของบุคคลผู้นั้นด้วยเหตุใดเหตุหนึ่งดังที่ได้กล่าวข้างต้น

๑๕. รัฐภาคีไม่อาจปฏิเสธการร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนด้วยเหตุผลเพียงประการเดียวว่าความผิดนั้นถูกพิจารณาว่าเกี่ยวข้องกับเรื่องการเงินด้วย

๑๖. ก่อนการปฏิเสธการส่งผู้ร้ายข้ามแดน รัฐภาคีที่ได้รับการร้องขอจะต้องหารือกับรัฐภาคีที่ร้องขอตามความเหมาะสมเพื่อจัดให้รัฐภาคีที่ร้องขอมีโอกาเพียงพอที่จะเสนอความคิดเห็นของตนและจัดหาข้อสนเทศที่เกี่ยวข้องกับข้อกล่าวหาของตน

๑๗. รัฐภาคีจะต้องพยายามจัดทำความตกลงหรือข้อตกลงทวิภาคีและพหุภาคีเพื่อดำเนินการหรือเพิ่มพูนประสิทธิผลในการส่งผู้ร้ายข้ามแดน

ข้อ ๑๗

การโอนตัวนักโทษ

รัฐภาคีอาจพิจารณาเข้าร่วมความตกลงหรือข้อตกลงทวิภาคีหรือพหุภาคีว่าด้วยการโอนตัวไปยังดินแดนของตน ซึ่งบุคคลที่ถูกพิพากษาหรือปราศจากเสรีภาพในรูปแบบอื่น สำหรับความผิดที่อนุสัญญานี้ครอบคลุมถึงเพื่อที่บุคคลเหล่านั้นอาจรับโทษทั้งหมด ณ ดินแดนของตน

ข้อ ๑๘

ความช่วยเหลือทางกฎหมายซึ่งกันและกัน

๑. รัฐภาคีจะต้องจัดให้มีมาตรการความช่วยเหลือทางกฎหมายซึ่งกันและกันที่ครอบคลุมกว้างที่สุดในการสืบสวนสอบสวน การฟ้องร้องดำเนินคดีและการดำเนินการต่าง ๆ ทางศาลที่เกี่ยวข้องกับความผิดภายใต้อนุสัญญานี้ตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๓ และจะต้องให้ความช่วยเหลือต่างตอบแทนแก่กันในการทำงานเดียวกัน เมื่อรัฐภาคีที่ร้องขอมีเหตุอันควรสงสัยว่าความผิดตามที่อ้างถึงในข้อ ๓ วรรค ๑ (ก) หรือ (ข) มีลักษณะข้ามชาติ รวมทั้งผู้เสียหายและพยาน ทรัพย์สินที่ได้จากการกระทำอาชญากรรม เครื่องมือเครื่องใช้อื่น หรือหลักฐานแห่งการกระทำความผิดดังกล่าวอยู่ในรัฐภาคีที่ได้รับการร้องขอและความผิดนั้นเกี่ยวข้องกับกลุ่มอาชญากรที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร

๒. รัฐภาคีที่ได้รับการร้องขอจะต้องจัดให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายซึ่งกันและกันในขอบเขตที่กว้างที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ภายใต้กฎหมาย สนธิสัญญา ความตกลง และข้อตกลงที่เกี่ยวข้องของรัฐภาคีที่ได้รับการร้องขอในเรื่องเกี่ยวกับการสืบสวนสอบสวน การฟ้องร้องดำเนินคดี และการดำเนินการต่าง ๆ ทางศาลที่เกี่ยวข้องกับความผิดอาญาซึ่งนิติบุคคลอาจต้องรับผิดชอบตามข้อ ๑๐ ของอนุสัญญานี้ในรัฐภาคีที่ร้องขอ

๓. ความช่วยเหลือทางกฎหมายซึ่งกันและกันซึ่งจะมีตามข้อนี้อาจได้รับการร้องขอเพื่อความมุ่งประสงค์ใด ๆ ดังต่อไปนี้

(ก) การรวบรวมพยานหลักฐานหรือการสอบปากคำบุคคล

(ข) การส่งเอกสารของศาล

(ค) การค้นและยึด และการอายัด

(ง) การตรวจวัตถุและสถานที่

(จ) การให้ข้อมูล สิ่งที่จะใช้เป็นพยานหลักฐานได้และความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

(ฉ) การให้เอกสารและหลักฐานที่เกี่ยวข้องรวมทั้งหลักฐานของรัฐบาล หลักฐานทางธนาคาร หลักฐานทางการเงิน หลักฐานของบริษัทหรือธุรกิจ ทั้งที่เป็นต้นฉบับหรือสำเนาที่ได้รับรองแล้ว

(ช) การระบุหรือสืบให้ได้มาซึ่งทรัพย์สินได้จากการกระทำอาชญากรรม ทรัพย์สิน เครื่องมือเครื่องใช้ หรือสิ่งอื่น ๆ เพื่อความมุ่งประสงค์ในการใช้เป็นพยานหลักฐาน

(ซ) การอำนวยความสะดวกในการปรากฏตัวโดยสมัครใจของบุคคลในรัฐภาคีที่ร้องขอ

(ฅ) ความช่วยเหลืออื่นใดที่ไม่ขัดกับกฎหมายภายในของรัฐภาคีที่ได้รับการร้องขอ

๔. โดยไม่กระทบต่อกฎหมายภายใน เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐภาคีหนึ่ง อาจส่งข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเรื่องทางอาญาให้แก่เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจในอีกรัฐภาคีหนึ่งโดยไม่ต้องมีคำร้องขอ ก่อน เมื่อรัฐภาคีผู้ส่งเชื่อว่าข้อมูลเหล่านั้นสามารถช่วยเจ้าหน้าที่ในการดำเนินการหรือการสรุป การสอบสวนและการดำเนินการต่าง ๆ ทางอาญาได้สำเร็จหรือสามารถส่งผลให้มีคำร้องขอที่จัดทำโดยรัฐภาคีผู้รับข้อมูลตามอนุสัญญา

๕. การส่งข้อมูลตามวรรค ๔ ของข้อนี้ จะไม่กระทบต่อการสอบสวนและการดำเนินการต่าง ๆ ทางอาญาในรัฐของเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจผู้จัดให้ซึ่งข้อมูล เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจซึ่งรับข้อมูลจะต้องปฏิบัติตามคำร้องขอให้ข้อมูลดังกล่าวเป็นความลับ แม้ว่าเป็นการชั่วคราวหรือตามข้อจำกัดในการใช้ข้อมูลนั้น อย่างไรก็ตามกรณีนี้จะต้องไม่ห้ามรัฐภาคีผู้รับข้อมูลในการเปิดเผยในการดำเนินคดีซึ่งข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อจำเลยในกรณีดังกล่าวรัฐภาคีผู้รับข้อมูลจะต้องแจ้งรัฐภาคีผู้ส่งก่อนการเปิดเผย และหากได้รับการร้องขอจะต้องหารือกับรัฐภาคีผู้ส่งในกรณีไม่ปกติซึ่งการแจ้งล่วงหน้าไม่อาจกระทำได้ รัฐภาคีผู้รับจะต้องแจ้งรัฐภาคีผู้ส่งถึงการเปิดเผยนั้นโดยไม่ชักช้า

๖. บทบัญญัติของข้อนี้จะไม่กระทบต่อพันธกรณีภายใต้สนธิสัญญาอื่นใด ทั้งในลักษณะทวิภาคีหรือพหุภาคีที่กำหนดให้มีหรือจะกำหนดให้มีความช่วยเหลือทางกฎหมายซึ่งกันและกันในคดีอาญา ไม่ว่าทั้งหมดหรือในบางส่วน

๗. วรค ๙ ถึง ๒๙ ของข้อนี้จะต้องนำมาใช้บังคับกับการร้องขอซึ่งได้กระทำตามข้อนี้ หากรัฐภาคีที่เกี่ยวข้องมิได้ผูกพันกันโดยสนธิสัญญาเกี่ยวกับความช่วยเหลือทางกฎหมายซึ่งกันและกัน แต่รัฐภาคีเหล่านี้ผูกพันกันโดยสัญญาดังกล่าว ให้นำบทบัญญัติในเรื่องดังกล่าวของสนธิสัญญานั้นมาใช้บังคับ เว้นแต่รัฐภาคีตกลงกันที่จะนำวรรค ๙ ถึง ๒๙ ของข้อนี้มาใช้บังคับแทน ทั้งนี้ จะส่งเสริมอย่างแข็งขันให้รัฐภาคีนำวรรคต่าง ๆ เหล่านี้มาใช้บังคับหากจะช่วยให้ความร่วมมือ

๘. รัฐภาคีจะต้องไม่ปฏิเสธที่จะให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายซึ่งกันและกันตามข้อนี้ โดยอ้างว่าเป็นการรักษาความลับทางราชการ

๙. รัฐภาคีอาจปฏิเสธที่จะให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายซึ่งกันและกันตามข้อนี้ด้วยเหตุที่การกระทำความผิดดังกล่าวไม่เป็นความผิดตามกฎหมายของทั้งสองประเทศ อย่างไรก็ตามในกรณี queเห็นสมควรรัฐภาคีผู้ได้รับการร้องขออาจให้ความช่วยเหลือภายในขอบเขตซึ่งตัดสินตามดุลพินิจของรัฐภาคีนั้นโดยไม่ต้องคำนึงว่าการกระทำความผิดเป็นความผิดตามกฎหมายภายในของรัฐผู้ได้รับการร้องขอหรือไม่

๑๐. บุคคลผู้ถูกควบคุมตัวอยู่หรือกำลังรับโทษตามคำพิพากษาในดินแดนของรัฐภาคีหนึ่งรัฐภาคีอีกรัฐหนึ่งได้ร้องขอให้ปรากฏตัวในรัฐนั้นเพื่อความมุ่งประสงค์ในการระบุตัว บุคลากรเบิกความหรือความช่วยเหลือในการได้มาซึ่งพยานหลักฐานสำหรับการสืบสวน สอบสวนการฟ้องร้องดำเนินคดี หรือการดำเนินการต่าง ๆ ทางศาลที่เกี่ยวกับความผิดที่อนุสัญญาี้ครอบคลุมถึง อาจถูกโอนตัวไปได้ หากเป็นไปตามเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(ก) บุคคลนั้นได้ให้ความยินยอมโดยรู้ข้อเท็จจริงและโดยสมัครใจ

(ข) เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐภาคีทั้งสองฝ่ายตกลงกันภายใต้เงื่อนไขตามที่รัฐภาคีเหล่านี้เห็นสมควร

๑๑. เพื่อความมุ่งประสงค์ของวรรค ๑๐ ของข้อนี้

(ก) รัฐภาคีซึ่งบุคคลนั้นถูกโอนตัวไปจะต้องมีอำนาจและพันธกรณีที่จะต้องคุมตัวบุคคลที่ถูกโอนตัวมาเว้นแต่ได้รับการร้องขอหรือได้รับมอบอำนาจเป็นอย่างอื่นจากรัฐภาคีซึ่งโอนตัวบุคคลนั้นมา

(ข) รัฐภาคีซึ่งรับโอนตัวบุคคลดังกล่าวจะต้องปฏิบัติตามพันธกรณีของตนโดยไม่ชักช้าเพื่อส่งตัวบุคคลนั้นคืนไปให้อยู่ในการคุมตัวของรัฐภาคีซึ่งโอนตัวบุคคลนั้นมาตามที่ได้ตกลงกันไว้ก่อนแล้ว หรือตามที่ตกลงกันอย่างอื่นโดยเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐภาคีทั้งสอง เว้นแต่จะตกลงกันเป็นอย่างอื่น โดยหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบของรัฐภาคีทั้งสองฝ่าย

(ค) รัฐภาคีซึ่งรับโอนตัวบุคคลนั้นจะต้องไม่กำหนดให้รัฐภาคีที่โอนตัวบุคคลนั้นมาต้องเริ่มกระบวนการส่งผู้ร้ายข้ามแดนเพื่อการส่งคืนตัวบุคคลนั้น

(ง) บุคคลผู้ถูกโอนตัวจะต้องได้รับการนับโทษเพื่อการรับโทษตามคำพิพากษาในรัฐที่โอนตัวบุคคลนั้นมา สำหรับระยะเวลาที่ถูกคุมตัวในรัฐภาคีซึ่งเขาถูกโอนตัวไป

๑๒. เว้นแต่รัฐภาคีซึ่งส่งตัวบุคคลดังกล่าวตามวรรค ๑๐ และ ๑๑ จะตกลงด้วยบุคคลนั้นไม่ว่าจะถือสัญชาติใด จะต้องไม่ถูกฟ้องร้อง กักขัง ลงโทษ หรือถูกจำกัดเสรีภาพ

ส่วนบุคคล ในดินแดนของรัฐซึ่งรับตัวบุคคลนั้นในเรื่องที่เกี่ยวกับการกระทำ การละเว้นการกระทำหรือคำพิพากษาลงโทษที่มีก่อนการเดินทางออกจากดินแดนของรัฐที่ส่งตัวบุคคลนั้น

๑๓. รัฐภาคีแต่ละรัฐจะต้องกำหนดหน่วยงานกลางซึ่งจะต้องมีความรับผิดชอบและอำนาจที่จะรับคำร้องขอความช่วยเหลือทางกฎหมายซึ่งกันและกัน และที่จะปฏิบัติตามคำร้องขอเหล่านั้นหรือส่งคำร้องขอเหล่านั้นให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจเพื่อดำเนินการ หากรัฐภาคีมีดินแดนหรือเขตการปกครองพิเศษที่มีระบบของการให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายซึ่งกันและกันแยกต่างหาก รัฐภาคีนั้นอาจกำหนดให้มีหน่วยงานกลางต่างหากโดยให้มีเจ้าหน้าที่เช่นเดียวกันกับดังกล่าวข้างต้น สำหรับดินแดนหรือเขตการปกครองนั้น หน่วยงานกลางจะประกันการดำเนินการหรือการจัดส่งคำร้องขอที่ได้รับอย่างรวดเร็วและเหมาะสมในกรณีที่หน่วยงานกลางส่งคำร้องขอไปยังเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจเพื่อดำเนินการ หน่วยงานกลางจะต้องเร่งรัดให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจดำเนินการตามคำร้องขออย่างรวดเร็วและเหมาะสม เลขาธิการสหประชาชาติจะต้องได้รับแจ้งเกี่ยวกับหน่วยงานกลางที่กำหนดขึ้นเพื่อการนี้ เมื่อรัฐภาคีแต่ละรัฐได้มอบสัตยาบัน สาระยอมรับ หรือสารให้ความเห็นชอบหรือภาคยานุวัติสาร คำร้องขอความช่วยเหลือทางกฎหมายซึ่งกันและกัน และการสื่อสารใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการร้องขอนั้น จะต้องถูกส่งต่อหน่วยงานกลางที่กำหนดโดยรัฐภาคี ข้อกำหนดนี้จะต้องไม่กระทบต่อสิทธิของรัฐภาคีใดที่กำหนดว่า คำร้องขอและการสื่อสารที่มาถึงตนให้ดำเนินโดยผ่านช่องทางทางการทูต และในกรณีเร่งด่วนและเมื่อรัฐภาคีเห็นพ้องโดยผ่านช่องทางขององค์การตำรวจสากลถ้าเป็นไปได้

๑๔. คำร้องขอจะต้องทำเป็นลายลักษณ์อักษร หรือในกรณีที่เป็นไปได้ โดยวิธีการอื่นใดที่จะสามารถผลิตเป็นหลักฐานลายลักษณ์อักษรได้ ในภาษาที่รัฐภาคีที่ได้รับการร้องขอยอมรับ ภายใต้เงื่อนไขที่รัฐภาคีนั้นสามารถรับรองความถูกต้องได้ ภาษาใดภาษาหนึ่งหรือหลายภาษาซึ่งรัฐภาคีแต่ละรัฐให้การยอมรับนั้นจะต้องแจ้งให้เลขาธิการสหประชาชาติทราบในเวลาที่ยอมรับนั้นมอบสัตยาบันสาร สาระยอมรับ หรือสารให้ความเห็นชอบ หรือภาคยานุวัติสารของอนุสัญญาในกรณีเร่งด่วนและเมื่อรัฐภาคีได้เห็นพ้องกัน การร้องขออาจกระทำได้ด้วยวาจาแต่จะต้องยืนยันเป็นลายลักษณ์อักษรในภายหลัง

๑๕. คำร้องขอความช่วยเหลือทางกฎหมายซึ่งกันและกันจะต้องประกอบด้วย

(ก) การระบุให้ทราบถึงสถานะของหน่วยงานที่ทำคำร้องขอ
(ข) สาระสำคัญและลักษณะของการสืบสวนสอบสวน การฟ้องร้องดำเนินคดีหรือการดำเนินการต่าง ๆ ทางศาลซึ่งเกี่ยวข้องกับคำร้องขอ รวมทั้งชื่อและหน้าที่ของหน่วยงานที่ดำเนินการสืบสวนสอบสวนฟ้องร้องดำเนินคดี หรือดำเนินการต่าง ๆ ทางศาลดังกล่าว

(ค) สรุปข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้อง เว้นแต่กรณีเป็นคำร้องขอโดยมีความมุ่งประสงค์เพื่อการจัดส่งเอกสารทางศาล

(ง) การอธิบายลักษณะของความช่วยเหลือที่ร้องขอและรายละเอียดของขั้นตอนเฉพาะซึ่งรัฐภาคีที่ร้องขอปรารถนาให้ได้รับการปฏิบัติตาม

(จ) รูปพรรณสัณฐาน สถานที่อยู่และสัญชาติของบุคคลที่เกี่ยวข้องในกรณีที่จะหาได้

๑๖. รัฐภาคีที่ได้รับการร้องขออาจขอข้อมูลเพิ่มเติมเมื่อข้อมูลเพิ่มเติมนั้นจำเป็นสำหรับการปฏิบัติตามคำร้องขอตามกฎหมายภายในของตน หรือเมื่อข้อมูลเพิ่มเติมนั้นสามารถช่วยให้มีการปฏิบัติดังกล่าว

๑๗. การปฏิบัติตามคำร้องขอจะต้องสอดคล้องกับกฎหมายภายในของรัฐภาคีที่ได้รับการร้องขอและเท่าที่ไม่ขัดต่อกฎหมายภายในของรัฐภาคีที่ได้รับการร้องขอ และหากเป็นไปได้ให้สอดคล้องกับขั้นตอนที่กำหนดไว้ในคำร้องขอนั้น

๑๘. เมื่อใดก็ตามที่เป็นไปได้และสอดคล้องกับหลักการพื้นฐานของกฎหมายภายในเมื่อบุคคลอยู่ในดินแดนของรัฐภาคีรัฐหนึ่ง และจะต้องให้ปากคำในฐานะพยานหรือผู้เชี่ยวชาญของเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจด้านคดีของรัฐภาคีอีกรัฐหนึ่งด้วยคำขอของอีกฝ่ายหนึ่ง รัฐภาคีแรกอาจอนุญาตให้การให้ปากคำนั้นกระทำโดยการประชุมด้วยวีดิทัศน์ หากเป็นกรณีที่บุคคลนั้นไม่สามารถหรือไม่ปรารถนาที่จะปรากฏตัวในดินแดนของรัฐภาคี ผู้ร้องขอและรัฐภาคีอาจตกลงกัน การให้ปากคำจะดำเนินการโดยเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจด้านคดีของรัฐภาคี ผู้ร้องขอและเข้าร่วมรับฟังโดยเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจด้านคดีของรัฐภาคีที่ได้รับการร้องขอ

๑๙. รัฐภาคีที่ร้องขอจะต้องไม่จัดส่งหรือใช้ข้อมูลหรือพยานหลักฐานที่ได้รับจากรัฐภาคีที่ได้รับการร้องขอเพื่อการสืบสวนสอบสวนการฟ้องร้องดำเนินคดี หรือการดำเนินการต่าง ๆ ทางศาล นอกเหนือไปจากที่ได้รับระบุไว้ในคำร้องขอโดยปราศจากความยินยอมล่วงหน้าของรัฐภาคีที่ได้รับการร้องขอ ไม่มีข้อความใดในวรรคนี้ จะห้ามมิให้รัฐภาคีที่ร้องขอเปิดเผยข้อมูลหรือหลักฐานที่จะลบล้างความผิดให้แก่จำเลยในการพิจารณาคดีในศาล ในกรณีหลังนี้ รัฐภาคีที่ร้องขอจะต้องแจ้งให้รัฐภาคีที่ได้รับการร้องขอทราบก่อนการเปิดเผยและหากได้รับการร้องขอจะปรึกษารัฐภาคีผู้รับคำร้องขอก่อน เว้นแต่การแจ้งล่วงหน้าดังกล่าวไม่อาจกระทำได้ รัฐภาคีที่ร้องขอจะต้องแจ้งให้รัฐภาคีที่ได้รับการร้องขอทราบเกี่ยวกับการเปิดเผยโดยไม่ชักช้า

๒๐. รัฐภาคีที่ร้องขออาจกำหนดให้รัฐภาคีผู้ได้รับการร้องขอรักษาข้อเท็จจริงและสาระของคำร้องขอเป็นความลับ เว้นแต่เท่าที่จำเป็นที่จะดำเนินการตามคำร้องขอนั้น หากรัฐภาคีที่ได้รับการร้องขอไม่สามารถปฏิบัติตามข้อกำหนดในการรักษาความลับนั้น จะต้องแจ้งให้รัฐภาคีที่ร้องขอทราบทันที

๒๑. ความช่วยเหลือทางกฎหมายซึ่งกันและกันอาจถูกปฏิเสธเมื่อ

(ก) การร้องขอมิได้กระทำโดยสอดคล้องกับบทบัญญัติของข้อนี้

(ข) รัฐภาคีที่ได้รับการร้องขอพิจารณาเห็นว่า การปฏิบัติตามคำร้องขอนั้นน่าจะกระทบต่ออธิปไตย ความมั่นคง ความสงบเรียบร้อยของประชาชน หรือผลประโยชน์อันจำเป็นอื่น ๆ ของตน

(ค) กฎหมายภายในของรัฐภาคีที่ได้รับการร้องขอห้ามหน่วยงานของตนมิให้ปฏิบัติในสิ่งที่ได้มีการร้องขอในความผิดที่คล้ายคลึงกันนั้น หากความผิดดังกล่าวอยู่ในการสืบสวนสอบสวน การฟ้องร้องดำเนินคดีหรือดำเนินการต่าง ๆ ทางศาลภายใต้เขตอำนาจของตน

(ง) การปฏิบัติตามคำขอขัดต่อระบบกฎหมายของรัฐภาคีที่ได้รับการร้องขอเกี่ยวกับการให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายซึ่งกันและกัน

๒๒. รัฐภาคีไม่อาจปฏิเสธที่จะให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายซึ่งกันและกันด้วยเหตุผลเพียงอย่างเดียวว่าการกระทำความผิดนั้นถือได้ว่ามีส่วนเกี่ยวข้องกับเรื่องทางการเงิน

๒๓. จะต้องให้เหตุผลของการปฏิเสธความช่วยเหลือทางกฎหมายซึ่งกันและกันใด ๆ

๒๔. รัฐภาคีที่ได้รับการร้องขอจะต้องปฏิบัติตามคำร้องขอความช่วยเหลือทางกฎหมายซึ่งกันและกันโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ และจะต้องคำนึงถึงกำหนดเวลาที่เสนอแนะโดยรัฐภาคีที่ร้องขอให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้และที่ตามเหตุผลซึ่งได้ให้ไว้ในคำร้องขอรัฐภาคีที่ได้รับการร้องขอจะสนองตอบต่อคำร้องขอที่เหมาะสมของรัฐภาคีที่ร้องขอเกี่ยวกับความคืบหน้าในการปฏิบัติตามคำร้องขอ รัฐภาคีที่ร้องขอจะต้องให้รัฐภาคีที่ได้รับการร้องขอทราบทันทีเมื่อไม่ต้องการความช่วยเหลือที่ร้องขออีกต่อไป

๒๕. รัฐภาคีที่ได้รับการร้องขออาจเลื่อนความช่วยเหลือทางกฎหมายซึ่งกันและกันโดยเหตุที่ว่าความช่วยเหลือดังกล่าวแทรกแซงการสืบสวนสอบสวน การฟ้องร้องดำเนินคดี หรือการดำเนินการต่าง ๆ ทางศาลที่กำลังดำเนินอยู่

๒๖. ก่อนที่จะปฏิเสธคำร้องขอตามวรรค ๒๑ ของข้อนี้หรือเลื่อนการปฏิบัติตามคำร้องขอตามวรรค ๒๕ ของข้อนี้ รัฐภาคีที่ได้รับการร้องขอจะต้องปรึกษากับรัฐภาคีที่ร้องขอเพื่อตัดสินว่าความช่วยเหลือดังกล่าวจะยังคงสามารถจัดให้ได้หรือไม่ ภายใต้ข้อกำหนดและเงื่อนไขที่รัฐภาคีได้รับการร้องขอพิจารณาว่าจำเป็น หากรัฐภาคีที่ร้องขอยอมรับความช่วยเหลือภายใต้ข้อกำหนดและเงื่อนไขเหล่านั้นได้ รัฐภาคีที่ร้องขอจะต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดและเงื่อนไขนั้น

๒๗. โดยไม่กระทบต่อการบังคับใช้วรรค ๑๒ ของข้อนี้ พยานผู้ชำนาญการ หรือบุคคลอื่นใด ผู้ซึ่งยินยอมตามคำร้องขอของรัฐภาคีที่ร้องขอที่จะเบิกความในการดำเนินคดี หรือยินยอมที่จะช่วยเหลือในการสืบสวนสอบสวน การฟ้องร้องดำเนินคดีหรือการดำเนินการต่าง ๆ ทางศาลในดินแดนของรัฐภาคีที่ร้องขอ ไม่อาจถูกฟ้องร้อง กักขัง ลงโทษ หรือถูกจำกัดเสรีภาพส่วนบุคคลในดินแดนของรัฐภาคีที่ร้องขอในเรื่องที่เกี่ยวกับการกระทำ การละเว้นการกระทำ หรือคำพิพากษาลงโทษซึ่งมีก่อนการเดินทางของบุคคลนั้นออกจากดินแดนของรัฐภาคีที่ได้รับการร้องขอ อนึ่ง การให้ความคุ้มครองแก่บุคคลเหล่านั้นจะสิ้นสุดลงเมื่อพยานผู้ชำนาญการ หรือบุคคลอื่นเช่นว่านั้นยังคงอยู่ในดินแดนของรัฐภาคีที่ร้องขอต่อโดยสมัครใจเป็นเวลา ๑๕ วันติดต่อกันหรือระยะเวลาอื่นตามที่รัฐภาคีตกลงกันนับแต่วันที่ผู้นั้นได้รับแจ้งอย่างเป็นทางการแล้วว่าหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมไม่ต้องการให้บุคคลนั้นปรากฏตัวอีกต่อไป หรือจะสิ้นสุดเช่นกันเมื่อพยานผู้ชำนาญการ หรือบุคคลอื่นใดเช่นว่านั้นเดินทางกลับเข้ามาอีกโดยสมัครใจหลังจากได้เดินทางออกนอกดินแดนของรัฐภาคีที่ร้องขอแล้ว

๒๘. ค่าใช้จ่ายปกติในการดำเนินการตามคำร้องขอนั้นจะต้องตกอยู่แก่รัฐภาคีที่ได้รับการร้องขอ เว้นแต่บรรดารัฐภาคีที่เกี่ยวข้องได้ตกลงกันเป็นอย่างอื่น หากมีค่าใช้จ่ายที่สูงมาก หรือมีลักษณะพิเศษเป็นสิ่งจำเป็น หรือจะเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อการปฏิบัติตามคำร้องขอแล้ว รัฐภาคีจะต้องปรึกษากันเพื่อกำหนดข้อกำหนดและเงื่อนไขที่คำร้องขอจะได้รับการปฏิบัติตาม และกำหนดลักษณะการรับภาระค่าใช้จ่าย

๒๙. รัฐภาคีที่ได้รับการร้องขอ

(ก) จะต้องจัดหาสำเนาของบันทึก เอกสาร หรือข้อสนเทศของราชการที่อยู่ในความครอบครองของตนให้แก่รัฐภาคีที่ร้องขอ ซึ่งตามกฎหมายภายในของตนสามารถเปิดเผยต่อสาธารณชนได้

(ข) อาจใช้ดุลพินิจในการจัดหาสำเนาของบันทึกเอกสารหรือข้อสนเทศของราชการที่อยู่ในความครอบครองของตนให้แก่รัฐภาคีที่ร้องขอทั้งหมด หรือบางส่วน หรือภายใต้เงื่อนไขที่เห็นเหมาะสม ซึ่งตามกฎหมายภายในของตนไม่สามารถเปิดเผยต่อสาธารณชนได้

๓๐. รัฐภาคีจะต้องพิจารณาความเป็นไปได้ที่จะจัดทำความตกลง หรือข้อตกลงในลักษณะทวิภาคีหรือพหุภาคีตามที่อาจจำเป็นในอันที่จะบรรลุความมุ่งประสงค์ของข้อนี้ ให้ข้อนี้มีผลในทางปฏิบัติหรือส่งเสริมบทบัญญัติของข้อนี้

ข้อ ๑๙

การสืบสวนสอบสวนร่วม

รัฐภาคีจะพิจารณาทำความตกลงหรือข้อตกลงทวิภาคีหรือพหุภาคี ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องภายใต้การสืบสวนสอบสวน การฟ้องร้องดำเนินคดี หรือการดำเนินการต่าง ๆ ทางศาลในรัฐภาคีหนึ่งรัฐหรือมากกว่า เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจที่เกี่ยวข้องอาจจัดตั้งหน่วยสืบสวนสอบสวนร่วมขึ้น ในกรณีที่ไม่มีความตกลงหรือข้อตกลงดังกล่าว การสืบสวนสอบสวนร่วมอาจดำเนินการได้โดยความตกลงเป็นรายกรณี รัฐภาคีที่เกี่ยวข้องจะต้องทำให้แน่ใจว่าอธิปไตยของรัฐภาคีเจ้าของดินแดนซึ่งการสืบสวนสอบสวนร่วมดังกล่าวจะมีขึ้นจะได้รับความเคารพอย่างเต็มที่

ข้อ ๒๐

เทคนิคการสืบสวนสอบสวนพิเศษ

๑. หากการกระทำได้ตามหลักการพื้นฐานของระบบกฎหมายภายใน รัฐภาคีแต่ละรัฐจะต้องใช้มาตรการที่จำเป็นเพื่อให้มีการใช้อย่างเหมาะสมซึ่งการจัดส่งภายใต้การควบคุมในความเป็นไปได้และภายใต้เงื่อนไขที่กำหนดไว้ในกฎหมายภายในของรัฐภาคีนั้น และเมื่อเห็นสมควรเพื่อให้มีการใช้เทคนิคการสืบสวนสอบสวนพิเศษอย่างอื่น เช่น การเฝ้าติดตามโดยใช้เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ หรือการเฝ้าติดตามในรูปแบบอื่น ๆ และการปฏิบัติการลับโดยเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐนั้นภายในดินแดนของตนเพื่อความมุ่งประสงค์ในการต่อต้านอาชญากรรมที่จัดตั้งในลักษณะองค์กรอย่างมีประสิทธิภาพก็ได้

๒. เพื่อความมุ่งประสงค์ในการสืบสวนสอบสวนความผิดที่อนุสัญญานี้ครอบคลุมถึงรัฐภาคีจะได้รับการส่งเสริมให้ทำความตกลงหรือข้อตกลงทวิภาคีหรือพหุภาคีที่เหมาะสมตามความจำเป็น เพื่อใช้เทคนิคการสืบสวนสอบสวนพิเศษเหล่านั้น ในบริบทของความร่วมมือในระดับระหว่างประเทศ จะต้องจัดทำและถือปฏิบัติตามความตกลงหรือข้อตกลงนั้นโดยสอดคล้องกับหลักการความเท่าเทียมกันของอธิปไตยแห่งรัฐอย่างเต็มที่ และจะต้องมีการดำเนินการอย่างเคร่งครัดตามข้อกำหนดของความตกลงหรือข้อตกลงเหล่านั้น

๓. ในกรณีที่ไม่มีความตกลงหรือการจัดการดังที่ระบุไว้ในวรรค ๒ ของข้อนี้ การตัดสินใจที่จะใช้เทคนิคการสืบสวนสอบสวนพิเศษดังกล่าวในระดับระหว่างประเทศจะต้องกระทำเป็นรายกรณีไป และหากมีความจำเป็นอาจนำข้อตกลงและความเข้าใจระหว่างกันในเรื่องทางการเงินมาพิจารณาด้วย โดยคำนึงถึงเขตอำนาจของรัฐภาคีที่เกี่ยวข้อง

๔. การตัดสินใจที่จะใช้การจัดส่งภายใต้การควบคุมในระดับระหว่างประเทศอาจให้รวมถึงวิธีการ เช่น การสกัดและอนุญาตให้สิ่งของยังคงสภาพเดิม หรือมีการเคลื่อนย้ายหรือสับเปลี่ยนทั้งหมดหรือบางส่วน ทั้งนี้ด้วยความยินยอมของรัฐภาคีที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๒๑

การโอนการดำเนินคดีอาญา

รัฐภาคีจะต้องพิจารณาความเป็นไปได้สำหรับการโอนการดำเนินคดีแก่กัน สำหรับการฟ้องคดีอาญาในความผิดที่อนุสัญญานี้ครอบคลุมถึง หากพิจารณาว่าการโอนเช่นนั้นจะเป็นเพื่อประโยชน์ของกระบวนการยุติธรรม โดยเฉพาะในกรณีที่เกี่ยวข้องกับเขตอำนาจหลายเขต โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้มีความสำคัญแก่การฟ้องคดี

ข้อ ๒๒

การจัดทำทะเบียนประวัติทางอาชญากรรม

ภายใต้ข้อกำหนดและเพื่อความมุ่งประสงค์ที่เห็นว่าเหมาะสม รัฐภาคีแต่ละรัฐอาจรับเอามาตรการทางกฎหมายหรือมาตรการอื่นเช่นว่าเท่าที่จำเป็น เพื่อนำคำตัดสินว่ากระทำผิดที่เคยได้รับครั้งใด ๆ ในอีกรัฐหนึ่งของผู้กระทำผิดที่ถูกกล่าวหา มาคำนึงถึงด้วย เพื่อความมุ่งประสงค์ในการใช้เป็นข้อสนเทศในการดำเนินคดีอาญาที่เกี่ยวข้องกับความผิดที่อนุสัญญานี้ครอบคลุมถึง

ข้อ ๒๓

การกำหนดให้การขัดขวางความยุติธรรมเป็นความผิดอาญา

รัฐภาคีแต่ละรัฐจะต้องรับเอามาตรการทางกฎหมายหรืออื่น ๆ เท่าที่จำเป็นเพื่อกำหนดให้เป็นความผิดอาญา เมื่อกระทำโดยเจตนาซึ่ง

(ก) การใช้กำลังทางกายภาพ การข่มขู่หรือการทำให้กลัว หรือการให้สัญญา ยื่นข้อเสนอหรือให้ประโยชน์ที่มีควรได้เพื่อจูงใจให้ให้การเท็จ หรือเพื่อแทรกแซงการให้การหรือการเสนอพยานหลักฐานในการดำเนินคดีที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดที่อนุสัญญานี้ครอบคลุมถึง

(ข) การใช้กำลังทางกายภาพ การข่มขู่ หรือการทำให้กลัวเพื่อแทรกแซงการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ในงานยุติธรรม หรือเจ้าหน้าที่ผู้บังคับใช้กฎหมายในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดที่อนุสัญญานี้ครอบคลุมถึง ไม่มีข้อความใดในอนุวรรคนี้ที่จะทำเสื่อมสิทธิของรัฐภาคีที่จะมีกฎหมายคุ้มครองเจ้าหน้าที่ประเภทอื่นของรัฐ

ข้อ ๒๔

การคุ้มครองพยาน

๑. รัฐภาคีแต่ละรัฐจะต้องใช้มาตรการทั้งหลายที่เหมาะสมภายในวิถิทางของตนหรือให้ความคุ้มครองอย่างมีประสิทธิภาพแก่พยานจากการแก้แค้นหรือข่มขู่ที่อาจเกิดขึ้นได้ในการดำเนินคดีซึ่งพยานผู้นั้นเป็นผู้ให้การที่เกี่ยวข้องกับความผิดที่ครอบคลุมภายใต้อนุสัญญานี้และแก่ญาติและบุคคลอื่นที่ใกล้ชิดกับพยานผู้นั้นตามความเหมาะสม

๒. มาตรการทั้งหลายที่อาจเป็นไปได้ตามวรรค ๑ ของข้อนี้จะรวมถึงสิทธิ นอกจากนี้ประการอื่นแล้ว และโดยไม่ทำให้เสื่อมสิทธิของจำเลย รวมทั้งสิทธิที่พึงมีโดยชอบ

(ก) การกำหนดวิธีการให้ความคุ้มครองทางกายภาพแก่ตัวบุคคลเช่นว่า เช่น ภายในขอบเขตที่จำเป็นและกระทำได้ การย้ายบุคคลเหล่านั้นไปอยู่ที่อื่น และเท่าที่เห็นจำเป็น การไม่เปิดเผยหรือจำกัดการเปิดเผยข้อสนเทศเกี่ยวกับรูปพรรณและที่อยู่ของบุคคลเช่นว่า

(ข) จัดให้มีกฎเกณฑ์ทางพยานหลักฐานที่อนุญาตให้คำให้การของพยานสามารถกระทำได้ในลักษณะที่ทำให้แน่ใจว่าพยานได้รับความปลอดภัย เช่น อนุญาตให้เบิกความผ่านการใช้เทคโนโลยีทางการสื่อสาร เช่น การติดต่อผ่านวิดีโอทัศน์ หรือวิธีการอื่นที่เพียงพอ

๓. รัฐภาคีจะต้องพิจารณาจัดทำความตกลงหรือข้อตกลงกับรัฐอื่นเพื่อย้ายบุคคลที่อ้างถึงในวรรคที่ ๑ ของข้อนี้ไปอยู่ที่อื่น

๔. บทบัญญัติของข้อนี้จะนำไปใช้กับผู้เสียหายเท่าที่บุคคลเหล่านั้นต้องเป็นพยานด้วย

ข้อ ๒๕

การให้ความช่วยเหลือและการคุ้มครองผู้เสียหาย

๑. รัฐภาคีแต่ละรัฐจะต้องใช้มาตรการที่เหมาะสมภายในวิถิทางของตนที่จะให้ความช่วยเหลือและความคุ้มครองแก่ผู้เสียหายของการกระทำความผิดที่อนุสัญญานี้ครอบคลุมถึง โดยเฉพาะในกรณีที่มีการคุกคามที่จะแก้แค้นหรือข่มขู่

๒. รัฐภาคีแต่ละรัฐจะกำหนดวิธีการที่เหมาะสมเพื่อให้สามารถเข้าถึงการใช้ค่าทดแทนและการกลับคืนสู่ฐานะเดิมแก่ผู้เสียหายของการกระทำความผิดที่ครอบคลุมภายใต้อนุสัญญานี้

๓. ภายใต้กฎหมายภายในของตน รัฐภาคีแต่ละรัฐจะให้ความเห็นและความห่วงกังวลของผู้เสียหายได้รับการนำเสนอและพิจารณาในขั้นตอนที่เหมาะสมของการดำเนินคดีอาญาต่อผู้กระทำผิดในลักษณะที่ไม่ทำให้เสื่อมสิทธิของจำเลย

ข้อ ๒๖

มาตรการที่จะขยายความร่วมมือกับหน่วยงาน

ที่ใช้บังคับกฎหมาย

๑. รัฐภาคีแต่ละรัฐจะต้องใช้มาตรการที่เหมาะสมเพื่อส่งเสริมให้บุคคลผู้เข้าร่วมหรือที่ได้เข้าร่วมแล้วในกลุ่มอาชญากรที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร

(ก) ให้ข้อสนเทศที่เป็นประโยชน์แก่หน่วยงานที่รับผิดชอบเพื่อความมุ่งประสงค์ในการสืบสวนและใช้เป็นพยานหลักฐานในเรื่องต่าง ๆ เช่น

(i) รูปพรรณ ลักษณะ องค์ประกอบ โครงสร้าง ที่อยู่หรือกิจกรรมของกลุ่ม อาชญากร ที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร

(ii) ความเกี่ยวข้อง รวมทั้งความเกี่ยวข้องในระดับระหว่างประเทศกับกลุ่ม อาชญากรอื่น ๆ ที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร

(iii) ความผิดต่าง ๆ ที่กลุ่มอาชญากรที่จัดตั้งในลักษณะองค์กรได้กระทำหรือ อาจกระทำ

(ข) ให้ความช่วยเหลือตามข้อเท็จจริงอย่างเป็นรูปธรรมแก่หน่วยงานที่ รับผิดชอบ ซึ่งอาจเป็นประโยชน์ต่อการตัดทอนทรัพยากรหรือทรัพย์สินที่ได้จากการกระทำ อาชญากรรมของกลุ่มอาชญากรที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร

๒. ในกรณีที่เหมาะสม รัฐภาคีแต่ละรัฐจะต้องพิจารณาให้มีความเป็นไปได้ที่จะลดโทษ บุคคลที่ถูกกล่าวหา ซึ่งให้ความร่วมมือที่สำคัญต่อการสืบสวนหรือการป้องกันความผิดที่ ครอบคลุมภายใต้ไต่อนุสัญญา

๓. รัฐภาคีแต่ละรัฐจะต้องพิจารณาให้มีความเป็นไปได้ที่จะให้ความคุ้มครองกันจาก การฟ้องร้องคดีต่อบุคคลผู้ให้ความร่วมมือที่สำคัญต่อการสืบสวน หรือการป้องกันความผิดที่ ครอบคลุมภายใต้ไต่อนุสัญญา ตามหลักการพื้นฐานของกฎหมายภายในของตน

๔. ความคุ้มครองบุคคลเช่นว่านั้นจะต้องเป็นไปตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๒๔ ของ อนุสัญญา

๕. หากบุคคลที่อ้างถึงในวรรค ๑ ของข้อนี้ซึ่งถูกพบตัวในรัฐภาคีหนึ่งเป็นผู้ที่สามารถ ให้ความร่วมมือที่สำคัญแก่หน่วยงานที่รับผิดชอบของอีกรัฐภาคีหนึ่ง รัฐภาคีที่เกี่ยวข้อง ทั้งหลายอาจพิจารณาจัดทำความตกลงหรือข้อตกลงเกี่ยวกับการจัดให้รัฐภาคีอื่นมีการปฏิบัติที่ เป็นไปตามที่ระบุในวรรค ๒ และ ๓ ของข้อบนี้ ตามกฎหมายภายในของตน

ข้อ ๒๗

ความร่วมมือด้านการบังคับใช้กฎหมาย

๑. รัฐภาคีจะร่วมมือซึ่งกันและกันอย่างใกล้ชิด โดยสอดคล้องกับระบบกฎหมายและ การปกครองภายในของตนเพื่อขยายประสิทธิผลของการดำเนินการใช้บังคับกฎหมายที่จะต่อสู้ กับความผิดที่อนุสัญญานี้ครอบคลุมถึงรัฐภาคีแต่ละรัฐจะรับเอามาตรการที่มีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะ

(ก) เพื่อขยายและหากจำเป็น เพื่อจัดตั้งช่องทางของการติดต่อระหว่างหน่วยงานที่มี อำนาจ ตัวแทนและหน่วยงานให้บริการของตนเพื่ออำนวยความสะดวกให้มีการแลกเปลี่ยน อย่างปลอดภัยและรวดเร็วซึ่งข้อสนเทศที่เกี่ยวข้องกับทุกแง่มุมของทุกความผิดที่ครอบคลุม ภายใต้ไต่อนุสัญญานี้ รวมทั้งการเชื่อมโยงกับกิจกรรมที่เป็นความผิดอาญาอื่น ๆ หากรัฐภาคีที่ เกี่ยวข้องทั้งหลายเห็นว่าเหมาะสม

(ข) เพื่อร่วมมือกับรัฐภาคีอื่นในการดำเนินการสอบสวนที่เกี่ยวกับความผิดต่าง ๆ ที่ ครอบคลุมภายใต้ไต่อนุสัญญาในเรื่อง

(i) รูปพรรณ ที่อยู่ และกิจกรรมของบุคคลผู้ต้องสงสัยว่ามีส่วนเกี่ยวข้องกับความผิด เช่นว่า หรือที่อยู่ของบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้อง

(ii) การเคลื่อนย้ายทรัพย์สินที่ได้จากการกระทำอาชญากรรมหรือทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำผิดเช่นว่า

(iii) การเคลื่อนย้ายทรัพย์สิน อุปกรณ์ หรือเครื่องมือเครื่องใช้อื่นที่ใช้หรือตั้งใจจะใช้ในการกระทำผิดเช่นว่า

(ค) เพื่อให้สิ่งของหรือปริมาณของวัตถุที่จำเป็นเพื่อความมุ่งประสงค์ในการวิเคราะห์ หรือสืบสวนสอบสวน

(ง) เพื่ออำนวยความสะดวกในการประสานงานอย่างมีประสิทธิภาพระหว่างหน่วยงาน ที่มีอำนาจตัวแทนและหน่วยงานให้บริการของรัฐภาคีเหล่านั้น และเพื่อส่งเสริมการแลกเปลี่ยน บุคลากรและผู้เชี่ยวชาญอื่น ๆ รวมทั้งการส่งเจ้าหน้าที่ติดต่อประสานงานไปประจำการภายใต้ ข้อบังคับของความตกลงทวิภาคีหรือข้อตกลงย่อยระหว่างรัฐภาคีที่เกี่ยวข้อง

(จ) เพื่อแลกเปลี่ยนข้อสนเทศกับรัฐภาคีอื่นในเรื่องวิถิทางและวิธีการที่ใช้โดยกลุ่ม อาชญากรที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร รวมทั้งในกรณีที่เกี่ยวข้อง เส้นทาง ยานพาหนะ และการ ใช้หลักฐานแสดงตัวปลอม เอกสารที่แก้ไขหรือปลอมแปลงหรือวิถิทางอื่นในการปกปิดกิจกรรม ของกลุ่มอาชญากรที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร

(ฉ) เพื่อแลกเปลี่ยนข้อสนเทศและประสานมาตรการค่าการปกครองและมาตรการอื่นที่ ได้นำมาใช้ตามความเหมาะสมเพื่อความมุ่งประสงค์ของการชี้ความผิดที่อนุสัญญาฯ นี้ ครอบคลุม ถึงได้แต่เนิ่น ๆ

๓. เพื่อที่จะทำให้มีผลต่ออนุสัญญาฯ นี้ รัฐภาคีจะพิจารณาจัดทำความตกลงหรือ ข้อตกลงแบบทวิภาคีหรือพหุภาคี ว่าด้วยความร่วมมือโดยตรงระหว่างหน่วยงานด้านการบังคับ ใช้กฎหมาย และหากความตกลงหรือข้อตกลงย่อยดังกล่าวมีอยู่แล้ว ก็ให้พิจารณาแก้ไขในกรณี ที่ไม่มีความตกลงหรือข้อตกลงย่อยดังกล่าวระหว่างรัฐภาคีที่เกี่ยวข้อง รัฐภาคีดังกล่าวอาจ พิจารณาให้อนุสัญญาฯ นี้เป็นพื้นฐานสำหรับความร่วมมือด้านการบังคับใช้กฎหมายระหว่างกัน ใน ส่วนที่เกี่ยวข้องกับความผิดที่ครอบคลุมภายใต้อนุสัญญาฯ นี้ เมื่อใดที่เหมาะสมรัฐภาคีจะต้องใช้ ประโยชน์จากความตกลงหรือข้อตกลงย่อยอย่างเต็มที่ รวมทั้งองค์การระหว่างประเทศหรือ องค์การระดับภูมิภาคด้วย เพื่อขยายความร่วมมือระหว่างหน่วยงานด้านการบังคับใช้กฎหมาย ของตน

๔. รัฐภาคีจะต้องพยายามที่จะร่วมมือภายใต้วิถิทางของตนเพื่อตอบโต้กับอาชญากรรม ข้ามชาติที่จัดตั้งในลักษณะองค์กรที่กระทำผ่านการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย

ข้อ ๒๘

การเก็บรวบรวม การแลกเปลี่ยน และการวิเคราะห์ข้อสนเทศ

เกี่ยวกับลักษณะของอาชญากรรมที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร

๑. รัฐภาคีแต่ละรัฐจะต้องพิจารณาที่จะวิเคราะห์แนวโน้มของอาชญากรรมที่จัดตั้งใน ลักษณะองค์กรในอาณาเขตของตน สภาว่าการณ์ที่อาชญากรรมที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร

ปฏิบัติงาน รวมทั้งกลุ่มสาขาอาชีพและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องโดยหรือกับประชาคมด้านวิทยาศาสตร์และวิชาการ

๒. รัฐภาคีจะต้องพิจารณาที่จะพัฒนาและแบ่งปันความชำนาญในเชิงวิเคราะห์เกี่ยวกับกิจกรรมของอาชญากรรมที่มีการจัดตั้งเป็นองค์กรซึ่งกันและกัน และผ่านองค์การระหว่างประเทศหรือองค์กรระดับภูมิภาคเพื่อความมุ่งประสงค์ดังกล่าว คำนิยาม มาตรฐานและระเบียบที่เป็นเช่นเดียวกันควรได้รับการพัฒนาและนำมาใช้ตามความเหมาะสม

๓. รัฐภาคีแต่ละรัฐจะต้องพิจารณาที่จะติดตามนโยบายและมาตรการที่ทำอยู่จริงของตนเพื่อต่อสู้กับอาชญากรรมที่จัดตั้งในลักษณะองค์กรและทำการประเมินประสิทธิภาพและสมรรถภาพของตน

ข้อ ๒๙

ความช่วยเหลือด้านการฝึกอบรมและวิชาการ

๑. รัฐภาคีแต่ละรัฐจะต้องริเริ่มพัฒนา หรือปรับปรุงแผนงานฝึกอบรมเฉพาะด้านเท่าที่จำเป็นสำหรับเจ้าหน้าที่ผู้บังคับใช้กฎหมาย รวมถึงพนักงานอัยการผู้ไต่สวนคดีและเจ้าหน้าที่ศุลกากรและเจ้าหน้าที่อื่น ๆ ผู้มีหน้าที่ในการป้องกัน สืบสวนและควบคุมความผิดที่อนุสัญญานี้ครอบคลุมถึง แผนงานฝึกอบรมดังกล่าวอาจรวมถึงการช่วยปฏิบัติงานและการแลกเปลี่ยนผู้ปฏิบัติงาน ภายในขอบเขตที่ทำได้ตามกฎหมายภายใน แผนงานฝึกอบรมดังกล่าวจะต้องเกี่ยวข้องโดยเฉพาะกับเรื่องดังต่อไปนี้

(ก) วิธีการที่ใช้ในการป้องกัน สืบสวนและควบคุมความผิดที่อนุสัญญานี้ครอบคลุมถึง

(ข) เส้นทางและเทคนิคที่ใช้โดยบุคคลผู้ต้องสงสัยว่าเกี่ยวข้องกับกับความผิดที่อนุสัญญานี้ครอบคลุมถึงรวมถึงในรัฐผ่านแดนและมาตรการตอบโต้ที่เหมาะสม

(ค) การเฝ้าระวังการเคลื่อนไหวของสินค้าที่นำเข้าหรือส่งออกโดยผิดกฎหมาย

(ง) การสืบสวนและการเฝ้าระวังการเคลื่อนย้ายทรัพย์สินที่ได้จากการกระทำอาชญากรรม ทรัพย์สิน อุปกรณ์ หรือเครื่องมือเครื่องใช้อื่น และวิธีการที่ใช้สำหรับการโอนปกปิดหรืออำพรางทรัพย์สินที่ได้จากอาชญากรรม ทรัพย์สิน อุปกรณ์ หรือเครื่องมือเครื่องใช้อื่นดังกล่าว รวมทั้งวิธีการที่ใช้ในการต่อต้านการฟอกเงินและอาชญากรรมทางการเงินอื่น

(จ) การรวบรวมพยานหลักฐาน

(ฉ) เทคนิคการควบคุมในเขตการค้าเสรีและเมืองท่าปลอดภาษี

(ช) เทคนิคและอุปกรณ์ในการบังคับใช้กฎหมายที่ทันสมัย รวมทั้งการเฝ้าติดตามโดยใช้เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ การจัดส่งภายใต้การควบคุมและการปฏิบัติการลับ

(ซ) วิธีการที่ใช้ในการต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้งในลักษณะองค์กรที่กระทำโดยการใช้คอมพิวเตอร์ เครือข่ายโทรคมนาคม หรือเทคโนโลยีที่ทันสมัยในรูปแบบอื่น และ

(ณ) วิธีการที่ใช้ในคุ้มครองผู้เสียหายและพยาน

๒. รัฐภาคีจะต้องช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการวางแผนและการนำไปปฏิบัติซึ่งงานวิจัยและแผนงานฝึกอบรมที่จัดทำขึ้นเพื่อแลกเปลี่ยนความชำนาญในด้านที่อ้างถึงในวรรค ๑ ของข้อนี้ และเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์นั้นที่เหมาะสม จะต้องใช้ในกรณีที่เหมาะสมซึ่งการ

ประชุมและการสัมมนาในระดับภูมิภาคและระดับระหว่างประเทศด้วย เพื่อส่งเสริมความร่วมมือและเพื่อกระตุ้นให้มีการอภิปรายในปัญหาที่ห่วงใยร่วมกัน รวมทั้งปัญหาและความต้องการพิเศษของรัฐผ่านแดน

๓. รัฐภาคีจะส่งเสริมความช่วยเหลือด้านการฝึกอบรมและวิชาการที่จะอำนวยความสะดวกแก่การส่งผู้ร้ายข้ามแดน และความช่วยเหลือทางกฎหมายซึ่งกันและกัน ความช่วยเหลือด้านฝึกอบรมและวิชาการดังกล่าวอาจรวมถึงการฝึกอบรมด้านภาษา การช่วยปฏิบัติงานและการแลกเปลี่ยนระหว่างเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานหรือผู้ประสานงานกลางที่มีความรับผิดชอบเกี่ยวข้อง

๔. ในกรณีที่มีความตกลงหรือข้อตกลงในระดับทวิภาคีและพหุภาคีอยู่แล้ว รัฐภาคีจะต้องเสริมสร้างภายในขอบเขตที่จำเป็นซึ่งความพยายามที่จะให้มีกิจกรรมด้านการฝึกอบรมและการปฏิบัติการให้มากที่สุดภายในองค์การระดับภูมิภาค และระดับระหว่างประเทศและภายในความตกลงหรือข้อตกลงอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องในระดับทวิภาคีและพหุภาคี

ข้อ ๓๐

มาตรการอื่น : การปฏิบัติตามอนุสัญญา

ผ่านการพัฒนาทางเศรษฐกิจและความช่วยเหลือทางวิชาการ

๑. รัฐภาคีจะต้องใช้มาตรการที่นำไปสู่การปฏิบัติตามอนุสัญญานับนี้อย่างสูงสุดเท่าที่จำเป็นไปได้ผ่านความร่วมมือระหว่างประเทศโดยคำนึงถึงผลกระทบในทางลบของอาชญากรรมที่จัดตั้งในลักษณะองค์การต่อสังคมโดยรวม โดยเฉพาะต่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

๒. รัฐภาคีจะใช้ความพยายามอย่างเป็นรูปธรรมเท่าที่เป็นไปได้และในการประสานงานซึ่งกันและกัน รวมทั้งองค์การระหว่างประเทศและองค์การระดับภูมิภาค

(ก) เพื่อเพิ่มความร่วมมือของตนในระดับต่าง ๆ กับประเทศกำลังพัฒนาโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเสริมสร้างความสามารถของประเทศเหล่านั้น ที่จะป้องกันและต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้งในลักษณะองค์การ

(ข) เพื่อเพิ่มความช่วยเหลือด้านการเงินและด้านวัตถุประสงค์เพื่อสนับสนุนความพยายามของประเทศกำลังพัฒนาที่จะต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้งในลักษณะองค์การได้อย่างมีประสิทธิภาพและเพื่อช่วยเหลือประเทศเหล่านั้นในการปฏิบัติตามอนุสัญญาอย่างสัมฤทธิ์ผล

(ค) เพื่อจัดความช่วยเหลือด้านวิชาการให้แก่ประเทศกำลังพัฒนาและประเทศที่อยู่ระหว่างการเปลี่ยนผ่านทางด้านเศรษฐกิจ เพื่อช่วยเหลือประเทศเหล่านั้นในการตอบสนองความต้องการสำหรับการปฏิบัติตามอนุสัญญานี้ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าวรัฐภาคีจะต้องพยายามที่จะบริจาคโดยสมัครใจอย่างพอเพียงและสม่ำเสมอให้กับบัญชีที่ได้จัดไว้เฉพาะเพื่อความมุ่งประสงค์ในกลไกการจัดหาทุนขององค์การสหประชาชาติ รัฐภาคีอาจให้การพิจารณาเป็นพิเศษ โดยสอดคล้องกับกฎหมายภายในและบทบัญญัติแห่งอนุสัญญานี้ที่จะบริจาคให้กับบัญชีดังกล่าวเป็นจำนวนร้อยละของเงิน หรือมูลค่าที่เทียบเท่าของทรัพย์สินที่ได้จากการกระทำอาชญากรรม หรือทรัพย์สินที่ยึดมาได้ตามบทบัญญัติของอนุสัญญานี้ด้วย

(ง) เพื่อส่งเสริมและเชิญชวนรัฐและสถาบันการเงินอื่น ตามที่เหมาะสมให้เข้าร่วมกับตนในความพยายามตามข้อนี้ โดยเฉพาะด้วยการจัดให้มีแผนงานฝึกอบรมและอุปกรณ์ที่สมัยใหม่แก่ประเทศกำลังพัฒนาให้มากขึ้น เพื่อที่จะช่วยเหลือประเทศเหล่านั้นในการบรรลุถึงความมั่งคั่งประสงค์ของอนุสัญญา

๓. เท่าที่จะเป็นไปได้ มาตรการเหล่านี้จะต้องไม่กระทบต่อข้อผูกพันด้านความช่วยเหลือต่างประเทศที่มีอยู่ หรือต่อข้อตกลงด้านความร่วมมือทางการเงินอื่นในระดับทวิภาคี ระดับภูมิภาค หรือระดับระหว่างประเทศ

๔. รัฐภาคีอาจจัดทำความตกลงหรือข้อตกลงระดับทวิภาคีหรือพหุภาคีว่าด้วยเรื่องความช่วยเหลือด้านวัตถุและการจัดการ โดยคำนึงถึงข้อตกลงด้านการเงินที่จำเป็นสำหรับวิธีการของความร่วมมือระหว่างประเทศที่กำหนดไว้โดยอนุสัญญานี้ เพื่อให้เกิดประโยชน์ประสิทธิผล และสำหรับการป้องกันการสืบสวนและการควบคุมอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร

ข้อ ๓๑

การป้องกัน

๑. รัฐภาคีจะพยายามพัฒนาและประเมินผลโครงการระดับชาติ และจะพยายามจัดตั้งและส่งเสริมแนวปฏิบัติและนโยบายที่ดีที่สุด โดยมีเป้าหมายในการป้องกันอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร

๒. รัฐภาคีจะพยายาม โดยสอดคล้องกับหลักการพื้นฐานของกฎหมายภายในของตนที่จะลดโอกาสที่มีอยู่หรือที่จะมีในอนาคต สำหรับกลุ่มอาชญากรที่จัดตั้งในลักษณะองค์กรที่จะมีส่วนร่วมในตลาดการค้าที่ชอบด้วยกฎหมายด้วยทรัพย์สินที่ได้จากการกระทำอาชญากรรม ด้วยมาตรการนิติบัญญัติ มาตรการบริหารหรือมาตรการอื่นตามความเหมาะสม มาตรการเหล่านี้ควรจะมีดังนี้

(ก) การส่งเสริมสร้างความร่วมมือระหว่างหน่วยงานด้านการบังคับใช้กฎหมาย หรืออัยการ และกับกิจการเอกชนที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งภาคอุตสาหกรรม

(ข) การส่งเสริมการพัฒนามาตรฐานและกระบวนการที่กำหนดขึ้น เพื่อพิทักษ์ความซื่อสัตย์สุจริตของกิจการของรัฐและกิจการเอกชนที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งประมวลกฎหมายประพฤติปฏิบัติสำหรับวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะสำหรับทนายความ เจ้าหน้าที่รับรองเอกสาร ที่ปรึกษาด้านภาษีอากรและนักบัญชี

(ค) การป้องกันการใช้โดยมิชอบของกลุ่มอาชญากรที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร ซึ่งกระบวนการประกวดราคาที่จัดโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐ และซึ่งเงินอุดหนุนและการอนุญาตที่อนุมัติโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐเพื่อกิจกรรมด้านการพาณิชย์

(ง) การป้องกันการใช้โดยมิชอบซึ่งนิติบุคคล โดยกลุ่มอาชญากรที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร มาตรการดังกล่าวนี้สามารถรวมถึง

(๑) การจัดตั้งให้มีบันทึกสาธารณะของนิติบุคคลและบุคคลธรรมดาซึ่งเกี่ยวข้องในการจัดตั้งการจัดการและการลงทุนในนิติบุคคล

(๒) การแนะนำความเป็นไปได้ในการกำหนดให้บุคคลซึ่งถูกพิพากษาว่ากระทำความผิดที่อนุสัญญานี้ครอบคลุมถึงขาดคุณสมบัติโดยคำสั่งศาล หรือโดยวิธีการอื่นใดที่เหมาะสม จากการทำหน้าที่เป็นกรรมการของนิติบุคคลที่ก่อตั้งภายในเขตอำนาจของรัฐภาคีนั้นเป็นระยะเวลาตามสมควร

(๓) การจัดตั้งให้มีบันทึกแห่งชาติของบุคคลซึ่งขาดคุณสมบัติจากการทำหน้าที่เป็นกรรมการของนิติบุคคลและ

(๔) การแลกเปลี่ยนข้อสนเทศที่อยู่ในบันทึกที่อ้างถึงในอนุวรรค ง (๑) และ (๓) กับเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐภาคี

๓. รัฐภาคีจะพยายามส่งเสริมการกลับคืนสู่สังคมของบุคคลซึ่งถูกพิพากษาว่ากระทำความผิดที่อนุสัญญานี้ครอบคลุมถึง

๔. รัฐภาคีจะพยายามประเมินตราสารทางกฎหมายและแนวทางปฏิบัติด้านการบริหารที่มีอยู่และเกี่ยวข้องเป็นระยะ ด้วยจุดมุ่งหมายเพื่อตรวจพบจุดอ่อนของกฎหมายและแนวทางปฏิบัตินั้นต่อการใช้ในทางมิชอบโดยกลุ่มอาชญากรที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร

๕. รัฐภาคีจะพยายามส่งเสริมความตระหนักรู้ของสาธารณะเกี่ยวกับการมีอยู่ สาเหตุ ความร้ายแรงและภัยคุกคามที่เกิดขึ้นของอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร อาจมีการเผยแพร่ข้อสนเทศในกรณีที่เหมาะสมผ่านสื่อมวลชน และข้อสนเทศนั้นจะต้องรวมถึงมาตรการที่จะส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและต่อต้านอาชญากรรมดังกล่าว

๖. รัฐภาคีแต่ละรัฐจะต้องแจ้งต่อเลขาธิการสหประชาชาติซึ่งชื่อและที่อยู่ของเจ้าหน้าที่ซึ่งสามารถช่วยรัฐภาคีอื่นในการพัฒนามาตรการป้องกันอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร

๗. ในกรณีที่เหมาะสมรัฐภาคีจะต้องประสานงานซึ่งกันและกันและกันและประสานงานกับองค์การที่เกี่ยวข้องในระดับระหว่างประเทศและระดับภูมิภาค ในการส่งเสริมและการพัฒนามาตรการที่อ้างถึงในข้อนี้ การประสานงานนี้รวมถึงการมีส่วนร่วมในโครงการระหว่างประเทศที่มีเป้าหมายในการป้องกันอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร ตัวอย่างเช่น โดยการลดความรุนแรงของสถานการณ์ที่ทำให้กลุ่มซึ่งถูกละเลยทางสังคม อ่อนแอต่อการกระทำอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร

ข้อ ๓๒

การประชุมของภาคีแห่งอนุสัญญา

๑. การประชุมของภาคีแห่งอนุสัญญาจะได้จัดตั้งขึ้นเพื่อปรับปรุงความสามารถของรัฐภาคีที่จะต่อสู้กับอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร และเพื่อส่งเสริมและทบทวนการปฏิบัติตามอนุสัญญานี้

๒. เลขาธิการสหประชาชาติจะต้องจัดให้มีการประชุมของภาคีไม่ช้ากว่าหนึ่งปีหลังจากที่อนุสัญญานี้มีผลใช้บังคับ ที่ประชุมของภาคีจะรับรองข้อบังคับ วิธีการดำเนินการ

และข้อบังคับที่ควบคุมกิจกรรมตามที่กำหนดไว้ในวรรค ๓ และ ๔ ของข้อนี้ (รวมถึงระเบียบเกี่ยวกับการชำระค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นในการดำเนินกิจกรรมเหล่านั้น)

๓. ที่ประชุมของภาคีจะต้องตกลงเห็นชอบด้วยกันเกี่ยวกับกลไกเพื่อบรรลุความมุ่งประสงค์ที่อ้างในวรรค ๑ ของข้อนี้ รวมทั้ง

(ก) อำนาจความสะดวกแก่กิจกรรมที่ทำโดยรัฐภาคีภายใต้ข้อ ๒๙, ๓๐ และ ๓๑ ของอนุสัญญาฯ รวมทั้งโดยส่งเสริมการระดมการบริจาคโดยสมัครใจ

(ข) อำนาจความสะดวกการเปลี่ยนข้อสนทนาระหว่างรัฐภาคีในเรื่องรูปแบบและแนวโน้มของอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร และในเรื่องการปฏิบัติที่ประสบความสำเร็จในการต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร

(ค) ร่วมมือกับองค์การระหว่างประเทศ องค์การระดับภูมิภาคและองค์การเอกชนที่เกี่ยวข้อง

(ง) ทบทวนการปฏิบัติตามอนุสัญญานี้เป็นระยะ

(จ) จัดทำข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงอนุสัญญานี้ และการปฏิบัติตามอนุสัญญา

๔. เพื่อความมุ่งประสงค์ในวรรค ๓ (ง) และ (จ) ของข้อนี้ ที่ประชุมของภาคีจะต้องได้ความรู้ที่จำเป็นเกี่ยวกับมาตรการที่รัฐภาคีใช้ในการปฏิบัติตามอนุสัญญานี้ และความยากลำบากที่รัฐภาคีจะต้องเผชิญในการดำเนินการดังกล่าวโดยผ่านข้อสนทนาที่รัฐภาคีจัดให้ และโดยผ่านกลไกการทบทวนเพิ่มเติมที่อาจจัดตั้งขึ้นโดยที่ประชุมของภาคี

๖. รัฐภาคีแต่ละรัฐจะจัดให้มีการประชุมของภาคีซึ่งข้อสนทนาเกี่ยวกับโครงการแผนงาน และการปฏิบัติของตน รวมทั้งมาตรการทางกฎหมายและทางบริหารเพื่อปฏิบัติตามอนุสัญญานี้ ตามที่ที่ประชุมของภาคีกำหนด

ข้อ ๓๓

ฝ่ายเลขานุการ

๑. เลขานุการสหประชาชาติจะต้องจัดให้มีบริการด้านเลขานุการที่จำเป็นแก่ที่ประชุมของภาคีแห่งอนุสัญญา

๒. ฝ่ายเลขานุการจะต้อง

(ก) ช่วยที่ประชุมของภาคีในการดำเนินกิจกรรมตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๓๒ ของอนุสัญญานี้ และเตรียมการและจัดให้มีบริการที่จำเป็นสำหรับการประชุมของที่ประชุมของภาคี

(ข) เมื่อได้รับการร้องขอ ช่วยรัฐภาคีในการจัดข้อสนทนาให้แก่ที่ประชุมของภาคีตามที่ได้คาดไว้ในข้อ ๓๒ วรรค ๕ ของอนุสัญญานี้ และ

(ค) ทำให้แน่ใจว่าจะมีการประสานงานที่จำเป็นกับฝ่ายเลขานุการขององค์การระหว่างประเทศและระดับภูมิภาคที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๓๔

การปฏิบัติตามอนุสัญญา

๑. รัฐภาคีแต่ละรัฐจะต้องใช้มาตรการที่จำเป็น รวมทั้งมาตรการทางกฎหมายและทางบริหารที่สอดคล้องกับหลักการพื้นฐานของกฎหมายภายในของตน เพื่อประกันการปฏิบัติตามพันธกรณีของตนภายใต้สนธิสัญญานี้

๒. จะต้องกำหนดความผิดตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๕, ๖, ๘ และ ๒๓ ของสนธิสัญญานี้ไว้ในกฎหมายภายในของรัฐภาคีแต่ละรัฐ โดยมีต้องมีลักษณะข้ามชาติหรือความเกี่ยวข้องของกลุ่มอาชญากรที่จัดตั้งในลักษณะองค์กรตามที่ระบุไว้ในข้อ ๓ วรรค ๑ ของสนธิสัญญานี้ เว้นแต่ในกรณีที่ข้อ ๕ ของสนธิสัญญานี้กำหนดให้ต้องมีความเกี่ยวข้องของกลุ่มอาชญากรที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร

๓. รัฐภาคีแต่ละรัฐอาจรับเอามาตรการที่เคร่งครัดหรือรุนแรงกว่ามาตรการที่กำหนดไว้ในสนธิสัญญานี้เพื่อการป้องกันและต่อต้านองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ

ข้อ ๓๕

การระงับข้อพิพาท

๑. รัฐภาคีจะต้องพยายามระงับข้อพิพาทที่เกี่ยวกับการตีความหรือการใช้บังคับสนธิสัญญานี้โดยการเจรจา

๒. ข้อพิพาทใด ๆ ระหว่างรัฐภาคีสองรัฐหรือมากกว่าเกี่ยวกับการตีความหรือการใช้บังคับสนธิสัญญานี้ ซึ่งไม่สามารถระงับได้โดยการเจรจาภายในระยะเวลาอันควร จะต้องส่งไปเพื่อการอนุญาโตตุลาการ ตามคำร้องขอของรัฐภาคีคู่พิพาทฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด หากพ้นระยะเวลาหกเดือนหลังจากวันที่มีคำร้องขอให้มีการอนุญาโตตุลาการ รัฐภาคีคู่พิพาทยังไม่สามารถตกลงกันได้ในการจัดตั้งคณะอนุญาโตตุลาการ รัฐภาคีคู่พิพาทรัฐใดรัฐหนึ่งอาจส่งข้อพิพาทดังกล่าวต่อศาลยุติธรรมระหว่างประเทศโดยการร้องขอตามธรรมนูญของศาลนั้น

๓. ในเวลาที่มีการลงนาม การให้สัตยาบัน การยอมรับ หรือการเห็นชอบ หรือการภาคยานุวัติ อนุสัญญานี้ รัฐภาคีแต่ละรัฐอาจประกาศว่าไม่ถือว่าตนถูกผูกพันโดยวรรค ๒ ของข้อนี้ รัฐภาคีอื่นจะต้องไม่ถูกผูกพันโดยวรรค ๒ ของข้อนี้ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับรัฐภาคีที่ได้ทำข้อสงวนดังกล่าว

๔. รัฐภาคีใดที่ได้ทำข้อสงวนไว้ตามวรรค ๓ ของข้อนี้ อาจถอนข้อสงวนนั้นเมื่อใดก็ได้โดยแจ้งไปยังเลขาธิการสหประชาชาติ

ข้อ ๓๖

การลงนาม การให้สัตยาบัน การยอมรับ
การให้ความเห็นชอบและการภาคยานุวัติ

๑. อนุสัญญานี้จะเปิดให้ทุกรัฐลงนามตั้งแต่วันที่ ๑๒ ถึง ๑๕ ธันวาคม ค.ศ. ๒๐๐๐ ที่เมืองปาเลอร์โม ประเทศอิตาลี และภายหลังจากนั้นที่สำนักงานใหญ่สหประชาชาติ ณ นครนิวยอร์ก จนถึงวันที่ ๑๒ ธันวาคม ค.ศ. ๒๐๐๒

๒. อนุสัญญานี้จะเปิดให้ลงนามโดยองค์การการรวมกลุ่มด้านเศรษฐกิจระดับภูมิภาคด้วย โดยเงื่อนไขว่าจะต้องมีรัฐสมาชิกขององค์การนั้นอย่างน้อยหนึ่งรัฐได้ลงนามอนุสัญญาตามวรรค ๑ ของข้อนี้แล้ว

๓. อนุสัญญานี้จะต้องได้รับการให้สัตยาบัน การยอมรับ หรือการให้ความเห็นชอบ สัตยาบันสาร สารยอมรับ หรือสารให้ความเห็นชอบจะต้องมอบให้กับเลขาธิการสหประชาชาติ องค์การการรวมกลุ่มด้านเศรษฐกิจระดับภูมิภาคอาจมอบสัตยาบันสาร สารยอมรับ หรือสารให้ความเห็นชอบของตน หากมีรัฐสมาชิกขององค์การนั้นอย่างน้อยหนึ่งรัฐได้กระทำเช่นเดียวกันในสัตยาบันสาร สารยอมรับ หรือสารให้ความเห็นชอบนั้น องค์การเช่นว่าจะต้องประกาศขอบเขตของอำนาจหน้าที่ของตนที่เกี่ยวข้องกับเรื่องต่าง ๆ ที่อยู่ภายใต้บังคับของอนุสัญญานี้ องค์การเช่นว่าจะต้องแจ้งผู้เก็บรักษาซึ่งการเปลี่ยนแปลงใด ๆ ที่เกี่ยวข้องข้อกับขอบเขตของอำนาจหน้าที่ของตนด้วย

๔. อนุสัญญานี้เปิดให้มีการภาคยานุวัติโดยรัฐใด ๆ หรือองค์การการรวมกลุ่มด้านเศรษฐกิจระดับภูมิภาคใด ๆ ที่มีรัฐสมาชิกอย่างน้อยหนึ่งรัฐเป็นภาคีอนุสัญญานี้ ภาคยานุวัติสารจะต้องมอบให้กับเลขาธิการสหประชาชาติในเวลาภาคยานุวัติ องค์การการรวมกลุ่มด้านเศรษฐกิจระดับภูมิภาคจะต้องประกาศขอบเขตของอำนาจหน้าที่ของตนที่เกี่ยวข้องกับเรื่องต่าง ๆ ที่อยู่ภายใต้บังคับของอนุสัญญานี้ องค์การเช่นว่าจะต้องแจ้งผู้เก็บรักษาซึ่งการเปลี่ยนแปลงใด ๆ ที่เกี่ยวข้องข้อกับขอบเขตอำนาจหน้าที่ของตนด้วย

ข้อ ๓๗

ความสัมพันธ์กับพิธีสาร

๑. อนุสัญญานี้อาจเพิ่มเติมด้วยพิธีสารหนึ่งฉบับหรือมากกว่าก็ได้
๒. เพื่อที่จะเป็นภาคีของพิธีสารฉบับหนึ่ง รัฐหรือองค์การการรวมกลุ่มด้านเศรษฐกิจระดับภูมิภาคจะต้องเป็นภาคีอนุสัญญานี้ด้วย
๓. รัฐภาคีอนุสัญญานี้จะไม่ผูกพันโดยพิธีสารเว้นแต่รัฐนั้นได้เป็นภาคีพิธีสารตามบทบัญญัติของพิธีสารนั้น
๔. พิธีสารใด ๆ ของอนุสัญญาจะได้รับการตีความร่วมกับอนุสัญญานี้ โดยคำนึงถึงความมุ่งประสงค์ของพิธีสารนั้น

ข้อ ๓๘

การมีผลใช้บังคับ

๑. อนุสัญญานี้จะมีผลใช้บังคับในวันที่เก้าสิบ ภายหลังจากวันที่มีการมอบสัตยาบันสารยอมรับ หรือสารให้ความเห็นชอบหรือภาคยานุวัติสาร ฉบับที่ ๔๐ เพื่อความมุ่งประสงค์ของวรรคนี้ สารใดที่มอบโดยองค์การการรวมกลุ่มด้านเศรษฐกิจระดับภูมิภาคจะไม่นับเป็นเพิ่มจากสารที่ได้มอบไว้แล้ว โดยรัฐสมาชิกขององค์การเช่นว่า

๒. สำหรับรัฐแต่ละรัฐหรือองค์การการรวมกลุ่มด้านเศรษฐกิจระดับภูมิภาคแต่ละองค์การที่ให้สัตยาบัน ยอมรับ เห็นชอบหรือภาคยานุวัติอนุสัญญานี้หลังการมอบฉบับที่ ๔๐

ดังกล่าว อนุสัญญานี้จะมีผลใช้บังคับในวันที่สามสิบ หลังจากวันที่มอบสารที่เกี่ยวข้องของรัฐหรือองค์การเช่นว่า

ข้อ ๓๙

การแก้ไข

๑. หลังจากครบห้าปีจากการมีผลใช้บังคับของอนุสัญญานี้ รัฐภาคีรัฐหนึ่งอาจเสนอข้อแก้ไขและยื่นเสนอต่อเลขาธิการสหประชาชาติ ผู้ซึ่งภายหลังจากนั้นจะแจ้งข้อแก้ไขที่ได้รับการเสนอไปยังรัฐภาคีทั้งหลายและไปยังที่ประชุมของภาคีของอนุสัญญา เพื่อความมุ่งประสงค์ในการพิจารณาและตัดสินใจเสนอข้อแก้ไขที่ประชุมของภาคีจะใช้ความพยายามทุกทางที่จะบรรลุฉันทามติในข้อแก้ไขแต่ละข้อ หากความพยายามทั้งหมดที่จะบรรลุฉันทามติได้ถูกใช้จนหมดและไม่สามารถบรรลุข้อตกลงใด ๆ ได้ ข้อแก้ไขจะได้รับการรับรองด้วยคะแนนเสียงข้างมากสองในสามของรัฐภาคีที่เข้าร่วมประชุม และลงคะแนนเสียงข้างมากสองในสามของรัฐภาคีที่เข้าร่วมประชุม และลงคะแนนเสียงในการประชุมของที่ประชุมภาคีเป็นวิธีการสุดท้าย

๒. องค์การการรวมกลุ่มด้านเศรษฐกิจระดับภูมิภาคในเรื่องที่อยู่ภายใต้อำนาจหน้าที่ของตนจะใช้สิทธิลงคะแนนเสียงภายใต้ข้อนี้ด้วยจำนวนคะแนนเสียงภายใต้ข้อนี้ด้วยจำนวนคะแนนเสียงเท่ากับจำนวนของรัฐสมาชิกขององค์กรที่เป็นรัฐภาคีของอนุสัญญานี้ องค์การเช่นว่าจะต้องไม่ใช้สิทธิลงคะแนนเสียง หากสมาชิกขององค์กรนั้นใช้สิทธิของตนและกลับกันฉันทกัฉันทนั้น

๓. ข้อแก้ไขที่ได้รับการรับรองตามวรรค ๑ ของข้อนี้จะต้องได้รับการให้สัตยาบัน การยอมรับ หรือการให้ความเห็นชอบโดยรัฐภาคี

๔. ข้อแก้ไขที่ได้รับการรับรองตามวรรค ๑ ของข้อนี้จะมีผลใช้บังคับต่อรัฐภาคีในวันที่เก้าสิบหลังจากวันที่ได้มอบสัตยาบันสาร สารยอมรับ หรือสารให้ความเห็นชอบต่อข้อแก้ไข เช่นว่าแก้ไขเลขาธิการสหประชาชาติ

๕. เมื่อข้อแก้ไขมีผลใช้บังคับ จะมีผลผูกพันกับรัฐภาคีทั้งหลายที่ได้แสดงความยินยอมของตนที่จะผูกพันตามข้อแก้ไขนั้น รัฐภาคีอื่นจะยังคงผูกพันด้วยข้อบทของอนุสัญญานี้ และข้อแก้ไขอื่น ๆ ก่อนหน้านี้ที่รัฐภาคีเหล่านี้ได้ให้สัตยาบันสาร สารยอมรับ หรือสารให้ความเห็นชอบแล้ว

ข้อ ๔๐

การเพิกถอน

๑. รัฐภาคีอาจถอนตัวจากอนุสัญญานี้โดยการแจ้งอย่างเป็นทางการเป็นลายลักษณ์อักษรถึงเลขาธิการสหประชาชาติ การเพิกถอนเช่นว่าจะมีผลหนึ่งปีหลังจากวันที่เลขาธิการสหประชาชาติได้รับการแจ้งนั้น

๒. องค์การการรวมกลุ่มด้านเศรษฐกิจระดับภูมิภาคจะยุติการเป็นภาคีของอนุสัญญานี้เมื่อรัฐสมาชิกทั้งหมดขององค์กรนั้นได้เพิกถอนตัวแล้ว

๓. การเพิกถอนตัวจากอนุสัญญาตามวรรค ๑ ของข้อนี้จะก่อให้เกิดการเพิกถอนจากพิธีสารของอนุสัญญาด้วย

ข้อ ๔๑

การเก็บรักษาและภาษา

๑. เลขธิการสหประชาชาติได้รับมอบหมายให้เป็นผู้เก็บรักษาอนุสัญญานี้
๒. ต้นฉบับของอนุสัญญานี้ ซึ่งตัวบทภาษาอาหรับ ภาษาจีน ภาษาอังกฤษ ภาษาฝรั่งเศส ภาษารัสเซีย และภาษาสเปน มีความถูกต้องเท่าเทียมกัน จะต้องมอบไว้ที่เลขธิการสหประชาชาติ

เพื่อเป็นพยานแก่การนี้ ผู้มีอำนาจเต็มที่ลงนามข้างท้ายนี้ซึ่งได้รับมอบอำนาจโดยถูกต้อง โดยรัฐบาลของผู้ลงนามเหล่านั้น ได้ลงนามในอนุสัญญานี้

อนุสัญญาสหประชาชาติเพื่อต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร
(United Nations Convention Against Transnational Organized Crime)
นิวยอร์ก, ๑๕ พฤศจิกายน ค.ศ. ๒๐๐๐*

มีผลใช้บังคับ : ๒๙ กันยายน ค.ศ. ๒๐๐๓ ตามมาตรา ๓๘

การลงทะเบียน : ๒๙ กันยายน ค.ศ. ๒๐๐๓ เลขที่ ๓๙๕๗๔

สถานะ : ลงนาม: ๑๔๗ ฝ่าย: ๑๗๔

ผู้มีส่วนร่วม	ลงนาม	วัน เดือน ปี (ค.ศ.) ที่ให้สัตยาบันยอมรับ (A), ให้ความเห็นชอบ (AA) ภาคยานุวัติ (a) การสืบสิทธิ (d)
อัฟกานิสถาน	๑๔ ธันวาคม ๒๐๐๐	๒๔ กันยายน ๒๐๐๓
แอลเบเนีย	๑๒ ธันวาคม ๒๐๐๐	๒๑ สิงหาคม ๒๐๐๒
แอลจีเรีย	๑๒ ธันวาคม ๒๐๐๐	๗ ตุลาคม ๒๐๐๒
อันดอร์รา	๑๑ พฤศจิกายน ๒๐๐๑	๒๒ กันยายน ๒๐๑๑
แองโกลา	๑๓ ธันวาคม ๒๐๐๐	
แอนติกาและบาร์บูดา	๒๖ กันยายน ๒๐๐๑	๒๔ กรกฎาคม ๒๐๐๒
อาร์เจนตินา	๑๒ ธันวาคม ๒๐๐๐	๑๙ พฤศจิกายน ๒๐๐๒
อาร์เมเนีย	๑๕ พฤศจิกายน ๒๐๐๑	๑ กรกฎาคม ๒๐๐๓
ออสเตรเลีย	๑๓ ธันวาคม ๒๐๐๐	๒๗ พฤษภาคม ๒๐๐๔
ออสเตรีย	๑๒ ธันวาคม ๒๐๐๐	๒๓ กันยายน ๒๐๐๔
อาเซอร์ไบจาน	๑๒ ธันวาคม ๒๐๐๐	๓๐ ตุลาคม ๒๐๐๓

หมายเหตุ : โดยมติ A/RES/๕๕/๒๕ เมื่อวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ค.ศ. ๒๐๐๐ ตามบทบัญญัติ
ข้อที่ ๓๖ ของอนุสัญญา โดยอนุสัญญาเปิดให้รัฐทุกรัฐลงนามตั้งแต่วันที่ ๑๒ ถึง ๑๕ ธันวาคม
ค.ศ. ๒๐๐๐ ที่เมืองปาลเลอริโม ประเทศอิตาลี และภายหลังจากนั้นที่สำนักงานใหญ่สหประชาชาติ
ณ นครนิวยอร์ก จนถึงวันที่ ๑๒ ธันวาคม ค.ศ. ๒๐๐๒

* ที่มา : องค์กรสหประชาชาติ ข้อมูล ณ วันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๖. เข้าถึงได้ที่
http://treaties.un.org/pages/ViewDetails.aspx?src=IND&mtdsg_no=XVIII-12&chapter=18&lang=en

ผู้มีส่วนร่วม	ลงนาม	วัน เดือน ปี (ค.ศ.) ที่ให้สัตยาบันยอมรับ (A), ให้ความเห็นชอบ (AA) ภาคยานุวัติ (a) การสืบสิทธิ (d)
บาฮามาส	๙ เมษายน ๒๐๐๑	๒๖ กันยายน ๒๐๐๘
บาร์เรน		๗ มิถุนายน ๒๐๐๔ (a)
บังคลาเทศ		๑๓ กรกฎาคม ๒๐๑๑ (a)
บาร์เบโดส	๒๖ กันยายน ๒๐๐๑	
เบลารุส	๑๔ ธันวาคม ๒๐๐๐	๒๕ มิถุนายน ๒๐๐๓
เบลเยียม	๑๒ ธันวาคม ๒๐๐๐	๑๑ สิงหาคม ๒๐๐๔
เบลีซ		๒๖ กันยายน ๒๐๐๓ (a)
เบนิน	๑๓ ธันวาคม ๒๐๐๐	๓๐ สิงหาคม ๒๐๐๔
โบลิเวีย	๑๒ ธันวาคม ๒๐๐๐	๑๐ ตุลาคม ๒๐๐๕
บอสเนียและเฮอร์เซโกวีนา	๑๒ ธันวาคม ๒๐๐๐	๒๔ เมษายน ๒๐๐๒
บอตสวานา	๑๐ เมษายน ๒๐๐๒	๒๙ สิงหาคม ๒๐๐๒
บราซิล	๑๒ ธันวาคม ๒๐๐๐	๒๙ มกราคม ๒๐๐๔
บรูไนดารุสซาลาม		๒๕ มีนาคม ๒๐๐๘ (a)
บัลแกเรีย	๑๓ ธันวาคม ๒๐๐๐	๕ ธันวาคม ๒๐๐๑
บัวร์กินาฟาโซ	๑๕ ธันวาคม ๒๐๐๐	๑๕ พฤษภาคม ๒๐๐๒
บูรุนดี	๑๔ ธันวาคม ๒๐๐๐	๒๔ พฤษภาคม ๒๐๑๒
กัมพูชา	๑๑ พฤศจิกายน ๒๐๐๑	๑๒ ธันวาคม ๒๐๐๕
แคเมอรูน	๑๓ ธันวาคม ๒๐๐๐	๖ กุมภาพันธ์ ๒๐๐๖
แคนาดา	๑๔ ธันวาคม ๒๐๐๐	๑๓ พฤษภาคม ๒๐๐๒
เคปเวิร์ด	๑๓ ธันวาคม ๒๐๐๐	๑๕ กรกฎาคม ๒๐๐๔
สาธารณรัฐแอฟริกากลาง		๑๔ กันยายน ๒๐๐๔ (a)
ชาด		๑๘ สิงหาคม ๒๐๐๙ (a)
ชิลี	๑๓ ธันวาคม ๒๐๐๐	๒๙ พฤศจิกายน ๒๐๐๔
จีน	๑๒ ธันวาคม ๒๐๐๐	๒๓ กันยายน ๒๐๐๓
โคลัมเบีย	๑๒ ธันวาคม ๒๐๐๐	๔ สิงหาคม ๒๐๐๔
คอโมโรส		๒๕ กันยายน ๒๐๐๓ (a)
คองโก	๑๔ ธันวาคม ๒๐๐๐	
หมู่เกาะคุก		๔ มีนาคม ๒๐๐๔ (a)
คอสตาริกา	๑๖ มีนาคม ๒๐๐๑	๒๔ กรกฎาคม ๒๐๐๓
โกตดิวัวร์	๑๕ ธันวาคม ๒๐๐๐	๒๕ ตุลาคม ๒๐๑๒

ผู้มีส่วนร่วม	ลงนาม	วัน เดือน ปี (ค.ศ.) ที่ให้สัตยาบันยอมรับ (A), ให้ความเห็นชอบ (AA) ภาคยานุวัติ (a) การสืบทอด (d)
โครเอเชีย	๑๒ ธันวาคม ๒๐๐๐	๒๔ มกราคม ๒๐๐๓
คิวบา	๑๓ ธันวาคม ๒๐๐๐	๙ กุมภาพันธ์ ๒๐๐๗
ไซปรัส	๑๒ ธันวาคม ๒๐๐๐	๒๒ เมษายน ๒๐๐๓
สาธารณรัฐเช็ก	๑๒ ธันวาคม ๒๐๐๐	
สาธารณรัฐประชาธิปไตย คองโก		๒๘ ตุลาคม ๒๐๐๕ (a)
เดนมาร์ก	๑๒ ธันวาคม ๒๐๐๐	๓๐ กันยายน ๒๐๐๓
จิบูตี		๒๐ เมษายน ๒๐๐๕ (a)
สาธารณรัฐโดมินิกัน	๑๓ ธันวาคม ๒๐๐๐	๒๖ ตุลาคม ๒๐๐๖
เอกวาดอร์	๑๓ ธันวาคม ๒๐๐๐	๑๗ กันยายน ๒๐๐๒
อียิปต์	๑๓ ธันวาคม ๒๐๐๐	๕ มีนาคม ๒๐๐๔
เอลซัลวาดอร์	๑๔ ธันวาคม ๒๐๐๐	๑๘ มีนาคม ๒๐๐๔
อิเควทอเรียลกินี	๑๔ ธันวาคม ๒๐๐๐	๗ กุมภาพันธ์ ๒๐๐๓
เอสโตเนีย	๑๔ ธันวาคม ๒๐๐๐	๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๐๐๓
สาธารณรัฐเอธิโอเปีย	๑๔ ธันวาคม ๒๐๐๐	๒๓ กรกฎาคม ๒๐๐๗
สหภาพยุโรป	๑๒ ธันวาคม ๒๐๐๐	๒๑ พฤษภาคม ๒๐๐๔ (AA)
ฟินแลนด์	๑๒ ธันวาคม ๒๐๐๐	๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๐๐๔
ฝรั่งเศส	๑๒ ธันวาคม ๒๐๐๐	๒๙ ตุลาคม ๒๐๐๒
กาบอง		๑๕ ธันวาคม ๒๐๐๔
แกมเบีย	๑๔ ธันวาคม ๒๐๐๐	๕ พฤษภาคม ๒๐๐๓
จอร์เจีย	๑๓ ธันวาคม ๒๐๐๐	๕ กันยายน ๒๐๐๖
เยอรมัน	๑๒ ธันวาคม ๒๐๐๐	๑๔ มิถุนายน ๒๐๐๖
กานา		๒๑ สิงหาคม ๒๐๑๒ (a)
กรีซ	๑๓ ธันวาคม ๒๐๐๐	๑๑ มกราคม ๒๐๑๑
เกรนาดา		๒๑ พฤษภาคม ๒๐๐๔ (a)
กัวเตมาลา	๑๒ ธันวาคม ๒๐๐๐	๒๕ กันยายน ๒๐๐๓
กินี		๙ พฤศจิกายน ๒๐๐๔ (a)
กินีบิสเซา	๑๔ ธันวาคม ๒๐๐๐	๑๐ กันยายน ๒๐๐๗
กายอานา		๑๔ กันยายน ๒๐๐๔ (a)
เฮติ	๑๓ ธันวาคม ๒๐๐๐	๑๙ เมษายน ๒๐๑๑

ผู้มีส่วนร่วม	ลงนาม	วัน เดือน ปี (ค.ศ.) ที่ให้สัตยาบันยอมรับ (A), ให้ความเห็นชอบ (AA) ภาคยานุวัติ (a) การสืบทอด (d)
นครรัฐวาติกัน		๒๕ มกราคม ๒๐๑๒ (a)
ฮอนดูรัส	๑๔ ธันวาคม ๒๐๐๐	๒ ธันวาคม ๒๐๐๓
ฮังการี	๑๔ ธันวาคม ๒๐๐๐	๒๒ ธันวาคม ๒๐๐๖
ไอซ์แลนด์	๑๓ ธันวาคม ๒๐๐๐	๑๓ พฤษภาคม ๒๐๑๐
อินเดีย	๑๒ ธันวาคม ๒๐๐๒	๕ พฤษภาคม ๒๐๑๑
อินโดนีเซีย	๑๒ ธันวาคม ๒๐๐๐	๒๐ เมษายน ๒๐๐๙
อิหร่าน (สาธารณรัฐอิสลาม)	๑๒ ธันวาคม ๒๐๐๐	
อิรัก		๑๗ มีนาคม ๒๐๐๘ (a)
ไอร์แลนด์	๑๓ ธันวาคม ๒๐๐๐	๑๗ มิถุนายน ๒๐๑๐
อิสราเอล	๑๓ ธันวาคม ๒๐๐๐	๒๗ ธันวาคม ๒๐๐๖
อิตาลี	๑๒ ธันวาคม ๒๐๐๐	๒ สิงหาคม ๒๐๐๖
จาไมกา	๒๖ กันยายน ๒๐๐๑	๒๙ กันยายน ๒๐๐๓
ญี่ปุ่น	๑๒ ธันวาคม ๒๐๐๐	
จอร์แดน	๒๖ พฤศจิกายน ๒๐๐๒	๒๒ พฤษภาคม ๒๐๐๙
คาซัคสถาน	๑๓ ธันวาคม ๒๐๐๐	๓๑ กรกฎาคม ๒๐๐๘
เคนย่า		๑๖ มิถุนายน ๒๐๐๔ (a)
คิริบาส		๑๕ กันยายน ๒๐๐๕ (a)
คูเวต	๑๒ ธันวาคม ๒๐๐๐	๑๒ พฤษภาคม ๒๐๐๖
คีร์กีซสถาน	๑๓ ธันวาคม ๒๐๐๐	๒ ตุลาคม ๒๐๐๓
สาธารณรัฐประชาธิปไตย ประชาชนลาว		๒๖ กันยายน ๒๐๐๓ (a)
ลัตเวีย	๑๓ ธันวาคม ๒๐๐๐	๗ ธันวาคม ๒๐๐๑
เลบานอน	๑๘ ธันวาคม ๒๐๐๑	๕ ตุลาคม ๒๐๐๕
เลโซโท	๑๔ ธันวาคม ๒๐๐๐	๒๔ กันยายน ๒๐๐๓
ไลบีเรีย		๒๒ กันยายน ๒๐๐๔ (a)
ลิเบีย	๑๓ พฤศจิกายน ๒๐๐๑	๑๘ มิถุนายน ๒๐๐๔
ลิกเตนสไตน์	๑๒ ธันวาคม ๒๐๐๐	๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๐๐๘
ลิทัวเนีย	๑๓ ธันวาคม ๒๐๐๐	๙ พฤษภาคม ๒๐๐๒
ลักเซมเบิร์ก	๑๓ ธันวาคม ๒๐๐๐	๑๒ พฤษภาคม ๒๐๐๘
มาดากัสการ์	๑๔ ธันวาคม ๒๐๐๐	๑๕ กันยายน ๒๐๐๕

ผู้มีส่วนร่วม	ลงนาม	วัน เดือน ปี (ค.ศ.) ที่ให้สัตยาบันยอมรับ (A), ให้ความเห็นชอบ (AA) ภากยานุวัติ (a) การสืบสิทธิ (d)
มาลาวี	๑๓ ธันวาคม ๒๐๐๐	๑๗ มีนาคม ๒๐๐๕
มาเลเซีย	๒๖ กันยายน ๒๐๐๒	๒๔ กันยายน ๒๐๐๔
มัลดีฟส์		๔ กุมภาพันธ์ ๒๐๑๓ (a)
มาลี	๑๕ ธันวาคม ๒๐๐๐	๑๒ เมษายน ๒๐๐๒
เกาะมอลตา	๑๔ ธันวาคม ๒๐๐๐	๒๔ กันยายน ๒๐๐๓
หมู่เกาะมาร์แชลล์		๑๕ มิถุนายน ๒๐๑๑ (a)
มอริเตเนีย		๒๒ กรกฎาคม ๒๐๐๕ (a)
มอริเชียส	๑๒ ธันวาคม ๒๐๐๐	๒๑ เมษายน ๒๐๐๓
เม็กซิโก	๑๓ ธันวาคม ๒๐๐๐	๔ มีนาคม ๒๐๐๓
สหพันธรัฐไมโครนีเชีย		๒๔ พฤษภาคม ๒๐๐๔ (a)
โมนาโก	๑๓ ธันวาคม ๒๐๐๐	๕ มิถุนายน ๒๐๐๑
มองโกเลีย		๒๗ มิถุนายน ๒๐๐๘ (a)
มอนเตเนโก		๒๓ ตุลาคม ๒๐๐๖ (d)
โมร็อกโก	๑๓ ธันวาคม ๒๐๐๐	๑๙ กันยายน ๒๐๐๒
โมซัมบิก	๑๕ ธันวาคม ๒๐๐๐	๒๐ กันยายน ๒๐๐๖
เมียนมาร์		๓๐ มีนาคม ๒๐๐๔ (a)
นามิเบีย	๑๓ ธันวาคม ๒๐๐๐	๑๖ สิงหาคม ๒๐๐๒
นาอูรู	๑๒ พฤศจิกายน ๒๐๐๑	๑๒ กรกฎาคม ๒๐๑๒
เนปาล	๑๒ ธันวาคม ๒๐๐๒	๒๓ ธันวาคม ๒๐๑๑
เนเธอร์แลนด์	๑๒ ธันวาคม ๒๐๐๐	๒๖ พฤษภาคม ๒๐๐๔
นิวซีแลนด์	๑๔ ธันวาคม ๒๐๐๐	๑๙ กรกฎาคม ๒๐๐๒
นิการากัว	๑๔ ธันวาคม ๒๐๐๐	๙ กันยายน ๒๐๐๒
ไนเจอร์	๒๑ สิงหาคม ๒๐๐๑	๓๐ กันยายน ๒๐๐๔
ไนจีเรีย	๑๓ ธันวาคม ๒๐๐๐	๒๘ มิถุนายน ๒๐๐๑
นีอูเอ		๑๖ กรกฎาคม ๒๐๑๒ (a)
นอร์เวย์	๑๓ ธันวาคม ๒๐๐๐	๒๓ กันยายน ๒๐๐๓
โอมาน		๑๓ พฤษภาคม ๒๐๐๕ (a)
ปากีสถาน	๑๔ ธันวาคม ๒๐๐๐	๑๓ มกราคม ๒๐๑๐
ปานามา	๑๓ ธันวาคม ๒๐๐๐	๑๘ สิงหาคม ๒๐๐๔
ปารากวัย	๑๒ ธันวาคม ๒๐๐๐	๒๒ กันยายน ๒๐๐๔

ผู้มีส่วนร่วม	ลงนาม	วัน เดือน ปี (ค.ศ.) ที่ให้สัตยาบันยอมรับ (A), ให้ความเห็นชอบ (AA) ภาคยานุวัติ (a) การสืบทอด (d)
เปรู	๑๔ ธันวาคม ๒๐๐๐	๒๓ มกราคม ๒๐๐๒
ฟิลิปปินส์	๑๔ ธันวาคม ๒๐๐๐	๒๘ พฤษภาคม ๒๐๐๒
โปแลนด์	๑๒ ธันวาคม ๒๐๐๐	๑๒ พฤศจิกายน ๒๐๐๑
โปรตุเกส	๑๒ ธันวาคม ๒๐๐๐	๑๐ พฤษภาคม ๒๐๐๔
กาตาร์		๑๐ มีนาคม ๒๐๐๘ (a)
สาธารณรัฐเกาหลี	๑๓ ธันวาคม ๒๐๐๐	
สาธารณรัฐมอลโดวา	๑๔ ธันวาคม ๒๐๐๐	๑๖ กันยายน ๒๐๐๕
โรมาเนีย	๑๔ ธันวาคม ๒๐๐๐	๔ ธันวาคม ๒๐๐๒
สหพันธรัฐรัสเซีย	๑๒ ธันวาคม ๒๐๐๐	๒๖ พฤษภาคม ๒๐๐๔
รวันดา	๑๔ ธันวาคม ๒๐๐๐	๒๖ กันยายน ๒๐๐๓
ซานมารีโน	๑๔ ธันวาคม ๒๐๐๐	๒๐ กรกฎาคม ๒๐๑๐
เซาโตเมและปรินซิเป		๑๒ เมษายน ๒๐๐๖ (a)
ซาอุดีอาระเบีย	๑๒ ธันวาคม ๒๐๐๐	๑๘ มกราคม ๒๐๐๕
เซเนกัล	๑๓ ธันวาคม ๒๐๐๐	๒๗ ตุลาคม ๒๐๐๓
เซอร์เบีย	๑๒ ธันวาคม ๒๐๐๐	๖ กันยายน ๒๐๐๑
เซเชลส์	๑๒ ธันวาคม ๒๐๐๐	๒๒ เมษายน ๒๐๐๓
เซียร์ราลีโอน	พฤศจิกายน ๒๗, ๒๐๐๑	
สิงคโปร์	๑๓ ธันวาคม ๒๐๐๐	๒๘ สิงหาคม ๒๐๐๗
สโลวาเกีย	๑๔ ธันวาคม ๒๐๐๐	๓ ธันวาคม ๒๐๐๓
สโลวีเนีย	๑๒ ธันวาคม ๒๐๐๐	๒๑ พฤษภาคม ๒๐๐๔
แอฟริกาใต้	๑๔ ธันวาคม ๒๐๐๐	๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๐๐๔
สเปน	๑๓ ธันวาคม ๒๐๐๐	๑ มีนาคม ๒๐๐๒
ศรีลังกา	๑๓ ธันวาคม ๒๐๐๐	๒๒ กันยายน ๒๐๐๖
เซนต์คิตส์และเนวิส	๒๐ พฤศจิกายน ๒๐๐๑	๒๑ พฤษภาคม ๒๐๐๔
เซนต์ลูเชีย	๒๖ กันยายน ๒๐๐๑	
เซนต์วินเซนต์และเกรนาดีน	๒๔ กรกฎาคม ๒๐๐๒	๒๙ ตุลาคม ๒๐๑๐
ชูดาน	๑๕ ธันวาคม ๒๐๐๐	๑๐ ธันวาคม ๒๐๐๔
ซูรินาเม		๒๕ พฤษภาคม ๒๐๐๗ (a)
สวีเดน	๑๔ ธันวาคม ๒๐๐๐	๒๔ กันยายน ๒๐๑๒
สวีเดน	๑๒ ธันวาคม ๒๐๐๐	๓๐ เมษายน ๒๐๐๔

ผู้มีส่วนร่วม	ลงนาม	วัน เดือน ปี (ค.ศ.) ที่ให้สัตยาบันยอมรับ (A), ให้ความเห็นชอบ (AA) ภาคยานุวัติ (a) การสืบทอด (d)
สวีเดน	๑๒ ธันวาคม ๒๐๐๐	๒๗ ตุลาคม ๒๐๐๖
สาธารณรัฐอาหรับซีเรีย	๑๓ ธันวาคม ๒๐๐๐	๘ เมษายน ๒๐๐๙
ทาจิกิสถาน	๑๒ ธันวาคม ๒๐๐๐	๘ กรกฎาคม ๒๐๐๒
ไทย	๑๓ ธันวาคม ๒๐๐๐	
อดีตสาธารณรัฐยูโกสลาเวีย มาซิโดเนีย	๑๒ ธันวาคม ๒๐๐๐	๑๒ มกราคม ๒๐๐๕
ติมอร์เลสเต		๙ พฤศจิกายน ๒๐๐๙ (a)
โตโก	๑๒ ธันวาคม ๒๐๐๐	๒ กรกฎาคม ๒๐๐๔
ตริเนแดดและโตเบโก	๒๖ กันยายน ๒๐๐๑	๖ พฤศจิกายน ๒๐๐๗
ตูนิเซีย	๑๓ ธันวาคม ๒๐๐๐	๑๙ มิถุนายน ๒๐๐๓
ตุรกี	๑๓ ธันวาคม ๒๐๐๐	๒๕ มีนาคม ๒๐๐๓
เติร์กเมนิสถาน		๒๘ มีนาคม ๒๐๐๕ (a)
ยูกันดา	๑๒ ธันวาคม ๒๐๐๐	๙ มีนาคม ๒๐๐๕
ยูเครน	๑๒ ธันวาคม ๒๐๐๐	๒๑ พฤษภาคม ๒๐๐๔
สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์	๙ ธันวาคม ๒๐๐๒	๗ พฤษภาคม ๒๐๐๗
สหราชอาณาจักรบริเตนใหญ่ และไอร์แลนด์เหนือ	๑๔ ธันวาคม ๒๐๐๐	๙ กุมภาพันธ์ ๒๐๐๖
สหสาธารณรัฐแทนซาเนีย	๑๓ ธันวาคม ๒๐๐๐	๒๔ พฤษภาคม ๒๐๐๖
สหรัฐอเมริกา	๑๓ ธันวาคม ๒๐๐๐	๓ พฤศจิกายน ๒๐๐๕
อูรุกวัย	๑๓ ธันวาคม ๒๐๐๐	๔ มีนาคม ๒๐๐๕
อุซเบกิสถาน	๑๓ ธันวาคม ๒๐๐๐	๙ ธันวาคม ๒๐๐๓
วานูอาตู		๔ มกราคม ๒๐๐๖ (a)
เวเนซุเอลา	๑๔ ธันวาคม ๒๐๐๐	๑๓ พฤษภาคม ๒๐๐๒
เวียดนาม	๑๓ ธันวาคม ๒๐๐๐	๘ มิถุนายน ๒๐๑๒
เยเมน	๑๕ ธันวาคม ๒๐๐๐	๘ กุมภาพันธ์ ๒๐๑๐ (a)
แซมเบีย		๒๔ เมษายน ๒๐๐๕
ซิมบับเว	๑๒ ธันวาคม ๒๐๐๐	๑๒ ธันวาคม ๒๐๐๗

ภาคผนวก

- : ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วม
ในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)
- : บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ
ป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วม
ในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ.
- : รายงานของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
ป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วม
ในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ. สภาผู้แทนราษฎร
- : ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วม
ในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ.
สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

ร่าง

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วม

ในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

(๑)

(สำเนา)

เลขรับ ๔๕/๒๕๕๕ วันที่ ๑๔ พ.ย. ๒๕๕๕
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ด่วนที่สุด

ที่ นร ๐๕๐๓/๓๐๙๙๕

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๕

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติในเรื่องนี้

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ. ต่อสภาผู้แทนราษฎร

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล และบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง

(เฉลิม อยู่บำรุง)

รองนายกรัฐมนตรี รักษาการแทน

นายกรัฐมนตรี

สำนักนิติธรรม

โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๐๐ ต่อ ๓๐๕

โทรสาร ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๕๘

สำเนาถูกต้อง

(นางสาวรุ่งนภา ชันธิโชติ)

ผู้บังคับบัญชาจากกลุ่มงานระเบียบวาระ

สำนักงานการประชุม

อรทัย พิมพ์

๒๒ ตรวจ

(๓)

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ
พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กร
อาชญากรรมข้ามชาติ

เหตุผล

เนื่องจากปัจจุบันประเทศไทยมีปัญหาเกี่ยวกับการประกอบอาชญากรรมที่มีลักษณะ
เป็นองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติซึ่งส่งผลกระทบต่อความสงบเรียบร้อยและความมั่นคงของประเทศ
เป็นอย่างมาก แต่ปรากฏว่ากฎหมายที่มีอยู่ในปัจจุบันยังไม่สามารถใช้บังคับเพื่อดำเนินคดีกับ
การกระทำความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประกอบกับ
ประเทศไทยได้ลงนามในอนุสัญญาสหประชาชาติเพื่อต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้งในลักษณะ
องค์กร จึงสมควรกำหนดลักษณะความผิดให้ครอบคลุมการกระทำดังกล่าว รวมทั้งกำหนดวิธีการ
สืบสวน สอบสวนการกระทำความผิดดังกล่าวด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(๖)

(๒) ความผิดที่กระทำในรัฐหนึ่ง แต่การเตรียม การวางแผน การสั่งการ การสนับสนุน หรือการควบคุมการกระทำความผิดได้กระทำในอีกรัฐหนึ่ง

(๓) ความผิดที่กระทำในรัฐหนึ่ง แต่เกี่ยวข้องกับองค์รอาชญากรรมที่มีการกระทำ ความผิดมากกว่าหนึ่งรัฐ

(๔) ความผิดที่กระทำในรัฐหนึ่ง แต่ผลของการกระทำที่สำคัญเกิดขึ้นในอีกรัฐหนึ่ง “ความผิดร้ายแรง” หมายความว่า ความผิดอาญาที่กฎหมายกำหนดโทษจำคุก ขั้นสูงตั้งแต่สี่ปีขึ้นไป

“พนักงานสอบสวน” หมายความว่ารวมถึง ผู้มีอำนาจในการสอบสวนหรือไต่สวน คดีอาญาตามกฎหมายอื่นด้วย

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่ารวมถึง เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายอื่น และเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากอัยการสูงสุด ให้มีอำนาจสืบสวน สอบสวน หรือป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์รอาชญากรรมข้ามชาติด้วย

มาตรา ๔ ให้นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม และอัยการสูงสุด รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ในส่วนที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของตน

อัยการสูงสุดมีอำนาจออกระเบียบเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้
ระเบียบนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

บททั่วไป

มาตรา ๕ ผู้ใดกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

(๑) เป็นสมาชิกหรือเป็นเครือข่ายดำเนินงานขององค์รอาชญากรรมข้ามชาติ

(๒) สมคบกันตั้งแต่สองคนขึ้นไปเพื่อกระทำความผิดร้ายแรงอันเกี่ยวข้องกับ องค์รอาชญากรรมข้ามชาติ

(๓) มีส่วนร่วมกระทำการใด ๆ ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมในกิจกรรม หรือการดำเนินการขององค์รอาชญากรรมข้ามชาติ โดยรู้ถึงวัตถุประสงค์และการดำเนินกิจกรรม หรือโดยรู้ถึงเจตนาที่จะกระทำความผิดร้ายแรงขององค์รอาชญากรรมข้ามชาติดังกล่าว

(๔) จัดการ สั่งการ ช่วยเหลือ ยุยง อำนวยความสะดวก หรือให้คำปรึกษาใน การกระทำความผิดร้ายแรงขององค์รอาชญากรรมข้ามชาติ โดยรู้ถึงวัตถุประสงค์และการดำเนิน กิจกรรม หรือโดยรู้ถึงเจตนาที่จะกระทำความผิดร้ายแรงขององค์รอาชญากรรมข้ามชาติดังกล่าว
ผู้นั้นกระทำความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์รอาชญากรรมข้ามชาติ

มาตรา ๖ ผู้ใดกระทำความผิดตามมาตรา ๕ นอกราชอาณาจักร ผู้นั้นจะต้อง รับโทษในราชอาณาจักรตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ถ้า

(๑) ผู้กระทำความผิดหรือผู้ร่วมกระทำความผิดคนใดคนหนึ่งเป็นคนไทย หรือมีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทย

(๒) ผู้กระทำความผิดเป็นคนต่างด้าวและได้กระทำโดยประสงฆ์ให้ความผิดเกิดขึ้นในราชอาณาจักร หรือรัฐบาลไทยหรือคนไทยเป็นผู้เสียหาย หรือ

(๓) ผู้กระทำความผิดเป็นคนต่างด้าวและการกระทำนั้นเป็นความผิดตามกฎหมายของรัฐที่การกระทำเกิดขึ้นในเขตอำนาจของรัฐนั้น หากผู้นั้นได้ปรากฏตัวอยู่ในราชอาณาจักร และมีได้มีการส่งตัวผู้นั้นออกไปตามกฎหมายว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดน

ทั้งนี้ ให้นำมาตรา ๑๐ แห่งประมวลกฎหมายอาญา มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๗ ถ้าผู้กระทำความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ คนหนึ่งคนใดได้ลงมือกระทำความผิดร้ายแรงตามวัตถุประสงค์ขององค์กรอาชญากรรมข้ามชาตินั้น ผู้กระทำความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ ที่อยู่ด้วยในขณะที่กระทำความผิดร้ายแรง หรือร่วมประชุมแต่ไม่ได้คัดค้านในการตกลงให้กระทำความผิดร้ายแรงนั้น รวมทั้งบรรดาหัวหน้า ผู้จัดการ และผู้มีตำแหน่งหน้าที่ในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาตินั้น ต้องระวางโทษตามที่ได้บัญญัติไว้สำหรับความผิดร้ายแรงนั้นทุกคน

มาตรา ๘ พนักงานเจ้าหน้าที่ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น ข้าราชการ พนักงานฝ่ายปกครอง พนักงานองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ กรรมการหรือผู้บริหารหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ กรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของสถาบันการเงิน หรือกรรมการขององค์กรต่าง ๆ ตามรัฐธรรมนูญ กระทำความผิดตามหมวดนี้ ต้องระวางโทษเป็นสองเท่าของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น

มาตรา ๙ พนักงานเจ้าหน้าที่หรือพนักงานสอบสวนตามพระราชบัญญัตินี้ผู้ใดกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการอันเกี่ยวเนื่องกับการกระทำความผิดตามหมวดนี้ ต้องระวางโทษเป็นสามเท่าของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น

หมวด ๒

การสืบสวนสอบสวนคดีความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ

มาตรา ๑๐ ให้อัยการสูงสุดหรือผู้รักษาการแทนเป็นพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบคดีความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ หรือจะมอบหมายหน้าที่นั้นให้พนักงานอัยการหรือพนักงานสอบสวนคนใดเป็นผู้รับผิดชอบทำการสอบสวนแทนก็ได้

พนักงานสอบสวนต่อไปนี้มีอำนาจสอบสวนในระหว่างรอคำสั่งจากอัยการสูงสุดหรือผู้รักษาการแทน

(๑) พนักงานสอบสวนซึ่งผู้ต้องหาถูกจับในเขตอำนาจ

(๒) พนักงานสอบสวนซึ่งรัฐบาลประเทศอื่นหรือบุคคลซึ่งได้รับความเสียหายได้ร้องขอให้ส่งโทษผู้ต้องหา

(๓) พนักงานสอบสวน พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือผู้มีอำนาจหน้าที่สอบสวนหรือไต่สวนคดีอาญาตามกฎหมายอื่น

ให้พนักงานสอบสวนตามวรรคสองรายงานข้อเท็จจริงแห่งคดีโดยย่อ พร้อมทั้งแนบคำร้องทุกข์หรือคำกล่าวโทษและเอกสารที่เกี่ยวข้องไปยังอัยการสูงสุดหรือผู้รักษาการแทนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำร้องทุกข์หรือคำกล่าวโทษ เพื่อประกอบการพิจารณาของอัยการสูงสุดหรือผู้รักษาการแทนตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๑๑ ในกรณีที่อัยการสูงสุดหรือผู้รักษาการแทนมอบหมายให้พนักงานสอบสวนคนใดเป็นผู้รับผิดชอบทำการสอบสวนแทน อัยการสูงสุดหรือผู้รักษาการแทนจะมอบหมายให้พนักงานอัยการคนใดทำการสอบสวนร่วมกับพนักงานสอบสวนก็ได้

ให้พนักงานอัยการที่ได้รับมอบหมายให้เป็นพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบหรือให้ทำการสอบสวนร่วมกับพนักงานสอบสวน มีอำนาจและหน้าที่ในการสอบสวนเช่นเดียวกับพนักงานสอบสวน และให้มีอำนาจและหน้าที่ประการอื่นที่กฎหมายบัญญัติไว้ให้เป็นอำนาจและหน้าที่ของพนักงานอัยการ

ในกรณีที่พนักงานอัยการทำการสอบสวนร่วมกับพนักงานสอบสวน ให้พนักงานสอบสวนปฏิบัติตามคำสั่งและคำแนะนำของพนักงานอัยการในเรื่องที่เกี่ยวกับการรวบรวมพยานหลักฐาน

ในการปฏิบัติหน้าที่ในคดีความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ ให้พนักงานสอบสวนตามมาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง มีอำนาจสืบสวนและสอบสวนคดีดังกล่าว และเป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่หรือพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา แล้วแต่กรณี

เมื่อพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบเห็นว่า การสอบสวนเสร็จแล้ว ให้ทำความเห็นตามมาตรา ๑๕๑ หรือมาตรา ๑๕๒ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ส่งพร้อมสำนวนไปยังอัยการสูงสุดหรือผู้รักษาการแทน

มาตรา ๑๒ ในคดีที่มีการกระทำอันเป็นกรรมเดียวผิดต่อกฎหมายหลายบท และบทใดบทหนึ่งจะต้องดำเนินการโดยพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบตามมาตรา ๑๐ หรือมาตรา ๑๔ หรือคดีที่มีการกระทำผิดหลายกรรมต่อเนื่องหรือเกี่ยวพันกันและความผิดกรรมใดกรรมหนึ่งจะต้องดำเนินการโดยพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ ให้พนักงานสอบสวนดังกล่าว มีอำนาจสืบสวนและสอบสวนสำหรับความผิดอื่นด้วย

มาตรา ๑๓ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติเป็นเจ้าของหน้าที่ของรัฐตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และอยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ให้พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบดำเนินคดีต่อไปตามพระราชบัญญัตินี้ได้ เพียงแต่แจ้งให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติทราบ

การดำเนินการของพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบตามวรรคหนึ่ง ย่อมไม่ตัดอำนาจของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติที่จะดำเนินการ

(๑) ใ้สวนข้อเท็จจริงเอง ในกรณีเช่นว่านี้ ให้พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบส่งสำนวนการสอบสวนและพยานหลักฐานที่ได้มาจากการสอบสวนเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับการกระทำ

ความผิดที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติไปยัง
คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ และคณะกรรมการป้องกันและปราบปราม
การทุจริตแห่งชาติอาจถือสำนวนการสอบสวนดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งของการไต่สวนข้อเท็จจริงได้ หรือ

(๒) มอบหมายให้พนักงานไต่สวนตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย
การป้องกันและปราบปรามการทุจริตเข้าร่วมสอบสวนกับพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบก็ได้

มาตรา ๑๔ ในกรณีที่มีความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์การอาชญากรรมข้ามชาติ
เป็นคดีพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยการสอบสวนคดีพิเศษด้วย เมื่ออัยการสูงสุดหรือผู้รักษาการแทน
เห็นสมควรอาจส่งเรื่องให้กรมสอบสวนคดีพิเศษดำเนินการต่อไปก็ได้ แต่ถ้าคณะกรรมการคดีพิเศษ
ตามกฎหมายว่าด้วยการสอบสวนคดีพิเศษได้มีมติให้คดีดังกล่าวต้องดำเนินการโดยกรมสอบสวน
คดีพิเศษ ให้อัยการสูงสุดหรือผู้รักษาการแทนส่งเรื่องให้กรมสอบสวนคดีพิเศษดำเนินการต่อไป
ทั้งนี้ ให้นำความในวรรคห้าของมาตรา ๑๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๕ เพื่อประโยชน์ในการประสานการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปราม
การกระทำความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์การอาชญากรรมข้ามชาติ ให้อัยการสูงสุดโดยความเห็นชอบ
ของหัวหน้าหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องตกลงกันเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ในคดีระหว่างหน่วยงาน
ของรัฐที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

(๑) วิธีปฏิบัติระหว่างหน่วยงานเกี่ยวกับการรับคำร้องทุกข์หรือคำกล่าวโทษ
การดำเนินการเกี่ยวกับหมายเรียกและหมายอาญา การจับ การควบคุม การขัง การค้น หรือ
การปล่อยชั่วคราว การสืบสวน การสอบสวน การเปรียบเทียบ การส่งมอบคดี และการดำเนินการอื่น
เกี่ยวกับคดีอาญาในระหว่างหน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจหน้าที่ป้องกันและปราบปรามการกระทำ
ความผิดอาญา

(๒) ขอบเขตความรับผิดชอบของพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ เจ้าหน้าที่อื่นของ
รัฐ พนักงานสอบสวน และพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ในการสืบสวนและสอบสวนคดี
ทั้งนี้ เพื่อให้เหมาะสมกับลักษณะการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐแต่ละแห่ง ความเชี่ยวชาญ
เฉพาะด้าน ผลกระทบของการกระทำความผิด และประสิทธิภาพในการป้องกันและปราบปราม
การกระทำความผิดอาญาได้อย่างทั่วถึง ในการนี้อาจกำหนดให้กรณีใดต้องดำเนินการร่วมกัน
ระหว่างหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องด้วยก็ได้

(๓) การแลกเปลี่ยนข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการกระทำ
ความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์การอาชญากรรมข้ามชาติ

(๔) การสนับสนุนของหน่วยงานของรัฐและเจ้าหน้าที่ของรัฐในการปฏิบัติหน้าที่
ที่เกี่ยวข้องกับการสืบสวนและสอบสวนคดี

(๕) เรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการสืบสวนสอบสวนคดีความผิดฐานมีส่วนร่วม
ในองค์การอาชญากรรมข้ามชาติ

เมื่อมีข้อตกลงตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้หน่วยงานของรัฐมีหน้าที่ปฏิบัติตามข้อตกลงนั้น
ถ้าข้อตกลงดังกล่าวเป็นการกำหนดหน้าที่ในระหว่างเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เป็นเจ้าพนักงานฝ่ายปกครอง
หรือตำรวจ หรือพนักงานสอบสวนในการปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา

ความอาญา ให้ถือว่าการดำเนินการของเจ้าหน้าที่ของรัฐดังกล่าวในส่วนที่เกี่ยวข้องเป็นการดำเนินการของผู้มีอำนาจหน้าที่สืบสวนและสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา ๑๖ ในการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิด
ฐานมีส่วนร่วมในองค์การอาชญากรรมข้ามชาติ อัยการสูงสุดอาจขอให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐ
หรือเจ้าหน้าที่อื่นของรัฐให้ความช่วยเหลือ สนับสนุน หรือเข้าร่วมปฏิบัติหน้าที่ได้ตามความเหมาะสม
ให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่อื่นของรัฐตามวรรคหนึ่งให้ความช่วยเหลือ
สนับสนุน หรือเข้าร่วมปฏิบัติหน้าที่ตามสมควรแก่กรณี

มาตรา ๑๗ เพื่อประโยชน์ในการสืบสวนและสอบสวนการกระทำความผิด
ฐานมีส่วนร่วมในองค์การอาชญากรรมข้ามชาติ ให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่
มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในเคหสถาน หรือสถานที่อื่นใด เมื่อมีเหตุอันควรเชื่อได้ตามสมควรว่า
มีทรัพย์สินซึ่งมีไว้เป็นความผิดหรือได้มาโดยการกระทำความผิด หรือได้ใช้หรือจะใช้ในการกระทำ
ความผิด หรือใช้เพื่อให้เกิดประโยชน์จากการกระทำความผิด หรือมีบุคคล วัตถุ และสิ่งของซึ่งอาจ
ใช้เป็นพยานหลักฐานในการดำเนินคดี ได้ซุกซ่อนอยู่ในเคหสถานหรือสถานที่ดังกล่าว ประกอบกับ
มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าหากปล่อยให้เนิ่นช้ากว่าจะเอาหมายค้นมาได้ทรัพย์สินหรือพยานหลักฐาน
ดังกล่าวอาจถูกโยกย้าย ซุกซ่อน ทำลาย หรือทำให้เปลี่ยนแปลงสภาพไปจากเดิม

(๒) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งบัญชี เอกสาร
หรือวัตถุใด ๆ มาเพื่อตรวจสอบหรือประกอบการพิจารณา

(๓) ค้นบุคคล หรือยานพาหนะที่มีเหตุสงสัยตามสมควรว่ามีทรัพย์สินซึ่งมีไว้เป็น
ความผิดหรือได้มาโดยการกระทำความผิด หรือได้ใช้หรือจะใช้ในการกระทำความผิด หรือซึ่งอาจใช้
เป็นพยานหลักฐานได้ซุกซ่อนอยู่

(๔) ยึดหรืออายัดทรัพย์สินซึ่งมีไว้เป็นความผิดหรือได้มาโดยการกระทำความผิด
หรือได้ใช้หรือจะใช้ในการกระทำความผิด

การใช้อำนาจตามวรรคหนึ่ง (๑) ให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ค้น
ปฏิบัติตามระเบียบที่อัยการสูงสุดกำหนดโดยแสดงความบริสุทธิ์ก่อนการเข้าค้นและให้แสดง
บัตรประจำตัวและเอกสารที่ให้อำนาจในการตรวจค้น รวมทั้งเหตุอันควรเชื่อที่ทำให้สามารถเข้าค้นได้
เป็นหนังสือให้ไว้แก่ผู้ครอบครองเคหสถานหรือสถานที่ค้นนั้น เว้นแต่ไม่มีผู้ครอบครองอยู่ ณ ที่นั้น
ก็ให้ค้นต่อหน้าบุคคลอื่นอย่างน้อยสองคนซึ่งพนักงานสอบสวนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ขอร้องมา
เป็นพยาน ในกรณีดังกล่าว ให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ค้นส่งมอบสำเนาเอกสาร
และหนังสือนั้นให้แก่ผู้ครอบครองเคหสถานหรือสถานที่ดังกล่าวทันทีที่สามารถกระทำได้ และหาก
เป็นการค้นในเวลากลางคืน จะต้องมีการขออนุญาตซึ่งรับเงินเดือนตั้งแต่ชั้น ๓ ขึ้นไป หรือ
ข้าราชการพลเรือนตั้งแต่ระดับชำนาญการขึ้นไป หรือข้าราชการตำรวจตำแหน่งตั้งแต่สารวัตรหรือ
เทียบเท่าขึ้นไปเป็นหัวหน้าในการดำเนินการ

พนักงานสอบสวนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตำแหน่งใดหรือระดับใดจะมีอำนาจหน้าที่ตามที่ได้กำหนดไว้ในวรรคหนึ่งทั้งหมดหรือแต่บางส่วน หรือจะต้องได้รับอนุมัติจากบุคคลใดก่อนดำเนินการ ให้เป็นไปตามระเบียบที่อัยการสูงสุดกำหนด โดยทำเอกสารมอบหมายให้ไว้ประจำตัวพนักงานสอบสวนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ได้รับมอบหมายนั้น

มาตรา ๑๘ ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยอาวุธปืน เครื่องกระสุน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิงและสิ่งเทียมอาวุธปืน และกฎหมายว่าด้วยการควบคุมยุทธภัณฑ์ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่การสืบสวนสอบสวนความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ ให้พนักงานอัยการ พนักงานสอบสวนและพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้มีและใช้อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน ยุทธภัณฑ์ และอุปกรณ์เกี่ยวข้องเพื่อความปลอดภัยเท่าที่จำเป็น ทั้งนี้ การมีและใช้อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน ยุทธภัณฑ์ และอุปกรณ์เกี่ยวข้องดังกล่าว ให้เป็นไปตามระเบียบที่อัยการสูงสุดกำหนด

มาตรา ๑๙ ในกรณีที่มีเหตุอันควรเชื่อว่า เอกสารหรือข้อมูลข่าวสารซึ่งส่งทางไปรษณีย์ โทรเลข โทรศัพท์ โทรสาร คอมพิวเตอร์ เครื่องมือ หรืออุปกรณ์ในการสื่อสาร สื่ออิเล็กทรอนิกส์ หรือสื่อทางเทคโนโลยีใด ถูกใช้หรืออาจถูกใช้ เพื่อให้ได้รับประโยชน์จากการกระทำความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พนักงานสอบสวนซึ่งได้รับอนุมัติจากอัยการสูงสุดหรือผู้ได้รับมอบหมายอาจยื่นคำขอฝ่ายเดียวต่ออธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญาเพื่อมีคำสั่งอนุญาตให้ได้มาซึ่งเอกสารหรือข้อมูลข่าวสารดังกล่าวก็ได้

การอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้พิจารณาผลกระทบต่อสิทธิส่วนบุคคลหรือสิทธิอื่นใด ประกอบเหตุผลและความจำเป็นดังต่อไปนี้

(๑) มีเหตุอันควรเชื่อว่าจะมีการกระทำความผิดหรือจะมีการกระทำความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ

(๒) มีเหตุอันควรเชื่อว่าจะได้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการกระทำความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติจากการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

(๓) ไม่อาจใช้วิธีการอื่นใดที่เหมาะสมหรือมีประสิทธิภาพมากกว่าได้

การอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้อธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญาสั่งอนุญาตได้คราวละไม่เกินเก้าสิบวันโดยกำหนดเงื่อนไขใด ๆ ก็ได้ และให้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลข่าวสารในสิ่งที่สื่อสารตามคำสั่งดังกล่าวจะต้องให้ความร่วมมือเพื่อให้เป็นไปตามความในมาตรานี้ ภายหลังจากที่มีคำสั่งอนุญาต หากปรากฏข้อเท็จจริงว่าเหตุผลความจำเป็นไม่เป็นไปตามที่ระบุหรือพฤติการณ์เปลี่ยนแปลงไป อธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญาอาจเปลี่ยนแปลงคำสั่งอนุญาตหรือขยายระยะเวลาอนุญาตได้ตามที่เห็นสมควร

เมื่อพนักงานสอบสวนได้ดำเนินการตามที่ได้รับอนุญาตแล้ว ให้รายงานการดำเนินการให้อธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญาทราบ

บรรดาข้อมูลที่ได้มาตามวรรคหนึ่ง ให้เก็บรักษาเฉพาะข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการกระทำความผิดซึ่งได้รับอนุญาตตามวรรคหนึ่งและให้ใช้ประโยชน์ในการสืบสวน หรือใช้เป็นพยานหลักฐานเฉพาะในการดำเนินคดีดังกล่าวเท่านั้น ส่วนข้อมูลข่าวสารอื่นให้ทำลายเสียทั้งสิ้น ทั้งนี้ ตามระเบียบที่อัยการสูงสุดกำหนด

มาตรา ๒๐ ห้ามมิให้บุคคลใดเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ได้มาเนื่องจากการดำเนินการตามมาตรา ๑๙ เว้นแต่เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการกระทำความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติซึ่งได้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๙ และเป็นการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่หรือตามกฎหมายหรือตามคำสั่งศาล

มาตรา ๒๑ ในกรณีจำเป็นและเพื่อประโยชน์ในการสืบสวนสอบสวนเกี่ยวกับความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ ให้อัยการสูงสุดมอบหมายให้บุคคลใดจัดทำเอกสารหรือหลักฐานใดชิ้นหรือปฏิบัติการอำพราง เพื่อประโยชน์ในการสืบสวนสอบสวน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อัยการสูงสุดกำหนดในระเบียบ

การปฏิบัติการอำพราง หมายความว่า การดำเนินการทั้งหลายเพื่อปิดบังสถานะหรือวัตถุประสงค์ของการดำเนินการโดยลงผู้อื่นให้เข้าใจไปในทางอื่น หรือเพื่อมิให้รู้ความจริงเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงาน

การจัดทำเอกสารหรือหลักฐานใด หรือการปฏิบัติการอำพรางตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าเป็นการกระทำโดยชอบด้วยกฎหมาย

มาตรา ๒๒ ในกรณีจำเป็นและเพื่อประโยชน์ในการสืบสวนสอบสวนความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ ให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอัยการสูงสุดหรือรองอัยการสูงสุดซึ่งได้รับมอบหมาย มีอำนาจให้มีการเคลื่อนย้ายภายใต้การควบคุม

การเคลื่อนย้ายภายใต้การควบคุม หมายความว่า วิธีการอนุญาตให้ของผิดกฎหมายหรือต้องสงสัยผ่านออกไปจาก ผ่าน หรือเข้าไปสู่เขตแดนของรัฐหนึ่งหรือมากกว่ารัฐหนึ่ง โดยการรับรู้และอยู่ภายใต้การติดตามดูแลของเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ เพื่อการสืบสวนสอบสวนความผิดและเพื่อระบุตัวบุคคลที่เกี่ยวข้องในการกระทำความผิดนั้น

หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการขออนุญาต การอนุญาต และการเคลื่อนย้ายภายใต้การควบคุม ให้เป็นไปตามระเบียบที่อัยการสูงสุดกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี ทั้งนี้ ในระเบียบดังกล่าวอย่างน้อยต้องมีมาตรการควบคุมและตรวจสอบการใช้อำนาจด้วย

การกระทำและพยานหลักฐานที่ได้มาจากการกระทำของพนักงานสอบสวนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา นี้ ให้รับฟังเป็นพยานหลักฐานได้

มาตรา ๒๓ พนักงานสอบสวนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่อาจใช้เครื่องมือสื่อสาร โทรคมนาคม เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ หรือด้วยวิธีการอื่นใด เฉพาะในการสะกดรอยผู้ต้องสงสัยว่ากระทำความผิดหรือจะกระทำความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ เพื่อสืบสวนจับกุม แสวงหา และรวบรวมพยานหลักฐาน ทั้งนี้ ตามระเบียบที่อัยการสูงสุดกำหนด

มาตรา ๒๔ ให้การกระทำความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติตามพระราชบัญญัตินี้ เป็นความผิดมูลฐานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

(๑๓)

หมวด ๓

ความร่วมมือที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินคดี

มาตรา ๒๕ ในระหว่างการสอบสวนคดีความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ หากผู้ต้องหาให้ข้อมูลเองโดยสมัครใจต่อพนักงานสอบสวน หรือพนักงานอัยการ ซึ่งเป็นข้อมูลที่สำคัญและเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการสืบสวนสอบสวนเกี่ยวกับกิจกรรมและการกระทำความผิดขององค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ ซึ่งสามารถใช้เป็นพยานหลักฐานในการดำเนินคดีต่อหัวหน้าหรือผู้มีส่วนบทบาทสำคัญในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ ให้พนักงานสอบสวนบันทึกข้อมูลดังกล่าวไว้ในสำนวนการสอบสวน แล้วเสนอสำนวนการสอบสวนต่ออัยการสูงสุด

ถ้าอัยการสูงสุดเห็นว่าข้อมูลที่ได้รับจากผู้ต้องหาเป็นข้อมูลที่สำคัญและเป็นประโยชน์อย่างยิ่งตามความในวรรคหนึ่ง ให้อัยการสูงสุดมีอำนาจใช้ดุลพินิจออกคำสั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหาในข้อหาหรือบางข้อหาก็ได้

ในกรณีที่มีการฟ้องคดีแล้ว หากการให้ข้อมูลดังกล่าวในวรรคหนึ่งได้กระทำในระหว่างการพิจารณาคดีของศาล ให้อัยการสูงสุดมีอำนาจออกคำสั่งถอนฟ้อง ถอนอุทธรณ์ ถอนฎีกา หรือไม่อุทธรณ์ ไม่ฎีกา ในความผิดนั้นทั้งหมดหรือบางส่วนแล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ภายใต้บังคับของประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา ๒๖ ถ้าศาลเห็นว่าผู้กระทำความผิดผู้ใดได้ให้ข้อมูลที่สำคัญและเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการปราบปรามการกระทำความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ ต่อพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ พนักงานสอบสวน หรือพนักงานอัยการ ศาลจะลงโทษผู้นั้นน้อยกว่าอัตราโทษขั้นต่ำที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นก็ได้

หมวด ๔

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๒๗ ผู้ใดกระทำความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สี่ปีถึงสิบห้าปี หรือปรับตั้งแต่แปดหมื่นบาทถึงสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๘ ผู้ใดขัดขวางการสืบสวน การสอบสวน การฟ้องร้อง หรือการดำเนินคดีความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ เพื่อมิให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย ถ้าเป็นการกระทำอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(๑) ให้ ขอให้ หรือรับว่าจะให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดแก่ผู้เสียหาย หรือพยานเพื่อจูงใจให้ผู้นั้นไม่ไปพบพนักงานเจ้าหน้าที่ พนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ

หรือไม่ไปศาล เพื่อให้ข้อเท็จจริงหรือเบิกความ หรือเพื่อให้ข้อเท็จจริงหรือเบิกความอันเป็นเท็จ หรือไม่ให้ข้อเท็จจริงหรือเบิกความในการดำเนินคดีแก่ผู้กระทำความผิด

(๒) ใช้กำลังบังคับ ชูเชิญ ช่มชู้ ช่มขืนใจ หลอกลวง หรือกระทำการอันมิชอบประการอื่น เพื่อมิให้ผู้เสียหายหรือพยานไปพบพนักงานเจ้าหน้าที่ พนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ หรือไม่ไปศาลเพื่อให้ข้อเท็จจริงหรือเบิกความ หรือเพื่อให้ผู้นั้นให้ข้อเท็จจริงหรือเบิกความอันเป็นเท็จ หรือไม่ให้ข้อเท็จจริงหรือเบิกความในการดำเนินคดีแก่ผู้กระทำความผิด

(๓) ทำให้เสียหาย ทำลาย ทำให้สูญหาย หรือไร้ประโยชน์ เอาไปเสีย แก้ไข เปลี่ยนแปลง ปกปิด หรือซ่อนเร้นเอกสารหรือพยานหลักฐานใด ๆ หรือปลอม ทำ หรือใช้เอกสาร หรือพยานหลักฐานใด ๆ อันเป็นเท็จในการดำเนินคดีแก่ผู้กระทำความผิด

(๔) ให้ ขอให้ หรือรับว่าจะให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ เจ้าพนักงานในตำแหน่งตุลาการ พนักงานอัยการ หรือพนักงานสอบสวน หรือเรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด เพื่อจูงใจให้กระทำการ ไม่กระทำการ หรือประวิง การกระทำอันมิชอบด้วยหน้าที่ หรือ

(๕) ใช้กำลังบังคับ ชูเชิญ ช่มชู้ ช่มขืนใจ หรือกระทำการอันมิชอบประการอื่น ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ เจ้าพนักงานในตำแหน่งตุลาการ พนักงานอัยการ หรือพนักงานสอบสวน เพื่อจูงใจให้กระทำการ ไม่กระทำการ หรือประวิงการกระทำอันมิชอบด้วยหน้าที่

มาตรา ๒๙ เจ้าของหรือผู้ครอบครองเคหสถานหรือสถานที่อื่นใด ตามมาตรา ๑๗ (๑) ซึ่งไม่ยอมให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่เข้าไปในเคหสถานหรือสถานที่อื่นนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๐ ผู้ใดไม่มาให้ถ้อยคำหรือไม่ส่งบัญชี เอกสารหรือวัตถุใด ๆ ตามมาตรา ๑๗ (๒) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๑ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๐ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำโดยพนักงานสอบสวน พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือพนักงานอัยการซึ่งเข้าร่วมสอบสวนหรือเข้าร่วมปฏิบัติหน้าที่ หรือผู้ซึ่งเข้าร่วมปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๑๖ หรือมาตรา ๑๙ ผู้กระทำต้องระวางโทษเป็นสามเท่าของโทษที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง

มาตรา ๓๒ ผู้ใดปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๒๑ กระทำการนอกเหนือวัตถุประสงค์ ในการสืบสวนสอบสวนตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อแสวงหาประโยชน์อันมิชอบสำหรับตนเองหรือผู้อื่น ให้ผู้นั้นไม่ได้รับการคุ้มครองตามมาตรา ๒๑ วรรคสาม ถ้าการกระทำนั้นเป็นความผิดอาญา ให้ต้องระวางโทษเป็นสองเท่าของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น

มาตรา ๓๓ ผู้ใดยกย้าย ทำให้เสียหาย ทำลาย ซ่อนเร้น เอาไปเสีย ทำให้สูญหาย หรือทำให้ไร้ประโยชน์ซึ่งเอกสารหรือบันทึกข้อมูล หรือทรัพย์สินที่พนักงานสอบสวนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ยึดหรืออายัดไว้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๔ นิติบุคคลใดกระทำความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์การอาชญากรรมข้ามชาติ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สองแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท และให้ศาลมีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) ถอนใบอนุญาตประกอบกิจการของนิติบุคคล

(๒) ห้ามประกอบกิจการอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างโดยมีกำหนดเวลาไม่เกินห้าปี

ในกรณีที่การกระทำความผิดของนิติบุคคลตามวรรคหนึ่งเกิดจากการสั่งการ หรือการกระทำของบุคคลใด หรือไม่สั่งการ หรือไม่กระทำการอันเป็นหน้าที่ที่ต้องกระทำของ กรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น บุคคลดังกล่าว ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สี่ปีถึงสิบห้าปี หรือปรับตั้งแต่แปดหมื่นบาทถึงสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วม
ในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ.

บันทึกวิเคราะห์สรุป
สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปราม
การมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีได้มีมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ. ต่อสภาผู้แทนราษฎร และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวตามมาตรา ๑๔๒ วรรคห้า ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

๑.๑ โดยที่ประเทศไทยได้ลงนามในอนุสัญญาสหประชาชาติเพื่อต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร (United Nation Convention Against Transnational Organized Crime) เมื่อวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๔๓ จึงจำเป็นต้องแก้ไขปรับปรุงกฎหมายที่มีอยู่หรือร่างกฎหมายใหม่เพื่ออนุวัติการตามอนุสัญญาฯ และคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๔๓ อนุมัติให้สำนักงานอัยการสูงสุดเป็นหน่วยงานหลัก เพื่อแก้ไขกฎหมายที่มีอยู่หรือยกร่างขึ้นใหม่เพื่อรองรับพันธกรณีตามอนุสัญญาฯ

๑.๒ สำนักงานอัยการสูงสุดได้จัดทำการศึกษาวิจัย และได้จัดประชุมหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงภายในและการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติแล้ว สรุปว่าจำเป็นต้องยกร่างกฎหมายขึ้นใหม่เพื่ออนุวัติการตามอนุสัญญาฯ

๑.๓ เนื่องจากปัจจุบันประเทศไทยมีปัญหาเกี่ยวกับการประกอบอาชญากรรมที่มีลักษณะเป็นองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ ซึ่งส่งผลกระทบต่อความสงบเรียบร้อยและความมั่นคงของประเทศเป็นอย่างมาก และยังไม่มีกฎหมายสารบัญญัติใดที่จะใช้ในการป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติได้ เนื่องจากกฎหมายสารบัญญัติส่วนใหญ่จะใช้บังคับกับการกระทำความผิดอาญาที่กระทำโดยปัจเจกบุคคลหรือบุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไปที่สมคบกันเท่านั้น กฎหมายสารบัญญัติดังกล่าวจึงไม่สามารถนำมาใช้บังคับกับการกระทำความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ หรือการกระทำความผิดอาญาที่มีลักษณะที่มีการเชื่อมโยงกันเป็นเครือข่ายหรือขบวนการได้ นอกจากนี้ กฎหมายวิธีสบัญญัติที่ใช้บังคับอยู่ได้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการดำเนินคดีอาญากับผู้กระทำความผิดอาญาโดยทั่วไป เมื่อนำมาใช้บังคับกับการกระทำความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติแล้ว ก็ไม่สามารถใช้บังคับได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล เนื่องจากไม่มีบทบัญญัติที่ให้อำนาจเจ้าพนักงานที่จะใช้มาตรการพิเศษในการสืบสวนสอบสวนรวบรวมพยานหลักฐาน รวมทั้งการแสวงหาความร่วมมือระหว่างประเทศในการสืบสวนและดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดและองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติได้ จึงจำเป็นต้องยกร่างพระราชบัญญัตินี้เพื่อกำหนดลักษณะความผิดให้ครอบคลุมการกระทำความผิดดังกล่าว

รวมทั้งกำหนดบทกำหนดโทษที่เหมาะสมแก่การกระทำความผิด ตลอดจนกำหนดวิธีการสืบสวนและสอบสวนการกระทำความผิดดังกล่าว เพื่อให้การป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

ร่างพระราชบัญญัตินี้ได้แบ่งเนื้อหาสาระสำคัญออกเป็น ๒ ส่วน
ส่วนที่ ๑ เป็นกฎหมายสารบัญญัติ
ส่วนที่ ๒ เป็นกฎหมายวิธีสบัญญัติ

ส่วนที่ ๑ เป็นกฎหมายสารบัญญัติ

๑.๑ ได้กำหนดความหมายของบทนิยามคำว่า “องค์กรอาชญากรรม” เพื่อให้สอดคล้องกับบทนิยามคำว่า “Organized criminal group”^๑ ตาม Article 2 (a) แห่งอนุสัญญาสหประชาชาติเพื่อต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร (United Nation Convention Against Transnational Organized Crime) และได้กำหนดความหมายของบทนิยามคำว่า “องค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ” เพื่อให้ร่างพระราชบัญญัตินี้มีความชัดเจนยิ่งขึ้น รวมทั้งได้กำหนดความหมายของบทนิยามคำว่า “ความผิดร้ายแรง” เพื่อให้สอดคล้องกับบทนิยามคำว่า “Serious crime”^๒ ตาม Article 2 (b) แห่งอนุสัญญาฯ นอกจากนี้ ยังได้กำหนดบทนิยามคำว่า “พนักงานสอบสวน” และคำว่า “พนักงานเจ้าหน้าที่” เพื่อให้สอดคล้องกับเนื้อหาของร่างพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๓)

Article 2

Use of terms

For the purposes of this Convention:

(a) “Organized criminal group” shall mean a structured group of three or more persons, existing for a period of time and acting in concert with the aim of committing one or more serious crimes or offences established in accordance with this Convention, in order to obtain, directly or indirectly, a financial or other material benefit;

Article 2

Use of terms

For the purposes of this Convention:

etc

etc

(b) “Serious crime” shall mean conduct constituting an offence punishable by a maximum deprivation of liberty of at least four years or a more serious penalty;

๑.๒ เพื่อกำหนดลักษณะของการกระทำความผิดให้สอดคล้องกับ Article 5^๓ แห่งอนุสัญญาฯ จึงกำหนดให้ผู้ใดเป็นสมาชิกหรือเป็นเครือข่ายดำเนินงานขององค์กรอาชญากรรมข้ามชาติหรือสมคบกันตั้งแต่สองคนขึ้นไปเพื่อกระทำความผิดอาญาที่กฎหมายกำหนดโทษจำคุกขั้นสูงตั้งแต่สี่ปีขึ้นไป (ความผิดร้ายแรง) อันเกี่ยวข้องกับองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ หรือมีส่วนร่วมกระทำการใด ๆ ในกิจกรรมหรือการดำเนินการขององค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ โดยรู้ถึงวัตถุประสงค์และการดำเนินกิจกรรมหรือโดยรู้ถึงเจตนาที่จะกระทำความผิดร้ายแรงขององค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ หรือจัดการสั่งการ ช่วยเหลือ ยุยง อำนวยความสะดวก หรือให้คำปรึกษาในการกระทำความผิดร้ายแรงขององค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ โดยรู้ถึงวัตถุประสงค์และการดำเนินกิจกรรมหรือโดยรู้ถึงเจตนาที่จะกระทำความผิดร้ายแรงขององค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ ผู้นั้นกระทำความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ (ร่างมาตรา ๕) และต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สี่ปีถึงสิบห้าปี หรือปรับตั้งแต่แปดหมื่นบาทถึงสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (ร่างมาตรา ๒๗) นอกจากนี้ ยังกำหนดให้ลักษณะของการกระทำความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติในกรอาชญากรรมที่ ต้องรับโทษ

Article 5

*Criminalization of participation in an organized
criminal group*

1. Each State Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences, when committed intentionally:

(a) Either or both of the following as criminal offences distinct from those involving the attempt or completion of the criminal activity:

(i) Agreeing with one or more other persons to commit a serious crime for a purpose relating directly or indirectly to the obtaining of a financial or other material benefit and, where required by domestic law, involving an act undertaken by one of the participants in furtherance of the agreement or involving an organized criminal group;

(ii) Conduct by a person who, with knowledge of either the aim and general criminal activity of an organized criminal group or its intention to commit the crimes in question, takes an active part in:

a. Criminal activities of the organized criminal group;

b. Other activities of the organized criminal group in the knowledge that his or her participation will contribute to the achievement of the above-described criminal aim;

(b) Organizing, directing, aiding, abetting, facilitating or counselling the commission of serious crime involving an organized criminal group.

2. The knowledge, intent, aim, purpose or agreement referred to in paragraph 1 of this article may be inferred from objective factual circumstances.

3. States Parties whose domestic law requires involvement of an organized criminal group for purposes of the offences established in accordance with paragraph 1 (a) (i) of this article shall ensure that their domestic law covers all serious crimes involving organized criminal groups. Such States Parties, as well as States Parties whose domestic law requires an act in furtherance of the agreement for purposes of the offences established in accordance with paragraph 1 (a) (i) of this article, shall so inform the Secretary-General of the United Nations at the time of their signature or of deposit of their instrument of ratification, acceptance or approval of or accession to this Convention.

ในราชอาณาจักรด้วย เช่น กำหนดให้ผู้กระทำความผิดหรือผู้ร่วมกระทำความผิดคนใดคนหนึ่งเป็นคนไทย หรือมีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทย หรือเป็นคนต่างด้าวและได้กระทำโดยประสงค์ให้ความผิดเกิดขึ้น ในราชอาณาจักร หรือรัฐบาลไทยหรือคนไทยเป็นผู้เสียหาย (ร่างมาตรา ๖) รวมทั้งได้กำหนดให้ผู้ซึ่ง ลงมือกระทำความผิดร้ายแรงตามวัตถุประสงค์ขององค์การอาชญากรรมข้ามชาติ หรืออยู่ด้วยในขณะที่ กระทำความผิดร้ายแรง หรือร่วมประชุมแต่ไม่ได้คัดค้านในการตกลงให้กระทำความผิดร้ายแรงนั้น รวมทั้งบรรดาหัวหน้า ผู้จัดการ และผู้มีตำแหน่งหน้าที่ในองค์การอาชญากรรมข้ามชาตินั้น (ร่างมาตรา ๗) ต้องระวางโทษสำหรับความผิดร้ายแรงนั้นทุกคน ซึ่งเป็นหลักการทำนองเดียวกันกับความผิดฐานซ่อนใจร ตามมาตรา ๒๑๓ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ตลอดจนได้กำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งสำคัญที่กระทำ ความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์การอาชญากรรมข้ามชาติ เช่น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น ฯลฯ ต้องระวางโทษเป็นสองเท่าของโทษที่กำหนดไว้สำหรับ ความผิดนั้น ซึ่งเป็นหลักการทำนองเดียวกันกับมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติป้องกัน และปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ (ร่างมาตรา ๘) และได้กำหนดให้กรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือพนักงานสอบสวนกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการอันเกี่ยวกับการกระทำความผิด ฐานมีส่วนร่วมในองค์การอาชญากรรมข้ามชาติต้องระวางโทษเป็นสามเท่าของโทษที่กำหนดไว้สำหรับ ความผิดนั้น ซึ่งเป็นหลักการทำนองเดียวกันกับมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติป้องกัน และปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ (ร่างมาตรา ๙)

ส่วนที่ ๒ เป็นกฎหมายวิธีสบัญญัติ

๒.๑ กำหนดวิธีพิจารณาความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์การอาชญากรรมข้ามชาติ โดยในการสืบสวนสอบสวนคดีความผิดดังกล่าว ให้อัยการสูงสุดหรือผู้รักษาการแทนเป็นพนักงาน สอบสวนผู้รับผิดชอบ หรือจะมอบหมายให้พนักงานอัยการหรือพนักงานสอบสวนคนใดเป็นผู้ รับผิดชอบทำการสอบสวนแทนก็ได้ นอกจากนี้ ยังได้แยกขั้นตอนการสืบสวนสอบสวนก่อนที่อัยการ สูงสุดหรือผู้รักษาการแทนจะมีคำสั่งมอบหมายให้พนักงานอัยการหรือพนักงานสอบสวนเป็นผู้ รับผิดชอบทำการสอบสวนแทน โดยในขั้นตอนนี้ได้กำหนดให้ (๑) พนักงานสอบสวนซึ่งผู้ต้องหา ถูกจับในเขตอำนาจ (๒) พนักงานสอบสวนซึ่งรัฐบาลประเทศอื่นหรือบุคคลซึ่งได้รับความเสียหาย ได้ร้องขอให้ลงโทษผู้ต้องหา หรือ (๓) พนักงานสอบสวน พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือผู้มีอำนาจหน้าที่ สอบสวนหรือไต่สวนคดีอาญาตามกฎหมายอื่น มีอำนาจสอบสวนในระหว่างรอคำสั่งจากอัยการสูงสุด หรือผู้รักษาการแทน (ร่างมาตรา ๑๐) สำหรับขั้นตอนการสืบสวนสอบสวนกรณีอัยการสูงสุดหรือ ผู้รักษาการแทนมอบหมายให้พนักงานสอบสวนเป็นผู้รับผิดชอบทำการสอบสวนแทนนั้น อัยการสูงสุด หรือผู้รักษาการแทนซึ่งเป็นพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบจะมอบหมายให้พนักงานอัยการ ทำการสอบสวนร่วมกับพนักงานสอบสวนก็ได้ และภายหลังจากพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบเห็นว่ การสอบสวนเสร็จแล้ว ได้กำหนดให้ทำความเห็นควรสั่งฟ้องหรือสั่งไม่ฟ้องผู้กระทำความผิดไปยัง อัยการสูงสุดหรือผู้รักษาการแทนในกรณีที่รู้ตัวผู้กระทำความผิด แต่เรียกหรือจับตัวยังไม่ได้ ตามมาตรา ๑๔๑หรือทำความเห็นควรสั่งฟ้องหรือสั่งไม่ฟ้องผู้กระทำความผิดไปยังอัยการสูงสุด หรือผู้รักษาการแทนในกรณีที่ผู้ต้องหาถูกควบคุมหรือขังอยู่ หรือปล่อยชั่วคราว หรือเชื่อว่าคงได้ตัวมา เมื่อออกหมายเรียกตามมาตรา ๑๔๒ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ร่างมาตรา ๑๑)

๒.๒ เพื่อมิให้เกิดปัญหาเรื่องความซ้ำซ้อนของอำนาจระหว่างพนักงานสอบสวนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้กับเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายอื่น ร่างพระราชบัญญัตินี้จึงได้กำหนดให้ผู้กระทำความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และอยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ให้พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบดำเนินคดีต่อไปได้โดยเพียงแต่แจ้งให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติทราบ (ร่างมาตรา ๑๓) และยังสามารถให้กรณีที่มีความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติเป็นคดีพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยการสอบสวนคดีพิเศษด้วย เมื่ออัยการสูงสุดหรือผู้รักษาการแทนเห็นสมควรอาจส่งเรื่องให้กรมสอบสวนคดีพิเศษดำเนินการต่อไปได้ แต่ถ้าคณะกรรมการคดีพิเศษมีมติให้คดีดังกล่าวต้องดำเนินการโดยกรมสอบสวนคดีพิเศษ ให้อัยการสูงสุดหรือผู้รักษาการแทนส่งเรื่องให้กรมสอบสวนคดีพิเศษดำเนินการต่อไป (ร่างมาตรา ๑๔)

๒.๓ กำหนดมาตรการทั่วไปและมาตรการพิเศษเพื่อประโยชน์ในการสืบสวนสอบสวนการกระทำความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ ดังนี้

(๑) กำหนดให้อัยการสูงสุดโดยความเห็นชอบของหัวหน้าหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องตกลงกันเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ในคดีระหว่างหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง เช่น เรื่องวิธีปฏิบัติระหว่างหน่วยงานเกี่ยวกับการรับคำร้องทุกข์หรือคำกล่าวโทษ การดำเนินการเกี่ยวกับหมายเรียกและหมายอาญา การจับ การควบคุม การขัง ฯลฯ เรื่องขอบเขตความรับผิดชอบของพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ เจ้าหน้าที่อื่นของรัฐ พนักงานสอบสวน และพนักงานเจ้าหน้าที่ในการสืบสวนสอบสวน เรื่องการแลกเปลี่ยนข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ ฯลฯ (ร่างมาตรา ๑๕) และยังสามารถให้ให้อัยการสูงสุดอาจขอให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่อื่นของรัฐให้ความช่วยเหลือ สนับสนุนหรือเข้าร่วมปฏิบัติหน้าที่ได้ตามความเหมาะสม (ร่างมาตรา ๑๖) รวมทั้งกำหนดให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจหน้าที่ เช่น เข้าไปในเคหสถาน มีหนังสือสอบถามหรือเรียกให้มาให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งบัญชี เอกสาร หรือวัตถุใด ๆ มาเพื่อตรวจสอบหรือประกอบการพิจารณา หรือค้นบุคคลหรือยานพาหนะ หรือยึดหรืออายัดทรัพย์สินซึ่งมีไว้เป็นความผิดหรือได้มาโดยการกระทำความผิดหรือได้ใช้หรือจะใช้ในการกระทำความผิด ทั้งนี้ พนักงานสอบสวนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตำแหน่งใดหรือระดับใดจะมีอำนาจหน้าที่ หรือจะต้องได้รับอนุมัติจากบุคคลใดก่อน ให้เป็นไปตามระเบียบที่อัยการสูงสุดกำหนด (ร่างมาตรา ๑๗) ตลอดจนกำหนดให้พนักงานอัยการ พนักงานสอบสวน และพนักงานเจ้าหน้าที่มีและใช้อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน ยุทธภัณฑ์และอุปกรณ์ได้เท่าที่จำเป็น ทั้งนี้ต้องเป็นไปตามระเบียบที่อัยการสูงสุดกำหนด และอยู่ภายใต้กฎหมายว่าด้วยอาวุธปืน เครื่องกระสุน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิงและสิ่งเทียมอาวุธปืน และกฎหมายว่าด้วยการควบคุมยุทธภัณฑ์ (ร่างมาตรา ๑๘)

(๒) กำหนดให้พนักงานสอบสวนและพนักงานเจ้าหน้าที่สามารถใช้มาตรการพิเศษเพื่อประโยชน์ในการสืบสวนสอบสวน ดังนี้

(๒.๑) พนักงานสอบสวนซึ่งได้รับอนุมัติจากอัยการสูงสุดหรือผู้ได้รับมอบหมายจากอัยการสูงสุดอาจยื่นคำขอฝ่ายเดียวต่ออธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญาเพื่อมีคำสั่งอนุญาตให้ได้มาซึ่งเอกสารหรือข้อมูลข่าวสารก็ได้ (ร่างมาตรา ๑๙) รวมทั้งห้ามมิให้บุคคลใดเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ได้มาเนื่องจากการดำเนินการดังกล่าว (ร่างมาตรา ๒๐) หากฝ่าฝืนต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (ร่างมาตรา ๓๑)

(๒.๒) กำหนดให้อัยการสูงสุดมอบหมายให้บุคคลใดจัดทำเอกสารหรือหลักฐานใดขึ้นหรือปฏิบัติการอำพราง โดยในการจัดทำเอกสารหรือหลักฐานใด หรือการปฏิบัติการอำพรางดังกล่าวให้ถือว่าเป็นการกระทำโดยชอบด้วยกฎหมาย เพื่อให้สอดคล้องกับ Article 20 ข้อ ๑^๕ (ร่างมาตรา ๒๑)

(๒.๓) กำหนดให้พนักงานสอบสวนที่ได้รับอนุญาตจากอัยการสูงสุดหรือรองอัยการสูงสุดมีอำนาจให้มีการเคลื่อนย้ายภายใต้การควบคุม โดยได้กำหนดความหมายของการเคลื่อนย้ายภายใต้การควบคุม และหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการขออนุญาต การอนุญาต และการเคลื่อนย้ายภายใต้การควบคุม ให้เป็นไปตามระเบียบที่อัยการสูงสุดกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี ทั้งนี้ ระเบียบดังกล่าวจะต้องมีมาตรการควบคุมและตรวจสอบการใช้อำนาจด้วย และเพื่อให้สอดคล้องกับ Article 20 ข้อ ๔^๕ แห่งอนุสัญญาฯ (ร่างมาตรา ๒๒)

(๒.๔) กำหนดให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่อาจใช้เครื่องมือสื่อสารโทรคมนาคม เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ หรือด้วยวิธีการอื่นใด เฉพาะในการสะกดรอยผู้ต้องสงสัยว่ากระทำความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามระเบียบที่อัยการสูงสุดกำหนด เพื่อให้สอดคล้องกับ Article 20 ข้อ ๑^๖ (ร่างมาตรา ๒๓)

๒.๔ เพื่อการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น จึงได้กำหนดเรื่องความร่วมมือที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินคดีความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ โดยกำหนดให้ระหว่างการสอบสวนคดีดังกล่าว หากผู้ต้องหาให้ข้อมูลเองโดยสมัครใจต่อพนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการ ซึ่งเป็นข้อมูลที่สำคัญและเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการสืบสวนสอบสวนเกี่ยวกับกิจกรรมและการกระทำความผิดขององค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ ซึ่งสามารถใช้เป็นพยานหลักฐานในการดำเนินคดีต่อหัวหน้าหรือผู้มีส่วนสำคัญในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ ให้พนักงานสอบสวนบันทึกข้อมูลดังกล่าวไว้ในสำนวนการสอบสวน แล้วเสนอต่ออัยการสูงสุด หากอัยการสูงสุดเห็นว่าข้อมูลดังกล่าวสำคัญและเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง ให้อัยการสูงสุดมีอำนาจใช้ดุลพินิจออกคำสั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหา

๕

Article 20

Special investigative techniques

1. If permitted by the basic principles of its domestic legal system, each State Party shall, within its possibilities and under the conditions prescribed by its domestic law, take the necessary measures to allow for the appropriate use of controlled delivery and, where it deems appropriate, for the use of other special investigative techniques, such as electronic or other forms of surveillance and undercover operations, by its competent authorities in its territory for the purpose of effectively combating organized crime.

etc

etc

๕

Article 20

Special investigative techniques

etc

etc

4. Decisions to use controlled delivery at the international level may, with the consent of the States Parties concerned, include methods such as intercepting and allowing the goods to continue intact or be removed or replaced in whole or in part.

^๖ โปรดดูเชิงอรรถ ๔, ข้างต้น

ทุกข้อหาหรือบางข้อหาก็ได้ แต่ในกรณีที่มีการฟ้องคดีแล้ว หากการให้ข้อมูลดังกล่าวได้กระทำในระหว่างการพิจารณาคดีของศาล ให้อัยการสูงสุดมีอำนาจออกคำสั่งถอนฟ้อง ถอนอุทธรณ์ ถอนฎีกา หรือไม่อุทธรณ์ ไม่ฎีกาในความผิดนั้นทั้งหมดหรือบางส่วน ทั้งนี้ ให้อยู่ภายใต้บังคับของประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ร่างมาตรา ๒๕) และหากศาลเห็นว่าผู้กระทำความผิดได้ให้ข้อมูลที่สำคัญและเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการปราบปรามการกระทำความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติต่อพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการ ศาลจะลงโทษผู้นั้นน้อยกว่าอัตราโทษขั้นต่ำที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นก็ได้ ทั้งนี้ เพื่อให้สอดคล้องกับ Article 26^๕ แห่งอนุสัญญาฯ (ร่างมาตรา ๒๖)

“

Article 26

*Measures to enhance cooperation with
law enforcement authorities*

1. Each State Party shall take appropriate measures to encourage persons who participate or who have participated in organized criminal groups:

(a) To supply information useful to competent authorities for investigative and evidentiary purposes on such matters as:

(i) The identity, nature, composition, structure, location or activities of organized criminal groups;

(ii) Links, including international links, with other organized criminal groups;

(iii) Offences that organized criminal groups have committed or may commit;

(b) To provide factual, concrete help to competent authorities that may contribute to depriving organized criminal groups of their resources or of the proceeds of crime.

2. Each State Party shall consider providing for the possibility, in appropriate cases, of mitigating punishment of an accused person who provides substantial cooperation in the investigation or prosecution of an offence covered by this Convention.

3. Each State Party shall consider providing for the possibility, in accordance with fundamental principles of its domestic law, of granting immunity from prosecution to a person who provides substantial cooperation in the investigation or prosecution of an offence covered by this Convention.

4. Protection of such persons shall be as provided for in article 24 of this Convention.

5. Where a person referred to in paragraph 1 of this article located in one State Party can provide substantial cooperation to the

competent authorities of another State Party, the States Parties concerned may consider entering into agreements or arrangements, in accordance with their domestic law, concerning the potential provision by the other State

Party of the treatment set forth in paragraphs 2 and 3 of this article.

๓. ข้อมูลทางวิชาการประกอบการพิจารณา

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ. ได้ศึกษาหลักกฎหมายต่างประเทศจากอนุสัญญาสหประชาชาติเพื่อต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร (United Nation Convention Against Transnational Organized Crime) โดยกำหนดให้ประเทศสมาชิกต้องกำหนดให้การมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติเป็นความผิดอาญา (ข้อ ๕) และกำหนดมาตรการพิเศษต่าง ๆ ในกฎหมายภายใน เช่น การสะกดรอยผู้ต้องสงสัย การปฏิบัติการอำพราง การเคลื่อนย้ายภายใต้การควบคุม (ข้อ ๒๐) รวมทั้งให้ประเทศสมาชิกกำหนดเรื่องความร่วมมือที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินคดีความผิดดังกล่าว (ข้อ ๒๖) นอกจากนี้ ยังได้นำความหมายของบทนิยามบางคำในอนุสัญญาฯ มาใช้ในร่างพระราชบัญญัตินี้ด้วย เช่น คำว่า "Organized criminal group"^{๑๐} คำว่า "Serious crime"^{๑๑} คำว่า "Controlled delivery"^{๑๒}

^{๑๐} โปรดดูเชิงอรรถ ๑, ข้างต้น

^{๑๑} โปรดดูเชิงอรรถ ๒, ข้างต้น

^{๑๒}

Article 2

Use of terms

For the purposes of this Convention:

(i) "Controlled delivery" shall mean the technique of allowing illicit or suspect consignments to pass out of, through or into the territory of one or more States, with the knowledge and under the supervision of their competent authorities, with a view to the investigation of an offence and the identification of persons involved in the commission of the offence;

รายงานของคณะกรรมการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปราม
การมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ.
สภาผู้แทนราษฎร

รายงาน

ของ

คณะกรรมการวิสามัญพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปราม
การมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ

พ.ศ.

สภาผู้แทนราษฎร

สำนักกรรมการ ๒

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ด่วนที่สุด

(สำเนา)

ที่ ๑๘๖๘/๒๕๕๖

สภาผู้แทนราษฎร

ถนนอุทองใน กทม. ๑๐๓๐๐

๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ
พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยรายงานของคณะกรรมการวิสามัญ
จำนวน ๑ ชุด

ตามที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติป้องกันและ
ปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) และร่าง
พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ. (พลตำรวจโท
วิโรจน์ เปาอินทร์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ) และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา ซึ่ง
กรรมาธิการคณะนี้ประกอบด้วย

๑. นายกษิต ภิรมย์	๒. นายจุลสิงห์ วสันตสิงห์
๓. พลอากาศเอก ชูชาติ ชวนชม	๔. นายชูวิทย์ พิทักษ์พรพัลลภ
๕. นายเชิดพงศ์ ราชปองษ์	๖. พลตำรวจเอก ดร.มน โสภณพันธ์
๗. นายณนัฏกิจ นีวาทวงศ์	๘. นายถาวร พานิชพันธ์
๙. นางสาวธีรรัตน์ สำเร็จวานิชย์	๑๐. นายนพคุณ รัฐผไท
๑๑. นายณภัทร ศรีสรรพวงค์	๑๒. นายนิรมิต สุจารี
๑๓. นายบุศริณธัญ วรพัฒน์นันท์	๑๔. นายประสงค์ ชุ่มเขย
๑๕. นางปิยะดา มุ่งเจริญพร	๑๖. นายเปรมศักดิ์ เพียยุระ
๑๗. นายพลวัฒน์ บุญแท้	๑๘. นางสาวพัชรี โพธิ์สุธน
๑๙. นายพันธุ์ศักดิ์ เกตุวัฒนา	๒๐. นายยืนยัต ใจสมุทร
๒๑. นายวราเทพ รัตนากร	๒๒. พลตำรวจเอก วัชรพล ประสารราชกิจ
๒๓. นายวันชัย บุชบา	๒๔. พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์
๒๕. นายสมบุญ อุทัยเวียนกุล	๒๖. นายสัมพันธ์ ตั้งเบญจผล
๒๗. นายสุรเชษฐ์ แวอาแซ	๒๘. พลตำรวจตรี สุรินทร์ ปาลาเร่
๒๙. นายอนันต์ ลิ้มปคุตถาวร	๓๐. นายอภิชาติ ศักดิ์เศรษฐ์
๓๑. นายอิทธิรัตน์ จันทรสุนทร	

/อนึ่ง...

(๒๘)

อนึ่ง นางปิยะดา มุ่งเจริญพร กรรมการได้ขอสาออกจากการเป็นกรรมการวิสามัญ เมื่อวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๕๖

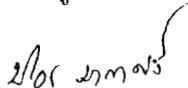
บัดนี้ คณะกรรมการวิสามัญได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จแล้ว จึงกราบเรียน มาเพื่อได้โปรดนำเสนอที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) วราเทพ รัตนากร
(นายวราเทพ รัตนากร)
ประธานคณะกรรมการวิสามัญ

สำนักกรรมการ ๒
โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๒๖๒๔-๖
โทรสาร ๐ ๒๒๔๔ ๒๖๒๕

สำเนาถูกต้อง

(นางบังอร มาลาศรี)

ผู้อำนวยการสำนักกรรมการ ๒

นางสาววิลาวรรณ รำรื่น/ร่าง
นางสาววิลาวรรณ รำรื่น/พิมพ์
นายธวัชชัย เทพรรัตน์/ตรวจ

ตรวจทาน

ครั้งที่ ๑ นายธวัชชัย เทพรรัตน์

นางสาววิลาวรรณ รำรื่น

ครั้งที่ ๒ นางสาวอัจฉรา สอนสมุทร

นายเผ่าพันธุ์ นวลสง

ครั้งที่ ๓ นางสาวยุคนธ์ สันโดษ

นายรัฐภูมิ คำศรี

รายงานคณะกรรมการวิสามัญ

ตามที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๔ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๓๒ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) และร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ. (พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์ เป็นผู้เสนอ) และตั้งกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายใน ๗ วัน โดยให้ถือเอาร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา นั้น

บัดนี้ คณะกรรมการวิสามัญได้ดำเนินการแล้ว ปรากฏผลดังนี้

๑. คณะกรรมการวิสามัญได้มีมติเลือกตั้ง

(๑) นายวราเทพ รัตนากร	เป็นประธานคณะกรรมการ
(๒) พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์	เป็นรองประธานคณะกรรมการ
คนที่หนึ่ง
(๓) นายกษิต ภิรมย์	เป็นรองประธานคณะกรรมการ
คนที่สอง
(๔) นายจุลสิงห์ วสันตสิงห์	เป็นรองประธานคณะกรรมการ
คนที่สาม
(๕) นายยีนหยัด ใจสมุทร	เป็นรองประธานคณะกรรมการ
คนที่สี่
(๖) พลตำรวจเอก ตรุณ โสภิตพันธุ์	เป็นรองประธานคณะกรรมการ
คนที่ห้า
(๗) นางสาวธีรรัตน์ สำเร็จวาณิชย์	เป็นโฆษกคณะกรรมการ
(๘) นายสัมพันธ์ ตั้งเบญจผล	เป็นโฆษกคณะกรรมการ
(๙) นายนพคุณ รัฐผไท	เป็นเลขานุการคณะกรรมการ
(๑๐) นายวันชัย บุชบา	เป็นผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ
คนที่หนึ่ง
(๑๑) นายถนัดกิจ นิวาทวงษ์	เป็นผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ
คนที่สอง

ทั้งนี้ นางปิยะดา มุ่งเจริญพร กรรมการได้ขอลาออกจากการเป็นกรรมการวิสามัญ เมื่อวันที่

๓๐ มกราคม ๒๕๕๖

๒. คณะกรรมาธิการวิสามัญได้มีมติตั้ง นางสาววิลาวรรณ ร่ำริน นิตกร ระดับชำนาญการพิเศษ กลุ่มงานบริการเอกสารอ้างอิง สำนักกรรมาธิการ ๒ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร เป็น ผู้ช่วยเลขานุการในคณะกรรมาธิการ ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑๒๒

๓. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้มาชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ

๓.๑ สำนักงานอัยการสูงสุด

(๑) นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์	ผู้ตรวจการอัยการ
(๒) นายวันชัย รุจนวงศ์	อธิบดีอัยการสำนักงานต่างประเทศ
(๓) นายไพฑูรย์ ชัมภรัตน์	อัยการพิเศษฝ่ายพัฒนากฎหมาย
(๔) นายชัชชม อรรถภิญโญ	อัยการพิเศษฝ่ายกิจการต่างประเทศ
(๕) นางเด่นเดือน กลั่นสอน	อัยการจังหวัดประจำสำนักงานอัยการสูงสุด
(๖) นายยรรยง เดชภีรัตนมงคล	อัยการจังหวัดประจำสำนักงานอัยการสูงสุด
(๗) นางสันที ดิษยบุตร	อัยการจังหวัดประจำสำนักงานอัยการสูงสุด
(๘) นายฉัทพ์ณัย รัตนพันธ์	อัยการประจำสำนักงานอัยการสูงสุด
(๙) นายวีระชัย ตั้งติยะพันธ์	อัยการประจำสำนักงานอัยการสูงสุด
(๑๐) นางสาวเอียรพร วงศ์กำแหงหาญ	อัยการประจำสำนักงานอัยการสูงสุด
(๑๑) นายอิสมาแอน มัสการ	อัยการประจำสำนักงานอัยการสูงสุด
(๑๒) นายธานิต วงศาโรจน์	อัยการประจำสำนักงานอัยการสูงสุด
(๑๓) พันตำรวจเอก กุ์เกียรติ เจริญบุญ	อัยการประจำกอง

๓.๒ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

(๑) พลตำรวจโท อาจิม โชติวงศ์	ผู้ช่วยผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ
(๒) พลตำรวจตรี ปัญญา เอ่งฉ้วน	รองผู้บัญชาการสำนักงานกฎหมายและคดี
(๓) พันตำรวจเอก วีรพล สวัสดิ์	รองผู้บังคับการ กองบังคับการสืบสวน
	สอบสวน สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง
(๔) พันตำรวจเอก ประจักษ์ พรหมศิริ	นายเวร (สบ ๔)
	รองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ
(๕) พันตำรวจเอก หญิง พรพิมล อุดมโชติ	ผู้กำกับการ กลุ่มงานตรวจสอบสำนวน ๔
	กองคดีอาญา สำนักงานกฎหมายและคดี
(๖) พันตำรวจโท ภาณุวัฒน์ ภูจอมเพชร	รองผู้กำกับการป้องกันและปราบปราม
	สถานีตำรวจภูธรท่าปลา จังหวัดอุตรดิตถ์

๓.๓ สำนักข่าวกรองแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี

(๑) นายรวี ประจวบเหมาะ	ผู้อำนวยการสำนัก ๖
(๒) นายเศรษฐภักดิ์ ภูพันธ์ศรี	นักการข่าว ระดับชำนาญการพิเศษ
(๓) นางสาวผกาพรรณ ชินเทศ	นักการข่าว ระดับชำนาญการ

(๓๑)

๓.๔ สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี

(๑) นายสุรชัย นิระ	รองเลขาธิการสภาความมั่นคงแห่งชาติ
(๒) นางศิริวรรณ สุคนธมาน	ผู้อำนวยการสำนักยุทธศาสตร์ความมั่นคง
เกี่ยวกับภัยคุกคามข้ามชาติ
(๓) นายธีรภัทร จันทการ	นักวิเคราะห์นโยบายและแผน
ระดับชำนาญการ
สำนักยุทธศาสตร์ความมั่นคง
เกี่ยวกับภัยคุกคามข้ามชาติ
(๔) นางสาวอสิดา แก้วสอาด	นักวิเคราะห์นโยบายและแผน
ระดับปฏิบัติการ
สำนักยุทธศาสตร์ความมั่นคง
เกี่ยวกับภัยคุกคามข้ามชาติ
(๕) นายวรพงษ์ วัฒนสินธุ์	เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน
สำนักยุทธศาสตร์ความมั่นคง
เกี่ยวกับภัยคุกคามข้ามชาติ

๓.๕ กรมสอบสวนคดีพิเศษ กระทรวงยุติธรรม

(๑) พันตำรวจเอก ทรงศักดิ์ รักศักดิ์สกุล	ผู้บัญชาการสำนักกิจการต่างประเทศ
และคดีอาชญากรรมระหว่างประเทศ
(๒) นายอุดมการ วโรดมสิกขิตต์	เจ้าหน้าที่คดีพิเศษ ระดับชำนาญการพิเศษ
สำนักกิจการต่างประเทศ
และคดีอาชญากรรมระหว่างประเทศ
(๓) พันตำรวจโท หญิง พรทิพย์ ล.วีระพรรค	รักษาการในตำแหน่งผู้เชี่ยวชาญ
เฉพาะด้านคดีพิเศษ
(๔) พันตำรวจโท พงศ์พร พรหมณ์เสน่ห์	รักษาการในตำแหน่งผู้เชี่ยวชาญ
เฉพาะด้านคดีพิเศษ

๓.๖ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด กระทรวงยุติธรรม

(๑) นายชัยยุทธ ศิวาลักษณ์	ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย
(๒) นายวุฒิพงษ์ พาณิชย์สวย	นิติกร ระดับชำนาญการ
รักษาการผู้อำนวยการส่วนวิชาการ
และพัฒนานักกฎหมาย สำนักกฎหมาย

๓.๗ กรมสนธิสัญญาและกฎหมาย กระทรวงการต่างประเทศ

(๑) นางสุพรรณวษา โชติกาญจน ถัง	นักการทูต ระดับชำนาญการ
กองสนธิสัญญา |
|--------------------------------|---|

(๒) นางสาววัลยา วัฒนโสภณ

นักการทูต ระดับปฏิบัติการ
กองสนธิสัญญา

๓.๘ สำนักงานศาลยุติธรรม

(๑) นายดล บุนนาค

ผู้พิพากษาหัวหน้าศาล
ประจำสำนักประธานศาลฎีกา

(๒) นายบัลลังค์ จิระบุญศรี

ผู้พิพากษาศาลชั้นต้น
ประจำสำนักประธานศาลฎีกา

๓.๙ สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

(๑) นายวิทยา นิตธรรม

ผู้อำนวยการส่วนกฎหมาย
ปฏิบัติหน้าที่ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย
นิติกร ระดับชำนาญการ

(๒) นายพงษ์ธร ทองด้วง

๓.๑๐ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

(๑) นายประทีป คงสนิท

นักกฎหมายป้องกันและปราบปราม
การทุจริตแห่งชาติ ระดับชำนาญการพิเศษ

(๒) นางสาวสาธิตา จินนตนะเสรี

นักกฎหมายป้องกันและปราบปราม
การทุจริตแห่งชาติ ระดับชำนาญการ

๔. ผู้เข้าร่วมประชุม คือ

๔.๑ สำนักงานอัยการสูงสุด

(๑) นายประธาน จุฬาโรจนมนตรี

อัยการจังหวัดคดีเยาวชนและครอบครัว
จังหวัดนนทบุรี

(๒) นายน้ำแท้ มีบุญสร้าง

อัยการจังหวัดประจำสำนักงานอัยการสูงสุด

(๓) นางสาวเกตุแก้ว อุทัยธรรม

นิติกร สำนักงานอัยการพิเศษ

(๔) นายพนมพร วัฒนโยธิน

ฝ่ายพัฒนากฎหมาย

นิติกร สำนักงานอัยการพิเศษ

(๕) นายทศพล บุ่งทอง

ฝ่ายพัฒนากฎหมาย

นิติกร สำนักงานอัยการพิเศษ

(๖) นายอัคร์ สุขจินดา

ฝ่ายพัฒนากฎหมาย

นิติกร สำนักงานอัยการพิเศษ

(๗) นางสาวศรินทร์รัตน์ จิรย์ขำนะ

ฝ่ายพัฒนากฎหมาย

นิติกร สำนักงานอัยการพิเศษ

ฝ่ายกิจการต่างประเทศ

๔.๒ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

(๑) พันตำรวจโท หญิง รัชฎ์พัฒน์ เทียงอยู่	รองผู้กำกับการกลุ่มงานตรวจสอบสำนวน ๔
กองคดีอาญา
(๒) พันตำรวจโท ไพฑูรย์ พิพัฒน์ธรรม	นายเวรผู้ช่วยผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ
(๓) พันตำรวจตรี ลักษณะดนัย ต้นชูเกียรติ	สารวัตรกลุ่มงานตรวจสอบสำนวน ๓
กองคดีอาญา
(๔) พันตำรวจตรี เพชรกล้า ทวีภาณุจน์	สารวัตรป้องกันปราบปราม
สถานีตำรวจนครบาลบางเขน
ช่วยราชการสำนักงาน
ผู้ช่วยผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

๔.๓ สำนักงานศาลยุติธรรม

(๑) นายธนภัทร ตั้งเมธีกุล	นิติกร สำนักประธานศาลฎีกา
(๒) นางสาวขวัญชนก เทพอิน	นิติกร สำนักประธานศาลฎีกา

๔.๔ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด กระทรวงยุติธรรม

(๑) นายบดีศร ฉันทศักดิ์ดา	นิติกร ระดับปฏิบัติการ
(๒) นายทรงวุฒิ ภูมิชาติ	นิติกร ระดับปฏิบัติการ

๔.๕ กรมสนธิสัญญาและกฎหมาย กระทรวงการต่างประเทศ

นายพรภพ อ่วมพิทยา	ผู้อำนวยการกองสนธิสัญญา

๔.๖ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักนายกรัฐมนตรี

(๑) นายกฤษฎา พงษ์พันธุ์	นักกฎหมายกฤษฎีกา
ระดับชำนาญการพิเศษ
(๒) นายวรกร โอภาสนันท์	นักกฎหมายกฤษฎีกา
ระดับชำนาญการ
(๓) นายปรกรณ์ ศรีเตี้ยเพชร	นักกฎหมายกฤษฎีกา
ระดับปฏิบัติการ
(๔) นายยงยุทธ ภู่ระดับกฤต	นักกฎหมายกฤษฎีกา
ระดับชำนาญการ
(๕) นายสง่า อัครปรีดี	นักกฎหมายกฤษฎีกา
ระดับปฏิบัติการ

๕. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่มีผู้เสนอคำแปรญัตติ

๖. ผลการพิจารณา

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ	ไม่มีการแก้ไข
คำปรารภ	มีการแก้ไข
มาตรา ๑	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒	มีการแก้ไข
มาตรา ๓	มีการแก้ไข
<p>มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็น <u>นายอภิชาติ ศักดิ์เศรษฐ์ (กรรมาธิการ)</u> ขอสงวนความเห็น โดยขอให้แก้ไขเพิ่มเติมความใน มาตรา ๓ เป็นดังนี้</p> <p>“<u>องค์ที่</u>รอาชญากรรมข้ามชาติ” หมายความว่า <u>องค์ที่</u>รอาชญากรรมที่มีการกระทำความผิด <u>ร้ายแรง</u>ซึ่งมีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ความผิดที่กระทำในเขตแดนของรัฐมากกว่าหนึ่งรัฐ</p> <p>(๒) ความผิดที่กระทำในรัฐหนึ่ง แต่การเตรียม การวางแผน การสั่งการ การสนับสนุน หรือการควบคุมการกระทำความผิดได้กระทำในอีกรัฐหนึ่ง</p> <p>(๓) ความผิดที่กระทำในรัฐหนึ่ง แต่เกี่ยวข้องกับองค์กรอาชญากรรมที่มีการกระทำความผิด มากกว่าหนึ่งรัฐ</p> <p>(๔) ความผิดที่กระทำในรัฐหนึ่ง แต่ผลของการกระทำที่สำคัญเกิดขึ้นในอีกรัฐหนึ่ง”</p>	
มาตรา ๔	มีการแก้ไข
หมวด ๑ บททั่วไป	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๕	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๖	มีการแก้ไข
มาตรา ๗	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๘	มีการแก้ไข
มาตรา ๙	ไม่มีการแก้ไข

หมวด ๒ การสืบสวนสอบสวนคดีความผิดฐานมีส่วนร่วม ไม่มีการแก้ไข
ในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ

มาตรา ๑๐ คณะกรรมการตัดออก

มาตรา ๑๑ คณะกรรมการตัดออก

มาตรา ๑๒ คณะกรรมการตัดออก

มาตรา ๑๓ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๔ มีการแก้ไข

มีกรรมการขอสงวนความเห็น

นายอภิชาติ ศักดิ์เศรษฐ์ (กรรมการ) ขอสงวนความเห็น โดยขอให้แก้ไขความในมาตรา ๑๔

เป็นดังนี้

“มาตรา ๑๔ ในกรณีที่มีความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ

เป็นคดีพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาความอาชญากรรมคดีพิเศษ เมื่ออัยการสูงสุดหรือผู้รักษาการแทน เห็นสมควรอาจส่งเรื่องให้กรมสอบสวนคดีพิเศษดำเนินการต่อไปก็ได้ แต่ถ้าคณะกรรมการคดีพิเศษ ตามกฎหมายว่าด้วยการสอบสวนคดีพิเศษได้มีมติให้คดีดังกล่าวต้องดำเนินการโดยกรมสอบสวนคดีพิเศษ ให้อัยการสูงสุดหรือผู้รักษาการแทนส่งเรื่องให้กรมสอบสวนคดีพิเศษดำเนินการต่อไป ทั้งนี้ ให้พ้นความผิด ในวรรคที่หนึ่งของมาตรา ๑๑ และไม่ใช้บังคับข้อสองและสาม”

มาตรา ๑๕ มีการแก้ไข

มีกรรมการขอสงวนความเห็น

นายอภิชาติ ศักดิ์เศรษฐ์ (กรรมการ) ขอสงวนความเห็น โดยขอให้คงไว้ตามร่างเดิม

มาตรา ๑๖ มีการแก้ไข

มีกรรมการขอสงวนความเห็น

นายอภิชาติ ศักดิ์เศรษฐ์ (กรรมการ) ขอสงวนความเห็น โดยขอให้แก้ไขเพิ่มเติมความใน

มาตรา ๑๖ เป็นดังนี้

“มาตรา ๑๖ ในการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ อัยการสูงสุด อาจขอให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐหรือ เจ้าหน้าที่อื่นของรัฐให้ความช่วยเหลือ สนับสนุน หรือเข้าร่วมปฏิบัติหน้าที่ได้ตามความเหมาะสม จำเป็น

ให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่อื่นของรัฐตามวรรคหนึ่ง มีหน้าที่ ให้ความช่วยเหลือ สนับสนุน หรือเข้าร่วมปฏิบัติหน้าที่ที่ เหมาะสมควรแก่ แล้วแต่กรณี”

มาตรา ๑๗	มีการแก้ไข
มาตรา ๑๗/๑	คณะกรรมการธิการเพิ่มขึ้นใหม่
มาตรา ๑๘	มีการแก้ไข
มาตรา ๑๙	มีการแก้ไข
มาตรา ๒๐	มีการแก้ไข
มาตรา ๒๑	มีการแก้ไข
มาตรา ๒๒	มีการแก้ไข
มาตรา ๒๓	มีการแก้ไข
มาตรา ๒๔	ไม่มีการแก้ไข
หมวด ๓ ความร่วมมือที่เป็นประโยชน์ ต่อการดำเนินคดี	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๕	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๖	มีการแก้ไข
หมวด ๔ บทกำหนดโทษ	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๗	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๘	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๙	มีการแก้ไข
มาตรา ๓๐	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๓๑	ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓๒

มีการแก้ไข

มาตรา ๓๓

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓๔

มีการแก้ไข

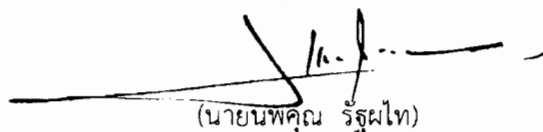
๗. ข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญ

คณะกรรมการวิสามัญได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้แล้วเห็นว่าควรมีข้อสังเกตที่คณะรัฐมนตรี ศาล หรือองค์กรตามรัฐธรรมนูญที่เกี่ยวข้องควรทราบหรือควรปฏิบัติไว้ในรายงานของคณะกรรมการวิสามัญเพื่อให้ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรพิจารณา ดังนี้

๗.๑ การปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสอบสวนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ในการสะกดรอยผู้ต้องสงสัยว่ากระทำความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ โดยใช้เครื่องมือสื่อสารโทรคมนาคม เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ หรือด้วยวิธีการอื่นใดนั้น คณะกรรมการพิจารณาแล้วเห็นว่า อาจจะกระทบถึงสิทธิและเสรีภาพของประชาชนได้ ดังนั้น ต้องกำหนดให้ชัดเจนไว้ในข้อบังคับของอัยการสูงสุด เกี่ยวกับการใช้เครื่องมือสื่อสารโทรคมนาคม เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ หรือด้วยวิธีการอื่นใด ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสอบสวนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่จะต้องได้รับอนุญาตจากผู้บังคับบัญชา และกำหนดให้ชัดเจนด้วยว่า ผู้ต้องสงสัยจะมีลักษณะเป็นอย่างไรนั้น ให้เป็นไปตามข้อบังคับที่อัยการสูงสุดกำหนด

๗.๒ เพื่อประโยชน์ในการประสานการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติตามมาตรา ๑๕ ควรให้อัยการสูงสุด ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ และหัวหน้าหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องร่วมกันทำข้อตกลงกันเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ในคดีระหว่างหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง โดยต้องเร่งรัดดำเนินการเพื่อให้เกิดผลเป็นรูปธรรมโดยเร็ว

๘. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมและข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญ มาพร้อมกับรายงานนี้ด้วยแล้ว

(นายพคุณ รัฐผไท)

เลขานุการคณะกรรมการวิสามัญ

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ
พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กร
อาชญากรรมข้ามชาติ

เหตุผล

เนื่องจากปัจจุบันประเทศไทยมีปัญหาเกี่ยวกับการประกอบอาชญากรรมที่มีลักษณะ
เป็นองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติซึ่งส่งผลกระทบต่อความสงบเรียบร้อยและความมั่นคงของประเทศ
เป็นอย่างมาก แต่ปรากฏว่ากฎหมายที่มีอยู่ในปัจจุบันยังไม่สามารถใช้บังคับเพื่อดำเนินคดีกับ
การกระทำความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประกอบกับ
ประเทศไทยได้ลงนามในอนุสัญญาสหประชาชาติเพื่อต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้งในลักษณะ
องค์กร จึงสมควรกำหนดลักษณะความผิดให้ครอบคลุมการกระทำความผิดดังกล่าว รวมทั้งกำหนดวิธีการ
สืบสวน สอบสวนการกระทำความผิดดังกล่าวด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(๕๑)

ร่าง
พระราชบัญญัติ
ป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ
พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
.....
โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วม
ในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพ
ของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๖ มาตรา ๔๑ ~~มาตรา ๕๓~~
และมาตรา ๔๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจ
ตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

.....
.....
มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปราม
การมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยสี่สิบวัน
นับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้
“องค์กรอาชญากรรม” หมายความว่า บุคคลตั้งแต่สามคนขึ้นไปที่รวมตัว
กันช่วงระยะเวลาหนึ่งและร่วมกันกระทำการใด โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อกระทำความผิดร้ายแรง
และเพื่อได้มาซึ่งผลประโยชน์ทางการเงิน ทรัพย์สิน หรือผลประโยชน์ทางวัตถุอย่างอื่นไม่ว่าโดยทางตรง
หรือทางอ้อม

“องค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ” หมายความว่า องค์กรอาชญากรรมที่มีการกระทำความ
ผิดซึ่งมีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) ความผิดที่กระทำในเขตแดนของรัฐมากกว่าหนึ่งรัฐ

(๔๒)

(๒) ความผิดที่กระทำในรัฐหนึ่ง แต่การเตรียม การวางแผน การสั่งการ การสนับสนุน หรือการควบคุมการกระทำความผิดได้กระทำในอีกรัฐหนึ่ง

(๓) ความผิดที่กระทำในรัฐหนึ่ง แต่เกี่ยวข้องกับองค์กรอาชญากรรมที่มีการกระทำ ความผิดมากกว่าหนึ่งรัฐ

(๔) ความผิดที่กระทำในรัฐหนึ่ง แต่ผลของการกระทำที่สำคัญเกิดขึ้นในอีกรัฐหนึ่ง “ความผิดร้ายแรง” หมายความว่า ความผิดอาญาที่กฎหมายกำหนดโทษจำคุก ขั้นสูงตั้งแต่สี่ปีขึ้นไปหรือโทษสถานที่หนักกว่านั้น

“พนักงานสอบสวน” หมายความว่า ผู้มีอำนาจในตำรวจพนักงานสอบสวน หรือในตำรวจที่ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาตามกฎหมายของต่างประเทศ

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจหน้าที่ที่มอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากผู้ซึ่งอัยการสูงสุด ให้มีอำนาจสืบสวน หรือผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติแต่งตั้งให้ช่วยเหลือพนักงานสอบสวน หรือในการสืบสวนสอบสวนและป้องกันและปราบปรามการกระทำผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติดังที่ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม และอัยการสูงสุด รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ในส่วนที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของตน

อัยการสูงสุดมีอำนาจออกระเบียบข้อบังคับเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ระเบียบข้อบังคับนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

บททั่วไป

มาตรา ๕ ผู้ใดกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

(๑) เป็นสมาชิกหรือเป็นเครือข่ายดำเนินงานขององค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ

(๒) สมคบกันตั้งแต่สองคนขึ้นไปเพื่อกระทำความผิดร้ายแรงอันเกี่ยวข้องกับ องค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ

(๓) มีส่วนร่วมกระทำการใด ๆ ไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อมในกิจกรรม หรือการดำเนินการขององค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ โดยรู้ถึงวัตถุประสงค์และการดำเนินกิจกรรม หรือโดยรู้ถึงเจตนาที่จะกระทำความผิดร้ายแรงขององค์กรอาชญากรรมข้ามชาติดังกล่าว

(๔) จัดการ สั่งการ ช่วยเหลือ ยุยง อำนวยความสะดวก หรือให้คำปรึกษาใน การกระทำความผิดร้ายแรงขององค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ โดยรู้ถึงวัตถุประสงค์และการดำเนิน กิจกรรม หรือโดยรู้ถึงเจตนาที่จะกระทำความผิดร้ายแรงขององค์กรอาชญากรรมข้ามชาติดังกล่าว ผู้ที่กระทำความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ

มาตรา ๖ ผู้ใดกระทำความผิดตามมาตรา ๕ นอกราชอาณาจักร ผู้นั้นจะต้อง
รับโทษในราชอาณาจักรตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ด้วย

(๑) ผู้ที่กระทำกรรมผิดหรือผู้ร่วมกระทำกรรมผิดคนใดคนหนึ่งเป็นคนไทย
หรือมีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทย

(๒) ผู้ที่กระทำกรรมผิดเป็นคนต่างด้าวและได้กระทำโดยประสงค์ให้กรรมผิด
เกิดขึ้นในราชอาณาจักร หรือรัฐสมาชิกไทยหรือคนไทยเป็นผู้เสียหาย หรือ

(๓) ผู้ที่กระทำกรรมผิดเป็นคนต่างด้าวและทำกรรมผิดนั้นเป็นกรรมผิด
ตามกฎหมายของประเทศไทยที่กระทำเกิดขึ้นในเขตอำนาจของรัฐนั้น หากผู้นั้นได้ปรากฏตัวอยู่ใน
ราชอาณาจักรและมิได้มีคำสั่งนำผู้นั้นออกไปตามกฎหมายของต่างประเทศผู้รั้งอำนาจแทน
ทั้งนี้ให้นำมาตรา ๑๐ แห่งประมวลกฎหมายอาญา มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๗ ถ้าผู้กระทำความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ
คนหนึ่งคนใดได้ลงมือกระทำความผิดร้ายแรงตามวัตถุประสงค์ขององค์กรอาชญากรรมข้ามชาตินั้น
ผู้กระทำความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ ที่อยู่ด้วยในขณะที่กระทำความผิด
ร้ายแรง หรือร่วมประชุมแต่ไม่ได้คัดค้านในการตกลงให้กระทำความผิดร้ายแรงนั้น รวมทั้งบรรดา
หัวหน้า ผู้จัดการ และผู้มีตำแหน่งหน้าที่ในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาตินั้น ต้องระวางโทษตามที่ได้
บัญญัติไว้สำหรับความผิดร้ายแรงนั้นทุกคน

มาตรา ๘ พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ใดเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา
สมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น ข้าราชการ พนักงานของรัฐขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พนักงาน
องค์การหรือหน่วยงานของรัฐ กรรมการหรือผู้บริหารหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ เจ้าพนักงาน กรรมการ
ผู้จัดการหรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของสถาบันการเงิน หรือกรรมการขององค์กร
ต่าง ๆ ตามรัฐธรรมนูญ กระทำความผิดตามหมวดนี้ ต้องระวางโทษเป็นสองเท่าของโทษที่กำหนดไว้
สำหรับความผิดนั้น

มาตรา ๙ พนักงานเจ้าหน้าที่หรือพนักงานสอบสวนตามพระราชบัญญัตินี้ผู้ใดกระทำ
ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการอันเกี่ยวเนื่องกับการกระทำความผิดตามหมวดนี้ ต้องระวางโทษ
เป็นสามเท่าของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น

หมวด ๒

การสืบสวนสอบสวนคดีความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ

มาตรา ๑๖ ให้อัยการสูงสุดหรือผู้รักษาทรงแทนเป็นพนักงานสอบสวน
ผู้รับผิดชอบคดีความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ หรือสหราชอาณาจักรหรือ
นั้นให้พนักงานอัยการหรือพนักงานสอบสวนคนใดเป็นผู้รับผิดชอบทำคดีสอบสวนแทนก็ได้

พนักงานสอบสวนต่อไปนี้มีอำนาจสอบสวนในระหว่างสอบสวนที่สั่งสอบข้อเท็จจริงสูงสุด หรือผู้รั้งยศตำรวจนาย

(๑) พนักงานสอบสวนซึ่งผู้ต้องหามุ่งร้ายในเขตอำนาจ

(๒) พนักงานสอบสวนซึ่งรัฐขาดประเทศอื่นหรือบุคคลซึ่งได้รับควบคุมเสียทวง ได้ร้องขอให้ส่งโทษผู้ต้องหามุ่งร้าย

(๓) พนักงานสอบสวน พนักงานสอบสวนเจ้าหน้าที่ หรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องที่สอบสวนหรือ ได้สอบสวนคดีอาชญากรรมที่กฎหมายกำหนด

ให้พนักงานสอบสวนตามวรรคสองร้องขอเพื่อสืบค้นแห่งคดีโดยขอ พิจารณารายงานของตำรวจหรือที่ส่งมาโทษและเขตตำรวจที่เกี่ยวข้อไปยังอัยการสูงสุดหรือผู้รั้งยศตำรวจนาย ภายใต้วงเล็บวันนับแต่วันที่ได้รับตำรวจหรือที่ส่งมาโทษ เพื่อประกอบพิจารณาพิเคราะห์ของ อัยการสูงสุดหรือผู้รั้งยศตำรวจนายตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๑๑ ในกรณีที่อัยการสูงสุดหรือผู้รั้งยศตำรวจนายขอหมายให้พนักงานสอบสวนคนใดเป็นผู้รับผิดชอบที่ตำรวจสอบสวนแทน อัยการสูงสุดหรือผู้รั้งยศตำรวจนาย จะขอหมายให้พนักงานสอบสวนคนใดที่ตำรวจสอบสวนร่วมกับพนักงานสอบสวนก็ได้

ให้พนักงานสอบสวนที่ได้รับหมายหมายให้เป็นผู้รับผิดชอบหรือ ให้ตำรวจสอบสวนร่วมกับพนักงานสอบสวน มีอำนาจและหน้าที่ในตำรวจสอบสวนเช่นเดียวกับ พนักงานสอบสวน และให้มีส่วนและหน้าที่ประการอื่นที่กฎหมายบัญญัติไว้ให้เป็นอำนาจและ หน้าที่ของพนักงานสอบสวน

ในกรณีที่พนักงานสอบสวนทำตำรวจสอบสวนร่วมกับพนักงานสอบสวน ให้ พนักงานสอบสวนปฏิบัติตามคำสั่งและกำหนดหมายของพนักงานสอบสวนในเรื่องที่เกี่ยวกับตำรวจ รวบรวมพยานหลักฐาน

ในทำนองปฏิบัติหน้าที่ในคดีอาชญากรรมมีส่วนร่วมในองค์การอัยการตำรวจด้วย ซวติ ให้พนักงานสอบสวนตามวรรค ๑๑ บรรคหนึ่ง มีอำนาจสืบสวนและสอบสวนคดีที่ตำรวจ และเป็นผู้รับผิดชอบคดีหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่หรือพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธี พิเคราะห์คดีอาชญากรรมแล้วแต่กรณี

เมื่อพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบเห็นว่าการสอบสวนเสร็จแล้ว ให้ทำ รายงานเห็นตามวรรค ๑๑ หรือวรรค ๑๑๒ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาชญากรรม ส่งพร้อมสำนวนไปยังอัยการสูงสุดหรือผู้รั้งยศตำรวจนาย

มาตรา ๑๒ ในคดีที่มีตำรวจทำอันเป็นกรรมแต่ผิดคดีกฎหมายอาชญากรรม และขงโทษหนึ่งจะตั้งต้นคดีอาชญากรรมโดยพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบตามวรรค ๑๑ หรือ วรรค ๑๑ หรือคดีที่มีตำรวจทำอาชญากรรมแต่ผิดกรรมต่อหนึ่งหรือที่เกี่ยวพันกันและกรรมผิด กรรมใดกรรมหนึ่งจะตั้งต้นคดีอาชญากรรมโดยพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ ให้พนักงานสอบสวน ตั้งต้นคดีอาชญากรรมสืบสวนและสอบสวนสำรับคดีอาชญากรรมผิดอื่นด้วย

มาตรา ๑๓ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และอยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ให้พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบดำเนินคดีต่อไปตามพระราชบัญญัตินี้ได้ เพียงแต่แจ้งให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติทราบ

การดำเนินการของพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบตามวรรคหนึ่ง ย่อมไม่ตัดอำนาจของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติที่จะดำเนินการ

(๑) ใต้อำนาจข้อเท็จจริงเอง ในกรณีเช่นว่านี้ ให้พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบส่งสำนวนการสอบสวนและพยานหลักฐานที่ได้มาจากการสอบสวนเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติไปยังคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ และคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติอาจถือสำนวนการสอบสวนดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งของการใต้อำนาจข้อเท็จจริงได้ หรือ

(๒) มอบหมายให้พนักงานใต้อำนาจตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตเข้าร่วมสอบสวนกับพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบก็ได้

มาตรา ๑๔ ในกรณีที่มีความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ **เป็นคดีพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยทศพลศตพิเศษคดีพิเศษด้วย เมื่ออัยการสูงสุดหรือผู้พิทักษ์ตรวจพบเห็นสมควรส่งเรื่องให้กรมพนักงานสอบสวนคดีพิเศษดำเนินการสอบสวนต่อไปก็ได้ เว้นแต่ถ้าคณะกรรมการคดีพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยทศพลศตพิเศษคดีพิเศษได้มีมติให้คดีดังกล่าวต้องดำเนินการโดยกรมสอบสวนคดีพิเศษ ให้อัยการสูงสุดหรือผู้พิทักษ์ตรวจพบเห็นสมควรส่งเรื่องให้กรมสอบสวนคดีพิเศษดำเนินการต่อไป ทั้งนี้ ให้พ้นความในวรรคห้าของมาตรา ๑๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม**

มาตรา ๑๕ เพื่อประโยชน์ในการประสานการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ ให้อัยการสูงสุดโดยความเห็นชอบของผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ และหัวหน้าหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องตกลงกันเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ในคดีระหว่างหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

(๑) วิธีปฏิบัติระหว่างหน่วยงานเกี่ยวกับการรับคำร้องทุกข์หรือคำกล่าวโทษ การดำเนินการเกี่ยวกับหมายเรียกและหมายอาญา การจับ การควบคุม การขัง การค้น หรือการปล่อยชั่วคราว การสืบสวน การสอบสวน การเปรียบเทียบ การส่งมอบคดี และการดำเนินการอื่นเกี่ยวกับคดีอาญาในระหว่างหน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจหน้าที่ป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดอาญา

(๒) ขอบเขตความรับผิดชอบของพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ เจ้าหน้าที่อื่นของรัฐ พนักงานสอบสวน และพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ในการสืบสวนและสอบสวนคดี ทั้งนี้ เพื่อให้เหมาะสมกับลักษณะการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐแต่ละแห่ง ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ผลกระทบของการกระทำความผิด และประสิทธิภาพในการป้องกันและปราบปราม

การกระทำความผิดอาญาได้อย่างทั่วถึง ในการนี้อาจกำหนดให้กรณีใดต้องดำเนินการร่วมกันระหว่างหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องด้วยก็ได้

(๓) การแลกเปลี่ยนข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ

(๔) การสนับสนุนของหน่วยงานของรัฐและเจ้าหน้าที่ของรัฐในการปฏิบัติหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการสืบสวนและสอบสวนคดี

(๕) เรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการสืบสวนสอบสวนคดีความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ

เมื่อมีข้อตกลงตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้หน่วยงานของรัฐมีหน้าที่ปฏิบัติตามข้อตกลงนั้น ถ้าข้อตกลงดังกล่าวเป็นการกำหนดหน้าที่ในระหว่างเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เป็นเจ้าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ หรือพนักงานสอบสวนในการปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ให้ถือว่า การดำเนินการของเจ้าหน้าที่ของรัฐดังกล่าวในส่วนที่เกี่ยวข้องเป็นการดำเนินการของผู้มีอำนาจหน้าที่สืบสวนและสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา ๑๖ ในการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ อัยการสูงสุด ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมาย แล้วแต่กรณี อาจขอให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่อื่นของรัฐให้ความช่วยเหลือ สนับสนุน หรือเข้าร่วมปฏิบัติหน้าที่ได้ตามความเหมาะสมจำเป็น

ให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่อื่นของรัฐตามวรรคหนึ่งมีหน้าที่ให้ความช่วยเหลือ สนับสนุน หรือเข้าร่วมปฏิบัติหน้าที่ที่ เหมาะสมควรแก่ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๗ เพื่อประโยชน์ในการสืบสวนและสอบสวนการกระทำความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ ให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในเคหสถาน หรือสถานที่อื่นใด เพื่อตรวจค้น เมื่อมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่า สมควร ว่ามีทรัพย์สินซึ่งมีไว้เป็นความผิดหรือได้มาโดยการกระทำความผิด หรือได้ใช้หรือจะใช้ในการกระทำความผิด หรือใช้เพื่อให้เกิดประโยชน์จากการกระทำความผิด หรือมีบุคคล วัตถุ และสิ่งของซึ่งอาจใช้เป็นพยานหลักฐานในการดำเนินคดี ได้ซุกซ่อนอยู่ในเคหสถานหรือสถานที่ดังกล่าว ประกอบกับมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าหากปล่อยให้เนิ่นช้ากว่าจะเอาหมายค้นมาได้ทรัพย์สินหรือพยานหลักฐานดังกล่าวอาจถูกโยกย้าย ซุกซ่อน ทำลาย หรือทำให้เปลี่ยนสภาพไปจากเดิม

(๒) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งบัญชี เอกสาร หรือวัตถุใด ๆ มาเพื่อตรวจสอบหรือประกอบการพิจารณา

(๓) ค้นบุคคล หรือยานพาหนะที่มีเหตุสงสัยตามสมควรว่ามีทรัพย์สินซึ่งมีไว้เป็นความผิดหรือได้มาโดยการกระทำความผิด หรือได้ใช้หรือจะใช้ในการกระทำความผิด หรือซึ่งอาจใช้เป็นพยานหลักฐานได้ซุกซ่อนอยู่

(๔) ยึดหรืออายัดทรัพย์สินซึ่งมีไว้ เป็นทรัพย์สินผิดหรือได้มาโดยผิดหรือใช้หรือจะใช้ในการกระทำความผิด ที่ค้นพบหรือที่ส่งมาดังกล่าวไว้ใน (๑) (๒) และ (๓) หรือได้ใช้หรือจะใช้ในการกระทำความผิด ที่ค้นพบหรือที่ส่งมาดังกล่าวไว้ใน (๑) (๒) และ (๓)

การใช้อำนาจตามวรรคหนึ่ง (๑) ให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ค้นปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับที่อัยการสูงสุดกำหนดโดยแสดงความบริสุทธิ์ก่อนการเข้าค้นและให้แสดงบัตรประจำตัวและเอกสารที่ให้อำนาจในการตรวจค้น รวมทั้งและเหตุอันควรเชื่อที่ทำให้สามารถเข้าค้นได้เป็นหนังสือให้ไว้แก่ผู้ครอบครองเคหสถานหรือสถานที่ค้นนั้น เว้นแต่ไม่มีผู้ครอบครองอยู่ ณ ที่นั้น ก็ให้ค้นต่อหน้าบุคคลอื่นอย่างน้อยสองคนซึ่งพนักงานสอบสวนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ขอร้องมาเป็นพยาน ในกรณีดังกล่าว ให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ค้นส่งมอบสำเนาเอกสารและหนังสือนั้นให้แก่ผู้ครอบครองเคหสถานหรือสถานที่ดังกล่าวทันทีที่สามารถกระทำได้ และหากเป็นการค้นในเวลากลางคืน จะต้องมีการขอร้องการซึ่งรั้วเรือนติดตั้งแต่ชั้น ๓ ขึ้นไป หรือขอร้องการพลเรือนตั้งแต่ระดับชำนาญการขึ้นไป หรือขอร้องการตำรวจตำแหน่งตั้งแต่สารวัตรหรือเทียบเท่าขึ้นไปเป็นหัวหน้าในการดำเนินการ

ให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้เป็นหัวหน้าในการเข้าค้นส่งสำเนานบันทึกเหตุอันควรเชื่อตามวรรคสอง และสำเนานบันทึกการตรวจค้นและบัญชีทรัพย์สินที่ยึดหรืออายัดต่อศาลจังหวัดที่มีอำนาจเหนือท้องที่ที่ทำการค้น หรือศาลอาญาในเขตกรุงเทพมหานครภายในสี่สิบแปดชั่วโมงหลังจากสิ้นสุดการตรวจค้น เพื่อเป็นหลักฐาน

พนักงานสอบสวนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตำแหน่งใดหรือระดับใดจะมีอำนาจหน้าที่ตามที่ได้กำหนดไว้ในวรรคหนึ่งทั้งหมดหรือแต่บางส่วน หรือจะต้องได้รับอนุมัติจากบุคคลใดก่อนดำเนินการ ให้เป็นไปตามระเบียบข้อบังคับที่อัยการสูงสุดกำหนด โดยทำเอกสารมอบหมายให้ไว้ประจำตัวพนักงานสอบสวนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ได้รับมอบหมายนั้น

มาตรา ๑๗/๑ การเก็บรักษาและจัดการทรัพย์สินที่พนักงานสอบสวนได้ยึดหรืออายัดไว้ตามมาตรา ๑๗ ให้เป็นไปตามข้อบังคับที่อัยการสูงสุดกำหนด

ในกรณีที่ทรัพย์สินตามวรรคหนึ่งไม่เหมาะสมที่จะเก็บรักษาไว้ หรือหากเก็บรักษาไว้จะเป็นการระแกว่าราชการมากกว่าการนำไปใช้ประโยชน์อย่างอื่น พนักงานสอบสวนอาจสั่งให้ผู้มีส่วนได้เสียหรือบุคคลได้รับทรัพย์สินนั้นไปดูแลและใช้ประโยชน์โดยมีประกันหรือหลักประกันหรือนำทรัพย์สินนั้นออกขายทอดตลาดหรือนำไปใช้ประโยชน์ของทางราชการแล้วรายงานให้อัยการสูงสุดทราบก็ได้

การให้ผู้มีส่วนได้เสียหรือบุคคลได้รับทรัพย์สินไปดูแลและใช้ประโยชน์ การนำทรัพย์สินออกขายทอดตลาดหรือการนำทรัพย์สินไปใช้ประโยชน์ของทางราชการตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามข้อบังคับที่อัยการสูงสุดกำหนด

ถ้าความปรากฏในภายหลังว่า ทรัพย์สินที่นำออกขายทอดตลาดหรือนำไปใช้เพื่อประโยชน์ของทางราชการตามวรรคสอง มิใช่ทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดให้คืนทรัพย์สินนั้นพร้อมทั้งชดใช้ค่าเสียหายและค่าเสื่อมสภาพตามข้อบังคับที่อัยการสูงสุดกำหนด ให้แก่เจ้าของหรือผู้ครอบครอง ถ้าไม่อาจคืนทรัพย์สินได้ ให้ชดใช้ราคาทรัพย์สินนั้นตามราคาที่ประเมินได้ในวันที่ยึดหรืออายัดทรัพย์สิน หรือตามราคาที่ได้จากการขายทอดตลาดทรัพย์สินนั้น แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองได้รับดอกเบี้ยในอัตราสูงสุดของดอกเบี้ยเงินฝากประเภทฝากประจำของธนาคารออมสินในจำนวนเงินที่ได้รับคืนหรือชดใช้ราคา แล้วแต่กรณี

การประเมินค่าเสียหายและค่าเสื่อมสภาพตามวรรคสี่ ให้เป็นไปตามข้อบังคับที่อัยการสูงสุดกำหนด

มาตรา ๑๘ ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยอาวุธปืน เครื่องกระสุน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิงและสิ่งเทียมอาวุธปืน และกฎหมายว่าด้วยการควบคุมยุทธภัณฑ์ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่การสืบสวนสอบสวนความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ ให้พนักงานอัยการ พนักงานสอบสวนและพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้มีและใช้อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน ยุทธภัณฑ์ และอุปกรณ์เกี่ยวข้องเพื่อความปลอดภัยเท่าที่จำเป็น ทั้งนี้ การมีและใช้อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน ยุทธภัณฑ์ และอุปกรณ์เกี่ยวข้องดังกล่าว ให้เป็นไปตามระเบียบข้อบังคับที่อัยการสูงสุดกำหนด

มาตรา ๑๙ ในกรณีที่มีเหตุอันควรเชื่อว่า เอกสารหรือข้อมูลข่าวสารซึ่งส่งทางไปรษณีย์ โทรเลข โทรศัพท์ โทรสาร คอมพิวเตอร์ เครื่องมือ หรืออุปกรณ์ในการสื่อสาร สื่ออิเล็กทรอนิกส์ หรือสื่อทางเทคโนโลยีใด ถูกใช้หรืออาจถูกใช้ เพื่อให้ได้รับประโยชน์จากการกระทำความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พนักงานสอบสวนซึ่งได้รับอนุมัติจากอัยการสูงสุดหรือผู้ได้รับมอบหมาย ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายแล้วแต่กรณี อาจยื่นคำขอฝ่ายเดียวต่ออธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญาเพื่อมีคำสั่งอนุญาตให้ได้มาซึ่งเอกสารหรือข้อมูลข่าวสารดังกล่าวก็ได้

การอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้พิจารณาผลกระทบต่อสิทธิส่วนบุคคลหรือสิทธิอื่นใด ประกอบเหตุผลและความจำเป็นดังต่อไปนี้

(๑) มีเหตุอันควรเชื่อว่าจะมีการกระทำความผิดหรือจะมีการกระทำความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ

(๒) มีเหตุอันควรเชื่อว่าจะได้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการกระทำความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติจากการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

(๓) ไม่อาจใช้วิธีการอื่นใดที่เหมาะสมหรือมีประสิทธิภาพมากกว่าได้

การอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้อธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญาสั่งอนุญาตได้คราวละไม่เกินเก้าสิบวันโดยกำหนดเงื่อนไขใด ๆ ก็ได้ และให้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลข่าวสารในสิ่งที่สื่อสารตามคำสั่งดังกล่าวจะต้องให้ความร่วมมือเพื่อให้เป็นไปตามความในมาตรานี้ ภายหลังที่มีคำสั่งอนุญาต หากปรากฏข้อเท็จจริงว่าเหตุผลความจำเป็นไม่เป็นไปตามที่ระบุหรือพฤติการณ์เปลี่ยนแปลงไป อธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญาอาจเปลี่ยนแปลงคำสั่งอนุญาตหรือขยายระยะเวลาอนุญาตได้ตามที่เห็นสมควร

เมื่อพนักงานสอบสวนได้ดำเนินการตามที่ได้รับอนุญาตแล้ว ให้รายงานการดำเนินการให้อธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญาทราบ

บรรดาข้อมูลที่ได้มาตามวรรคหนึ่ง ให้เก็บรักษาเฉพาะข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการกระทำความผิดซึ่งได้รับอนุญาตตามวรรคหนึ่งและให้ใช้ประโยชน์ในการสืบสวนหรือใช้เป็นพยานหลักฐานเฉพาะในการดำเนินคดีดังกล่าวเท่านั้น ส่วนข้อมูลข่าวสารอื่นให้ทำลายเสียทั้งสิ้น ทั้งนี้ ตามระเบียบข้อบังคับที่อัยการสูงสุดกำหนด

มาตรา ๒๐ ห้ามมิให้บุคคลใดที่ดำเนินการตามมาตรา ๑๙ เปิดเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารที่ได้มาซึ่งสารสนเทศที่ผิดหรือผิดกฎหมายมาตรา ๕๕ เว้นแต่เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการกระทำความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติซึ่งได้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๙ และเป็นการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่หรือตามกฎหมายหรือตามคำสั่งศาล

มาตรา ๒๑ ในกรณีจำเป็นและเพื่อประโยชน์ในการสืบสวนสอบสวนเกี่ยวกับความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ ให้อัยการสูงสุด ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมาย แล้วแต่กรณี มอบหมายให้บุคคลใดจัดทำเอกสารหรือหลักฐานใดขึ้นหรือปฏิบัติการอำพราง เพื่อประโยชน์ในการสืบสวนสอบสวน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อัยการสูงสุดกำหนดในระเบียบข้อบังคับ

การปฏิบัติการอำพราง หมายความว่า การดำเนินการทั้งหลายเพื่อปิดบังสถานะหรือวัตถุประสงค์ของการดำเนินการโดยลวงผู้อื่นให้เข้าใจไปในทางอื่น หรือเพื่อมิให้รู้ความจริงเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงาน

การจัดทำเอกสารหรือหลักฐานใด หรือการปฏิบัติการอำพรางตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าเป็นการกระทำโดยชอบด้วยกฎหมาย

มาตรา ๒๒ ในกรณีจำเป็นและเพื่อประโยชน์ในการสืบสวนสอบสวนความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ ให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอัยการสูงสุดหรือราชองครักษ์สูงสุด ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมาย แล้วแต่กรณี มีอำนาจให้มีการเคลื่อนย้ายภายใต้การควบคุม

การเคลื่อนย้ายภายใต้การควบคุม หมายความว่า วิธีการอนุญาตให้ของผิดกฎหมายหรือต้องสงสัยผ่านออกไปจาก ผ่าน หรือเข้าไปสู่เขตแดนของรัฐหนึ่งหรือมากกว่ารัฐหนึ่ง โดยการรับรู้และอยู่ภายใต้การติดตามดูแลของเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ เพื่อการสืบสวนสอบสวนความผิดและเพื่อระบุตัวบุคคลที่เกี่ยวข้องในการกระทำความผิดนั้น

หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการขออนุญาต การอนุญาต และการเคลื่อนย้ายภายใต้การควบคุม ให้เป็นไปตามระเบียบข้อบังคับที่อัยการสูงสุดกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี ทั้งนี้ ในระเบียบข้อบังคับดังกล่าวอย่างน้อยต้องมีมาตรการควบคุมและตรวจสอบการใช้อำนาจด้วย

การกระทำและพยานหลักฐานที่ได้มาจากการกระทำของพนักงานสอบสวนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๒๑ ให้รับฟังเป็นพยานหลักฐานได้

มาตรา ๒๓ พนักงานสอบสวนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่อาจใช้เครื่องมือสื่อสาร โทรคมนาคม เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ หรือด้วยวิธีการอื่นใด เฉพาะในการสะกดรอยผู้ต้องสงสัยว่ากระทำความผิดหรือจะกระทำความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ เพื่อสืบสวนจับกุม แสวงหา และรวบรวมพยานหลักฐาน ทั้งนี้ ตามระเบียบข้อบังคับที่อัยการสูงสุดกำหนด

มาตรา ๒๔ ให้การกระทำความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ ตามพระราชบัญญัตินี้ เป็นความผิดมูลฐานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม การฟอกเงิน

หมวด ๓

ความร่วมมือที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินคดี

มาตรา ๒๕ ในระหว่างการสอบสวนคดีความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ หากผู้ต้องหาให้ข้อมูลเองโดยสมัครใจต่อพนักงานสอบสวน หรือพนักงานอัยการ ซึ่งเป็นข้อมูลที่สำคัญและเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการสืบสวนสอบสวนเกี่ยวกับกิจกรรมและการกระทำความผิดของ องค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ ซึ่งสามารถใช้เป็นพยานหลักฐานในการดำเนินคดีต่อหัวหน้าหรือผู้มี บทบาทสำคัญในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ ให้พนักงานสอบสวนบันทึกข้อมูลดังกล่าวไว้ในสำนวน การสอบสวน แล้วเสนอสำนวนการสอบสวนต่ออัยการสูงสุด

ถ้าอัยการสูงสุดเห็นว่าข้อมูลที่ได้รับจากผู้ต้องหาเป็นข้อมูลที่สำคัญและเป็นประโยชน์ อย่างยิ่งตามความในวรรคหนึ่ง ให้อัยการสูงสุดมีอำนาจใช้ดุลพินิจออกคำสั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหานั้น ทุกข้อหาหรือบางข้อหาก็ได้

ในกรณีที่มีการฟ้องคดีแล้ว หากการให้ข้อมูลดังกล่าวในวรรคหนึ่งได้กระทำ ในระหว่างการพิจารณาคดีของศาล ให้อัยการสูงสุดมีอำนาจออกคำสั่งถอนฟ้อง ถอนอุทธรณ์ ถอนฎีกา หรือไม่อุทธรณ์ ไม่ฎีกา ในความผิดนั้นทั้งหมดหรือบางส่วนแล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ภายใต้งบบังคับของ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา ๒๖ ถ้าศาลเห็นว่าผู้กระทำความผิดผู้ใดได้ให้ข้อมูลที่สำคัญและเป็น ประโยชน์อย่างยิ่งในการปราบปรามการกระทำความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ ต่อพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ พนักงานสอบสวน หรือพนักงานอัยการ ศาลจะลงโทษผู้นั้น น้อยกว่าอัตราโทษขั้นต่ำที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นตามพระราชบัญญัตินี้ก็ได้

หมวด ๔

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๒๗ ผู้ใดกระทำความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สี่ปีถึงสิบห้าปี หรือปรับตั้งแต่แปดหมื่นบาทถึงสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๘ ผู้ใดขัดขวางการสืบสวน การสอบสวน การฟ้องร้อง หรือการดำเนินคดี ความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ เพื่อมิให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย ถ้าเป็นการกระทำความผิดอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี หรือปรับไม่เกิน สองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(๑) ให้ ขอให้ หรือรับว่าจะให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดแก่ผู้เสียหาย หรือพยานเพื่อจูงใจให้ผู้นั้นไม่ไปพบพนักงานเจ้าหน้าที่ พนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ หรือไม่ไปศาล เพื่อให้ข้อเท็จจริงหรือเบิกความ หรือเพื่อให้ข้อเท็จจริงหรือเบิกความอันเป็นเท็จ หรือมิให้ข้อเท็จจริงหรือเบิกความในการดำเนินคดีแก่ผู้กระทำความผิด

(๒) ใช้กำลังบังคับ ชูเชิญ ช่มชู้ ช่มชื่นใจ หลอกหลวง หรือกระทำการอันมิชอบ ประการอื่น เพื่อมิให้ผู้เสียหายหรือพยานไปพบพนักงานเจ้าหน้าที่ พนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ หรือไม่ไปศาล เพื่อให้ข้อเท็จจริงหรือเบิกความ หรือเพื่อให้ผู้นั้นให้ข้อเท็จจริงหรือเบิกความอันเป็นเท็จ หรือมิให้ข้อเท็จจริงหรือเบิกความในการดำเนินคดีแก่ผู้กระทำความผิด

(๓) ทำให้เสียหาย ทำลาย ทำให้สูญหาย หรือไร้ประโยชน์ เอาไปเสีย แก้ไข เปลี่ยนแปลง ปกปิด หรือซ่อนเร้นเอกสารหรือพยานหลักฐานใด ๆ หรือปลอม ทำ หรือใช้เอกสาร หรือพยานหลักฐานใด ๆ อันเป็นเท็จในการดำเนินคดีแก่ผู้กระทำความผิด

(๔) ให้ ขอให้ หรือรับว่าจะให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ เจ้าพนักงานในตำแหน่งตุลาการ พนักงานอัยการ หรือพนักงานสอบสวน หรือเรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด เพื่อจูงใจให้กระทำการ ไม่กระทำการ หรือประวิง การกระทำอันมิชอบด้วยหน้าที่ หรือ

(๕) ใช้กำลังบังคับ ชูเชิญ ช่มชู้ ช่มชื่นใจ หรือกระทำการอันมิชอบประการอื่น ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ เจ้าพนักงานในตำแหน่งตุลาการ พนักงานอัยการ หรือพนักงานสอบสวน เพื่อจูงใจให้กระทำการ ไม่กระทำการ หรือประวิงการกระทำอันมิชอบด้วยหน้าที่

มาตรา ๒๙ เจ้าของหรือผู้ครอบครองเคหสถานหรือสถานที่อื่นใด ตามมาตรา ๑๗ (๑) ซึ่งขัดขึ้นไม่ยินยอมโดยไม่มีเหตุหรือข้อแก้ตัวอันสมควร ให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ เข้าไปในเคหสถานหรือสถานที่อื่นนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๐ ผู้ใดไม่มาให้ถ้อยคำหรือไม่ส่งบัญชี เอกสารหรือวัตถุใด ๆ ตามมาตรา ๑๗ (๒) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๑ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๐ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำโดยพนักงานสอบสวน พนักงาน เจ้าพนักงาน หรือพนักงานอัยการซึ่งเข้าร่วมสอบสวนหรือเข้าร่วมปฏิบัติหน้าที่ หรือผู้ซึ่งเข้าร่วมปฏิบัติ หน้าที่ตามมาตรา ๑๖ หรือมาตรา ๑๙ ผู้กระทำต้องระวางโทษเป็นสามเท่าของโทษที่กำหนดไว้ใน วรรคหนึ่ง

ร่าง

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วม
ในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ.
สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

(๕๓)

ได้รับ	๒๒๓๔
วันที่	๑๘ ส.ค. ๒๕๕๖
เวลา	๑๖.๓๕ น

ด่วนที่สุด

ที่ สผ ๐๐๑๔/๕๐๓.๗

สภาผู้แทนราษฎร

ถนนอุทองใน กทม. ๑๐๓๐๐

๑๖ มีนาคม ๒๕๕๖

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล และบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

ด้วยในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๔ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๒๑ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๕๖ ที่ประชุมได้พิจารณาและลงมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้เสนอ

ฉะนั้น จึงส่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวมาเพื่อนำเสนอต่อวุฒิสภาพิจารณาต่อไป ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๔๖

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(นายเจริญ จรรย์โกมล)

รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง ปฏิบัติหน้าที่แทน
ประธานสภาผู้แทนราษฎร

กลุ่มงานนิติ
รับที่.....
วันที่ ๑๖ มี.ค. ๕๖
เวลา ๑๖.๐๕ น
สำนักการประชุม

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๒๕๓๖

(๕๕)

สารบบ

ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ.
ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว

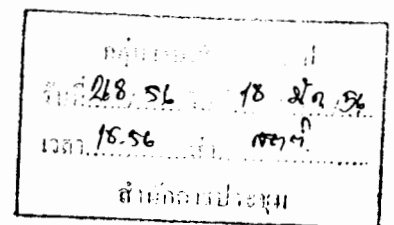
ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) และร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ. (พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๔ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๓๒ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ที่ประชุมได้พิจารณาและลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้งสองฉบับดังกล่าว และตั้งกรรมาธิการวิสามัญชั้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา โดยถือร่างของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา เมื่อคณะกรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้วจึงได้เสนอต่อสภาผู้แทนราษฎร

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๔ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๒๑ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๕๖ ที่ประชุมได้พิจารณาในวาระที่สอง แล้วลงมติในวาระที่สามเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัตินี้ และให้เสนอต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไปตามรัฐธรรมนูญ

ร่างพระราชบัญญัตินี้สภาผู้แทนราษฎรส่งให้วุฒิสภาเมื่อวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๖

(นางพรณิภา เสริมศรี)

รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติราชการแทน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

(๕๗)

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ
พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ

เหตุผล

เนื่องจากปัจจุบันประเทศไทยมีปัญหาเกี่ยวกับการประกอบอาชญากรรมที่มีลักษณะเป็นองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติซึ่งส่งผลกระทบต่อความสงบเรียบร้อยและความมั่นคงของประเทศเป็นอย่างมาก แต่ปรากฏว่ากฎหมายที่มีอยู่ในปัจจุบันยังไม่สามารถใช้บังคับเพื่อดำเนินคดีกับการกระทำความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประกอบกับประเทศไทยได้ลงนามในอนุสัญญาสหประชาชาติเพื่อต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร จึงสมควรกำหนดลักษณะความผิดให้ครอบคลุมการกระทำความผิดดังกล่าว รวมทั้งกำหนดวิธีการสืบสวน สอบสวนการกระทำความผิดดังกล่าวด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

(พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

ร่าง
พระราชบัญญัติ
ป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ
พ.ศ.

.....
.....
.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วม
ในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ
พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพ
ของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๖ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๕
ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปราม
การมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้
“องค์กรอาชญากรรม” หมายความว่า คณะบุคคลตั้งแต่สามคนขึ้นไปที่รวมตัวกัน
ช่วงระยะเวลาหนึ่งและร่วมกันกระทำการใด โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อกระทำความผิดร้ายแรง
และเพื่อได้มาซึ่งผลประโยชน์ทางการเงิน ทรัพย์สิน หรือผลประโยชน์ทางวัตถุอย่างอื่นไม่ว่าโดยทางตรง
หรือทางอ้อม

“องค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ” หมายความว่า องค์กรอาชญากรรมที่มีการกระทำความผิดซึ่งมีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) ความผิดที่กระทำในเขตแดนของรัฐมากกว่าหนึ่งรัฐ

(๒) ความผิดที่กระทำในรัฐหนึ่ง แต่การเตรียม การวางแผน การสั่งการ การสนับสนุน หรือการควบคุมการกระทำความผิดได้กระทำในอีกรัฐหนึ่ง

(๓) ความผิดที่กระทำในรัฐหนึ่ง แต่เกี่ยวข้องกับองค์กรอาชญากรรมที่มีการกระทำความผิดมากกว่าหนึ่งรัฐ

(๔) ความผิดที่กระทำในรัฐหนึ่ง แต่ผลของการกระทำที่สำคัญเกิดขึ้นในอีกรัฐหนึ่ง

“ความผิดร้ายแรง” หมายความว่า ความผิดอาญาที่กฎหมายกำหนดโทษจำคุกขั้นสูงตั้งแต่สี่ปีขึ้นไปหรือโทษสถานหนักกว่านั้น

“พนักงานสอบสวน” หมายความว่า พนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งอัยการสูงสุด หรือผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ แต่งตั้งให้ช่วยเหลือพนักงานสอบสวน ในการสืบสวนสอบสวนและป้องกันปราบปรามการกระทำความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม และอัยการสูงสุดรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ในส่วนที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของตน

อัยการสูงสุดมีอำนาจออกข้อบังคับเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

ข้อบังคับนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

บททั่วไป

มาตรา ๕ ผู้ใดกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

(๑) เป็นสมาชิกหรือเป็นเครือข่ายดำเนินงานขององค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ

(๒) สมคบกันตั้งแต่สองคนขึ้นไปเพื่อกระทำความผิดร้ายแรงอันเกี่ยวข้องกับองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ

(๓) มีส่วนร่วมกระทำการใด ๆ ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมในกิจกรรมหรือการดำเนินการขององค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ โดยรู้ถึงวัตถุประสงค์และการดำเนินกิจกรรมหรือโดยรู้ถึงเจตนาที่จะกระทำความผิดร้ายแรงขององค์กรอาชญากรรมข้ามชาติดังกล่าว

(๔) จัดการ สั่งการ ช่วยเหลือ ยุยง อำนวยความสะดวก หรือให้คำปรึกษาในการกระทำความผิดร้ายแรงขององค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ โดยรู้ถึงวัตถุประสงค์และการดำเนินกิจกรรมหรือโดยรู้ถึงเจตนาที่จะกระทำความผิดร้ายแรงขององค์กรอาชญากรรมข้ามชาติดังกล่าว

ผู้นั้นกระทำความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ

มาตรา ๖ ผู้ใดกระทำความผิดตามมาตรา ๕ นอกราชอาณาจักร ผู้นั้นจะต้อง
รับโทษในราชอาณาจักรตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้
ทั้งนี้ ให้นำมาตรา ๑๐ แห่งประมวลกฎหมายอาญา มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๗ ถ้าผู้กระทำความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ
คนหนึ่งคนใดได้ลงมือกระทำความผิดร้ายแรงตามวัตถุประสงค์ขององค์กรอาชญากรรมข้ามชาตินั้น
ผู้กระทำความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ ที่อยู่ด้วยในขณะที่กระทำความผิด
ร้ายแรง หรือร่วมประชุมแต่ไม่ได้คัดค้านในการตกลงให้กระทำความผิดร้ายแรงนั้น รวมทั้งบรรดา
หัวหน้า ผู้จัดการ และผู้มีตำแหน่งหน้าที่ในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาตินั้น ต้องระวางโทษตามที่ได้
บัญญัติไว้สำหรับความผิดร้ายแรงนั้นทุกคน

มาตรา ๘ ผู้ใดเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาท้องถิ่น
ผู้บริหารท้องถิ่น ข้าราชการ พนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พนักงานองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ
กรรมการหรือผู้บริหารหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ เจ้าพนักงาน กรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบ
ในการดำเนินงานของสถาบันการเงิน หรือกรรมการขององค์กรต่าง ๆ ตามรัฐธรรมนูญ กระทำความผิด
ตามหมวดนี้ ต้องระวางโทษเป็นสองเท่าของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น

มาตรา ๙ พนักงานเจ้าหน้าที่หรือพนักงานสอบสวนตามพระราชบัญญัตินี้ผู้ใดกระทำ
ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการอันเกี่ยวเนื่องกับการกระทำความผิดตามหมวดนี้ ต้องระวางโทษ
เป็นสามเท่าของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น

หมวด ๒

การสืบสวนสอบสวนคดีความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ

มาตรา ๑๐ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรม
ข้ามชาติเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม
การทุจริต และอยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ
ให้พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบดำเนินคดีต่อไปตามพระราชบัญญัตินี้ได้ เพียงแต่แจ้งให้
คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติทราบ

การดำเนินการของพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบตามวรรคหนึ่ง ย่อมไม่ตัดอำนาจ
ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติที่จะดำเนินการ

(๑) ได้สวนข้อเท็จจริงเอง ในกรณีเช่นว่านี้ ให้พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ
ส่งสำนวนการสอบสวนและพยานหลักฐานที่ได้มาจากการสอบสวนเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับการกระทำ

ความผิดที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติไปยัง คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ และคณะกรรมการป้องกันและปราบปราม การทุจริตแห่งชาติอาจถือสำนวนการสอบสวนดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งของการไต่สวนข้อเท็จจริงได้ หรือ

(๒) มอบหมายให้พนักงานไต่สวนตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย การป้องกันและปราบปรามการทุจริตเข้าร่วมสอบสวนกับพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบก็ได้

มาตรา ๑๑ ในกรณีที่ความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์การอาชญากรรมข้ามชาติ ให้พนักงานสอบสวนทำการสอบสวนต่อไปได้ เว้นแต่คณะกรรมการคดีพิเศษได้มีมติให้คดีดังกล่าว ต้องดำเนินการโดยกรมสอบสวนคดีพิเศษ ให้พนักงานสอบสวนส่งเรื่องให้กรมสอบสวนคดีพิเศษดำเนินการ

มาตรา ๑๒ เพื่อประโยชน์ในการประสานการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปราม การกระทำความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์การอาชญากรรมข้ามชาติ ให้อัยการสูงสุด ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ และหัวหน้าหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องตกลงกันเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ในคดีระหว่างหน่วยงาน ของรัฐที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

(๑) วิธีปฏิบัติระหว่างหน่วยงานเกี่ยวกับการรับคำร้องทุกข์หรือคำกล่าวโทษ การดำเนินการเกี่ยวกับหมายเรียกและหมายอาญา การจับ การควบคุม การขัง การค้น หรือ การปล่อยชั่วคราว การสืบสวน การสอบสวน การเปรียบเทียบ การส่งมอบคดี และการดำเนินการอื่น เกี่ยวกับคดีอาญาในระหว่างหน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจหน้าที่ป้องกันและปราบปรามการกระทำ ความผิดอาญา

(๒) ขอบเขตความรับผิดชอบของพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ เจ้าหน้าที่อื่นของรัฐ พนักงานสอบสวน และพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ในการสืบสวนและสอบสวนคดี ทั้งนี้ เพื่อให้เหมาะสมกับลักษณะการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐแต่ละแห่ง ความเชี่ยวชาญ เฉพาะด้าน ผลกระทบของการกระทำความผิด และประสิทธิภาพในการป้องกันและปราบปราม การกระทำความผิดอาญาได้อย่างทั่วถึง ในการนี้อาจกำหนดให้กรณีใดต้องดำเนินการร่วมกัน ระหว่างหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องด้วยก็ได้

(๓) การแลกเปลี่ยนข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิด ฐานมีส่วนร่วมในองค์การอาชญากรรมข้ามชาติ

(๔) การสนับสนุนของหน่วยงานของรัฐและเจ้าหน้าที่ของรัฐในการปฏิบัติหน้าที่ ที่เกี่ยวข้องกับการสืบสวนและสอบสวนคดี

(๕) เรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการสืบสวนสอบสวนคดีความผิดฐานมีส่วนร่วม ในองค์การอาชญากรรมข้ามชาติ

เมื่อมีข้อตกลงตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้หน่วยงานของรัฐมีหน้าที่ปฏิบัติตามข้อตกลงนั้น ถ้าข้อตกลงดังกล่าวเป็นการกำหนดหน้าที่ในระหว่างเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ หรือพนักงานสอบสวนในการปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ให้ถือว่าการดำเนินการของเจ้าหน้าที่ของรัฐดังกล่าวในส่วนที่เกี่ยวข้องเป็นการดำเนินการของผู้มีอำนาจ หน้าที่สืบสวนและสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา ๑๓ ในการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิด
ฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ อัยการสูงสุด ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ หรือผู้ซึ่ง
ได้รับมอบหมาย แล้วแต่กรณี อาจขอให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่อื่นของรัฐให้ความช่วยเหลือ
สนับสนุน หรือเข้าร่วมปฏิบัติหน้าที่ได้ตามความจำเป็น

ให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่อื่นของรัฐตามวรรคหนึ่งมีหน้าที่ให้ความ
ช่วยเหลือ สนับสนุน หรือเข้าร่วมปฏิบัติหน้าที่ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๔ เพื่อประโยชน์ในการสืบสวนและสอบสวนการกระทำความผิด
ฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ ให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่
มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในเคหสถาน หรือสถานที่อื่นใด เพื่อตรวจค้น เมื่อมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่า
มีทรัพย์สินซึ่งมีไว้เป็นความผิดหรือได้มาโดยการกระทำความผิด หรือได้ใช้หรือจะใช้ในการกระทำ
ความผิด หรือใช้เพื่อให้ได้รับประโยชน์จากการกระทำความผิด หรือมีบุคคล วัตถุ และสิ่งของซึ่งอาจ
ใช้เป็นพยานหลักฐานในการดำเนินคดี ได้ชักซ่อนอยู่ในเคหสถานหรือสถานที่ดังกล่าว ประกอบกับ
มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าหากปล่อยให้เนิ่นช้ากว่าจะเอาหมายค้นมาได้ทรัพย์สินหรือพยานหลักฐานดังกล่าว
อาจถูกโยกย้าย ชักซ่อน ทำลาย หรือทำให้เปลี่ยนแปลงสภาพไปจากเดิม

(๒) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งบัญชี เอกสาร
หรือวัตถุใด ๆ มาเพื่อตรวจสอบหรือประกอบการพิจารณา

(๓) ค้นบุคคล หรือยานพาหนะที่มีเหตุสงสัยตามสมควรว่ามีทรัพย์สินซึ่งมีไว้เป็น
ความผิดหรือได้มาโดยการกระทำความผิด หรือได้ใช้หรือจะใช้ในการกระทำความผิด หรือซึ่งอาจใช้
เป็นพยานหลักฐานได้ชักซ่อนอยู่

(๔) ยึดหรืออายัดทรัพย์สินที่ค้นพบหรือที่ส่งมาดังกล่าวไว้ใน (๑) (๒) และ (๓)

การใช้อำนาจตามวรรคหนึ่ง (๑) ให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ค้น
ปฏิบัติตามข้อบังคับที่อัยการสูงสุดกำหนดโดยแสดงความบริสุทธิ์ก่อนการเข้าค้นและให้แสดงบัตรประจำตัว
และเอกสารที่ให้อำนาจในการตรวจค้น และเหตุอันควรเชื่อที่ทำให้สามารถเข้าค้นได้เป็นหนังสือให้ไว้แก่
ผู้ครอบครองเคหสถานหรือสถานที่ค้นนั้น เว้นแต่ไม่มีผู้ครอบครองอยู่ ณ ที่นั้น ก็ให้ค้นต่อหน้าบุคคลอื่น
อย่างน้อยสองคนซึ่งพนักงานสอบสวนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ขอร้องมาเป็นพยาน ในกรณีดังกล่าว
ให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ค้นส่งมอบสำเนาเอกสารและหนังสือนั้นให้แก่ผู้ครอบครอง
เคหสถานหรือสถานที่ดังกล่าวทันทีที่สามารถกระทำได้ และหากเป็นการค้นในเวลากลางคืน จะต้องมี
ข้าราชการอัยการชั้น ๓ ขึ้นไป หรือข้าราชการพลเรือนตั้งแต่ระดับชำนาญการขึ้นไป หรือข้าราชการตำรวจ
ตำแหน่งตั้งแต่สารวัตรหรือเทียบเท่าขึ้นไปเป็นหัวหน้าในการดำเนินการ

ให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้เป็นหัวหน้าในการเข้าค้นส่งสำเนา
บันทึกเหตุอันควรเชื่อตามวรรคสอง และสำเนาทันทีการตรวจค้นและบัญชีทรัพย์สินที่ยึดหรืออายัดต่อศาลจังหวัด
ที่มีอำนาจเหนือท้องที่ที่ทำการค้น หรือศาลอาญาในเขตกรุงเทพมหานครภายในสี่สิบแปดชั่วโมงหลังจาก
สิ้นสุดการตรวจค้น เพื่อเป็นหลักฐาน

พนักงานสอบสวนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตำแหน่งใดหรือระดับใดจะมีอำนาจหน้าที่ตามที่ได้กำหนดไว้ในวรรคหนึ่งทั้งหมดหรือแต่บางส่วน หรือจะต้องได้รับอนุมัติจากบุคคลใดก่อนดำเนินการ ให้เป็นไปตามข้อบังคับที่อัยการสูงสุดกำหนด โดยทำเอกสารมอบหมายให้ไว้ประจำตัวพนักงานสอบสวนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ได้รับมอบหมายนั้น

มาตรา ๑๕ การเก็บรักษาและจัดการทรัพย์สินที่พนักงานสอบสวนได้ยึดหรืออายัดไว้ตามมาตรา ๑๔ ให้เป็นไปตามข้อบังคับที่อัยการสูงสุดกำหนด

ในกรณีที่ทรัพย์สินตามวรรคหนึ่งไม่เหมาะสมที่จะเก็บรักษาไว้ หรือหากเก็บรักษาไว้จะเป็นภาระแก่ทางราชการมากกว่าการนำไปใช้ประโยชน์อย่างอื่น พนักงานสอบสวนอาจสั่งให้ผู้มีส่วนได้เสียหรือบุคคลได้รับทรัพย์สินนั้นไปดูแลและใช้ประโยชน์โดยมีประกันหรือหลักประกันหรือให้นำทรัพย์สินนั้นออกขายทอดตลาดหรือนำไปใช้ประโยชน์ของทางราชการแล้วรายงานให้อัยการสูงสุดทราบก็ได้

การให้ผู้มีส่วนได้เสียหรือบุคคลได้รับทรัพย์สินไปดูแลและใช้ประโยชน์ การนำทรัพย์สินออกขายทอดตลาดหรือการนำทรัพย์สินไปใช้ประโยชน์ของทางราชการตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามข้อบังคับที่อัยการสูงสุดกำหนด

ถ้าความปรากฏในภายหลังว่า ทรัพย์สินที่นำออกขายทอดตลาดหรือนำไปใช้เพื่อประโยชน์ของทางราชการตามวรรคสอง มีใช้ทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดให้คืนทรัพย์สินนั้น พร้อมทั้งชดเชยค่าเสียหายและค่าเสื่อมสภาพตามข้อบังคับที่อัยการสูงสุดกำหนด ให้แก่เจ้าของหรือผู้ครอบครอง ถ้าไม่อาจคืนทรัพย์สินได้ ให้ชดเชยราคาทรัพย์สินนั้นตามราคาที่ประเมินได้ในวันที่ยึดหรืออายัดทรัพย์สิน หรือตามราคาที่ได้จากการขายทอดตลาดทรัพย์สินนั้น แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองได้รับดอกเบี้ยในอัตราร้อยของดอกเบี้ยเงินฝากประเภทฝากประจำของธนาคารออมสิน ในจำนวนเงินที่ได้รับคืนหรือชดเชยราคา แล้วแต่กรณี

การประเมินค่าเสียหายและค่าเสื่อมสภาพตามวรรคสี่ ให้เป็นไปตามข้อบังคับที่อัยการสูงสุดกำหนด

มาตรา ๑๖ ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยอาวุธปืน เครื่องกระสุน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิงและสิ่งเทียมอาวุธปืน และกฎหมายว่าด้วยการควบคุมยุทธภัณฑ์ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่การสืบสวนสอบสวนความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ ให้พนักงานอัยการ พนักงานสอบสวนและพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้มีและใช้อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน ยุทธภัณฑ์ และอุปกรณ์เกี่ยวข้องเพื่อความปลอดภัยเท่าที่จำเป็น ทั้งนี้ การมีและใช้อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน ยุทธภัณฑ์ และอุปกรณ์เกี่ยวข้องดังกล่าว ให้เป็นไปตามข้อบังคับที่อัยการสูงสุดกำหนด

มาตรา ๑๗ ในกรณีที่มีเหตุอันควรเชื่อว่า เอกสารหรือข้อมูลข่าวสารซึ่งส่งทางไปรษณีย์ โทรเลข โทรศัพท์ โทรสาร คอมพิวเตอร์ เครื่องมือ หรืออุปกรณ์ในการสื่อสาร สื่ออิเล็กทรอนิกส์ หรือสื่อทางเทคโนโลยีใด ถูกใช้หรืออาจถูกใช้ เพื่อให้ได้รับประโยชน์จาก

การกระทำความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พนักงานสอบสวนซึ่งได้รับอนุมัติจากอัยการสูงสุด ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมาย แล้วแต่กรณี อาจยื่นคำขอฝ่ายเดียวต่ออธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญาเพื่อมีคำสั่งอนุญาตให้ได้มาซึ่งเอกสารหรือข้อมูลข่าวสารดังกล่าวก็ได้ การอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้พิจารณาผลกระทบต่อสิทธิส่วนบุคคลหรือสิทธิอื่นใด ประกอบเหตุผลและความจำเป็นดังต่อไปนี้

(๑) มีเหตุอันควรเชื่อว่าจะมีการกระทำความผิดหรือจะมีการกระทำความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ

(๒) มีเหตุอันควรเชื่อว่าจะได้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการกระทำความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติจากการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

(๓) ไม่อาจใช้วิธีการอื่นใดที่เหมาะสมหรือมีประสิทธิภาพมากกว่าได้ การอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้อธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญาสั่งอนุญาตได้คราวละไม่เกินเก้าสิบวันโดยกำหนดเงื่อนไขใด ๆ ก็ได้ และให้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลข่าวสารในสิ่งที่สื่อสารตามคำสั่งดังกล่าวจะต้องให้ความร่วมมือเพื่อให้เป็นไปตามความในมาตรานี้ ภายหลังจากที่มีคำสั่งอนุญาต หากปรากฏข้อเท็จจริงว่าเหตุผลความจำเป็นไม่เป็นไปตามที่ระบุหรือพฤติการณ์เปลี่ยนแปลงไป อธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญาอาจเปลี่ยนแปลงคำสั่งอนุญาตหรือขยายระยะเวลาอนุญาตได้ตามที่เห็นสมควร เมื่อพนักงานสอบสวนได้ดำเนินการตามที่ได้รับอนุญาตแล้ว ให้รายงานการดำเนินการให้อธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญาทราบ

บรรดาข้อมูลที่ได้มาตามวรรคหนึ่ง ให้เก็บรักษาเฉพาะข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการกระทำความผิดซึ่งได้รับอนุญาตตามวรรคหนึ่งและให้ใช้ประโยชน์ในการสืบสวน หรือใช้เป็นพยานหลักฐานเฉพาะในการดำเนินคดีดังกล่าวเท่านั้น ส่วนข้อมูลข่าวสารอื่นให้ทำลายเสียทั้งสิ้น ทั้งนี้ ตามข้อบังคับที่อัยการสูงสุดกำหนด

มาตรา ๑๘ ห้ามมิให้บุคคลใดที่ดำเนินการตามมาตรา ๑๗ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ได้มา เว้นแต่เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการกระทำความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติซึ่งได้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๗ และเป็นการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่หรือตามกฎหมายหรือตามคำสั่งศาล

มาตรา ๑๙ ในกรณีจำเป็นและเพื่อประโยชน์ในการสืบสวนสอบสวนเกี่ยวกับความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ ให้อัยการสูงสุด ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมาย แล้วแต่กรณี มอบหมายให้บุคคลใดจัดทำเอกสารหรือหลักฐานใดขึ้นหรือปฏิบัติการอำพราง เพื่อประโยชน์ในการสืบสวนสอบสวน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อัยการสูงสุดกำหนดในข้อบังคับ

การปฏิบัติการอำพราง หมายความว่า การดำเนินการทั้งหลายเพื่อปิดบังสถานะหรือวัตถุประสงค์ของการดำเนินการโดยลวงผู้อื่นให้เข้าใจไปในทางอื่น หรือเพื่อมิให้รู้ความจริงเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงาน

การจัดทำเอกสารหรือหลักฐานใด หรือการปฏิบัติการอำพรางตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าเป็นการกระทำโดยชอบด้วยกฎหมาย

มาตรา ๒๐ ในกรณีจำเป็นและเพื่อประโยชน์ในการสืบสวนสอบสวนความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ ให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอัยการสูงสุด ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมาย แล้วแต่กรณี มีอำนาจให้มีการเคลื่อนย้ายภายใต้การควบคุม

การเคลื่อนย้ายภายใต้การควบคุม หมายความว่า วิธีการอนุญาตให้ของผิดกฎหมายหรือต้องสงสัยผ่านออกไปจาก ผ่าน หรือเข้าไปสู่เขตแดนของรัฐหนึ่งหรือมากกว่ารัฐหนึ่ง โดยการรับรู้และอยู่ภายใต้การติดตามดูแลของเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ เพื่อการสืบสวนสอบสวนความผิดและเพื่อระบุตัวบุคคลที่เกี่ยวข้องในการกระทำความผิดนั้น

หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการขออนุญาต การอนุญาต และการเคลื่อนย้ายภายใต้การควบคุม ให้เป็นไปตามข้อบังคับที่อัยการสูงสุดกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี ทั้งนี้ ในข้อบังคับดังกล่าวอย่างน้อยต้องมีมาตรการควบคุมและตรวจสอบการใช้อำนาจด้วย

การกระทำและพยานหลักฐานที่ได้มาจากการกระทำของพนักงานสอบสวนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา นี้ ให้รับฟังเป็นพยานหลักฐานได้

มาตรา ๒๑ พนักงานสอบสวนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่อาจใช้เครื่องมือสื่อสาร โทรคมนาคม เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ หรือด้วยวิธีการอื่นใด เฉพาะในการสะกดรอยผู้ต้องสงสัยว่ากระทำความผิดหรือจะกระทำความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ เพื่อสืบสวนจับกุม แสวงหา และรวบรวมพยานหลักฐาน ทั้งนี้ ตามข้อบังคับที่อัยการสูงสุดกำหนด

มาตรา ๒๒ ให้การกระทำความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ ตามพระราชบัญญัตินี้ เป็นความผิดมูลฐานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

หมวด ๓

ความร่วมมือที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินคดี

มาตรา ๒๓ ในระหว่างการสอบสวนคดีความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ หากผู้ต้องหาให้ข้อมูลเองโดยสมัครใจต่อพนักงานสอบสวน หรือพนักงานอัยการ ซึ่งเป็นข้อมูลที่สำคัญและเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการสืบสวนสอบสวนเกี่ยวกับกิจกรรมและการกระทำความผิดขององค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ ซึ่งสามารถใช้เป็นพยานหลักฐานในการดำเนินคดีต่อหัวหน้าหรือผู้มีบทบาทสำคัญในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ ให้พนักงานสอบสวนบันทึกข้อมูลดังกล่าวไว้ในสำนวนการสอบสวน แล้วเสนอสำนวนการสอบสวนต่ออัยการสูงสุด

ถ้าอัยการสูงสุดเห็นว่าข้อมูลที่ได้รับจากผู้ต้องหาเป็นข้อมูลที่สำคัญและเป็นประโยชน์อย่างยิ่งตามความในวรรคหนึ่ง ให้อัยการสูงสุดมีอำนาจใช้ดุลพินิจออกคำสั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหาในข้อหาหรือบางข้อหาก็ได้

ในกรณีที่มีการฟ้องคดีแล้ว หากการให้ข้อมูลดังกล่าวในวรรคหนึ่งได้กระทำ
ในระหว่างการพิจารณาคดีของศาล ให้อัยการสูงสุดมีอำนาจออกคำสั่งถอนฟ้อง ถอนอุทธรณ์ ถอนฎีกา
หรือไม่อุทธรณ์ ไม่ฎีกา ในความผิดนั้นทั้งหมดหรือบางส่วนแล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ภายใต้บังคับของ
ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา ๒๔ ถ้าศาลเห็นว่าผู้กระทำความผิดผู้ใดได้ให้ข้อมูลที่สำคัญและเป็นประโยชน์
อย่างยิ่งในการปราบปรามการกระทำความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ
ต่อพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ พนักงานสอบสวน หรือพนักงานอัยการ ศาลจะลงโทษผู้นั้น
น้อยกว่าอัตราโทษขั้นต่ำที่กำหนดไว้สำหรับความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ได้

หมวด ๔

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๒๕ ผู้ใดกระทำความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ
ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สี่ปีถึงสิบห้าปี หรือปรับตั้งแต่แปดหมื่นบาทถึงสามแสนบาท
หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๖ ผู้ใดขัดขวางการสืบสวน การสอบสวน การฟ้องร้อง หรือการดำเนินคดี
ความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ เพื่อมิให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย
ถ้าเป็นการกระทำอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี หรือปรับไม่เกิน
สองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(๑) ให้ ขอให้ หรือรับว่าจะให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดแก่ผู้เสียหาย
หรือพยานเพื่อจูงใจให้ผู้นั้นไม่ไปพบพนักงานเจ้าหน้าที่ พนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ
หรือไม่ไปศาล เพื่อให้ข้อเท็จจริงหรือเบิกความ หรือเพื่อให้ข้อเท็จจริงหรือเบิกความอันเป็นเท็จ
หรือไม่ให้ข้อเท็จจริงหรือเบิกความในการดำเนินคดีแก่ผู้กระทำความผิด

(๒) ใช้กำลังบังคับ ชูเชิญ ช่มชู้ ช่มชืนใจ หลอกลวง หรือกระทำการอันมิชอบ
ประการอื่น เพื่อมิให้ผู้เสียหายหรือพยานไปพบพนักงานเจ้าหน้าที่ พนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ
หรือไม่ไปศาลเพื่อให้ข้อเท็จจริงหรือเบิกความ หรือเพื่อให้ผู้นั้นให้ข้อเท็จจริงหรือเบิกความอันเป็นเท็จ
หรือไม่ให้ข้อเท็จจริงหรือเบิกความในการดำเนินคดีแก่ผู้กระทำความผิด

(๓) ทำให้เสียหาย ทำลาย ทำให้สูญหาย หรือไร้ประโยชน์ เอาไปเสีย แก้ไข
เปลี่ยนแปลง ปกปิด หรือซ่อนเร้นเอกสารหรือพยานหลักฐานใด ๆ หรือปลอม ทำ หรือใช้เอกสาร
หรือพยานหลักฐานใด ๆ อันเป็นเท็จในการดำเนินคดีแก่ผู้กระทำความผิด

(๔) ให้ ขอให้ หรือรับว่าจะให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ เจ้าพนักงานในตำแหน่งตุลาการ พนักงานอัยการ หรือพนักงานสอบสวน หรือเรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด เพื่อจูงใจให้กระทำการ ไม่กระทำการ หรือประวิง การกระทำอันมิชอบด้วยหน้าที่ หรือ

(๕) ใช้กำลังบังคับ ชูเชิญ ข่มขู่ ข่มขืนใจ หรือกระทำการอันมิชอบประการอื่น ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ เจ้าพนักงานในตำแหน่งตุลาการ พนักงานอัยการ หรือพนักงานสอบสวน เพื่อจูงใจให้กระทำการ ไม่กระทำการ หรือประวิงการกระทำอันมิชอบด้วยหน้าที่

มาตรา ๒๗ เจ้าของหรือผู้ครอบครองเคหสถานหรือสถานที่อื่นใด ตามมาตรา ๑๔ (๑) ซึ่งขัดขืนไม่ยินยอมโดยไม่มีเหตุหรือข้อแก้ตัวอันสมควร ให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ เข้าไปในเคหสถานหรือสถานที่อื่นนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๘ ผู้ใดไม่มาให้ถ้อยคำหรือไม่ส่งบัญชี เอกสารหรือวัตถุใด ๆ ตามมาตรา ๑๔ (๒) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๙ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำโดยพนักงานสอบสวน พนักงาน เจ้าหน้าที่ หรือพนักงานอัยการซึ่งเข้าร่วมสอบสวนหรือเข้าร่วมปฏิบัติหน้าที่ หรือผู้ซึ่งเข้าร่วมปฏิบัติหน้าที่ ตามมาตรา ๑๓ หรือมาตรา ๑๗ ผู้กระทำต้องระวางโทษเป็นสามเท่าของโทษที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง

มาตรา ๓๐ ผู้ใดปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๑๙ หรือมาตรา ๒๑ กระทำการนอกเหนือ วัตถุประสงค์ในการสืบสวนสอบสวนตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อแสวงหาประโยชน์อันมิชอบสำหรับตนเอง หรือผู้อื่น ให้ผู้นั้นไม่ได้รับการคุ้มครองตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้าการกระทำนั้นเป็นความผิดอาญา ให้ต้อง ระวางโทษเป็นสองเท่าของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น

มาตรา ๓๑ ผู้ใดยกย่าย ทำให้เสียหาย ทำลาย ชอนเร้น เอาไปเสีย ทำให้สูญหาย หรือทำให้ไร้ประโยชน์ซึ่งเอกสารหรือบันทึกข้อมูล หรือทรัพย์สินที่พนักงานสอบสวนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ยึดหรืออายัดไว้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๒ นิติบุคคลใดกระทำความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์การอาชญากรรมข้ามชาติ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สองแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท

(๒๙)

ในกรณีที่การกระทำความผิดของนิติบุคคลตามวรรคหนึ่งเกิดจากการสั่งการ หรือการกระทำของบุคคลใด หรือไม่สั่งการ หรือไม่กระทำการอันเป็นหน้าที่ที่ต้องกระทำของ กรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น บุคคลดังกล่าว ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สี่ปีถึงสิบห้าปี หรือปรับตั้งแต่แปดหมื่นบาทถึงสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

.....
.....
ถูกต้องตามมติของสภาผู้แทนราษฎร

(นายศิริโรจน์ แพทย์พันธุ์)

ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานพระราชบัญญัติและนิติ ๑

สำนักงานประชุม

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

บันทึกวิเคราะห์สรุป
สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปราม
การมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีได้มีมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ. ต่อสภาผู้แทนราษฎร และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวตามมาตรา ๑๔๒ วรรคห้าของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

๑.๑ โดยที่ประเทศไทยได้ลงนามในอนุสัญญาสหประชาชาติเพื่อต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร (United Nation Convention Against Transnational Organized Crime) เมื่อวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๔๓ จึงจำเป็นต้องแก้ไขปรับปรุงกฎหมายที่มีอยู่หรือร่างกฎหมายใหม่เพื่ออนุวัติการตามอนุสัญญาฯ และคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๔๓ อนุมัติให้สำนักงานอัยการสูงสุดเป็นหน่วยงานหลัก เพื่อแก้ไขกฎหมายที่มีอยู่หรือยกร่างขึ้นใหม่เพื่อรองรับพันธกรณีตามอนุสัญญาฯ

๑.๒ สำนักงานอัยการสูงสุดได้จัดทำการศึกษาวิจัย และได้จัดประชุมหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงภายในและการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติแล้ว สรุปว่าจำเป็นต้องยกร่างกฎหมายขึ้นใหม่เพื่ออนุวัติการตามอนุสัญญาฯ

๑.๓ เนื่องจากปัจจุบันประเทศไทยมีปัญหาเกี่ยวกับการประกอบอาชญากรรมที่มีลักษณะเป็นองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ ซึ่งส่งผลกระทบต่อความสงบเรียบร้อยและความมั่นคงของประเทศเป็นอย่างมาก และยังไม่มียกกฎหมายสารบัญญัติใดที่จะใช้ในการป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติได้ เนื่องจากกฎหมายสารบัญญัติส่วนใหญ่จะใช้บังคับกับการกระทำความผิดอาญาที่กระทำโดยปัจเจกบุคคลหรือบุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไปที่สมคบกันเท่านั้น กฎหมายสารบัญญัตินี้ดังกล่าวจึงไม่สามารถนำมาใช้บังคับกับการกระทำความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ หรือการกระทำความผิดอาญาที่มีลักษณะที่มีการเชื่อมโยงกันเป็นเครือข่ายหรือขบวนการได้ นอกจากนี้ กฎหมายวิธีสบัญญัติที่ใช้บังคับอยู่ได้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการดำเนินคดีอาญากับผู้กระทำความผิดอาญาโดยทั่วไป เมื่อนำมาใช้บังคับกับการกระทำความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติแล้ว ก็ไม่สามารถใช้บังคับได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล เนื่องจากไม่มีบทบัญญัติที่ให้อำนาจเจ้าพนักงานที่จะใช้มาตรการพิเศษในการสืบสวนสอบสวนรวบรวมพยานหลักฐาน รวมทั้งการแสวงหาความร่วมมือระหว่างประเทศในการสืบสวนและดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดและองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติได้ จึงจำเป็นต้องยกร่างพระราชบัญญัตินี้เพื่อกำหนดลักษณะความผิดให้ครอบคลุมการกระทำความผิดดังกล่าว

รวมทั้งกำหนดบทกำหนดโทษที่เหมาะสมแก่การกระทำความผิด ตลอดจนกำหนดวิธีการสืบสวนและสอบสวนการกระทำความผิดดังกล่าว เพื่อให้การป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

๒. สารสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

ร่างพระราชบัญญัตินี้ได้แบ่งเนื้อหาสาระสำคัญออกเป็น ๒ ส่วน

ส่วนที่ ๑ เป็นกฎหมายสารบัญญัติ

ส่วนที่ ๒ เป็นกฎหมายวิธีสบัญญัติ

ส่วนที่ ๑ เป็นกฎหมายสารบัญญัติ

๑.๑ ได้กำหนดความหมายของบทนิยามคำว่า “องค์กรอาชญากรรม” เพื่อให้สอดคล้องกับบทนิยามคำว่า “Organized criminal group”^๑ ตาม Article 2 (a) แห่งอนุสัญญาสหประชาชาติเพื่อต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร (United Nation Convention Against Transnational Organized Crime) และได้กำหนดความหมายของบทนิยามคำว่า “องค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ” เพื่อให้ร่างพระราชบัญญัตินี้มีความชัดเจนยิ่งขึ้น รวมทั้งได้กำหนดความหมายของบทนิยามคำว่า “ความผิดร้ายแรง” เพื่อให้สอดคล้องกับบทนิยามคำว่า “Serious crime”^๒ ตาม Article 2 (b) แห่งอนุสัญญาฯ นอกจากนี้ ยังได้กำหนดบทนิยามคำว่า “พนักงานสอบสวน” และคำว่า “พนักงานเจ้าหน้าที่” เพื่อให้สอดคล้องกับเนื้อหาของร่างพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๓)

^๑

Article 2

Use of terms

For the purposes of this Convention:

(a) “Organized criminal group” shall mean a structured group of three or more persons, existing for a period of time and acting in concert with the aim of committing one or more serious crimes or offences established in accordance with this Convention, in order to obtain, directly or indirectly, a financial or other material benefit;

^๒

Article 2

Use of terms

For the purposes of this Convention:

etc

etc

(b) “Serious crime” shall mean conduct constituting an offence punishable by a maximum deprivation of liberty of at least four years or a more serious penalty;

๑.๒ เพื่อกำหนดลักษณะของการกระทำความผิดให้สอดคล้องกับ Article 5^๓ แห่งอนุสัญญาฯ จึงกำหนดให้ผู้ใดเป็นสมาชิกหรือเป็นเครือข่ายดำเนินงานขององค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ หรือสมคบกันตั้งแต่สองคนขึ้นไปเพื่อกระทำความผิดอาญาที่กฎหมายกำหนดโทษจำคุกขั้นสูงตั้งแต่สี่ปีขึ้นไป (ความผิดร้ายแรง) อันเกี่ยวข้องกับองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ หรือมีส่วนร่วมกระทำการใด ๆ ในกิจกรรมหรือการดำเนินการขององค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ โดยรู้ถึงวัตถุประสงค์และการดำเนินกิจกรรมหรือโดยรู้ถึงเจตนาที่จะกระทำความผิดร้ายแรงขององค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ หรือจัดการสั่งการ ช่วยเหลือ ยุยง อำนวยความสะดวก หรือให้คำปรึกษาในการกระทำความผิดร้ายแรงขององค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ โดยรู้ถึงวัตถุประสงค์และการดำเนินกิจกรรมหรือโดยรู้ถึงเจตนาที่จะกระทำความผิดร้ายแรงขององค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ ผู้นั้นกระทำความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ (ร่างมาตรา ๕) และต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สี่ปีถึงสิบห้าปี หรือปรับตั้งแต่แปดหมื่นบาทถึงสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (ร่างมาตรา ๒๗) นอกจากนี้ ยังกำหนดให้ลักษณะของการกระทำความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาตินอกราชอาณาจักรที่ต้องรับโทษ

^๓

Article 5

Criminalization of participation in an organized criminal group

1. Each State Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences, when committed intentionally:

(a) Either or both of the following as criminal offences distinct from those involving the attempt or completion of the criminal activity:

(i) Agreeing with one or more other persons to commit a serious crime for a purpose relating directly or indirectly to the obtaining of a financial or other material benefit and, where required by domestic law, involving an act undertaken by one of the participants in furtherance of the agreement or involving an organized criminal group;

(ii) Conduct by a person who, with knowledge of either the aim and general criminal activity of an organized criminal group or its intention to commit the crimes in question, takes an active part in:

a. Criminal activities of the organized criminal group;

b. Other activities of the organized criminal group in the knowledge that his or her participation will contribute to the achievement of the above-described criminal aim;

(b) Organizing, directing, aiding, abetting, facilitating or counselling the commission of serious crime involving an organized criminal group.

2. The knowledge, intent, aim, purpose or agreement referred to in paragraph 1 of this article may be inferred from objective factual circumstances.

3. States Parties whose domestic law requires involvement of an organized criminal group for purposes of the offences established in accordance with paragraph 1 (a) (i) of this article shall ensure that their domestic law covers all serious crimes involving organized criminal groups. Such States Parties, as well as States Parties whose domestic law requires an act in furtherance of the agreement for purposes of the offences established in accordance with paragraph 1 (a) (i) of this article, shall so inform the Secretary-General of the United Nations at the time of their signature or of deposit of their instrument of ratification, acceptance or approval of or accession to this Convention.

ในราชอาณาจักรด้วย เช่น กำหนดให้ผู้กระทำความผิดหรือผู้ร่วมกระทำความผิดคนใดคนหนึ่งเป็นคนไทย หรือมีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทย หรือเป็นคนต่างด้าวและได้กระทำโดยประสงค์ให้ความผิดเกิดขึ้น ในราชอาณาจักร หรือรัฐบาลไทยหรือคนไทยเป็นผู้เสียหาย (ร่างมาตรา ๖) รวมทั้งได้กำหนดให้ผู้ซึ่งลงมือกระทำความผิดร้ายแรงตามวัตถุประสงค์ขององค์การอาชญากรรมข้ามชาติ หรืออยู่ด้วยในขณะที่กระทำความผิดร้ายแรง หรือร่วมประชุมแต่ไม่ได้คัดค้านในการตกลงให้กระทำความผิดร้ายแรงนั้น รวมทั้งบรรดาหัวหน้า ผู้จัดการ และผู้มีตำแหน่งหน้าที่ในองค์การอาชญากรรมข้ามชาตินั้น (ร่างมาตรา ๗) ต้องระวางโทษสำหรับความผิดร้ายแรงนั้นทุกคน ซึ่งเป็นหลักการทำนองเดียวกันกับความผิดฐานซ่อนโจร ตามมาตรา ๒๑๓ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ตลอดจนได้กำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งสำคัญที่กระทำความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์การอาชญากรรมข้ามชาติ เช่น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น ฯลฯ ต้องระวางโทษเป็นสองเท่าของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น ซึ่งเป็นหลักการทำนองเดียวกันกับมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ (ร่างมาตรา ๘) และได้กำหนดให้กรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่หรือพนักงานสอบสวนกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการอันเกี่ยวกับการกระทำความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์การอาชญากรรมข้ามชาติต้องระวางโทษเป็นสามเท่าของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น ซึ่งเป็นหลักการทำนองเดียวกันกับมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ (ร่างมาตรา ๙)

ส่วนที่ ๒ เป็นกฎหมายวิธีสบัญญัติ

๒.๑ กำหนดวิธีพิจารณาความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์การอาชญากรรมข้ามชาติ โดยในการสืบสวนสอบสวนคดีความผิดดังกล่าว ให้อัยการสูงสุดหรือผู้รักษาการแทนเป็นพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ หรือจะมอบหมายให้พนักงานอัยการหรือพนักงานสอบสวนคนใดเป็นผู้รับผิดชอบทำการสอบสวนแทนก็ได้ นอกจากนี้ ยังได้แยกขั้นตอนการสืบสวนสอบสวนก่อนที่อัยการสูงสุดหรือผู้รักษาการแทนจะมีคำสั่งมอบหมายให้พนักงานอัยการหรือพนักงานสอบสวนเป็นผู้รับผิดชอบทำการสอบสวนแทน โดยในขั้นตอนนี้ได้กำหนดให้ (๑) พนักงานสอบสวนซึ่งผู้ต้องหาถูกจับในเขตอำนาจ (๒) พนักงานสอบสวนซึ่งรัฐบาลประเทศอื่นหรือบุคคลซึ่งได้รับความเสียหายได้ร้องขอให้ลงโทษผู้ต้องหา หรือ (๓) พนักงานสอบสวน พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือผู้มีอำนาจหน้าที่สอบสวนหรือได้สวนคดีอาญาตามกฎหมายอื่น มีอำนาจสอบสวนในระหว่างรอคำสั่งจากอัยการสูงสุดหรือผู้รักษาการแทน (ร่างมาตรา ๑๐) สำหรับขั้นตอนการสืบสวนสอบสวนกรณีอัยการสูงสุดหรือผู้รักษาการแทนมอบหมายให้พนักงานสอบสวนเป็นผู้รับผิดชอบทำการสอบสวนแทนนั้น อัยการสูงสุดหรือผู้รักษาการแทนซึ่งเป็นพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบจะมอบหมายให้พนักงานอัยการทำการสอบสวนร่วมกับพนักงานสอบสวนก็ได้ และภายหลังจากพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบเห็นว่าการสอบสวนเสร็จแล้ว ได้กำหนดให้ทำความเห็นควรสั่งฟ้องหรือสั่งไม่ฟ้องผู้กระทำความผิดไปยังอัยการสูงสุดหรือผู้รักษาการแทนในกรณีที่รู้ตัวผู้กระทำความผิด แต่เรียกหรือจับตัวยังไม่ได้ ตามมาตรา ๑๔๑หรือทำความเห็นควรสั่งฟ้องหรือสั่งไม่ฟ้องผู้กระทำความผิดไปยังอัยการสูงสุดหรือผู้รักษาการแทนในกรณีที่ผู้นั้นถูกควบคุมหรือขังอยู่ หรือปล่อยชั่วคราว หรือเชื่อว่าคงได้ตัวมาเมื่อออกหมายเรียกตามมาตรา ๑๔๒ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ร่างมาตรา ๑๑)

๒.๒ เพื่อมิให้เกิดปัญหาเรื่องความซ้ำซ้อนของอำนาจระหว่างพนักงานสอบสวนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้กับเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายอื่น ร่างพระราชบัญญัตินี้จึงได้กำหนดให้ผู้กระทำความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และอยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ให้พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบดำเนินคดีต่อไปได้โดยเพียงแต่แจ้งให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติทราบ (ร่างมาตรา ๑๓) และยังสามารถให้กรณีที่มีความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติเป็นคดีพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยการสอบสวนคดีพิเศษด้วย เมื่ออัยการสูงสุดหรือผู้รักษาการแทนเห็นสมควรอาจส่งเรื่องให้กรมสอบสวนคดีพิเศษดำเนินการต่อไปได้ แต่ถ้าคณะกรรมการคดีพิเศษมีมติให้คดีดังกล่าวต้องดำเนินการโดยกรมสอบสวนคดีพิเศษ ให้อัยการสูงสุดหรือผู้รักษาการแทนส่งเรื่องให้กรมสอบสวนคดีพิเศษดำเนินการต่อไป (ร่างมาตรา ๑๔)

๒.๓ กำหนดมาตรการทั่วไปและมาตรการพิเศษเพื่อประโยชน์ในการสืบสวนสอบสวนการกระทำความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ ดังนี้

(๑) กำหนดให้อัยการสูงสุดโดยความเห็นชอบของหัวหน้าหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องตกลงกันเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ในคดีระหว่างหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง เช่น เรื่องวิธีปฏิบัติระหว่างหน่วยงานเกี่ยวกับการรับคำร้องทุกข์หรือคำกล่าวโทษ การดำเนินการเกี่ยวกับหมายเรียกและหมายอาญา การจับ การควบคุม การขัง ฯลฯ เรื่องขอบเขตความรับผิดชอบของพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ เจ้าหน้าที่อื่นของรัฐ พนักงานสอบสวน และพนักงานเจ้าหน้าที่ในการสืบสวนสอบสวน เรื่องการแลกเปลี่ยนข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ ฯลฯ (ร่างมาตรา ๑๕) และยังสามารถให้อัยการสูงสุดอาจขอให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่อื่นของรัฐให้ความช่วยเหลือ สนับสนุนหรือเข้าร่วมปฏิบัติหน้าที่ได้ตามความเหมาะสม (ร่างมาตรา ๑๖) รวมทั้งกำหนดให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจหน้าที่ เช่น เข้าไปในเคสสถาน มีหนังสือสอบถามหรือเรียกให้มาให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งบัญชี เอกสาร หรือวัตถุใด ๆ มาเพื่อตรวจสอบหรือประกอบการพิจารณา หรือค้นบุคคลหรือยานพาหนะ หรือยึดหรืออายัดทรัพย์สินซึ่งมีไว้เป็นความผิดหรือได้มาโดยการกระทำความผิดหรือได้ใช้หรือจะใช้ในการกระทำความผิด ทั้งนี้ พนักงานสอบสวนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตำแหน่งใดหรือระดับใดจะมีอำนาจหน้าที่ หรือจะต้องได้รับอนุมัติจากบุคคลใดก่อน ให้เป็นไปตามระเบียบที่อัยการสูงสุดกำหนด (ร่างมาตรา ๑๗) ตลอดจนกำหนดให้พนักงานอัยการ พนักงานสอบสวน และพนักงานเจ้าหน้าที่มีและใช้อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน ยุทธภัณฑ์และอุปกรณ์ได้เท่าที่จำเป็น ทั้งนี้ต้องเป็นไปตามระเบียบที่อัยการสูงสุดกำหนด และอยู่ภายใต้กฎหมายว่าด้วยอาวุธปืน เครื่องกระสุน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิงและสิ่งเทียมอาวุธปืน และกฎหมายว่าด้วยการควบคุมยุทธภัณฑ์ (ร่างมาตรา ๑๘)

(๒) กำหนดให้พนักงานสอบสวนและพนักงานเจ้าหน้าที่สามารถใช้มาตรการพิเศษเพื่อประโยชน์ในการสืบสวนสอบสวน ดังนี้

(๒.๑) พนักงานสอบสวนซึ่งได้รับอนุมัติจากอัยการสูงสุดหรือผู้ได้รับมอบหมายจากอัยการสูงสุดอาจยื่นคำขอฝ่ายเดียวต่ออธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญาเพื่อมีคำสั่งอนุญาตให้ได้มาซึ่งเอกสารหรือข้อมูลข่าวสารก็ได้ (ร่างมาตรา ๑๙) รวมทั้งห้ามมิให้บุคคลใดเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ได้มาเนื่องจากการดำเนินการดังกล่าว (ร่างมาตรา ๒๐) หากฝ่าฝืนต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (ร่างมาตรา ๓๑)

(๒.๒) กำหนดให้อัยการสูงสุดมอบหมายให้บุคคลใดจัดทำเอกสารหรือหลักฐานใดขึ้นหรือปฏิบัติการอำพราง โดยในการจัดทำเอกสารหรือหลักฐานใด หรือการปฏิบัติการอำพรางดังกล่าวให้ถือว่าเป็นการกระทำโดยชอบด้วยกฎหมาย เพื่อให้สอดคล้องกับ Article 20 ข้อ ๑^๔ (ร่างมาตรา ๒๑)

(๒.๓) กำหนดให้พนักงานสอบสวนที่ได้รับอนุญาตจากอัยการสูงสุดหรือรองอัยการสูงสุดมีอำนาจให้มีการเคลื่อนย้ายภายใต้การควบคุม โดยได้กำหนดความหมายของการเคลื่อนย้ายภายใต้การควบคุม และหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการขออนุญาต การอนุญาต และการเคลื่อนย้ายภายใต้การควบคุม ให้เป็นไปตามระเบียบที่อัยการสูงสุดกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี ทั้งนี้ ระเบียบดังกล่าวจะต้องมีมาตรการควบคุมและตรวจสอบการใช้อำนาจด้วย และเพื่อให้สอดคล้องกับ Article 20 ข้อ ๔^๕ แห่งอนุสัญญาฯ (ร่างมาตรา ๒๒)

(๒.๔) กำหนดให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่อาจใช้เครื่องมือสื่อสารโทรคมนาคม เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ หรือด้วยวิธีการอื่นใด เฉพาะในการสะกดรอยผู้ต้องสงสัยว่ากระทำความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามระเบียบที่อัยการสูงสุดกำหนด เพื่อให้สอดคล้องกับ Article 20 ข้อ ๑^๖ (ร่างมาตรา ๒๓)

๒.๔ เพื่อการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น จึงได้กำหนดเรื่องความร่วมมือที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินคดีความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ โดยกำหนดให้ระหว่างการสอบสวน คดีดังกล่าว หากผู้ต้องหาให้ข้อมูลเองโดยสมัครใจต่อพนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการ ซึ่งเป็นข้อมูลที่สำคัญและเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการสืบสวนสอบสวนเกี่ยวกับกิจกรรมและการกระทำความผิดขององค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ ซึ่งสามารถใช้เป็นพยานหลักฐานในการดำเนินคดีต่อหัวหน้าหรือผู้มีบทบาทสำคัญในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ ให้พนักงานสอบสวนบันทึกข้อมูลดังกล่าวไว้ในสำนวนการสอบสวน แล้วเสนอต่ออัยการสูงสุด หากอัยการสูงสุดเห็นว่าข้อมูลดังกล่าวสำคัญและเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง ให้อัยการสูงสุดมีอำนาจใช้ดุลพินิจออกคำสั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหานั้น

๔

Article 20

Special investigative techniques

1. If permitted by the basic principles of its domestic legal system, each State Party shall, within its possibilities and under the conditions prescribed by its domestic law, take the necessary measures to allow for the appropriate use of controlled delivery and, where it deems appropriate, for the use of other special investigative techniques, such as electronic or other forms of surveillance and undercover operations, by its competent authorities in its territory for the purpose of effectively combating organized crime.

etc

etc

๕

Article 20

Special investigative techniques

etc

etc

4. Decisions to use controlled delivery at the international level may, with the consent of the States Parties concerned, include methods such as intercepting and allowing the goods to continue intact or be removed or replaced in whole or in part.

^๖ โปรดดูเชิงอรรถ ๔ , ข้างต้น

ทุกข้อหาหรือบางข้อหาก็ได้ แต่ในกรณีที่มีการฟ้องคดีแล้ว หากการให้ข้อมูลดังกล่าวได้กระทำในระหว่างการพิจารณาคดีของศาล ให้อัยการสูงสุดมีอำนาจออกคำสั่งถอนฟ้อง ถอนอุทธรณ์ ถอนฎีกา หรือไม่อุทธรณ์ ไม่ฎีกาในความผิดนั้นทั้งหมดหรือบางส่วน ทั้งนี้ ให้อยู่ภายใต้บังคับของประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ร่างมาตรา ๒๕) และหากศาลเห็นว่าผู้กระทำความผิดได้ให้ข้อมูลที่สำคัญและเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการปราบปรามการกระทำความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติต่อพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการ ศาลจะลงโทษผู้นั้นน้อยกว่าอัตราโทษขั้นต่ำที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นก็ได้ ทั้งนี้ เพื่อให้สอดคล้องกับ Article 26^๗ แห่งอนุสัญญาฯ (ร่างมาตรา ๒๖)

๗

Article 26

*Measures to enhance cooperation with
law enforcement authorities*

1. Each State Party shall take appropriate measures to encourage persons who participate or who have participated in organized criminal groups:

(a) To supply information useful to competent authorities for investigative and evidentiary purposes on such matters as:

(i) The identity, nature, composition, structure, location or activities of organized criminal groups;

(ii) Links, including international links, with other organized criminal groups;

(iii) Offences that organized criminal groups have committed or may commit;

(b) To provide factual, concrete help to competent authorities that may contribute to depriving organized criminal groups of their resources or of the proceeds of crime.

2. Each State Party shall consider providing for the possibility, in appropriate cases, of mitigating punishment of an accused person who provides substantial cooperation in the investigation or prosecution of an offence covered by this Convention.

3. Each State Party shall consider providing for the possibility, in accordance with fundamental principles of its domestic law, of granting immunity from prosecution to a person who provides substantial cooperation in the investigation or prosecution of an offence covered by this Convention.

4. Protection of such persons shall be as provided for in article 24 of this Convention.

5. Where a person referred to in paragraph 1 of this article located in one State Party can provide substantial cooperation to the

competent authorities of another State Party, the States Parties concerned may consider entering into agreements or arrangements, in accordance with their domestic law, concerning the potential provision by the other State

Party of the treatment set forth in paragraphs 2 and 3 of this article.

๓. ข้อมูลทางวิชาการประกอบการพิจารณา

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ. ได้ศึกษาหลักกฎหมายต่างประเทศจากอนุสัญญาสหประชาชาติเพื่อต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร (United Nation Convention Against Transnational Organized Crime) โดยกำหนดให้ประเทศสมาชิกต้องกำหนดให้การมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติเป็นความผิดอาญา (ข้อ ๕) และกำหนดมาตรการพิเศษต่าง ๆ ในกฎหมายภายใน เช่น การสะกดรอยผู้ต้องสงสัย การปฏิบัติการอำพราง การเคลื่อนย้ายภายใต้การควบคุม (ข้อ ๒๐) รวมทั้งให้ประเทศสมาชิกกำหนดเรื่องความร่วมมือที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินคดีความผิดดังกล่าว (ข้อ ๒๖) นอกจากนี้ ยังได้นำความหมายของบทนิยามบางคำในอนุสัญญาฯ มาใช้ในร่างพระราชบัญญัตินี้ด้วย เช่น คำว่า “Organized criminal group” คำว่า “Serious crime” คำว่า “Controlled delivery”^{๑๐}

^{๑๐} โปรดดูเชิงอรรถ ๑ , ข้างต้น

^{๑๐} โปรดดูเชิงอรรถ ๒ , ข้างต้น

Article 2

Use of terms

For the purposes of this Convention:

(i) “Controlled delivery” shall mean the technique of allowing illicit or suspect consignments to pass out of, through or into the territory of one or more States, with the knowledge and under the supervision of their competent authorities, with a view to the investigation of an offence and the identification of persons involved in the commission of the offence;